

Holy Bible

Aionian **Edition®**

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT SBL

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT SBL

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0

Society of Biblical Literature and Logos Bible Software, 2010

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	69
Κατα Ιωαννην	114
Πραξεις	147
Προς Ρωμαιους	191
Προς Κορινθιους Α΄	207
Προς Κορινθιους Β΄	223
Προς Γαλατας	234
Προς Εφεσιους	240
Προς Φιλιππησιους	246
Προς Κολοσσαεις	250
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	254
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	258
Προς Τιμοθεον Α΄	260
Προς Τιμοθεον Β΄	265
Προς Τιτον	269
Προς Φιλημονα	271
Προς Εβραιους	272
Ιακωβου	285
Πετρου Α΄	290
Πετρου Β΄	295
Ιωαννου Α΄	298
Ιωαννου Β΄	303
Ιωαννου Γ΄	304
Ιουδα	305
Αποκαλυψις Ιωαννου	307

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

‘Ο δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν·
διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον ῥαβδους
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ

Δαυιδ υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρώμ, Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυιδ τὸν βασιλέα. Δαυιδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **8** Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζιαν, **9** Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάζ, Ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, **10** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν, **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **13** Ζοροβαβέλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιοῦδ, Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακίμ, Ἐλιακίμ δὲ

ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ, Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχίμ, Ἀχίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ, **15** Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυιδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυιδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. ὁ μνηστευθεὶς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυίδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου. **21** τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· **23** Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ· ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** ἔγερθεῖς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος

κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. **12** καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. **13** Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου 'φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. **14** ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν 'ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. **16** Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. **17** τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν 'διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· **18** Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ 'ἠκούσθη κλαυθμὸς καὶ ὁδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσιν. **19** Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου 'φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ **20** λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. **21** ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ 'εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς ἑκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα Γαλιλαίας, 23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ ἀγίῳ· καὶ πυρὶ 12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἁποθήκην τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 14 ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· Ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; 15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. 16 βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐϋθύς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεώχθησαν οὐρανοί, καὶ εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὥσπερ περιστερὰν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· 17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας 2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3 οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου, 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἱποταμῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας 9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 ἤδη ἡ δὲ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆλθον εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα ὕστερον ἐπεινάσεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς

τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· **19** καὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει αὐτῷ· λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν **21** Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου σου. **7** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. **8** τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν δόξαν αὐτῶν **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ταῦτά ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ἕν ὅλη ἔσοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς μοι. **10** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔπαγε αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν θεόν σου βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ **11** τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν ἰδοὺ ἄγγελος προσῆλθον καὶ διηκόνουν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας αὐτῷ. **12** Ἀκούσας ἡ δὲ Ἰωάννης παρεδόθη τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** καὶ βασάνοις συνεχόμενους δαιμονιζομένους καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἠκολούθησαν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλίμ· **14** ἵνα αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας πληρωθῇ τὸ ῥήθην διὰ Ἡσαΐου τοῦ καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ προφήτου λέγοντος· **15** Γῇ Ζαβουλὼν καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

γῇ Νεφθαλίμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ· φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε, ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων· **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. 22 ἐγὼ δὲ λέγω ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ καὶ εἴπωσιν πᾶν ᾠονηρόν· καὶ ὑμῶν αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὃς δ' ἂν εἴπῃ ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν συνεδρίῳ ὃς δ' ἂν εἴπῃ· Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 23 τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἔστε ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ τὸ ἄλλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, θυσιαστήριον κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός ἐν τίνι ἀλισθήσεται· εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν εἰ μὴ ᾠβληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὕπαγε ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 Ἴσθι ὅρους κειμένη· 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἔως ὅτου εἶ καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἄλλ' ᾠμετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε σε παραδῷ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ ᾠκριτῆς τῷ τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ὑπηρετῇ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. 26 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν ἔως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. 17 Μὴ 27 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη· Οὐ μοιχεύσεις. 28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων ἡ γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 εἰ ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ δὲ ὁ φθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἰῶτα ἔν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ ἐξέλε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει τοῦ νόμου, ἔως ἂν πάντα γέννηται. 19 ὃς γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 30 καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου

ἔεις γέενναν ἀπέλθῃ. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 ἐὰν
 ἴδῃ ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, γὰρ ἀγαπήσῃ τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
 δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. 32 ἐγὼ δὲ λέγω μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι ἑαυτὸ
 ὑμῖν ὅτι ἅς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 καὶ ἐὰν ἀσπάσῃθε τοὺς
 παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν ἄδελφουσύμων μόνον, τί περισδὸν ποιεῖτε;
 ἡμοιχευθῆναι καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνηκοι ἑαυτὸ ποιοῦσιν; 48
 γαμήσῃ μοιχεύεται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἤρρεθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐκ ἐπιπορνήσεις,
 ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου.

34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε
 ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ·
 35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι
 πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36
 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ
 δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ
 μέλαιναν. 37 ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ
 ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισδὸν τούτων ἐκ τοῦ
 πονηροῦ ἐστίν. 38 Ἠκούσατε ὅτι ἠρρέθη·
 Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ
 ὀδόντος. 39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι
 τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει ἐν τῇ
 δεξιᾷ σου· σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν
 ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι
 καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
 καὶ τὸ ἱμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγαρεῦσει
 μίλιον ἔν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. 42 τῷ
 αἰτοῦντί σε ῥόδός καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ
 δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἠκούσατε
 ὅτι ἠρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
 καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. 44 ἐγὼ δὲ
 λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καὶ
 προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς·
 45 ὅπως γέννησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 τοῦ ἐν οὐρανῷ, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ
 ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ

6 Προσέχετε ἑαυτὴν δικαιοσύνην ὑμῶν
 μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
 πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ γε,
 μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν
 τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὖν ποιῆς
 ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
 σου, ὥστε οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως
 δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3
 σοὺ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γινώτω
 ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4
 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ
 καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ
 ἀποδώσει σοι 5 Καὶ ὅταν προσεύχησθε,
 οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
 τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι,
 ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 σὺ δὲ
 ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου
 καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ
 πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει
 σοι 7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε
 ὥστε οἱ ἔθνηκοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν
 τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται·
 8 μὴ οὖν ὁ οἰωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ὁ

πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά αἰτῆσαι αὐτόν. **9** Οὕτως οὖν προσεύχεσθε σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον. **24** ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, **10** ἐλθέτω ἡ Οὐδείς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἡ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· **11** τὸν ἄρτον ἡμῶν ἀγαπήσει, ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἐτέρου τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· **12** καὶ ἄφες καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς καὶ μαμωνᾶ. **25** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ ἁφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· **13** καὶ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε μηδὲ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσηθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἁπονηροῦ· **14** ἐὰν γὰρ ἀφῇτε πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἐνδύματος; **26** ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ ἀφῇ καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀφῇτε τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲ οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὑμῶν. **16** Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** τίς δὲ ἐξ ὧσὶ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ, ἀφανίζουσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; **28** καὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμὴν λέγω ὑμῖν περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** σὺ δὲ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· **29** λέγω δὲ πρόσωπόν σου νίψαι, **18** ὅπως μὴ φανῇς ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **30** εἰ δὲ σου τῷ ἐν τῷ ἁκρυφαίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ βλέπων ἐν τῷ ἁκρυφαίῳ ἀποδώσει σοι. **19** αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς οὔτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** μὴ οὖν μεριμνήσητε κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· **20** λέγοντες· Τί φάγωμεν; ἢ· Τί πίνωμεν; ἢ· Τί θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, περιβαλώμεθα; **32** πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, ἑπιζητοῦσιν οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. κλέπτουσιν· **21** ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς **33** ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν ἁβασιλείαν καὶ ἁσου ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδίᾳ ἁσου **22** Ὁ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός, προστεθήσεται ὑμῖν. **34** μὴ οὖν μεριμνήσητε ἐὰν οὖν ἡ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς, ὅλον εἰς τὴν αὔριον, ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· **23** ἐὰν δὲ ὁ ἁυτῆς ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ ζώῃν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ **15** Ἐπιδόξατε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** τί δὲ οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ προβάτων ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες. ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ **16** ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ αὐτοῦς. μὴ τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν ἀδελφῷ σου· Ἄφες ἐκάλω τὸ κάρφος ἐκ τῆς σταφυλᾶς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** οὕτως τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ὀφθαλμῷ σου; **5** ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, καὶ τότε πονηροὺς ποιεῖ· **18** οὐ δύναται δένδρον διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μὴδὲ βάλητε τοὺς **19** πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** ἄρα μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. αὐτοὺς. **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ **8** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν πατὴρ μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **22** πολλοὶ εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται **9** ἢ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε κύριε, τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσῃ οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον— μὴ λίθον ἐπιδώσει σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ αὐτῷ; **10** ἢ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ— μὴ ὄφιν σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ **23** καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ὄντες οἶδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς ἔγγων ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. **24** Πᾶς οὖν ὅστις ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **12** Πάντα οὖν ὅσα αὐτοῦς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἔανθέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος τὴν πέτραν. **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι Εἰσέλαθε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα ἔπεσεν, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν μωρῶν, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν

ἐπὶ τὴν ἄμμον. 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ ὑμῖν, ‘παρ’ οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ τῷ Ἰσραὴλ εὖρον. 11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἔπесен, καὶ ἦν ἡ πτωσίς αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἔτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι οὐρανῶν. 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. 29 ἦν γὰρ διδάσκων ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς γραμματεῖς αὐτῶν τῶν ὁδόντων. 13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς

8 Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 2 καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἑπρόσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. 3 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. 4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 5 Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν 6 καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. 7 καὶ λέγει αὐτῷ Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. 8 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. 9 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἑξουσίαν ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω

τῷ ἐκατοντάρχῃ· Ὑπάγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι καὶ ἰάθῃ ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. 15 καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. 16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. 17 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19 καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. 21 ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 23

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ ἑίς πλοῖον ἠκολούθησαν **9** Καὶ ἑμβὰς ἑίς πλοῖον διεπέρασεν καὶ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἰδοὺ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. **25** καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· ἑπροσελθόντες ἥγειραν αὐτὸν λέγοντες· Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Κύριε, σῶσον ἀπολλύμεθα. **26** καὶ λέγει **3** καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. **4** καὶ ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ ἑιδῶς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. εἶπεν· Ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς **27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· καρδίαις ὑμῶν; **5** τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, Ποταπὸς ἐστιν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι εἰπεῖν· Ἵνα φίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· καὶ ἡ θάλασσα· αὐτῷ ὑπακούουσιν; **28** Ἵνα γὰρ εἰδῇτε Καὶ ἑλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων· ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας— τότε αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἵνα γὰρ εἰδῇτε σου ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τὴν κλίνην καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **29** σου. **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ οἶκον αὐτοῦ. **8** ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι· σοὶ υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὥδε πρὸ καιροῦ ἑφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν βασανίσαι ἡμᾶς; **30** ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. ἀγγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** οἱ δὲ **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀγγέλην τῶν χοίρων. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκολουθε μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν ὕπαγετε. οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου· τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι ἀγγέληκατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. **33** οἱ δὲ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** καὶ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἑλεγον τοῖς μαθηταῖς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ δαιμονιζομένων. **34** καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; **12** πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὕπαντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ὁ δὲ ἀκούσας· εἶπεν· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

13 πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν· Ἐλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι

δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς 14 Τότε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 26 καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν νηστεύομεν Ἐπολλὰ οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν νηστεύουσιν; 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῶν δύο τυφλοὶ Μη δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν κρίζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; Ἐνὶ Δαυὶδ. 28 ἔλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥάκους τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, κύριε. ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ 29 τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθῆτω ὑμῖν. 30 χειρὸν σχίσμα γίνεται. 17 οὐδὲ βάλλουσιν καὶ ἠνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ ἔνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μὴ γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος μηδεὶς γινωσκέτω· 31 οἱ δὲ ἐξελθόντες ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται ἀλλὰ διεφῆμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. 32 βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται. 18 Ταῦτα αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· 33 αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἰς καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ἔλθων προσεκύνη αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 34 ἐπίθεις τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν 19 καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 35 Καὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοὺ γυνὴ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὅπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ· 21 ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. 22 ὁ καὶ πᾶσαν ἡμαλκίαν 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς δὲ Ἰησοῦς ἑστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν· ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν θάρσει, θυγάτερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσει πρὸ βрата σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 τότε λέγει τοῖς ἐκείνης. 23 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς ἀγλήτας οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· 38 δεήθητε οὖν τοῦ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον 24 ἔλεγεν κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας Ἀναχωρεῖτε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἀλλὰ καθεύδει καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. 25 ὅτε

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς
μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε
ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** ἄμην
ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** τῶν δὲ καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ
δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε
καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰάκωβος οὗν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς
ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αἱ περισσότεραί. **17** προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
αὐτοῦ, **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς
θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ ῥαββίος **4** Σίμων μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
ὁ ῥαββίος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς
ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** ὅταν
δώδεκα ἀπέστειλιν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ
αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε τί λαλήσητε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· **6** τῇ ὥρᾳ τί ῥαλήσητε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς
ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** πορευόμενοι ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** παραδώσει δὲ
δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἥγγικεν ἡ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **8** ἀσθενοῦντας τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ
θεραπεύετε, ἡ νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** καὶ
καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** μὴ κτήσησθε ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος
χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς σωθήσεται. **23** ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν
ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν
δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς
ἄξιους γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἀνθρώπου. **24** Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν
ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν· κάκεῖ διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον
μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. **12** εἰσερχόμενοι αὐτοῦ. **25** ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· **13** ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος
καὶ ἐὰν μὲν ἢ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἢ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην
εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἢ ἀξία, ἢ Βεελζεβούλ ἔπεκάλεσαν πόσω μᾶλλον
εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. **26** Μὴ οὖν φοβηθῇτε
καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ αὐτοὺς οὐδὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ

οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν δ' οὐ ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται γνωσθήσεται. 27 ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, τὸν ἀποστείλαντά με. 41 ὁ δεχόμενος εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ οὐδ' ἀκούετε, προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. 28 καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. (Geenna g1067) 29 οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν. 31 μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί· ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 33 ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. 35 ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, 36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. 37 ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 38 καὶ ὁ οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 39 ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρήσει αὐτήν. 40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 3 εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; 4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖlate Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· 5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 6 καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 7 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων· εἰσίν. 9 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. 10 οὐτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὁς

κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν **986)** **24** πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων σου. **11** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ τῶν οὐρανῶν μεζίων αὐτοῦ ἐστίν. **12** ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψα ταῦτα δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, αὐτὰ νηπίοις· **26** ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν. **13** πάντες εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐπροφήτευσαν· **14** καὶ εἰ θέλετε δεξασθαι, οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς **15** ὁ ἔχων ὥτα ἀκούετω. **16** Τίνι δὲ καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστίν **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ παιδίοις ῥαθυμένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** προσφωνοῦντα τοῖς ἐτέροις **17** λέγουσιν ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἠκολούθησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἀπ' ἐμοῦ, ὅτιπραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς ῥαθυμήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· **18** τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· **30** ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς πίνων, καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει· **19** καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεΐνασαν καὶ ἥρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. **2** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. **3** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ῥεψάναι αὐτὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; **5** ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀνάτιοί εἰσιν; **6** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεζίων ἐστίν ὧδε. **7** εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστίν· Ἐλεος

θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὸν ῥωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** καὶ τοὺς ἀναιτίους. **8** κύριος γάρ ἐστιν τοῦ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **9** Καὶ Μήτηρ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ; **24** οἱ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· Οὗτος αὐτῶν. **10** καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ ξηρᾷ. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. **25** Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θεραπεύειν ἵνα εἰδῶς· ὁ δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. **26** τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** πόσω οὖν διαφέρει ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθῃ πῶς οὖν σταθήσεται ἡ ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε ἔξεστιν τοῖς βασιλείᾳ αὐτοῦ; **27** καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ σάββασιν καλῶς ποιεῖν. **13** τότε λέγει ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνόν σου τὴν χεῖρα· τίνοι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ῥιπταὶ καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιής ὡς ἔσσονται ὑμῶν. **28** εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἢ ἄλλῃ. **14** ἔξελαθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **29** ἢ πῶς δύναται αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὼς τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν τὰ σκευὴ αὐτοῦ ῥάψασαι ἐὰν μὴ πρῶτον ῥαυτοῦ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς δῆσιν τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν πάντας, **16** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτοῦ διαρπάσῃ **30** ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν, **17** ἵνα πληρωθῇ ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου σκορπίζει. **31** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα λέγοντος· **18** Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα, ὁ ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀγαπητοῖς μου· εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, οὐκ ἀφεθήσεται. **32** καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν **20** κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει· τοῦτ' αὖτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἰθ) καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ὥς ἂν **g165** **33** Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** καὶ τῷ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. **22** Τότε δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ ῥοσσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε γινώσκεται. **34** γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς

δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες· ἐκ καὶ κεκοσμημένον. **45** τότε πορεύεται γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐπτὰ στόμα λαλεῖ. **35** ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** λέγω δὲ πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥήμα ἀργὸν ὃ ἑλαλήσουσιν οἱ τῇ πονηρᾷ. **46** Ἔτι ἑδᾶαυτοῦ λαλοῦντος τοῖς ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ὅχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· **37** ἐκ γὰρ τῶν λόγων εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου **47** εἶπεν δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ καταδικασθήσῃ. **38** Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές 'αὐτῶτινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων σοι λαλῆσαι' **48** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ ἑλέγοντιαὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ σημεῖον ἰδεῖν. **39** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; **49** καὶ ἐκτείνας αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. **40** μου· **50** ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. **41** ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὤδε. **42** βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὤδε. **43** Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. **44** τότε λέγει· Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει· σχολάζοντα σεσαρωμένον

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· **2** καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰσπλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. **3** καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. **4** καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. **5** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς καὶ ἔπνιξαν αὐτά. **8** ἄλλα δὲ

ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ δὲ τριάκοντα. **9** ὃ ἔχων ὦτα ἀκούετω. **10** τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. **22** ὃ δὲ καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; **11** τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· αὐτοῖς Ὅτι ὑμῖν αἰώνως ἑαυτοῦ καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. **(aiōn g165)** **23** ὃ δὲ ἐπὶ τὴν ἑκαλὴν γῆν **12** ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὁ καὶ ἑσθιέει ὅς δὲ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπὸ αὐτοῦ. **13** διὰ τοῦτο ἐν μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα. παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ **24** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν λέγων· Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐδὲ συνίουσιν· **14** καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἀνθρώπῳ ἑσπεραντικαλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἢ προφητεία Ἡσαίου ἢ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀγρῷ αὐτοῦ. **25** ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀκούετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. **15** ἐπαχύνθη ἑπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς καὶ ἀπῆλθεν. **26** ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη αὐτῶν ἐκάμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς καὶ τὰ ζιζάνια. **27** προσελθόντες δὲ οἱ ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειραξεν τῷ ἰάσομαι αὐτούς. **16** ὑμῶν δὲ μακάριοι σὺ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; **28** ὁ οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὥτα δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ὑμῶν ὅτι ἑαυτοῦσιν **17** ἀμὴν γὰρ λέγω ἐποίησεν. οἱ δὲ ὁδοῦλοι αὐτῷ λέγουσιν· ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητὰ καὶ δίκαιοι θέλεις οὖν ἀπελθόντες ἑσπείρωμεν αὐτά; ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, **29** ὁ δὲ ἑφῆσιν· Οὐ, μήποτε συλλέγοντες καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν **18** Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σίτου· **30** ἅφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρω ἑσπεραντος **19** παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ἑμέχριτοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ πρώτῳ τὰ ζιζάνια καὶ δῆσατε αὐτὰ εἰς καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν σπαρεῖς. **20** ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπαρεῖς, δὲ σίτον ἑσυναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μου. **31** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, **21** οὐκ ἔχει αὐτοῖς λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία

τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** 32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ὠταάκουέτω. **44** Ὅμοιά ἐστιν ἡ βασιλεία ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὅμοία ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ ἡ πωλεῖ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν λαβοῦσα γυνὴ ἡ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τρία ἕως οὗ ἐξυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα πάντα τῶν οὐρανῶν ἄνθρωπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς καλοῦς μαργαρίτας. **46** εὐρὼν δὲ ἕνα ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει πολῦτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν αὐτοῖς. **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. **47** διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς. **36** Τότε ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ. **48** ἦν ὅτε ἀφείδους τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγην λέγοντες· Διασάφισον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **49** οὕτως ἔσται τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται εἶπεν Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐκ μέσου τῶν δικαίων (αἰθῆ g165) **50** καὶ ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ οὐτοῖ εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ πυρός ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, **39** ὁ δὲ τῶν ὀδόντων. **51** Συνήκατε ταῦτα πάντα; ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· λέγουσιν αὐτῷ· Ναί. **52** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν, διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς οἱ δὲ θεριστὰ ἄγγελοί εἰσιν. (αἰθῆ g165) τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν **40** ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐκβάλλει ἐκ πυρὶ καίεται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ. τοῦ αἰῶνος (αἰθῆ g165) **41** ἀποστελεῖ ὁ **53** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. **54** καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν

τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; **55** καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** καὶ οὐχοῦτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ ἢ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ῥπτῳμακαὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ ἐλθόντες ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Ἀκούσας δὲ ὁ Σίμων καὶ Ἰούδας; **56** καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν καὶ ἀκούσαντες τούτῳ ταῦτα πάντα; **57** καὶ ἐσκανδαλίζοντο οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν τῶν πόλεων. **14** καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολλὸν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν ὄχλῳ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **58** καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ θεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **15** δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **16** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **17** οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. **18** ὁ δὲ εἶπεν Φέρετέ μοι ὥδε αὐτούς. **19** καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. **20** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **22** Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. **23** καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. **24** τὸ δὲ πλοῖον

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, **2** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. **3** Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **4** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. **5** καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. **6** γένεσις οἱς δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, **7** ὅθεν μετὰ ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. **8** ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **9** καὶ ἁλυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι, **10** καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. **11** καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ,

ἤδη ἑσταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν, πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ αὐτῶν ὄταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **3** ὁ δὲ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. **25** τετάρτῃ δὲ φυλακῇ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τί καὶ ὑμεῖς τῆς νυκτὸς ἤλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν. **26** οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες τὴν παράδοσιν ὑμῶν; **4** ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμά Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. **27** τελευταίῳ **5** ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν εἴπῃ· εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Δῶρον ὃ ἂν ἐξ ἐμοῦ θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. **28** ὠφεληθῆς, **6** οὐμὴ τιμῆσει τὸν πατέρα Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· Κύριε, αὐτοῦ καὶ ἡκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με· ἔλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. **7** ὑποκριταί, τὰ ὕδατα· **29** ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. καὶ καταβὰς καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας ἀπὸ τοῦ πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ λέγων· **8** Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με τὰ ὕδατα· καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **30** τιμᾶ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, ἐμοῦ· **9** μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. **10** Καὶ λέγων· Κύριε, σῶσόν με. **31** εὐθέως δὲ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο Ἀκούετε καὶ συνίετε· **11** οὐ τὸ εἰσερχόμενον αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, τί ἐδίστασας; **32** καὶ ἄναβάντων αὐτῶν ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. **33** τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **12** Τότε οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· λέγοντες· Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. **34** Καὶ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν διαπεράσαντες ἤλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς Γεννησαρέτ. **35** καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ εἶπεν· Πᾶσα φυτεία ἦν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν πατὴρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. **14** εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἄφετε αὐτούς· τυφλοὶ εἰσὶν ὁδηγοὶ τυφλῶν· προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἕνα ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι ἔχοντας, **36** καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα εἰς βόθυνον πεσοῦνται. **15** Ἀποκριθεὶς δὲ μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες **2** Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; **17** οὐνοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; **18** τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ

τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· **31** ὥστε
 κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **19** ἐκ τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
 γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ λαλοῦντας κύλλους ὑγιεῖς καὶ χλωλούς
 πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ
 ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. **20** ταῦτά ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. **32** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ εἶπεν· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι
 τὸν ἄνθρωπον. **21** Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ
 ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς
 Τύρου καὶ Σιδῶνος. **22** καὶ ἰδοὺ γυνὴ νήστεйс οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
 Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων τῇ ὁδῷ. **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί
 ἐξελθοῦσα ἔκραξενλέγουσα· Ἐλέησόν με, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι
 κύριε υἱὸς Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; **34** καὶ
 δαιμονίζεται. **23** ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους
 λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.
 αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον **35** καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν
 αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. **24** ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν **36** ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς καίτους ἰχθύας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν
 τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλὸτα οἴκου Ἰσραὴλ. καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ
25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα· τοῖς ὄχλοις. **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
 Κύριε, βοήθει μοι. **26** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν
 οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν κλασμάτων ἦραν ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.
 τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. **27** ἡ **38** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι
 δὲ εἶπεν· Naί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **39**
 ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. **28** πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν
 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ **16** Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν
 αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξαι
 αὐτοῖς. **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
 Ὅψίας γενομένης λέγετε· Εὐδία, πυρράζει
 γὰρ ὁ οὐρανός· **3** καὶ πρωΐ· Σήμερον χειμῶν,
 πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
 διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
 δύνασθε. **4** Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς

σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ
αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ᾧ Ἰωνᾶ καὶ καταλιπὼν κατισχύσουσιν αὐτῆς· (Hadēs g86) 19 ᾧ δώσω σοι
αὐτοὺς ἀπῆλθεν. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ τὰς ῥαββίδων βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
ῥαββίταις τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους καὶ ὁ ἑάνδῃσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον
λαβεῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ἑάνλῃσῃς ἐπὶ τῆς
᾽Ορᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 οἱ δὲ τότε διεστειλάτο τοῖς ῥαββίταις ἵνα μηδὲν
διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἑστιν ὁ χριστός. 21
᾽Αρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 γνοὺς δὲ ὁ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν
Ἰησοῦς εἶπεν Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, τοῖς ῥαββίταις αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς
ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε 9 Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν
οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ
κοφίνοις ἐλάβετε; 10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἡμέρας ἐγερεθῆναι. 22 καὶ προσλαβόμενος
ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ
σπυρίδας ἐλάβετε; 11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι λέγων Ἰλαῶς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε τοῦτο. 23 ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ
δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ
Σαδδουκαίων. 12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ
εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασκῆς τῶν Φαρισαίων καὶ τοῖς ῥαββίταις αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.
ῥαββίταις αὐτοῦ λέγων· Τίνα λέγουσιν οἱ 25 ὃς γὰρ ἑάνθῃσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
οἱ δὲ εἶπαν· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν.
ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερειάν ἢ ἕνα 26 τί γὰρ ὥφεληθήσεται ἄνθρωπος ἕαν τὸν
τῶν προφητῶν. 15 λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 ἀποκριθεὶς ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 ἀποκριθεὶς ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε
Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
ἀπεκάλυψέν σοι ἄλλ' ὁ πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς 28 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν οἱ τῶν ὧδε
οὐρανοῖς· 18 καὶ γὰρ δὲ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου
Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω

ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. **2** καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἑγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **3** καὶ ἰδοὺ ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἑσθλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ. **4** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. **5** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. **6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. **7** καὶ προσήλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. **8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον. **9** Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἔγερθῇ. **10** καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; **11** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἡλίας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. **13** τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. **14** Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν **15** καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. **16** καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. **18** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει· τούτῳ· Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσκει ὑμῖν. **22** Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, **23** καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. **24** Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσήλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; **25** λέγει· Ναί, καὶ ἐλθόνταίς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ

τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; 26 εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑποθέτω ἵνα γὰρ ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. 27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γενήσθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· 5 καὶ ὃς ἐὰν δέξηται ἓν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. 6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἄνθρωπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (aithnians g166) 9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε

αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσῃτε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 12 τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γεννηταὶ τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἠφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 καὶ ἐὰν γεννηταὶ εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. 14 οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἡμῶν πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἑνὶ τῶν μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγε αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· 16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἑπτά ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· 17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς περ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. 19 Πάλιν ἡμῶν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 οὗ γὰρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν

μέσω αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν ἄνθρωπος αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως πᾶν τὸ ὀφειλόμενον ἐπτάκις; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. **23** Διὰ τοῦτο ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄνθρωπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· **24** ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναῖρειν ἠρώμενος αὐτῷ εἶς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πρᾶτθαι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀποδοθῆναι. **26** πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· Ὁ Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. **27** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. **28** ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· Ὁ Απόδοσεῖ τι ὀφείλεις. **29** πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί καὶ ἀποδώσω σοι. **30** ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ὅτου ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. **31** ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καγὼ σὲ ἠλέησα;

34 καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως ὅτου ἀποδῶ πατὴρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσῃ ὑμῖν ἕαν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. **3** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· Εἰ ἔξεστιν ἄνθρωπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; **4** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ἑκτίσας ἄρχῃς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς **5** καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑσονται ὡς ἓν σὰρκα μία; **6** ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **7** λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; **8** λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ’ ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. **9** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς τις ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. **10** λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, οὐ συμφέρει γαμήσαι. **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ’

οἷς δέδοται. **12** εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **25** ἀκούσαντες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσαντο σφόδρα εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. **13** θεῶ πάντα δυνατά. **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεύχεται· οἱ δὲ πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **14** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἡμῖν; **28** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν εἶπεν· Ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **15** καὶ ἐπιθεὶς τὰς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθῃ ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδὼν καθήσασθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. **29** καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοῦς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. **(aiōnios g166)** **30** **30** εἶπεν Τὸ Οὐ φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, **19** Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἔφυλαξα τί ἔτι ὑστερῶ; **21** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἴδός με, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. **22** ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24** πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον

20 Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν· **5** οἱ δὲ ἀπῆλθον. **6** πάλιν δὲ ἐλθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐλθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην

τὴν ἡμέραν ἄργοι· 7 λέγουσιν αὐτῶ· Ὅτι ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; λέγει αὐτῶ· Εἰπὲ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἄμπελῶνα 8 δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ βασιλείᾳ σου. 22 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἄμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν λέγουσιν ἄρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν αὐτῶ· Δυνάμεθα. 23 ὁ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν πρώτων. 9 καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ποτήριόν μου πίεσθε τὸ δὲ καθίσαι ἐκ ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν 10 καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι ἔμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πλεῖονλήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ πατρός μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα δηνάριον καὶ αὐτοί. 11 λαβόντες δὲ ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 ἐγγόγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 12 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγοντες Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν εἶπεν· Οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 26 οὐχ οὕτως καύσωνα. 13 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας εἶπεν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος, 27 καὶ ὃς συνεφώνησάς μοι; 14 ἄρον τὸ σὸν καὶ ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν ὑπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς δοῦλος 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ σοί· 15 οὐκ ἔξεστίν μοι ὃ θέλω ποιῆσαι οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι ἐν τοῖς ἑμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐστὶν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; 16 οὕτως ἔσονται πολλῶν. 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. 17 Ἰερὶχὺ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα 30 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· 18 Ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱὸς Δαυίδ. 31 ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινουσιν αὐτὸν ἔκραξαν λέγοντες· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, θανάτῳ, 19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς υἱὸς Δαυίδ. 32 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται 33 λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 34 σπλαγχνισθεὶς δὲ υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. 21

καὶ εὐθέως ἄνέβλεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴν εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς **2** λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες ἀγαγέτε μοι. **3** καὶ ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρειὰν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. **4** Τοῦτο δ' ἐγένονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· **5** Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρῶτος καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **6** Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς **7** ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. **8** ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωννυσαν ἐν τῇ ὁδῷ. **9** οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **10** καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος; **11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας. **12** Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐξεβάλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν

καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας, **13** καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. **14** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **15** ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ, ἠγανάκτησαν **16** καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ακούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; **17** καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. **18** Πρωτῷ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν. **19** καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. (αἰθῶ **g165**) **20** καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; **21** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τοῦτῳ εἴπητε· Ὑψήθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· **22** καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε. **23** Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ

Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἰπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· 25 τὸ βάπτισμα αὐτοῦ. 35 καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς ἑρῶ τοὺς Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ δούλων αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο ἑνέαυτοῖς ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 πάλιν λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν ἑρῶ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε πρῶτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. αὐτῷ; 26 ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, 37 ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. 27 καὶ τὸν υἱόν μου. 38 οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· Οὐκ οἶδαμεν. τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 28 Τί καὶ ἰσχυρὰ κληρονομίαν αὐτοῦ· 39 δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἕξω τοῦ ἑρῶ τοῦ προσηλθόντος πρῶτον εἶπεν· Τέκνον, ὑπάγε ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40 ὅταν σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι 29 ὁ οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω ὕστερον δὲ ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκεῖνοις; 41 λέγουσιν μεταμελήσεις· ἀπῆλθεν. 30 ἑρῶ τοῦ προσηλθόντος δὲ αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ· ἀπῆλθεν. γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 42 Λέγει τοῦ πατρός; ἑρῶ τοῖς· Ὁ πρῶτος λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 32 ἦλθεν γὰρ γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἔστιν θυμασθὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; 43 καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἄφ' καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἰδόντες· οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. 44 πιστεῦσαι αὐτῷ. 33 Ἄλλην παραβολὴν· Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἀκούσατε. Ἦν ἄνθρωπος ἡ οἰκοδεσπότης συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτόν. 45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ· οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· 46 καὶ ζητοῦντες αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34 αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἑπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** Τότε εἶπεν ἕν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον **2** Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους **16** καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **3** καὶ ἀπέστειλεν τοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν ῥέγοντες δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθεῖν. **4** ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδου τὸ ἄριστόν πρόσωπον ἀνθρώπων· **17** εἰπὸν οὖν ἡμῖν τί μου ἡτοίμακα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σοι δοκεῖ ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε ἢ οὐ; **18** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν εἰς τοὺς γάμους. **5** οἱ δὲ ἀμελήσαντες αὐτῶν εἶπεν· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἀπῆλθον, ῥοδισμὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, **19** ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. ῥοδισμὲν εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** καὶ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ὕβρις καὶ ἀπέκτειναν. **7** ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιγραφὴ; **21** λέγουσιν· αὐτῷ Καίσαρος. ὡργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. **22** πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. **8** τότε λέγει καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός αὐτὸν ἀπῆλθαν. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐστίν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄλλοι· **9** προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, ῥέγοντες μὴ πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπρωτότησαν αὐτὸν **24** καὶ ὅσους ἑἀνεύρητε καλέσατε εἰς τοὺς ῥέγοντες· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν γάμους. **10** καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ῥοδισμὲν, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** ὁ ῥά γάμος ἀνακειμένων. **11** εἰσελθὼν δὲ ὁ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους πρῶτος ῥά γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἀδελφῷ αὐτοῦ· **26** ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος πῶς εἰσηλθὼς ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καὶ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἐπτὰ· **27** ὕστερον ὁ δὲ ἐφιμώθη. **13** τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν δὲ πάντων ἀπέθανεν ῥά γυνή. **28** ἐν τῇ τοῖς διακόνους· Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ἑἀναστήσει οὖν τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; χεῖρας· ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. **29** Ἀποκριθεὶς ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** πολλοὶ γὰρ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τὴν δύναμιν

τοῦ θεοῦ· **30** ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
 γαμοῦσιν οὔτε ᾠγαμίζονται ἀλλ' ὡς ἄγγελοι γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** πάντα οὖν
 ᾠθεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν· **31** περὶ δὲ τῆς ὅσα ἑἀνεῖπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε,
 ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν
 ῤηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· **32** Ἐγὼ γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. **4** δεσμεύουσιν
 εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ᾠδεφορτία βαραέκα ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
 ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ
 ἀλλὰ ζώντων. **33** καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι
 ἑξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **34** Οἱ αὐτά. **5** πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
 δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις
 τοὺς Σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ πλατύνουσι γάρτὰ φυλακτήρια αὐτῶν
 αὐτό. **35** καὶ ἐπῆρώτησεν εἰς ἑξ αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα **6** φιλοῦσι
 νομικὸς πειράζων αὐτόν **36** Διδάσκαλε, ᾠδετὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δέπνοις καὶ
 ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; **37** ὁ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 ᾠδεῖ αὐτῷ Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν **7** καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
 σου ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὄλῃ καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ᾠΡαββί
 τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὄλῃ τῇ διανοίᾳ σου **38** ὁ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ᾠΡαββί, εἰς γὰρ
 αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος πάντες δὲ ὑμεῖς
39 Δευτέρα ᾠδεδομία αὐτῇ Ἀγαπήσεις τὸν ἀδελφοί ἐστε· **9** καὶ πατέρα μὴ καλέσητε
 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **40** ἐν ταύταις ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν
 ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέματα ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος **10** μὴδὲ κληθῆτε
 καὶ οἱ προφῆται. **41** Συνηγμένων δὲ τῶν καθηγητῶν, ὅτι καθηγητὴς ὑμῶν ἐστὶν
 Φαρισαῖων ἐπῆρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς ὁ χριστός **11** ὁ δὲ μεῖζων ὑμῶν ἔσται
42 λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ; ὑμῶν διάκονος. **12** ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν
 τίνος υἱός ἐστιν; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυίδ. ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει
43 λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι ἑαυτὸν ὑψωθήσεται **13** Οὐαὶ ᾠδεῦμῖν,
 ᾠκαλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων· **44** Ἐῖπεν κύριος γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
 τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
 θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ
 σου; **45** εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε
 πῶς υἱός αὐτοῦ ἐστὶν; **46** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελεθῆναι **15** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 ᾠποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν
 τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι ἑνα θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἑνα
 αὐτὸν οὐκέτι. προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις
 καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων·

(Geenna g1067) **16** Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ

λέγοντες Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν δίκαιοι, ἔσωθεν δέ ἔστε μεστοὶ ὑποκρισεως ἐστίν, ὃς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς ναοῦ ὀφείλει. 17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε ἁγιάσας τὸν χρυσόν; 18 καὶ Ὅς ἂν ὁμόση τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30 καὶ λέγετε ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστίν, ὃς δ' Εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ὀφείλει. 19 ὁ τυφλὸς τί γὰρ μείζον, τὸ δῶρον ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. 31 ὥστε ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; 20 μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει φονευσάντων τοὺς προφῆτας. 32 καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 21 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν 33 ὅφεις γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. 22 ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna g1067) 34 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ γραμματεῖς ἑξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἁυταῖς ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφίεναι 24 ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ Βαραχίου, ὃν ἐφρονεύσατε μεταξὺ τοῦ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36 ἀμὴν ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν γενεὰν ταύτην. 37 Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἁκρασίας 26 Φαρισαῖε ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται αὐτήν— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρόν. 27 Οὐαὶ τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ὅτι παρομοιάζετέ τοις κεκονιαμένοις, ἠθέλησατε; 38 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ὑμῶν ἔρημος 39 λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε Εὐλογημένος πάσης ἀκαθαρσίας 28 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, **16** τότε οἱ ἐν ἱεροῦ· **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, **17** βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι οὐ μὴ ἀφεθῇ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **18** καὶ ὁ ἐν τῷ καταλυθήσεται. **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ τοῦ ὄρους τῶν ἑλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ ἱμάτιον αὐτοῦ. **19** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· Εἰπὼν ἡμῖν ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις πότε ταῦτα ἔσται, καί τι τὸ σημεῖον τῆς ταῖς ἡμέραις. **20** προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος. γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ **(aioṇ g165)** **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν σαββάτω· **21** ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· **5** οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** καὶ εἰ μὴ μου λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν πολλοὺς πλανήσουσιν. **6** μελλήσετε δὲ ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** τότε ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός, οὐπω ἔστιν τὸ τέλος. **7** ἐγερθήσεται γὰρ ἡ· Ὡδε, μὴ πιστεύσητε· **24** ἐγερθήσονται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ καὶ ἔσονται ἱεροσολαίται καὶ ἱεροσολίται κατὰ τόπους· δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε **8** πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδ' ἰδόντων. **9** πλανήσασθαι δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ **25** ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. **26** ἐὰν οὖν εἴπωσιν ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑμῖν· Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστιν, μὴ ἐξέλθῃτε ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· **10** καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ **27** ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἀλλήλους· **11** καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **28** ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς· ὅπου ἐὰν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται **12** καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν οἱ ἀετοί. **29** Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. **13** ὁ δὲ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. **14** καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε **30** καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ ἥξει τὸ τέλος. **15** Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ

τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. **44** διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ἑτοιμοί, ὅτι ἡ 'οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· **31** ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέστησεν 'σάλπιγγομεγάλῃς, καὶ ἐπισυνάξουσιν ὁ 'κύριος ἐπὶ τῆς 'οἰκετείας αὐτοῦ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων 'δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; **46** ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως 'τῶν μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε κύριος αὐτοῦ εὐρήσει 'οὕτως ποιοῦντα τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς **47** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **48** γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· **33** οὕτως καὶ ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε 'πάντα ταῦτα, γινώσκετε καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει 'μου ὁ κύριος, **49** καὶ ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. **34** ἀμὴν λέγω ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους 'αὐτοῦ, ὑμῖν 'ἵνα μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνη' μετὰ τῶν μεθυόντων, ἂν πάντα ταῦτα γένηται. **35** ὁ οὐρανὸς καὶ **50** ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡ γῇ 'παρελύσεται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἡμέρα ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ παρέλθωσιν. **36** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσῃ· οὐρανῶν 'οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ 'πατήρ μόνος. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν **37** ὥσπερ 'γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ὀδόντων.

'ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **38** 'ὥς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς 'ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ 'γαμίζοντες ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται 'καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **40** τότε 'δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, 'εἷς παραλαμβάνεται καὶ 'εἷς ἀφίεται· **41** δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ 'μύλῳ μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. **42** γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα 'ἡμέρᾳ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐργηγόρησεν ἂν

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας 'ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς 'ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** πέντε δὲ 'ἐξ αὐτῶν ἦσαν 'μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. **3** αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς 'ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων 'ἑαυτῶν **5** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** μέσης δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν· 'Ἰδοὺ ὁ 'νυμφίος ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν 'αὐτοῦ **7** τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας 'ἑαυτῶν **8** αἱ δὲ μωραὶ

ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν ἑκέρδησα 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, λέγουσαι· Μήποτε ‘οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς καὶ ὑμῖν· ‘πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ’ ἑριζὼν ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεὶς θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ ἀπελθὼν ἐκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄνοιξον ἡμῖν· 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 καὶ ὁ κνηρὲ, ἦδεις ὅτι ἑριζὼ ὅπου οὐκ γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; οὐδὲ τὴν ὥραν 14 Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος 27 ἔδει ‘σε οὖν βαλεῖν ‘τὰ ἀργύριά μου τοῖς ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 ἄρατε οὖν ἀπ’ αὐτοῦ 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως 16 ‘πορευθεὶς καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 30 καὶ τὸν αὐτοῖς καὶ ἑκέρδησεν ἄλλα πέντε 17 ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος ὥσαυτῶς τὰ δύο ἑκέρδησεν ἄλλα δύο· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ 18 ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ γῆνκαὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ καὶ πάντες ‘οἱ ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, τότε κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ ‘λόγον μετ’ αὐτῶν 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, πέντε τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα τῶν ἐρίφων, 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἑκέρδησα 21 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, 34 τότε ἔρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὁ τὰ δύο τὰ λαντα εἶπεν· Κύριε, δύο τάλαντά ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φυλακῆ ἦμην καὶ ἦλθατε πρὸς με. 37 τότε ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, 4 καὶ ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν· 5 ἔλεγον ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ σε εἶδομεν ἄσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἡλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν 8 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 τότε λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9 ἐδύνατο ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορευέσθε ἀπ' γὰρ τοῦτοπραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. 10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ ἀγγέλοις αὐτοῦ. (αἰθῆριος g166) 42 ἐπείνασα γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς ἐμέ· 11 πάντοτε γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δὲ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ οὐ πάντοτε ἔχετε· 12 βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 ἀμὴν λέγω ἐπεσκέψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονησάμεν αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ σοι; 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἀρχιερεῖς 15 εἶπεν· Τί θέλετέ μοι δοῦναι ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ καγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16 καὶ ἀπὸ τότε κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. 17 αἰώνιον. (αἰθῆριος g166) Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμένσοι φαγεῖν τὸ πάσχα; 18 ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοὺς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο

δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· καὶ ἡ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς
Ἰουδαίας καὶ οἱ ποιῶντες τὸν νόμον τοῦ πατρὸς μου· 32 μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. 19 καὶ ὑμεῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 ἀποκριθεὶς
ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες
Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 20 Ὁ ψίχας σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἡ ἐγώ οὐδέποτε
δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα σκανδαλισθήσομαι. 34 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἡ μαθητῶν 21 καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει πρὶν ἂν ἐλθῶ φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσει
με. 22 καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο με. 35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἀν δέη με
λέγειν αὐτῷ· εἷς ἕκαστος· Μήτι ἐγώ εἰμι, σὺν σοί ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι
κύριε; 23 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν. 36 Τότε
μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός ἐστιν μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
με παραδώσει. 24 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενον Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἐκείνῳ προσεύξωμαι. 37 καὶ παραλαβὼν
ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. 25 ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. 38 τότε
ἀποκριθεὶς δὲ Ἰουδᾶς ὁ παραδίδους αὐτὸν λέγει· αὐτοῖς Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου
εἶπεν· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
σὺ εἶπας. 26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν μετ' ἐμοῦ. 39 καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπεσεν
ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ
καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· Λάβετε λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν,
φάγετε, τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου. 27 καὶ παρελθὰς ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο·
λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν πλὴν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.
αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, 28 40 καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφρονισμὸν τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν
ἀμαρτιῶν. 29 λέγω δὲ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; 41 γρηγορεῖτε
ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς
ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ
πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 πάλιν ἐκ δευτέρου
τοῦ πατρὸς μου. 30 καὶ ὑμνήσαντες ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν. 31 οὐ δύναται· τοῦτο παρελθεῖν ἐάν μὴ αὐτὸ
τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς πῖω, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου. 43 καὶ ἐλθὼν
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί ἐν τῇ νυκτὶ πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν
ταῦτα, γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 καὶ

ἀφείς αὐτοὺς ἑάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν
ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν ἑάλιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ
45 τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς ῥαββίους καὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. 57 Οἱ δὲ
λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε ὁλοκαύστην καὶ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς
ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58 ὁ δὲ
χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς ἕως ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ
τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος τέλος. 59 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον
πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
ἀρχιερέως καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, 60
48 ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων
σημεῖον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες
ἐστίν· κρατήσατε αὐτόν. 49 καὶ εὐθέως δύο· 61 εἶπαν· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι
προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν· Χαῖρε, ῥαββί· καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἡμερῶν οἰκοδομησάτω. 62 καὶ ἀναστὰς ὁ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὅπαρ. τότε ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη;
προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 63 ὁ δὲ
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 καὶ Ἰησοῦς ἐσιώπα· καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν ἑξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα
χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ἡμῖν εἶπης εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
πατρός τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν θεοῦ. 64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας
αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 τότε λέγει αὐτῷ ὁ πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὀψεσθε τὸν υἱὸν
Ἰησοῦς· Ἀποστρέψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες δυνάμει καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
μάχαιραν ἐν μάχῃ ἄπολούνται 53 ἢ τοῦ οὐρανοῦ. 65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφημήσεν·
πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν
πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; 54 πῶς ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν 66 τί ὑμῖν
οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἐνοχος
γενέσθαι; 55 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ θανάτου ἐστίν. 67 τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν,
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν οἱ δὲ ἐράπισαν 68 λέγοντες· Προφήτευσον
με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμενον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παῖς σου; 69 Ὁ
διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. 56 δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ καὶ

προσηλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος ἕως τῆς
 Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· σήμερον. **9** τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ
70 ὁ δὲ ἡρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Καὶ
 λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. **71** ἐξελθόντα ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
 ἡδεῖς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
 λέγει· τοῖς ἐκεῖ· Οὐτοσὶν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ἰσραήλ, **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
 Ναζωραίου· **72** καὶ πάλιν ἡρνήσατο μετὰ τοῦ κεραμέως, καθὰ συντάξεν μοι κύριος.
 ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. **73** μετὰ **11** Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἔσταθ' ἔμπροσθεν τοῦ
 μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ἡγεμόνος καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
 τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
 γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ· **74** τότε ὁ δὲ Ἰησοὺς ἔφη Σὺ λέγεις. **12** καὶ ἐν τῷ
 ἦρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. **13**
 ἐφώνησεν· **75** καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις
 τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι Πρὶν πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; **14** καὶ οὐκ
 ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνῆσθαι με, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
 ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

27 Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον
 ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· **2**
 καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ
 παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. **3** Τότε
 ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι
 κατεκρίθη μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν
 καὶ πρεσβυτέροις **4** λέγων· Ἥμαρτον
 παραδούς αἷμα ἁθῶν οἱ δὲ εἶπαν· Τί πρὸς
 ἡμᾶς; σὺ ὅψῃ **5** καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια
 εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν
 ἀπήγγατο. **6** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες
 τὰ ἀργύρια εἶπαν· Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν
 αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματος
 ἐστίν· **7** συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν
 ἐξ αὐτῶν τὸν Ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως εἰς
 ταφὴν τοῖς ξένοις. **8** διὸ ἐκλήθη ὁ

θεὸς ἀγρὸς Αἵματος· **15** Κατὰ
 δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν
 ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. **16**
 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
 Ἰησοῦν Βαραββᾶν. **17** συνηγμένων οὖν
 αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ
 Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; **18** ἤδει
 γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
 λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ,
 πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι'
 αὐτόν. **20** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
 Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
 Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν;
 οἱ δὲ εἶπαν· Τὸν Βαραββᾶν. **22** λέγει
 αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν

τὸν λεγόμενον χριστόν· ἡ λέγουσιν πάντες σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ Σταυρωθήτω. 23 ὁ δὲ ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ Σταυρωθήτω. 24 Ἴδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 ἡ ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῶός εἰμι· Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· Τὸ 39 οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 ἡμῶν. 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, ἡ κατάβηθι ἀπὸ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως ἡ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. 28 καὶ ἡ πρεσβυτέρων ἔλεγον· 42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἐκδύσαντες αὐτὸν ἡ χλαμύδα κοκκίνην ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ἡ βασιλεὺς Ἰσραὴλ περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ ἡ πλέξαντες ἐστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ θεόν, ῥυσάσθω ἡ νυνεὶ θέλει αὐτόν· εἶπεν αὐτοῦ, καὶ ἡ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. 44 τὸ δ' αὐτὸ καὶ αὐτοῦ ἡ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, οἱ λησταί· οἱ συσταυρωθέντες ἡ σὺν αὐτῷ ἡ βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, 30 καὶ ἡ ἐμπτύσαντες ὡνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ σκοτὸς ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ ὥρας ἐνάτης, 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν ἡ ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἡ ἡλὶ ἡλὶ λεμὰ σαβαχθάνι; τοῦτ' ἐστιν· Θεέ ἡμάτια αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς μου θεέ μου, ἡ ἡνατί με ἡ ἐγκατέλιπες; 47 τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἡ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἡ ἀνθρωπὸν Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· ἔλεγον ὅτι ἡ ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. 48 καὶ τοῦτον ἡ γάρευσαν ἡ ἡ ἄρη τὸν σταυρὸν εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἡ ἐλθόντες εἰς τὸπον σπόγγον πλήσας τε ὄζους καὶ περιθεῖς λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστιν ἡ Κρανίου καλᾶμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49 οἱ δὲ λοιποὶ Τόπος λεγόμενος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ ἡ ἔλεγον ἡ Ἄφες ἡ ἰδωμεν εἰ ἡ ἔρχεται ἡ ἡλίας πιεῖν ἡ οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ σῶσον ἡ αὐτόν 50 ὁ δὲ ἡ Ἰησοῦς πάλιν κράζας γευσάμενος οὐκ ἡ ἡ ἡ ἐλῆσεν πιεῖν. 35 φωνῇ μεγάλῃ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ πνεῦμα. 51 καὶ

ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες
 ἅπ' ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ
 ἐσεῖσθαι, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, **52** καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
 τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς
 τῶν κεκοιμημένων ἁγίων Ἡγέρθησαν **53** πρώτης. **65** Ἐφ' αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Ἔχετε
 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ κουστωδῖαν ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς
 τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθόντες εἰς τὴν ἁγίαν οἴδατε. **66** οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαντο
 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. **54** Ὁ δὲ τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ
 ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τῆς κουστωδίας.
 τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ **28** Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ
 ἡ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Ἡμαρὶάμῃ
 Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. **55** Ἦσαν Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
 δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν τὸν τάφον. **2** καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο
 θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ μέγας ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ. **56** οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** ἦν δὲ
 ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Ἰωσήφ μήτηρ καὶ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα
 μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. **57** Ὁψίας δὲ αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. **4** ἀπὸ δὲ τοῦ
 γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ φόβου αὐτοῦ ἐσεῖσθησαν οἱ τηροῦντες
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. **5** ἀποκριθεὶς
 ἔμαθητεύθη τῷ Ἰησοῦ. **58** οὗτος προσελθὼν δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν· Μὴ
 τῷ Πιλάτῳ ῥητέστω τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν
 τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι **59** ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** οὐκ ἔστιν ὧδε,
 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν ἡγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
 αὐτὸς τὸν δόκιμον καθαρόν, **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸν τόπον ὅπου ἔκειτο **7** καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
 ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἡγέρθη
 ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς
 τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. **61** ἦν δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε ἰδοὺ
 ἐκεῖ Ἡμαρὶάμῃ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη εἶπον ὑμῖν. **8** καὶ ἁπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
 Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **9**
 παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἁπὸ τοῦ Ἰησοῦς ὑπὸ ἡγήνησεν αὐταῖς λέγων·
 οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον **63** λέγοντες Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν
 Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.
 εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι **10** τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβεῖσθε·
64 κέλευσον οὖν ἀσφαλίσθῃναι τὸν τάφον ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου

ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκεῖ με ὄψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. **12** καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις **13** λέγοντες· Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλειψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων· **14** καὶ ἂν ἀκουσθῇ τοῦτο ἑπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. **15** οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας **16** Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **17** καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· **19** πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος (aīōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

2 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἠσαΐα τῷ προφήτῃ· Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν ἵνα ἐρημῶ. **3** Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, **4** ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπὸ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν υποδημάτων αὐτοῦ. **8** ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. **10** καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκτοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανούς καὶ τὸ πνεῦμα ὥς περιστερὰν καταβαῖνον εἰς αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑσσεράκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ

τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἁμφιβάλλοντας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** καὶ προβάς ῥόλιγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα, **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγὴν. **22** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὥς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὥς οἱ γραμματεῖς. **23** καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραξεν λέγων· Τί μὲν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **25** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν φωνὴ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. **27** καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες ὥστε

συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· Τί ἐστὶν αὐτοῦ ἡ λέπρα, τοῦτο; 'διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ καὶ ἐκαθαρίσθη. 43 καὶ ἐμβριμησάμενος τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, αὐτῷ 'εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. 28 'καὶ ἐξῆλθεν ἡ αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλὰ ὑπαγε ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς 'πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ 'εὐθὺς ἐκ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν τῆς συναγωγῆς 'ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 ὁ δὲ οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ Ἰωάννου. 30 ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος διαφημίζει τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ 'εὐθὺς λέγουσιν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, αὐτῷ περὶ αὐτῆς. 31 καὶ προσελθὼν ἡγείρεν ἀλλὰ ἔξω 'ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ αὐτὴν κρατήσας τῆς 'χειρός καὶ ἀφῆκεν ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν 'πάντοθεν

2 Καὶ 'εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμερῶν ἡκούσθη ὅτι 'ἐν οἴκῳ ἐστὶν· 2 'καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 καὶ ἔρχονται 'φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 καὶ μὴ δυνάμενοι 'προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κρᾶβαττον 'ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 'καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι 6 ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· 7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; 'βλασφημεῖ τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; 8 καὶ 'εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι 'οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς 'λέγει αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 9 τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· Ὡς ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν

κράβαττόν σου καὶ περιπάτει· **10** ἵνα ἔστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς νυμφίον μετ' αὐτῶν οὐ δύνανται νηστεύειν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' ἁμαρτίας— λέγει τῷ παραλυτικῷ· **11** αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **21** Οὐδεὶς ἐπίβλημα σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἱμάτιον **12** καὶ ἠγέρθη 'καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν χειρὸν σχίσμα γίνεται. **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι Οὕτως οὐδέποτε οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, εἶδομεν. **13** Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. ἀλλὰ οἶνον νέον αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** καὶ εἰς ἀσκούς καινούς **23** Καὶ ἐγένετο αὐτὸν παράγων εἶδεν Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν κατήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. **24** αὐτῷ. **15** Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ποιοῦσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ **25** καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε χρειᾶν ἔσχεν καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. **16** καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς Ἀβιαθάρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει **17** καὶ ἀκούσας εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ὅτι οὐ χρειᾶν σὺν αὐτῷ οὖσιν; **27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ ἄλλ' οἱ κακῶς σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ ἔχοντες οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· **28** ὥστε ἁμαρτωλούς **18** Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες, σαββάτου.

καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ **3** καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ ἔχων τὴν χεῖρα. **2** καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; **19** καὶ εἶπεν ἐκτενέως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ζηράν·

Ἔγειρεῖς τὸ μέσον. 4 καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν
 Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἁγαθοποιήσαι ἁδελφὸν τοῦ Ἰακώβου (καὶ ἐπέθηκεν
 κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὃ ἐστὶν Υἱὸς
 οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 καὶ περιβλεψάμενος Βροντῆς), 18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον
 αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον καὶ
 τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ
 τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν ἑξίρα καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον 19 καὶ
 ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
 6 καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ 20 Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται
 τῶν Ἑρωδιανῶν συμβούλιον ἑδίδουνκατ' ἄλιν ὁ ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς
 αὐτοῦ ὅπως αὐτόν ἀπολέσωσιν. 7 Καὶ ἡμετέραν φαγεῖν. 21 καὶ ἀκούσαντες
 ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν,
 ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. 22 καὶ οἱ γραμματεῖς
 πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι
 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας 8 καὶ ἀπὸ Βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
 Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 23 καὶ
 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς
 καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἔλεγεν αὐτοῖς. Πῶς δύναται Σατανᾶς
 ἐποιεῖν ἡλθον πρὸς αὐτόν. 9 καὶ εἶπεν τοῖς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 καὶ ἐὰν βασιλεῖα
 μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοῖαριον προσκαρτερῇ ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι
 αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν ἡ βασιλεῖα ἐκείνη· 25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ'
 αὐτόν· 10 πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύνησεται ἡ οἰκία
 ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ἐκείνη σταθῇ· 26 καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς
 ὅσοι εἶχον μᾶστιγας, 11 καὶ τὰ πνεύματα ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ ἐμερίσθη οὐ δύναται
 τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτόν ἐθεώρουν, στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 ἄλλ' οὐδεὶς
 προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ
 ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. 12 καὶ πολλὰ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν
 ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτόν φανερόν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν
 ποιήσωσιν 13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει 28 Ἀμὴν λέγω
 καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέλεν αὐτός, καὶ ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς
 ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 καὶ ἐποίησεν τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ
 δώδεκα ἵνα ὥσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημῇσωσιν· 29
 ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν 15 καὶ ἔχει ὃς δ' ἂν βλασφημῇ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ
 ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· 16 καὶ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ
 ἐποίησεν τοὺς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος (αἰὼν
 ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, 17 καὶ Ἰάκωβον g165, aiōnios g166) 30 ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα

ἀκάθαρτον ἔχει. **31** 'Καὶ ἔρχονται ἡ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ περὶ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς.
ἔξω ὀστήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν **11** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ μυστήριον
'καλοῦντες αὐτόν. **32** καὶ ἐκάθητο περὶ δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις
αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσιν γίνεται, **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ
σε. **33** καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Τίς ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ
ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου **34** καὶ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ
περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ αὐτοῖς **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε
καθημένους λέγει Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας
οἱ ἀδελφοί μου **35** ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε; **14** ὁ σπείρων
θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ τὸν λόγον σπείρει. **15** οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ
'ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν
θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν
ὄχλος πλεῖστος ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς
γῆς ἦσαν **2** καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ **3** Ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξηλθεν
ὁ σπείρων σπεῖραι. **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ
ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5**
'καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ
εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς **6** καὶ ὅτε
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἔκαυματίσθη καὶ διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
οὐκ ἔδωκεν. **8** καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἕν τριάκοντα
καὶ ἕν ἐξήκοντα καὶ ἕν ἑκατόν. **9** καὶ ἔλεγεν
"Ὅς ἔχει ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω. **10** καὶ ὅτε

ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς
αὐτούς. **16** καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ
ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν
ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσιν
ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν,
εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ
τὸν λόγον εὐθὺς σκαנדάλίζονται. **18** καὶ
'ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι
'οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες **19**
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον,
καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) **20** καὶ
'ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν
σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἕν
τριάκοντα καὶ ἕν ἐξήκοντα καὶ ἕν ἑκατόν.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Μήτι ἔρχεται ὁ
λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ὑπὸ τὴν
κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; **22** οὐ
γάρ ἐστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἴνα φανερωθῇ,

οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. **38** καὶ αὐτὸς ἦν ἐντῇ εἰς φανερόν. **23** εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν πρύμνη ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· ἀκούετω. **24** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί καὶ ἑγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὅμιον. **25** ὃς γὰρ ἔχει **39** καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὁ οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει εἶπεν τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **26** Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. **40** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε; βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ὁ ὑπῶν ἔχετε πίστιν; **41** καὶ ἐφοβήθησαν καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται ὥς οὐκ Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ οἶδεν αὐτός. **28** αὐτομάτῃ γῇ καρποφορεῖ, θάλασσα ὑπακούει αὐτῷ;

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν **2** καὶ ἔξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου ἐϋθύς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· **5** καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν· **7** καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. **8** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ὀνομά σοι; καὶ λέγει αὐτῷ· Λεγιὼν ὀνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν· **10** καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω

τῆς χώρας. 11 ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· 12 ἐπιθῆς ‘τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ καὶ παρεκάλεσαν ‘αὐτὸν λέγοντες· Πέμψον 24 καὶ ἀπῆλθεν μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. εἰσέλθωμεν. 13 καὶ ἐπέτρεψεν ‘αὐτοῖς 25 καὶ γυνή οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ‘δώδεκα καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ἔτη 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἱατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ’ αὐτῆς ἢ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον θάλασσαν, ‘ὡς δισχιλίοι, καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ‘ἀκούσασα περὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. 14 ‘Καὶ οἱ βόσκοντες τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν ‘αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ‘ἀπήγγειλαν εἰς τὴν ἡψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· 28 ἔλεγεν γὰρ πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν ὅτι ‘Εὰν ἄψωμαι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τί ἐστὶν τὸ γεγονός. 15 καὶ ἔρχονται σωθήσομαι. 29 καὶ ‘εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι δαιμονιζόμενον ‘καθήμενον ἱματισμένον ὅτι ἵται ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30 καὶ ‘εὐθὺς καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ ‘λεγιῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. 16 ‘καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ διηγῆσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ὄχλῳ ἔλεγεν· Τίς μου ἡψατο τῶν ἱματίων; ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν 31 καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· χοίρων. 17 καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 18 καὶ λέγεις· Τίς μου ἡψατο; 32 καὶ περιεβλέπετο ‘ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. 33 ἡ δὲ γυνὴ αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ‘μετ’ αὐτοῦ ᾗ. 19 φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ‘καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ‘αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν “Υπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 ὁ δὲ εἶπεν καὶ ‘ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ‘ὁ κύριός σοι αὐτῇ· ‘Θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. 20 καὶ ἀπῆλθεν ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει μάστιγός σου. 35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ἐθαύμαζον. 21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ· πάλιν εἰς τὸ πέραν σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; 36 ὁ δὲ Ἰησοῦς συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἦν ‘παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει παρὰ τὴν θάλασσαν. 22 ‘καὶ ἔρχεται εἰς τῶν τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰαῖρος, καὶ ἰδὼν πίστευε. 37 καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα ‘μετ’ αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ 23 αὐτοῦ συνακολουθεῖν εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ ‘παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν

Ἰακώβου. **38** καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον ἐθεράπευσεν· **6** καὶ ἔθαύμαζεν διὰ τὴν τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας· καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, **39** κύκλῳ διδάσκων. **7** καὶ προσκαλεῖται τοὺς καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν ἀλλὰ καθεύδει. **40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, **8** καὶ αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν μὴ πῆραν', μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, **9** τὸ 'παιδίον' **41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ παιδίου λέγει αὐτῇ· Ταλιθα ἴκουμ' ὃ ἐστίν· ἐνδύσθητε δύο χιτῶνας. **10** καὶ ἔλεγεν μεθερμηνεύον· Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, αὐτοῖς· Ὅπου ἔανεισέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ ἔγειρε· **42** καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. **11** καὶ ὅς καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἂν τόπος μὴ δέξῃται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ἐξέστησαν· εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλη. **43** καὶ ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **12** Καὶ ἐξελθόντες

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Πόθεν τούτω ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἰδυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι **3** οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι· Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέουσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαῖω πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ· **15** ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. **16** ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν· Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἡγέρθη **17** Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· **18** ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι· Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. **19** ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἠθέλην

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· **20** καὶ ὅσα ἐδίδασκεν. **31** καὶ ᾠλέγει αὐτοῖς· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, τόπον καὶ ἄναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ πολλὰ ἠπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. **32** καὶ ἀπῆλθον **21** Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε ἔν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἰδίαν. **33** καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐπεγνώσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον **22** καὶ εἰσελθοῦσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς αὐτοῦ **34** καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. **35** Καὶ ἦδη ὥρας θέλης, καὶ δώσω σοι· **23** καὶ ὥμοσεν αὐτῇ πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ Ὅ τι ἐὰν με αἰτήσης δώσω σοι ἕως ἡμίους μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τῆς βασιλείας μου. **24** καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή· **36** ἀπόλυσον τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι ἡ δὲ εἶπεν αὐτοῦς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς· τί **25** καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς φάγωσιν. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τὸν βασιλέα ἡτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν Ἐξ αὐτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **26** καὶ περίλυπος διακοσίων ἄρτους καὶ δώσωμεν αὐτοῖς γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους φαγεῖν· **38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους καὶ τοὺς ἄνακειμένους οὐκ ἠθέλησεν ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόντες ἄθετῆσαι αὐτήν· **27** καὶ εὐθὺς ἀποστείλας λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. **39** ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἄνακλῖναι πάντας ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπελθὼν συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ **28** χόρτῳ. **40** καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ κατὰ ἑκάτον καὶ κατὰ πεντήκοντα. **41** πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς. **29** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦσαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα καὶ ἔθηναν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. **30** Καὶ παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐμέρισεν πᾶσιν. **42** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν ἐχορτάσθησαν· **43** καὶ ἦσαν κλάσματα

δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν τῶν ἰχθύων. 44 καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες ἤψαντο αὐτοῦ ἐσφάζοντο.

‘τούς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἄπολυεῖτόν ὄχλον. 46 καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. 47 Καὶ ὁψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς. 49 οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν καὶ ἀνέκραξαν, 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ’ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο 52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἄλλ’ ἦν αὐτῶν ἡ καρδιά πεπωρωμένη. 53 Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. 54 καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγινόντες αὐτὸν 55 περιέδραμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἥρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. 56 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ’ ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τούτους ἄρτους 3 οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, 4 καὶ ἀπ’ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν— 5 καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἰκοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; 6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· ὅτι οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ· 7 μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· 8 ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε 10 Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν, ὅ ἐστιν Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, 12 οὐκ ἐτιμάφιετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ

'πατριῇ τῇ 'μητρὶ **13** ἀκυροῦντες τὸν λόγον ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἣ παρεδώκατε αὐτῆς. **27** 'καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. **14** Καὶ χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γὰρ 'καλὸν προσκαλεσάμενος 'πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ αὐτοῖς· 'Ακούσατέμου πάντες καὶ 'σύνετε 'τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. **28** ἡ δὲ ἀπεκρίθη **15** οὐδέν ἐστιν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου καὶ λέγει αὐτῷ· 'Κύριε 'καὶ τὰ κυνάρια εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται ὑποκάτω τῆς τραπέζης 'ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν 'κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ 'ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ψυχίων τῶν παιδίων. **29** καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἐκπορευόμενά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν 'ἄνθρωπον **17** Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν 'εἰς οἶκον 'ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον. **30** καὶ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὔρεν τὸ αὐτοῦ 'τὴν παραβολὴν. **18** καὶ λέγει 'παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ αὐτοῖς· Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. **31** Καὶ πάλιν νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου ἤλθεν διὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας κοινῶσαι, **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. **32** εἰς τὴν καρδίαν ἄλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν 'καὶ 'μογιάλον καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; — καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ 'καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα. **20** ἔλεγεν τὴν χεῖρα. **33** καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς ἐκεῖνο κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον· **21** δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ ἐκπορεύονται, 'πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, λέγει αὐτῷ· Εφφαθα, ὃ ἐστὶν Διανοίχθητι· **22** μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, **35** 'καὶ ἡ ανοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· **23** πάντα ταῦτα τὰ ὀρθῶς **36** καὶ διεστείμετο αὐτοῖς ἵνα μηδὲν πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν 'λέγωσιν ὅσον δὲ 'αὐτοῖς διεστέλλετο, ἄνθρωπον. **24** Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν αὐτοῖ· μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **37** εἰς τὰ ὄρια Τύρου καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο λέγοντες· οὐδένα ἤθελεν γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη Καλῶς πάντα πεποιήκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς λαθεῖν· **25** ἄλλ' εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ ποιεῖ ἀκούειν 'καὶ ἀλάλους λαλεῖν. αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα **8** Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις 'πάλιν πολλοῦ ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, πόδας αὐτοῦ· **26** ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, 'προσκαλεσάμενος τοὺς 'μαθητὰς λέγει αὐτοῖς· **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον

ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὐπω καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· **3** αἱ ἐὰν νοεῖτε οὐδὲ συνιέτε· ἡ πεπωρωμένην ἔχετε ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, τὴν καρδίαν ὑμῶν· **18** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν οὐ βλέπετε καὶ ὥτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· ἡ ἀπομακρόθεν ἤκασιν **4** καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ οὐ μνημονεύετε **19** ὅτε τοὺς πέντε αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι πόθεν τούτους ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, δυνήσεται τις ὥδε χορτάσαι ἄρτων ἐπὶ πόσους κοφίνους ἡ κλασμάτων πλήρεις ἐρημίας· **5** καὶ ἡρώτα αὐτούς πόσους ἤρατε· λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα. **20** ὅτε ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶπαν· Ἑπτὰ. **6** καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, καὶ ἡ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπνεσεῖν ἐπὶ πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους ἤρατε· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἑπτὰ. **21** εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐπω συνιέτε· **22** καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα ἡ παρατιθῶσιν καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **7** καὶ εἶχον ἰχθύδια τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας ἡ αὐτὰ εἶπεν· καὶ ἄψηται. **23** καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς ταῦτα παρατιθέναι. **8** καὶ ἔφαγον καὶ τοῦ τυφλοῦ ἔξηνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. **9** ἦσαν δὲ ὡς ἐπιθίεις τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπὶ ἡρώτα αὐτὸν τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Εἴ τι βλέπεις **24** καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· **10** καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη περιπατοῦντας. **25** εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς Δαλμανουθά. **11** καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη καὶ ἐνέβλεπεν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τηλαυγῶς ἅπαντα **26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν πειράζοντες αὐτόν. **12** καὶ ἀναστενάξας εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· Τί ἡ γενεὰ εἰσέληθης **27** καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ αὕτη ζητεῖ σημεῖον· ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. **13** καὶ τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπὶ ἡρώτα ἀφ' αὐτοῦ τοὺς ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με πέραν. **14** καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· **28** οἱ δὲ εἶπαν καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἐν τῷ πλοίῳ. **15** καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς καὶ ἄλλοι Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν προφητῶν. **29** καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἡρώτα αὐτοῦ· Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἠρώδου. **16** καὶ Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἄρτους Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ χριστός. **30** καὶ οὐκ ἔχουσιν **17** καὶ ἡ γυνὴ λέγει αὐτοῖς· Τί ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν λέγωσιν περὶ

αὐτοῦ. **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ καὶ μετεμορφώθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, **3** καὶ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγένετο στίλβοντα λευκὰ πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ῥιζογονιστῶν γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ οὕτως λευκᾶναι. **4** καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλίας τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. **32** καὶ παρρησίᾳ σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Ἰησοῦς. **5** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Πέτρῳ αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **33** Ἰησοῦς ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρος καὶ λέγει· Ὑπάγε Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. **6** οὐ γὰρ ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ ἥδει τί ἀποκριθῇ ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. **7** τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. **34** καὶ ἐγένετο νεφέλῃ ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· Οὗτός τοις μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Εἴ τις ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν ἀπαρνησάσθω αὐτοῦ. **8** καὶ ἐξάπινα περιβεβήμενοι ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν ἀκολουθεῖτω μοι. **35** ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν μόνον μετ' ἑαυτῶν. **9** Καὶ καταβαινόντων ψυχὴν αὐτοῦ ὥσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς αὐτῶν ἔκτοῦ ὅρους διεστέλλεται αὐτοῖς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἵνα μηδενὶ ἂν εἶδον διηγῶνται, εἰ μὴ ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. **36** ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν τί γὰρ ὥφελει ἄνθρωπον κερδεῖν τὸν ἀναστῆναι. **10** καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ αὐτοῦ; **37** τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** καὶ ἐπρωτῶν αὐτὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **38** ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυθῇ λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὅτι Ἡλίας δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον; **12** ὁ δὲ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἔφθαλμοῦ Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτὸν ὅταν ἀποκαθιστάνει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔξουδενηθῇ **13** ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. **2** Καὶ μετὰ ἡμέρας ἑξ συζητοῦντας πρὸς αὐτούς, **15** καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. **16**

καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς τί συζητεῖτε πρὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ αὐτούς **17** καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν ᾧ προσευχῇ **30** ὄχλου· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου· Κάκεῖθεν ἐξελθόντες ᾧ παρεπορεύοντο διὰ πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· **18** καὶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ· ῥήσσει αὐτόν, **31** ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι· Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ **19** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· Ὡς γενεὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. **32** οἱ δὲ ἠγνόουν ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτόν· **33** Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ· καὶ ἐν τῇ πρὸς με. **20** καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς οἰκίαν γενόμενος ἐπρώτα αὐτοῦ· τί ἐν αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν· τὸ πνεῦμα εὐθύς τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; **34** οἱ δὲ ἐσιώπων, ἑσυνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. **21** καὶ ἐπηρώτησεν τὸν ὁδῷ τίς μείζων. **35** καὶ καθίσας ἐφώνησεν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκπαίδιόθεν· θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος **22** καὶ πολλάκις· καὶ εἰς πῦρ αὐτόν ἔβαλεν καὶ πάντων διάκονος. **36** καὶ λαβὼν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἄλλ’ παῖδιον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἴ τι δύνῃ βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· **37** ἐφ’ ἡμᾶς. **23** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ Ὅς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται· Εἰ δύνῃ πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. **24** ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς εὐθύς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν· Ἄνέμ’ ἐδέχεται οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν Πιστεύω βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **25** ἀποστείλαντά με. **38** Ἐφ’ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος διδάσκαλε, εἰδομέν’ τινὰ ἐν τῷ ὀνόματί ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν λέγων αὐτῷ· Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. **39** ὁ δὲ ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **26** καὶ κράξας γὰρ ἔστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με· ὥσπερ νεκρὸς ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι **40** ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ’ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. **27** ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς ἔστιν. **41** Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον χειρὸς αὐτοῦ ἡγείρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. **28** ὕδατος ἐν ὀνόματι τοῦ τιχριστοῦ ἔστε, ἀμὴν καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ λέγων ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἂν ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· κατ’ ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν· Ὅτι αὐτοῦ. **42** Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **29** μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων· εἰς ἐμέ,

καλὸν ἔστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικέεται
 'μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
 καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** Καὶ
 ἔὰν 'σκανδαλίζῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον
 αὐτήν· καλὸν ἔστιν σε κυλλὸν 'εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα
 ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
 'ἄσβεστον (**Geenna g1067**) **45** καὶ ἔὰν ὁ πούς
 σου σκανδαλίζῃ σε ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν
 ἔστιν 'σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν
 ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὴν 'γέενναν (**Geenna g1067**) **47** καὶ ἔὰν
 ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε
 αὐτόν· καλὸν 'σέέστιν μονόφθαλμον
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ
 δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς 'τὴν
 'γέενναν (**Geenna g1067**) **48** ὅπου ὁ σκώληξ
 αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.
49 Πᾶς γὰρ πυρὶ 'άλισθήσεται **50** καλὸν τὸ
 ἅλα· ἔὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν
 τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς 'ἅλα,
 καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ
 ὄρια τῆς 'Ιουδαίας 'καίπεραν τοῦ
 'Ιορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι
 πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν
 αὐτούς. **2** 'Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν εἰ ἕξεστιν
 ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες
 αὐτόν. **3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί
 ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; **4** οἱ δὲ εἶπαν·
 'Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου
 γράφαι καὶ ἀπολῦσαι. **5** ὁ δὲ 'Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν
 ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· **6** ἀπὸ
 δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
 'αὐτούς **7** ἔνεκεν τούτου καταλείψει

ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
 μητέρα 'καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
 σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ
 μία σὰρξ· **9** ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν
 ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **10** Καὶ 'εἰς τὴν
 οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ 'περὶ τούτου
 'ἐπηρώτων αὐτόν. **11** καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὁς
 'ἀνάπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
 ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν, **12** καὶ ἔὰν
 'αὕτῃ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ
 ἄλλον μοιχᾶται. **13** Καὶ προσέφερον αὐτῷ
 παιδία ἵνα 'αὐτῶν ἄψῃται· οἱ δὲ μαθηταὶ
 'ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **14** ἰδὼν δὲ ὁ 'Ἰησοῦς
 ἡγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ
 παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά,
 τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ
 θεοῦ. **15** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς 'ἀνμὴ δέξῃται
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ
 εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **16** καὶ ἐναγκαλισάμενος
 αὐτὰ 'κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ'
 αὐτά. **17** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς
 ὁδὸν προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας
 αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
 ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
 (**aiōnios g166**) **18** ὁ δὲ 'Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
 Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
 μὴ εἰς ὁ θεός. **19** τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ
 'φονεύσης, Μὴ μοιχεύσης', Μὴ κλέψῃς,
 Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστερήσης,
 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. **20**
 ὁ δὲ 'ἔφη αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα
 ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **21** ὁ δὲ
 'Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησεν αὐτόν καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Ἐν 'σε ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχεις
 πώλησον καὶ δὸς 'τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις

θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν
 ἡμεῖς 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
 λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
 23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν,
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ
 χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν 34
 εἰσελεύσονται. 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύουσιν
 ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ
 πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, ἁποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ
 τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· 25 εὐκοπώτερόν ἐστιν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου
 κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος λέγοντες ἑαυτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα
 διελθεῖν ἡμεῖς πλοῦσι εἰς τὴν βασιλείαν ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν σε ποιήσης ἡμῖν. 36 ὁ δὲ
 τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 οἱ δὲ περισσῶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιήσωμῖν; 37 οἱ
 ἐξεπλήρουντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἴς σου ἐκ
 τίς δύναται σωθῆναι; 27 Ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ δεξιῶν καὶ εἴς ἐξ ἁριστερῶν καθίσωμεν ἐν
 Ἰησοῦς λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον τῇ δόξῃ σου. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ, πάντα γὰρ δύναται παρὰ Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν
 τῷ θεῷ. 28 Ἦρξατο λέγειν ὁ Πέτρος τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἥττο βάπτισμα
 αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ὁ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 οἱ
 ἠκολουθήκαμένοι. 29 Ἐφῆ ὁ Ἰησοῦς· δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω
 οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
 ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν ἐμοῦ βαπτισθήσεσθε, 40 τὸ δὲ καθίσει ἐκ
 καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἐὰν μὴ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν
 λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. 41 Καὶ
 τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
 καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 καὶ
 διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει
 ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆ g165, αἰθῆnios g166) 31 αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 οἰσχατοὶ πρῶτοι. 32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
 ὁ δὲ ἀναβαίνοντας εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν 43 οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς
 προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, ἠνθῆλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται
 οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὃς ἠνθῆλῃ ἐν
 παραλαβῶν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος·

45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. 5 ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ, καὶ 6 οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς ἔειπενὸ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ καὶ τῶν Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 καὶ μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁυῖος φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 καὶ ἀκούσας ὅτι ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν 8 καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνόεστιν ἤρξατο κράζειν αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ καὶ λέγειν· Ὑιὲ Δαυίδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. 9 καὶ οἱ 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Ὑιὲ Δαυίδ, Ὡσαννά· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὀνόματι κυρίου. 10 Εὐλογημένη ἡ Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε φωνεῖ Δαυίδ Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 Καὶ σε. 50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 51 καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὁ ψεῆδη οὔσης ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί σοι τῆς ὥρας ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· δώδεκα. 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων Ραββουνι, ἵνα ἀναβλέψω. 52 καὶ ὁ Ἰησοῦς αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν. 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπᾶνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. 3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε. 4 καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ

φύλλα, ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἰθῆ g165) 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθόντες τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας κατέστρεψεν 16 καὶ οὐκ ᾔφινεν ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ, 17 καὶ ἐδίδασκεν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς

κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ αὐτῷ; **32** ἀλλὰ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων; —
‘πεποιήκατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν. **18** καὶ ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον ἅπαντες γὰρ εἶχον
ἤκουσαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν.
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο **33** καὶ ἀποκριθέντες ἑαυτοῖς· Ἰησοῦ λέγουσιν·
γὰρ αὐτόν, ὅτι γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο Οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅταν ὁπσῇ Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. ποιῶ.

20 Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτον εἶδον τὴν
συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. **21** καὶ
ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Παββί,
ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. **22** καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε
πίστιν θεοῦ. **23** Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται,
ἔσται αὐτῷ. **24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα
ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε
ὅτι ἑλάβετε καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** καὶ ὅταν
ῥηθῇ περὶ προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε
κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ περιπατούντος αὐτοῦ ἔρχονται
πρὸς αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι **28** καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἐν
ποιᾷ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἡ γὰρ σοὶ ἔδωκεν
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς;
29 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω
ὑμᾶς ἕνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτε μοι,
καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. **30** τὸ βάπτισμα ἡ τοῦ Ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε
μοι. **31** καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· Τί εἴπωμεν; ἂν εἴπωμεν· Ἐξ
οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὐδὲν οὐκ ἐπιστεύσατε

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
ἡ λαλεῖν Ἀμπελῶνα ἄνθρωπος
ἐφύτευεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν
καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν
πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς,
καὶ ἀπέδμησεν. **2** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν
καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος. **3** καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον· καὶ ἐκεῖνον ἐκεφαλίσαν καὶ
ἠτίμασαν. **5** καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν·
καὶ ἐκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους,
οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτείνοντες. **6**
ἔτι ἕνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν
αὐτόν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι
Ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου. **7** ἐκεῖνοι δὲ
οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι Οὗτός
ἐστὶν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** καὶ
λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον
αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** τίποιήσει
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ
ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν
ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας. **11** παρὰ κυρίου ἐγένετο

αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ ἡμῶν; 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. 24 ἔφη καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 13 θεοῦ; 25 ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἡγαμίζονται ἀλλ' εἰσὶν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα ὥς ἡ ἀγγελιοὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· 26 περὶ δὲ αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. 14 ἡ καὶ ἐλθόντες τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάτου ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, ἡ πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· Ἐγὼ ὁ οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ θεὸς Ἰακώβ; 27 οὐκ ἔστιν ἡ θεὸς νεκρῶν διδάσκεις· ἔξεστιν ἡ δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἡ ἀλλὰ ζώντων· ἡ πολὺ πλανᾶσθε. 28 Καὶ ἡ οὐ; δῶμεν ἡ μὴ δῶμεν; 15 ὁ δὲ εἰδὼς προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί αὐτῶν συζητούντων, ἡ ἰδὼν ὅτι καλῶς με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἡ ἀπεκρίθῃ αὐτοῖς, ἡ ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἡ ἴδω. 16 οἱ δὲ ἡνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔστιν ἡ ἐντολὴ πρώτη πάντων; 29 ἡ ἀπεκρίθη Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; ὁ ἡ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἡ ἔστιν ἡ Ἀκουε, ἡ Ἰσραὴλ, οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Καίσαρος. 17 ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἔστιν, 30 καὶ ἡ Ἰησοῦς εἶπεν ἡ αὐτοῖς ἡ Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε ἡ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἡ τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ἡ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ. 18 Καὶ ἡ ἔρχονται σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ὅλης τῆς ἰσχύος ἡ σου. 31 ἡ δευτέρα αὕτη· ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἡ ἐπηρώτων αὐτόν ἡ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὥς σεαυτόν. λέγοντες· 19 Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἡ ἔγραψεν μείζων τούτων ἡ ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. ἡ μῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ 32 ἡ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· Καλῶς, καταλίπῃ γυναῖκα καὶ ἡ μὴ ἀφῇ τέκνον, ἡ ἵνα διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἰς ἔστιν λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν ἡ γυναῖκα καὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· 33 καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 20 τὸ ἀγαπᾷν αὐτόν ἐξ ὅλης ἡ τῆς καρδίας καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἡ ἔσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἡ ἔλαβεν ἐξ ὅλης τῆς ἡ συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἡ ἀφῆκεν ἡ ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν πλησίον ὥς σπέρμα· 21 καὶ ὁ δεύτερος ἡ ἔλαβεν αὐτήν, ἡ ἑαυτὸν ἡ περισσώτερόν ἐστιν πάντων τῶν καὶ ἀπέθανεν ἡ μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. 34 καὶ ὁ ὁ τρίτος ὥσαύτως· 22 καὶ ὁ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἡ Ἰησοῦς ἡ ἰδὼν ἡ αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη ἀφῆκεν σπέρμα· ἡ ἔσχατον πάντων ἡ καὶ ἡ εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας γυνὴ ἀπέθανεν. 23 ἐν τῇ ἀναστάσει ἡ ὅταν τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν

ἐπερωτήσαι. **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον οὐ ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν μὴ καταλυθῇ. **3** Καὶ καθημένου αὐτοῦ οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς Δαυὶδ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἐστιν; **36** αὐτὸς Δαυὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι ἱεροῦ ἔπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας **4** Εἰπὼν· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ἐχθρὸς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου. ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. **5** **37** αὐτὸς Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε πόθεν αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; καὶ ὁ πολὺς μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· **6** πολλοὶ ἐλεύσονται ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **38** Καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι Ἐγὼ διδάχῃ αὐτοῦ ἔλεγεν· Βλέπετε ἀπὸ τῶν εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. **7** ὅταν δὲ γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς ἰσχυροὺς καὶ ἀκούσῃ τεπολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς τέλος. **8** ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, **40** οἱ καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται σεισμοὶ κατεσθίνοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ κατὰ τόπους, ἔσονται ἱεροὶ ἀρχιερέων προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι οὗτοι ταῦτα. **9** βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς λήμψονται περισσότερον κρίμα. **41** Καὶ παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς καὶ βασιλέων σταθίσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι μαρτύριον αὐτοῖς. **10** καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἔβαλλον πολλὰ· **42** καὶ ἔλθοῦσα μία πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν **11** καὶ ὅταν ἄγωνισιν ὑμᾶς παραδιδόντες, κοδράντης. **43** καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε ἀλλ' ὃ ἐὰν μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. **12** καὶ παραδώσει γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ περισεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· **13** καὶ ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὀνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. **14** Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἑστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. **2** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;

15 ὅ ἐπεὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν εἰσελθάτω ἵτι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἐπὶ θύραις. 30 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ 16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἄγρον μὴ ἐπιστρεψάτω μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 17 ταῦτα πάντα γένηται. 31 ὁ οὐρανὸς καὶ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς ἡ γῇ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 18 μὴ παρελεύσονται 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ 19 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ οἷα οὐ γέγονεν τοιαυτὴ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως πατὴρ. 33 βλέπετε ἄγρυπνεῖτε οὐκ οἴδατε ἦν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. 34 ὥς ἄνθρωπος γένηται. 20 καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ, δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἑκάστῳ τῷ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. 21 καὶ τότε ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. 35 γρηγορεῖτε ἕάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ὅτιδε ὁ ἰδεῶδε ὁ ἰδεῶδε οὖν, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς Ὅτιδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· 22 ἐγερθήσονται οἰκίας ἔρχεται, ἡ ὁψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρῶτ', 36 μὴ ἐλθὼν δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθέδοντας· 37 ὁ δὲ ἀποπλανᾷν εἰ δυνάτον τοὺς ἐκλεκτούς· 23 ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω γρηγορεῖτε.

ὁμοίως δὲ βλέπετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. 26 καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· 27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἁγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτούς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἡδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε

14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, 2 ἔλεγον γὰρ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω διηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὁ ἀφετε αὐτήν· τί

αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον **20** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐἵς τῶν δώδεκα, ὁ ἡργάσατο ἐν ἐμοί· **7** πάντοτε γὰρ τοὺς ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιν· **21** πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν ὅτιό μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς θέλητε δύνασθε αὐτοῖς ποιῆσαι, ἐμὲ γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· **8** ὁ ἔσχεν ἐποίησεν, ἐκεῖν' ὃ οὐ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου προέλαβεν μυρίαί· τὸ σῶμά μου εἰς τὸν παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ἐν ταφιασμόν. **9** ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **22** Καὶ ἐσθιόντων ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Ἄβετε, τοῦτό εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. **10** Καὶ Ἰούδας ἐστὶν τὸ σῶμά μου. **23** καὶ λαβὼν ποτήριον Ἰσκαριώθ ὁ εἷς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐτοῖς. **11** οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ αἵμά μου τῆς διαθήκης τὸ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. **25** ἀμὴν λέγω ἐξήτει πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ. **12** Καὶ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῶς ἐκ τοῦ γενήματος τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα θεοῦ. **26** Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ φάγῃς τὸ πάσχα; **13** καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν ὄρων τῶν ἑλαιῶν. **27** Καὶ λέγει αὐτοῖς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. **28** ἀλλὰ αὐτῷ, **14** καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἶπατε τῷ μετὰ τὸ ἐγεθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν οἰκοδεσποτήν ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ Γαλιλαίαν. **29** ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Εἰ καὶ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. τῶν μαθητῶν μου φάγω; **15** καὶ αὐτὸς ὑμῖν **30** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω δείξει ἀνάγιον μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον· σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. **16** καὶ ἐξῆλθον δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ **31** ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει· Ἐὰν δέ τις με εὖρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι τὸ πάσχα. **17** Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. **32** Καὶ μετὰ τῶν δώδεκα. **18** καὶ ἀνακειμένων ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανί, αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὧδε ἕως προσεύξωμαι. **33** καὶ παραλαμβάνει ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. **19** ἤρξαντο λυπεῖσθαι τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς· Μήτι ἐγώ μετ' αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ

ἀδημονεῖν, **34** καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν ἔστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μεῖνате ὧδε δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ καὶ γρηγορεῖτε. **35** καὶ ᾠρομένων μικρὸν τὸ ὥτάριον **48** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ ὥρα, **36** μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν καὶ ἔλεγεν· Ἀββα ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· με; **49** καθ’ ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν παρένεγκε τὸ ποτήριον· τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ· ἀλλ’ τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. **37** καὶ ἔρχεται με· ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. **50** καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. **51** τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας· Καὶ Ἰωάννης· τίς σὺν ηκολούθει αὐτῷ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; **38** γρηγορεῖτε καὶ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν· κρατοῦσιν αὐτόν **52** ὁ δὲ καταλιπὼν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενήs, τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν **53** Καὶ **39** καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, αὐτὸν λόγον εἰπὼν. **40** καὶ πάλιν ἐλθὼν καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εὔρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. **54** καὶ ὁ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως **41** καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν· Καθεύδετε· τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. **55** ἀπέχει ἥλθεν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ τῶν ἀμαρτωλῶν. **42** ἐγείρεσθε ἄγωμεν· θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἠύρισκον· **56** ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν. **43** Καὶ πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ, Ἐὐθὺς ἔστι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. **57** καὶ Ἰουδαῖς· εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ’ αὐτοῦ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ’ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ αὐτοῦ λέγοντες **58** ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω καὶ τῶν πρεσβυτέρων. **44** δεδῶκει δὲ τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ ὁ παραδιδούς αὐτόν σύσσημον αὐτοῖς διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· οἰκοδομήσω· **59** καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση κρατήσατε αὐτόν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. **45** ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. **60** καὶ ἀναστὰς καὶ ἐλθὼν· εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει· ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ῥαββὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **46** οἱ δὲ Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν· τί ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **61** ὁ δὲ αὐτόν. **47** εἰς δὲ τιστῶν παρεστηκότων ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν· πάλιν ὁ

ἀρχιερεὺς ἐπρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· **15** Καὶ ἑὺθὺς πρῶτ' συμβούλιον
 Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
62 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι, καὶ πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ
 ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν συνέδριον δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν
 καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. **2** καὶ ἐπρώτησεν
 μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **63** ὁ δὲ αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Σὺ
 λέγει· Τί ἔτι χρειάν ἔχομεν μαρτύρων; **64** λέγεις. **3** καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; πολλά. **4** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπρώτα αὐτὸν
 οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα
 εἶναι θανάτου. **65** καὶ ἤρξαντό τινες σου κατηγοροῦσιν **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι
 ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
 τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ Πιλάτον. **6** Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυσεν
 λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. **7**
 ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον **66** Καὶ ὄντος τοῦ ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν
 Πέτρου· κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν στασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει
 παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, **67** καὶ ἰδοῦσα φόνον πεποιήκεισαν. **8** καὶ ἀναβὰς
 τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι· καθὼς ἐποίει
 αὐτῷ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ αὐτοῖς. **9** ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ἡῖστα τοῦ Ἰησοῦ· **68** ὁ δὲ ἡρνήσατο λέγων· λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
 Ὁύτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις, τῶν Ἰουδαίων; **10** ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι
 καὶ ἐξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **69** καὶ ἡ παιδίσκη ἀρχιερεῖς. **11** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν
 ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ
 παρεστῶσιν· οἱ οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. **70** ὁ αὐτοῖς. **12** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς
 δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν
 οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** οἱ δὲ
 ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· καὶ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. **14** ὁ δὲ
 ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει· **71** ὁ δὲ ἤρξατο Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ ἐποίησεν
 ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν· Σταύρωσον
 τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **72** καὶ αὐτόν. **15** ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος
 εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν
 ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα· ὥς εἶπεν αὐτῷ αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.
 τρίς με ἀπαρνήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν
 ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστίν πραιτώριον,

καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 ᾠπιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι καὶ ἑνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ σὺναὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 33 Καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον γενομένης ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' στέφανον· 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 34 καὶ αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦτῶν Ἰουδαίων· 19 τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· μεγάλη ἔλωι ἔλωι ἡλεμὰσαβαχθάνι; ὃ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Ὁ θεός μου ὁ θεός προσεκύνουν αὐτῷ. 20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; 35 καὶ τινες αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια· τὰ ἴδια. καὶ ᾠίδε Ἠλίαν φωνεῖ. 36 δραμῶν δέ τις καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. γεμίσας σπὸγγον ὄξους περιθεῖς καλάμῳ 21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. 37 ὁ δὲ τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. ἄρρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 καὶ φέρουσιν 38 καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶντόπον, ὃ ἐστὶν εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 ἰδὼν δὲ ᾠμεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος. 23 καὶ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας ἐδίδουν ᾠαὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ᾠὸς δὲ αὐτοῦ ὅτι οὕτως ἐξέπνευσεν εἶπεν· Ἀληθῶς οὐκ ἔλαβεν. 24 καὶ σταυροῦσιν αὐτόν καὶ οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς θεοῦ ἦν. 40 διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες ᾠσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρρη. 25 Ἦν δὲ ὥρα θεωροῦσαι, ἐν αἷσκαὶ Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26 καὶ ἦν ἡ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ᾠωσῆτοςμήτηρ καὶ Σαλώμη, 41 αἰῶτε Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27 καὶ σὺν ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῷ καὶ αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστές, ἕνα ἐκ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ 29 συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν ἡδὴ ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐστὶν προσάββατον 43 ἔλθων ᾠωσῆφ ὁ ἀπὸ λέγοντες· Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, 30 σῶσον αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ σεαυτοῦ καταβάς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31 θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλάτον ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 ὁ ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἡδὴ τέθνηκεν, ᾠλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα 32 ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ πάλαι ἀπέθανεν· νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος

ἐδωρήσατο τὸ ῥπῳματῶ Ἰωσήφ. 46 τῆς αἰωνίου σωτηρίας. ἀμήν.]] 9 (note: καὶ ἀγοράσας ῥσινδόνᾱκαθελῶν αὐτὸν The most reliable and earliest manuscripts do ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ῥῥθηκεναὐτὸν ἐν not include Mark 16:9-20.) Ἀναστὰς δὲ πρωῒ ῥμνημεῖῳδ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρωτὸν Μαρίᾱ καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ τῇ Μαгдаληνῇ, ῥπαρ ῥῥ ἐκβεβλήκει ἐπτά μνημείου. 47 ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ καὶ δαιμόνια. 10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν Μαρίᾱ ῥῥ Ἰωσήτος ἐθεώρουν ποῦ ῥτέθεται τοῖς μετ ῥαὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ 16 καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου κλαίουσιν· 11 κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ ῥαὐτῆς ἥπιστησαν. 12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν· 13 κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14 στερον ῥδὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ῥνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ῥἐγηγερμένονοῦκ ἐπίστευσαν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. 17 σημείᾱ δὲ τοῖς πιστεύουσιν ῥταῦτα παρακολουθήσει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν ῥκαιναῖς 18 ῥῥφειςᾱροῦσιν κᾱν θανάσιμόν τι πῖωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ, ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ῥξουσιν. 19 μὲν οὔν κύριος ῥἸησοῦς μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. 20 κεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων ῥσημείων.]]

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε ἅμοι παρηκολουθηκóτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ῥωδουβασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, ῥαὶ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. **6** ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρω· ἑναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι. **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἑλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφοτέρω προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἕναντι τοῦ θεοῦ **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· **14** καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ

πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται· **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίνει, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἕτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· **20** καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἥς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. **22** ἔξελθὼν δὲ οὐκ ἔδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανέων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτως μοι ῥεπείκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἄφελεῖν ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἡ ἀπό τοῦ θεοῦ ἵνα ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἢ Ἐλισάβετ,
 εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέθ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς,
 27 πρὸς παρθένον ἑμνηστευμένην ἀνδρὶ καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ,
 ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ ἐξ οἴκου Δαυίδ, καὶ 42 καὶ ἀνεφώνησεν ἡ κραυγὴ μεγάλη καὶ
 τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. 28 εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ
 καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτήν εἶπεν· Χαῖρε, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
 κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ 29 ἡ δὲ 43 καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ
 ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη καὶ διελογίζετο τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ 44 ἰδοὺ γὰρ ὡς
 ποταπὸς εἶπεν ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. 30 καὶ ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαρίας, ὅτι μου, ἐσκίρτησεν ἑνὶ ἀγαλλιάσει τὸ
 εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· 31 καὶ ἰδοὺ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 45 καὶ μακαρία
 συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
 καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. 46 Καὶ
 ἔσται μέγας καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, εἶπεν Μαρίας· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον κυρίου, 47 καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου
 Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτηρὶ μου· 48 ὅτι ἐπέβλεψεν
 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. (αἰθῆ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι
 g165) 34 εἶπεν δὲ Μαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· αἱ γενεαί· 49 ὅτι ἐποίησέν μοι ἡμεγάλα
 Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 50
 35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
 Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 51 Ἐποίησεν
 δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τὸ κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
 γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ ὑπερφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
 36 καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενίσσου καὶ 52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων
 αὐτῇ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ καὶ ὕψωσεν ταπεινούς, 53 πεινῶντας
 οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
 στεῖρα· 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ ἐξαπέστειλεν κενούς. 54 ἀντελάβετο
 θεοῦ πᾶν ῥῆμα. 38 εἶπεν δὲ Μαρίας· Ἰδοὺ ἡ Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας
 σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαρίας ἐν ταῖς ἡμέραις εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 56 Ἐμείνεν δὲ
 ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ Μαρίας σὺν αὐτῇ ὥς μῆνας τρεῖς, καὶ
 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 καὶ εἰσῆλθεν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Τῇ δὲ
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
 Ἐλισάβετ. 41 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 καὶ ἤκουσαν

οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν 74 ἀφόβως ἐκ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' χειρὸς ἑχθρῶν ῥυθθέντας λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59 Καὶ ἐγένετο 75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ ἑπτάσας ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ καὶ σὺ δὲ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 καὶ γινώσκον σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει εἶπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἕκ τῆς ἁμαρτιῶν αὐτῶν, 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέπεται ἡμᾶς τοῦτο. 62 ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό 63 καὶ αἰτήσας σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, τοῦ πινακίδιον ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν ἑστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ 64 ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν θεόν. 65 καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66 καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ ἡ γὰρ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων· 68 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 69 καὶ ἡγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (aiōn g165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, 73 ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· 2 (αὐτὴ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου) 3 καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὕσῃ ἐγκύῃ. 6 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, 7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες

ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. **9** Ἐκαὶ ἄγγελος ἐν τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν φόβον μέγαν· **10** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν **23** καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι χαρὰν μεγάλην ἦτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστιν κυρίῳ κληθήσεται, **24** καὶ τοῦ δοῦναι χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ· **12** καὶ θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν ἑσπέρῳ τοῦτο ὑμῖν ἑσπέρῳ, εὐρήσετε βρέφος κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νοσσοῦς ἐσπαργανωμένον ἑκακούμενον ἐν φάτνῃ. περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν **13** καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεὼν, καὶ ὁ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, θεὸν καὶ λεγόντων· **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· **26** καὶ ἦν εὐδοκίας **15** Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον αὐτῷ κεχηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἂν ἴδῃ οἱ ποιμένες ἑτάλουν πρὸς ἀλλήλους τὸν χριστὸν κυρίου. **27** καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Διέλωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ καὶ ἴδωμεν πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ κύριος τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** καὶ ἦλθαν σπεύσαντες αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ αὐτοῦ **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· **17** ἠγάλασκαὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος **29** Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου **31** ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, **19** ἡ δὲ λαῶν, **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ Ἐμαρὶα πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. **33** καὶ ἦν ὁ συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς ἡκούσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος αὐτοῦς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν ὁκτῷ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον,

35 καὶ σοῦ ἡδεαυτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται 48 καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ ἑαίπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· Τέκνον, πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ ἦν τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ Ἄννα προφητις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ἔζητοῦμένσε. φυλῆς Ἀσὴρ (αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις 49 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἑπτὰ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὕτη δεῖ εἶναί με; 50 καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ χήρα ἔξωζέτων ὀγδοήκοντα τεσσάρων,) ῥῆμα ὁ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 καὶ κατέβη ἢ οὐκ ἄφιστατοτοῦ ἱεροῦ νηστεῖαις καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ, καὶ ἦν δεήσασιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. 38 ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθρωπολογεῖτο διετῇρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν προσδεχομένοις ἡλύτρωσιν Ἱερουσαλήμ. 39 σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ θεοῦ καὶ Καὶ ὥς ἐτέλεσαν πάντα κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

κυρίου, ἔπεστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέθ. 40 Τὸ δὲ παιδίον ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχούντος, 2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 καὶ ἦλθεν εἰς ἡμῶν περὶ τὸν τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, 4 ὥς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιά εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις

ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο
 ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν· **19** ὁ δὲ Ἑρώδης ὁ τετραάρχης,
 τῆς μελλούσης ὀργῆς· **8** ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἑρωδιάδος
 καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ
 ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἑρώδης,
 τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, 'καὶ
 θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἑνφυλακῇ. **21**
 τῷ Ἀβραάμ. **9** ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν Ἑγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα
 ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ
 μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεψυχῆσθαι τὸν οὐρανὸν
 εἰς πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν σωματικῶς εἶδει ὥς περὶ στερεὰν ἐπ' αὐτόν,
11 ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· Σὺ εἶ ὁ
 δύο χιτῶνας μεταδότης τῷ μὴ ἔχοντι, υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. **23**
 καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσπερ ἐτῶν
12 ἤλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι τριάκοντα, ὧν υἱός, ὡς ἐνομίζετο, Ἰωσήφ
 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί τοῦ Ἥλι **24** τοῦ Μαθθαί τοῦ Λευὶ τοῦ Μελχὶ
 ποιήσωμεν **13** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ **25** τοῦ Ματταθίου
 Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοὺμ τοῦ Ἑσλὶ τοῦ Ναγγαὶ
 πράσσετε. **14** ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ **26** τοῦ Μάαθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεῖν
 στρατευόμενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδᾶ **27** τοῦ Ἰωανᾶν τοῦ
 ἡμεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μηδένα διασεισθε· Ῥησὰ τοῦ Ζοροβαβέλ τοῦ Σαλαθιὴλ τοῦ
 μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Νηρὶ **28** τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἀδδὶ τοῦ Κωσᾶμ
 ὀψωνίοις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ τοῦ Ἑλμαδὰμ τοῦ Ἡρ **29** τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
 λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς Ἑλιέζερ τοῦ Ἰωρὶμ τοῦ Μαθθαί τοῦ Λευὶ
 καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε **30** τοῦ Συμεῶν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ
 αὐτὸς εἶναι ὁ χριστός, **16** ἀπεκρίνατο λέγων Ἰωνάμ τοῦ Ἑλιακίμ **31** τοῦ Μελεὰ τοῦ
 πᾶσιν ὁ Ἰωάννης· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω· Μεννὰ τοῦ Ματταθαί τοῦ Ναθαὺμ τοῦ Δαυὶδ
 ὑμᾶς ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ **32** τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Ἰωβὴλ τοῦ Βόος τοῦ
 οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν Ἑσλὰ τοῦ Ναασσῶν **33** τοῦ Ἀμιναδὰβ τοῦ
 ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει· Ἀδμὶν τοῦ Ἀρνὶ τοῦ Ἑσρῶμ τοῦ Φαρεῖς τοῦ
 ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί· **17** οὗ τὸ Ἰούδα **34** τοῦ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαάκ τοῦ Ἀβραάμ
 πύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθαῖραι τὴν τοῦ Θάρα τοῦ Ναχώρ **35** τοῦ Σερούχ τοῦ
 ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον Ῥαγαὺ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐβερ τοῦ Σαλὰ **36**
 εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον τοῦ Καῖνὰμ τοῦ Ἀρφαζὰδ τοῦ Σὴμ τοῦ Νῶε
 κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **18** Πολλὰ μὲν τοῦ Λάμεχ **37** τοῦ Μαθουσαλὰ τοῦ Ἐνώχ

τοῦ Ἰάρετ τοῦ Μαλελεὶλ τοῦ Καϊνὰμ 38 φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου
 τοῦ Ἐνὼς τοῦ Σήθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ θεοῦ. περὶ αὐτοῦ. 15 καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ
 ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν
 ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς
 ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν
 τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν συναγωγῇ, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισῶν καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου
 αὐτῶν ἐπέειπεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἡσαΐου καὶ ἄναπτύξασθὸ βιβλίον εὗρεν
 διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον· 18
 τοῦτ' ἵνα γένηται ἄρτος. 4 καὶ ἀπεκρίθη Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν
 ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος 5 Καὶ μεεὺ ἀγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν ἡμε
 ἀναγαγὼν αὐτὸν ἐδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς
 βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου· ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν
6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἀφέσει, 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.
 ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ
 αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ὧ ἄνθελω ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ
 δίδωμι αὐτήν· 7 σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21
 ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. 8 καὶ ἡρξάτο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Γέγραπται· πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν
 Ἰσχυρίον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ ὑμῶν. 22 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ
 αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 9 Ὁ Ἰησοῦς δὲ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς
 αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
 πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἔλεγον· Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος;
 υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐν τεύθει 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι
 κάτω· 10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον
 αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν
 σε, 11 καὶ ὅτι Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε Καφαρναοὺμ ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
 προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. 12 σου. 24 εἶπεν δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
 εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν αὐτοῦ. 25 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,
 σου. 13 καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ πολλὰι χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου
 διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς
 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει ἐπὶ τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς
 τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ

εἰς Σάρεπτα τῆς ᾿Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα διηκόνει αὐτοῖς. **40** Δύνοντας δὲ τοῦ ἡλίου χήραν. **27** καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ ᾿ἅπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ᾿Ισραὴλ ἐπὶ Ἑλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ᾿ἐπιτιθεὶς Σύρος. **28** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐθεράπευεν αὐτούς. **41** ἐξήρχετο δὲ καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, **29** δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν ᾿κραυγάζοντα καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς λέγοντα ὅτι Σὺ ᾿εἶδὸ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν ὄρους ἔφ’ οὗ ἡ πόλις ᾿ῶκοδόμητο αὐτῶν, τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. **42** Γενομένης ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν· **30** αὐτὸς δὲ δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. **31** τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς ἡλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ Γαλιλαίας. καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν μὴ πορεύεσθαι ἀπ’ αὐτῶν. **43** ὁ δὲ εἶπεν τοῖς σάββασιν· **32** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ὅτι καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ αὐτοῦ. **33** καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος θεοῦ, ὅτι ᾿ἐπιτοῦτο ᾿ἀπεστάλην **44** καὶ ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἦν κηρύσσων ᾿εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· **34** ᾿Εγὼ τί ἡμῖν ᾿Ιουδαίᾳ

καὶ σοί, ᾿Ιησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **5** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, **2** καὶ εἶδεν ᾿δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀπ’ αὐτῶν ἀποβάντες ᾿ἐπλυνοντὰ δίκτυα. **3** ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ᾿ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον, ᾿καθίσας δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. **4** ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ᾿Επανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. **5** καὶ ἀποκριθεὶς ᾿Σίμων εἶπεν ᾿Επιστάτα, δι’ ᾿ὄλῃς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. **6** καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ, ᾿διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. **7** καὶ κατένευσαν τοῖς ᾿μετόχοις ἐν

τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον
 αὐτοῖς καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
 τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. **8** ἰδὼν εἰσενεγκεῖν καὶ ῥηναῖον αὐτοῦ. **19**
 δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν
 Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
 ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε. **9** Θάμβος γὰρ διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν
 περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
 ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ὥσυνέλαβον, **10** Ἰησοῦ. **20** καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν
 οἰώσας δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς ῥῆκεν· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
 Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ σου. **21** καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ
 εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες
 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσθι ζωγρῶν. **11** καὶ Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς
 καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες δύναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος
 ἡ πάντα ἡκολούθησαν αὐτῷ. **12** Καὶ ἐγένετο ὁ θεός; **22** ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς
 ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν αὐτοῦ· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
 τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη ὑμῶν; **23** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν
 αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν
 με καθάρισαι. **13** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ῥῆκεν καὶ περιπάτει; **24** ἵνα δὲ εἰδῇτε
 ἥψατο αὐτοῦ εἰπὼν Θέλω, καθάρισθητι· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει
 καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. **14** ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας— εἶπεν
 καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, τῷ παραλελυμένῳ· Σοὶ λέγω, ῥῆκεν καὶ
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ ἄρας τὸ κλινιδίόν σου πορεύου εἰς τὸν
 προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς οἶκόν σου. **25** καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς
 προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἔφ' ὃ κατέκειτο,
15 διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν
 καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν θεόν. **26** καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ
 καὶ ῥηναῖον αὐτοῦ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου
 αὐτῶν. **16** αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν λέγοντες ὅτι Εἶδομεν παράδοξα σήμερον.
 ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. **17** Καὶ **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο
 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν τελώνην ὀνόματι Λευὶν καθήμενον ἐπὶ
 διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀκολούθει
 καὶ νομοδιδάσκαλοι οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ μοι. **28** καὶ καταλιπὼν ἅπαντας
 πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας ἡκολούθει αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησεν δοχὴν
 καὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ δυνάμεις κυρίου μεγάλην Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
 ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν **18** καὶ ἰδοὺ καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων

οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. **30** ὁ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; **3** καὶ καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ αὐτοῦ λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; **31** καὶ ὄντες **4** ὥς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ ἁβλῶν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· **32** οὐκ ἐλήλυθα αὐτοῦ, οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μόνους τοὺς ἱερεῖς; **5** καὶ ἔλεγεν ἑαυτοῖς μετάνοιαν. **33** Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ Ὁἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ ἀνθρώπου. **6** Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ εἰσελθεῖν αὐτόν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ καὶ διδάσκουσιν· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ πίνουσιν. **34** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· Μὴ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· **7** δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν παρετηροῦντο· δεοὶ γραμματεῖς καὶ οἱ ὧς ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν ποιῆσαι Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει νηστεῦσαι **35** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ἵνα εὕρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. **8** αὐτὸς ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε δὲ ἥδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· **36** ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς· Ἐγειρε καὶ ἵστηθι εἰς τὸ μέσον· καὶ ἀναστὰς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀποδύματος καινοῦ ἔστη. **9** εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοῦς· σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ Ἐπερωτῶν μᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σώσαι οὐ συμφωνήσῃ τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ ἢ ἀπολέσαι **10** καὶ περιβλεψάμενος πάντας καινοῦ. **37** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐκτείνον τὴν χεῖρά εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει σου· ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἡ χεὶρ αὐτοῦ **11** αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους **38** ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο βλητέον **39** καὶ οὐδεὶς πιών παλαιὸν θέλει δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτόν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. **13** καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν

Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν
 καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ Φίλιππον τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
 καὶ Βαρθολομαῖον 15 καὶ Μαθθαῖον καὶ 27 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν,
 Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε
 τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν 16 καὶ Ἰούδαν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, 28 εὐλογεῖτε τοὺς
 Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτῃς ὅς ἐγένετο καταρωμένους ὑμᾶς προσεύχεσθε περὶ τῶν
 προδότης. 17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. 29 τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ
 ἔσθῃ ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος τὴν σιαγὸνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ
 πολλῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πληθὸς πολλὴ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα
 τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ μὴ κωλύσης. 30 παντῶν αὐτοῦντί σε δίδου,
 Ἰερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.
 Σιδῶνος, 18 οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ 31 καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
 καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. 32 Καὶ
 καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία
 ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· 19 καὶ πᾶς ὁ ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ὄχλος ἐξήτουν ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. 33
 παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. 20 καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούντας
 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ
 εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· Μακάριοι ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. 34 καὶ
 οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν
 τοῦ θεοῦ. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ
 ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν
 νῦν, ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοι ὅτε ὅταν τὰ ἴσα. 35 πλην ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν
 ἐκβάλλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
 ἔνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 23 χάριτε χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ πονηροῦς. 36 γίνεσθε οἱ κτήριμονες καθὼς ὁ
 γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν· 37 Καὶ
 κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ
 οἱ πατέρες αὐτῶν. 24 πλην οὐαὶ ὑμῖν τοῖς καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε.
 πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· 38 δίδετε, καὶ
 ὑμῶν. 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι δοθῆσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
 νῦν ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον
 νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. 26 δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ὧ γὰρ
 Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπεν δὲ ἡ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτις οἰκοδομηθεῖσθαι αὐτήν. 49 ὁ δὲ ἀκούσας δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἀμφοτέροισι εἰς βόθυνον ἔμπεσοῦνται. 40 οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ ἐϋθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 τί δὲ βλέπεις τὸ τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 42 ὥς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. 43 Οὐ γὰρ ἐστὶν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ ἡ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. 44 ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου ἵσταφυλὴν τρυγῶσιν. 45 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ ἡπονηρὸς ἐκ τοῦ ἡπονηροῦ προφέρει τὸ ἡπονηρόν· ἐκ γὰρ τῆς περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. 46 Τί δέ με καλεῖτε· Κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ὅσα λέγω; 47 πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τί ἐστὶν ὁμοίος. 48 ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν· διὰ τὸ καλῶς

7 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ. 2 Ἐκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι Ἄξιός ἐστιν ὃ ἡμεῖς παρεξήτοῦτο, 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὑποκόσμησεν ἡμῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν φίλους ὃς ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς. 7 διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω οἱ παῖς μου. 8 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπὲρ ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 9 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσούτην πίστιν εὑρόν. 10 καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν

οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δοῦλον λεπροὶ καθαρίζονται, ῥωφοὶ ἀκούουσιν, ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· ἐπορεύθη δὲ πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ **23** καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **24** Ἀπελθόντων ὄχλος πολὺς. **12** ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει τῆς δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἴδιον υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; ἴδιον ἡνιχῆρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἰκανὸς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **25** ἴδιον αὐτῇ. **13** καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἀλλὰ τί ἐξήλθατε εἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν ἐσπαραγμῷ ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μαλακοὺς ἱματίους ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν Μὴ κλαῖε. **14** καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες σοροῦ, οἱ δὲ βασιλεύοντες ἔστησαν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. **26** ἀλλὰ τί εἶπεν· Νεανίσκα, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. **15** καὶ ἐξήλθατε εἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ περισσώτερον προφήτου. **27** οὗτός καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. **16** ἐστὶν περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἀποστέλλω ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν· ἡγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς σου. **28** λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς τὸν λαὸν αὐτοῦ. **17** καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς ἐστὶν· ὁ δὲ οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. **18** Καὶ ἀπήγγειλαν μείζων αὐτοῦ ἐστὶν. **29** (καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης **19** ἔπεμψεν **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν πρὸς τὸν κύριον λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος βουλήν τοῦ θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; **20** παραγενόμενοι μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.) **31** Τίνι οὖν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ὁ βαπτιστὴς ἁπείστελεν ἡμᾶς πρὸς σὲ ταύτης, καὶ τί ἐστὶν ὅμοιοι; **32** ὅμοιοί λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον εἰσὶν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις προσδοκῶμεν; **21** ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει· ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ ὑλῆσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσαθε· μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· **33** τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρίσατο βλέπειν. **22** ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες μὴ ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει· **34** ἐλήλυθεν ὁ τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,

‘τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ. 39 ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ· Διδάσκαλε, εἰπέ, φησί·. 41 δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. 42 μὴ ἔχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; 43 ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. 44 καὶ στραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἰμοῖ ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξεν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἐξέμαξεν. 45 φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἅψ’ ἦς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, 2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἅψ’ ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, 3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἐκτῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. 4 συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν εἶπεν διὰ παραβολῆς 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα. 7 καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων

82

ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. **9** ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν ἑ σε θέλοντες. **21** ὁ Ἐπὶ τῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦτῆς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ αὕτη εἴη ἡ παραβολή. **10** ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν δέδοται γινώσκειν τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, **22** Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ μὴ συνῶσιν. **11** Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν Ὁ σπóρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. **12** οἱ δὲ εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες εἶτα **23** πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. **24** σωθῶσιν. **13** οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα ὁ δὲ λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπάυσαντο, καὶ πειρασμοῦ ἀφίστανται. **14** τὸ δὲ εἰς τὰς ἐγένετο γαλήνη. **25** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἡ ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. **15** τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; **26** γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν Ἑρασηνῶν ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. **16** Οὐδεὶς Γαλιλαίας. **27** ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ γῆν ὑπὸ πνιγνὴν ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὑποκάτω κλίνης τίθησιν ἄλλ' ἐπὶ λυχνίας ἔχων δαιμόνια· καὶ χρόνῳ ἱκανῷ οὐκ τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν ἐνεδύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ τὸ φῶς. **17** οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτὸν ὃ οὐ ἔμενεν ἄλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. **28** ἰδὼν φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράζας προσέπεσεν οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· Τί ἐμοὶ **18** βλέπετε οὐν πῶς ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχῃ, ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **29** παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ **19** Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ ἀκαθάρτων ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. **20** ἀπηγγέλη καὶ ἔδεσμευετο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις δὲ αὐτῷ Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ

ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου· τὰς αὐτόν. **41** καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα ἐρήμους. **30** ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ Ἰαῖρος, καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς Ἰησοῦς Τί σοι ὄνομά ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς αὐτόν. **31** καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, **42** ὅτι θυγάτηρ ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα ἀπελθεῖν. **(Abyssos g12)** **32** Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν χοίρων ἱκανῶν βροσκομένην τῷ ὄρει καὶ αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. **43** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς γυνὴ οὓσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα αὐτοῖς. **33** ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς θεραπευθῆναι, **44** προσελθοῦσα ὅπισθεν χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. **34** καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον αὐτῆς. **45** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Τίς ὁ ἀψάμενός καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ τοὺς ἀγρούς. **35** ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσιν γεγονὸς καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, σε καὶ ἀποθλίβουσιν. **46** ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον εἶπεν· Ἠψατό μου τις, ἐγὼ γὰρ ἔγνω ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. **47** ἰδοῦσα καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. **36** ἀπήγγειλαν ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐν ὧπιον δαιμονισθεῖς. **37** καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν **48** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θυγάτηρ ἡ πίστις Ἐρασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ σου σέσωκέν σε πορεύου εἰς εἰρήνην. μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς **49** Ἦτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38** δεῖτο δὲ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια τέθηκεν ἡ θυγάτηρ σου, ἡ μηκέτι σκύλλει εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων τὸν διδάσκαλον. **50** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας **39** Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ, μόνον διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός, καὶ πιστεύσον καὶ σωθήσεται. **51** ἐλθὼν δὲ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τίνα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. **40** Ἐν δὲ τῷ σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ ὁ ὄχλος, ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες τὴν μητέρα. **52** ἔκλειον δὲ πάντες καὶ

ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· Μὴ κλαίετε, καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. **53** καὶ ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδὰ. **11** κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. **54** αὐτὸς ἔδρακνήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς ἐφώνησεν λέγων· Ἡ παῖς, ἔγειρε **55** καὶ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο. **12** Ἡ δὲ παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι ἡμέρα ἥρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ φαγεῖν. **56** καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς δώδεκα εἶπαν αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν, **2** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς, **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἵρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε ἄναδύο χιτῶνας ἔχειν. **4** καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. **5** καὶ ὅσοι ἄνμῃ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. **6** ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. **7** Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, **8** ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἠλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τιστῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **9** εἶπεν δὲ ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. **10** Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγῆσαν αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπαν· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθὺς δύο, εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. **14** ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὥσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα. **15** καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. **16** λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθὺς ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. **17** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινον δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; **19** οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας

αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ γέγειναι τοῦτο, τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. **33** καὶ ἐγένετο **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ εἴπεν Ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα, τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ σκηνᾷ τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι **23** Ἔλεγεν δὲ καὶ μίαν Ἥλιᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. **34** ταῦτα πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω ἔπεσκίαζεν αὐτοὺς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ 'καθ' ἡμέραν', καὶ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. **24** ὃς γὰρ ἄνθ' ἔλη τὴν φωνὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, αὐτοῦ ἀκούετε. **36** καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν οὗτος σῶσει αὐτήν. **25** τί γὰρ ὠφελεῖται φωνὴν εὐρέθῃ Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς· **26** ὃς ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἐώρακαν. **37** Ἐγένετο γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς· **27** δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνητησεν αὐτῷ ὄχλος ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ πολὺς. **38** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἐβόησεν λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου ἀγγέλων. **27** λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς τινες τῶν 'αὐτοῦ' ἔστηκότων οἱ οὐ μὴ 'μοί' ἐστιν, **39** καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ 'μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' τοὺς λόγους τούτους ὥσπερ ἡμέραι ὀκτὼ αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· **40** καὶ ἐδεήθη τῶν 'καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ἡδυνήθησαν. **41** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς **29** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. ὑμῶν; προσάγαγε ὥδε τὸν υἱόν σου. **42** ἔτι **30** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἥλιος, **31** οἱ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν **32** ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** ἐξεπλήσσοντο δὲ βεβαρημένοι ὑπὸν διαγρηγορήσαντες δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς

ἑποίει εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· **44** ἑαυτοὺς **55** στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν ἑαυτοῖς
 θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους **56** καὶ ἐπορευθήσαν εἰς ἑτέραν κώμην. **57**
 τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει ἑαυτοῖς ἐπορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν
 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. **45** τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου
 οἱ δὲ ἡγνούν· τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν ἑαυτῶν ἀπέρχῃ **58** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἰ
 παρακεκαλυμμένον ἅπ' αὐτῶν ἵνα μὴ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ
 αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. **46** ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.
 Εἰσηλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ **59** εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. ὁ
 τίς ἂν εἴη μεῖζων αὐτῶν. **47** ὁ δὲ δὲ εἶπεν· Κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἅπελθόντι
 Ἰησοῦς· εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. **60** εἶπεν
 αὐτῶν ἐπιλαβόμενος ἑαυτῶν ἐξήστησεν δὲ ἑαυτῶν ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 αὐτὸ παρ' ἑαυτῶν, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε
 ὅς ἂν ἀνδέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **61** εἶπεν δὲ καὶ
 τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται, καὶ ὃς ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον
 ἅνέμει δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς
 με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν τὸν οἶκόν μου. **62** εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς·
 ὑπάρχων οὗτός ἐστιν μέγας. **49** Ἀποκριθεὶς Οὐδείς ἐπιβαλὼν τὴν ἑαυτοῦ ἄροτρον
 δὲ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἰδομέν καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν ἡ
 τινα ἑντὼ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

δαίμονια, καὶ ἑκωλύομεν αὐτόν ὅτι οὐκ **10** Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος
 ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. **50** εἶπεν δὲ πρὸς ἑαυτοῦς ἑβδόμηκοντα ἑξήκοντα καὶ
 αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε, ὅς γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἑξήκοντα καὶ
 οὐκ ἔστιν κατ' ἡμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν. **51** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι
 τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' ἡμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν.
 καὶ αὐτὸς τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐστήρισεν τοῦ πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν
 πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, **52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ.
 καὶ πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κώμην Σαμαριτῶν, ὥς ἐτοιμάσαι αὐτῶν· **53** καὶ
 οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλὴμ.
54 ἰδόντες δὲ οἱ ἑαυτῶν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν· Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ
 καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτόν ἡ εἰρήνη

ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ᾿αδικήσῃ **20** πλὴν ἐν
 7 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
 καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν, ἄξιος γὰρ ὁ ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα
 ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ μὴ μεταβαίνετε ὑμῶν ᾿εγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν
 ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο ᾿τῷ πνεύματι
 εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε ᾿τῷ ἀγίῳ καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι,
 τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** καὶ θεραπεύετε πᾶτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
 τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν,
 ᾿ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ,
10 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ᾿εἰσέλθητε καὶ μὴ ὅτι οὕτως ᾿εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.
 δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας **22** ᾿πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου,
 αὐτῆς εἶπατε· **11** Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ
 κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν· εἰς πατὴρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς
 τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο καὶ ᾿ὲν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
 γινώσκετε ὅτι ᾿ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **23** Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ'
12 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἰδίαν εἶπεν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
 ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. βλέποντες ἅ βλέπετε. **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
13 Οὐαὶ σοι, Χοραζίν· οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν
 ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ᾿εγενήθησαν αἱ ἰδεῖν ἅ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ
 δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν ἀκοῦσαι ἅ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25**
 σάκκῳ καὶ σποδῷ ᾿καθήμενοι μετενόησαν. Καὶ ἰδοὺ νομικὸς τις ἀνέστη ἐκπεiráζων
14 πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ᾿αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν
 ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. **15** καὶ σύ, αἰώνιον κληρονομίῃσω; (aiōnios g166) **26** ὁ δὲ
 Καφαρναούμ, ᾿μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
 ἕως τοῦ ᾰῶδος ᾿καταβιβασθήσῃ (Hadēs g86) πῶς ἀναγινώσκεις; **27** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ εἶπεν· Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου
 ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἐξ ὅλης ᾿τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
 ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. **17** ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ
 ᾿Υπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα ᾿δύο μετὰ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον
 χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια σου ὡς σεαυτόν. **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς
 ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. **18** ἀπεκρίθης τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. **29** Ὁ δὲ
 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν θέλων ᾿δικαιῶσαι ἐαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν
 ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶν μου πλησίον; **30**
19 ἰδοὺ ᾿δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπολαβῶν ᾿δεδὸ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρώπος
 πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθρου, καὶ καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες

αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ ἀφέντες ἡμιθανῇ **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· **32** ὁμοίως δὲ καὶ Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς Ἐυεῖτηςκατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἀντιπαρῆλθεν. **33** Σαμαρίτης δὲ τις ὁδεύων **2** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐπλαγχνίσθη, λέγετε· Πάτερ ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου **34** καὶ προσελθὼν κατέδωκεν τὰ τραύματα ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· **3** τὸν ἄρτον ἡμῶν αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβίβασας τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· **4** δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. **35** αὐτοὶ ἀφίκομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ καὶ ἐπὶ τὴν αὐριονέκβαλὼν δύο δηνάρια εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· **5** Καὶ εἶπεν ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν Ἐπιμελήθητι πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ αὐτοῦ, καὶ ὃ τι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ ἐν τῷ ἐπανερχεσθῆναι με ἀποδώσω σοι. **36** εἶπη αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἵτις τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι **6** ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· **7** **37** ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη· Μὴ μοι εἶπεν· δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ κόπους πάρεχε· ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ ποιεῖ ὁμοίως. **38** Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· αὐτοὺς αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κώμην τινὰ· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. **8** λέγω γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ αὐτὸν **39** καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν· Μαριάμ ἡ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον χρήζει. πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. **9** Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται **40** ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν ὑμῖν ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· Κύριε, οὐ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· **10** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κατέλειπεν διακονεῖν; εἰπέον αὐτῇ ἵνα κρούοντι ἀνοιγήσεται. **11** τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν μοι συναντιλάβηται. **41** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντὶ αὐτῇ ὁ κύριος Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς ἰχθύος ὄφιν· αὐτῷ ἐπιδώσει; **12** ἢ καὶ καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλὰ, **42** ὀλίγων δὲ αἰτήσῃ ὄφιν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; **13** ἐστὶν χρεια ἡ ἐνός· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν εἰ οὐν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, αὐτῆς πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **14** Καὶ

ἦν ἐκβάλλων Ἰδαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο χεῖρονα τῶν πρώτων. 27 Ἐγένετο δὲ δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθόντος ἐλάλησεν ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 Ὁ φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. 28 αὐτὸς δὲ εἶπεν· δαιμόνια. 16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον Ἰδαιμόνιου μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον· ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. 17 αὐτὸς δὲ τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες. 29 Τῶν δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα γενεᾶ αὕτη· γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. 18 εἰ ζῆτε καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθῃ, τὸ σημεῖον Ἰωάν. 30 καθὼς γὰρ ἐγένετο πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι Ἰωάν· τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ταύτῃ. 31 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ ἔσονται. 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος βασιλεία τοῦ θεοῦ. 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ᾧδε. 32 ἄνδρες Ἰδαιμόνιου ἀναστήσονται καθωπλισμένοι φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· κατακρινουσὶν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς 22 ἐπὶ Ἰδαιμόνιου ἐπὶ αὐτοῦ ἐπελθὼν τὸ κήρυγμα Ἰωάν, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωάν νίκησεν αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ᾧδε. 33 Ὁ ὕδεις λύχνον ἄψας εἰς κρύπτην ἐφ' ἣ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ διαδίδωσιν. 23 ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ φέγγος βλέπωσιν. 34 ὁ λύχνος τοῦ σώματός σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς σου ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ μὴ εὐρίσκον λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν σῶμά σου σκοτεινόν. 35 σκόπει οὖν μὴ τὸ οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 καὶ ἐλθὼν φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 εἰ οὖν τὸ εὐρίσκει σε σαρῶμένον καὶ κεκοσμημένον. σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος 26 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε. 37 Ἐν δὲ ἐπτά, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ τῷ λαλῆσαι ἑρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐκ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς
 πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 ταύτης, 51 ἡ ἀπολείψαντος ἑαυτὸν ὡς ὁ
 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
 οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν,
 τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52
 ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν
 ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθατε
 ἔσωθεν ἐποίησεν; 41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. 53
 ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔστιν. 42 Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
 γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχουσιν ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ
 πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε 54 ἐνεδρεύοντες ἑαυτὸν θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ
 τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα στόματος ἑαυτοῦ

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων
 τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους,
 ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 πρῶτον· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης,
 ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων'.
 2 οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ
 οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ
 γνωσθήσεται. 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ
 εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ
 πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμίαις
 κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. 4 λέγω δὲ
 ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
 ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα
 μὴ ἔχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. 5
 ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε
 τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν
 ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν,
 τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 οὐχὶ πέντε
 στρουθία ἡ πωλοῦνται ἀσαρίων δύο; καὶ ἐν
 ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
 ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται· ἡ μὴ φοβεῖσθε
 πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. 8 λέγω

δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐμοὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. 22 Εἶπεν δὲ πρὸς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τοῦ μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· 9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός τῷ σώματι ἐνδύσθησθε. 23 ἡ γὰρ ψυχὴ με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. 10 καὶ πᾶς τοῦ ἐνδύματος. 24 κατανοήσατε τοὺς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, κόρακας ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. 11 ὅταν καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς πόσῳ μᾶλλον δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. 25 τίς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν 26 εἰ τί εἶπτε· 12 τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. 13 Εἶπεν λοιπὸν μεριμνᾶτε; 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα δὲ τίς ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῶν διδάσκαλε, εἰπέ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ κληρονομίαν. 14 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρωπε, περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 28 εἰ δὲ ἐν τίς με κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὔριον ὑμᾶς; 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· Ὁρᾶτε εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ἃ μπιέζει πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ 29 καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί αὐτοῦ ἔστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ 16 πίνετε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, 30 ταῦτα γὰρ εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. χώρα. 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· 31 πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. 32 Μὴ φοβοῦ, καρπούς μου; 18 καὶ εἶπεν· Τοῦτο ποιήσω· τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. 33 οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν πωλήσαντα τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, 19 καὶ ἐρῶ ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ πίε, εὐφραίνου. 20 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· 34 ὅπου Ἄφρων ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι καρδίᾳ ὑμῶν ἔσται. 35 Ἔστωσαν ὑμῶν ἔσται; 21 οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι

καίόμενοι, 36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις πολλὰς. 48 ὁ δὲ μὴ γνούς ποιήσας δὲ προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. 37 αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας. ἀμὴν ἑπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ. 51 δοκεῖτε 38 ἥκ' ἐν τῇ δευτέρᾳ ἥκ' ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὖρη οὕτως, μακάριοί γῃ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμός. ἑῖσιν ἐκεῖνοι. 39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ 52 ἔσσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἑνὶ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρᾳ ὁ κλέπτης οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν ἑδιορυχθῆναι τὸν δύο ἐπὶ τρισίν, 53 διαμερισθῇ σονται πατὴρ οἶκον αὐτοῦ. 40 καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ἐπὶ νύκτι καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἑπὶ ὅτι ἡ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἑθυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, ἔρχεται. 41 Εἶπεν ὁ δὲ Πέτρος· Κύριε, πρὸς πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ ἐπὶ τὴν πενθεράν; 54 Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς πρὸς πάντας; 42 καὶ εἶπεν ὁ κύριος· Τίς ὅχλοις; Ὅταν ἴδῃ τε νεφέλῃ ἀνατέλλουσιν ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, ὁ φρόνιμος, ἑπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι Ὁμβρος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως 55 καὶ ὅταν αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, 43 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν καὶ γίνεται. 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἶδατε δοκιμάζειν, 44 ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἶδατε ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 45 δοκιμάζειν; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ ἂν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 ὥς γὰρ ὑπάγεις αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ ὁδῶ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ μεθύσκεσθαι, 46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου κριτῆς σε ἑπαραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν πράκτωρ σε βαλεῖς φυλακὴν. 59 λέγω ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἑκαὶ τὸ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς.

θήσει. 47 ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνούς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἡποiehσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξεν μετὰ

τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἄποκριθεὶς εἶπεν τῷ ὄχλῳ· ὅτι· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἐγένοντο, ὅτι ἑταυρατεπὸνθασιν; 3 οὐχί, 15 ἀπεκρίθη ἑδεαυτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 4 ἢ ἐκεῖνοι οὐ λύει τὸν βουνὸν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ οἱ ἑκακοκτῶ ἐφ' οὗς ἔπρσεν ὁ πύργος τῆς φάτνης καὶ ἑαπαγαγών ποτίζει; 16 ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὕσαν, ἣν δοκεῖτε ὅτι ἑαυτοῖς φιλεῖται ἐγένοντο ἔδρσεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτῶ ἔτη, παρὰ πάντας ἑτουζάνθρωπους τοὺς οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου ἑκατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; 5 οὐχί, λέγω τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 καὶ ταῦτα ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ ἑμετανοῇτε πάντες λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ὥσαύτως ἀπολεῖσθε. 6 Ἔλεγεν δὲ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ταύτην τὴν παραβολήν. Συκὴν εἶχέν τις ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' ἑπεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, αὐτοῦ. 18 Ἔλεγεν οὖν Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἢ καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; εὔρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· 19 ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν Ἰδοὺ τρία ἔτη ἑαφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἠῤῥησεν καὶ ἐγένετο εἰς ἑδένδρον καὶ τὰ ἔκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν 8 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Τίνι αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἔως ὅτου σκάψω ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; 21 ὁμοία περὶ αὐτήν καὶ βάλω κόπρια· 9 κἂν μὲν ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψε νεῖς ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον— εἰ δὲ μήγε, ἀλεύρου σάτα τρία ἔως οὗ ἔζυμώθη ὅλον. ἑκκόψεις αὐτήν. 10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν. 11 διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς καὶ ἰδοὺ ἑγυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἑΙεροσόλυμα 23 εἶπεν δὲ τις αὐτῷ· Κύριε, ἔτη ἑδεκαοκτῶ καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 αὐτούς· 24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοὺς προσεφώνησεν στενῆς ἑθύρας ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν, ἀσθενείας σου, 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ 25 ἑαφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. 14 ἀποκριθεὶς ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ ἑΚύριε ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ σαββάτῳ ἑθεράπευσεν ὁ Ἰησοὺς, ἔλεγεν ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. 26

τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὕδρωπικός ἡμῶν ἐδίδασκε· 27 καὶ ἔρεῖ ἰλέγων ὡμῖν· ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Οὐκ οἶδαπόθεν ἐστὲ ἀπόστῃτε ἀπ' ἐμοῦ, Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ πάντες ἔργαται ἀδικίας. 28 ἐκεῖ ἔσται ὁ Φαρισαῖους λέγων· Ἐξεστίντω σαββάτῳ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ἰεραπεῦσαι ἢ οὐ; 4 οἱ δὲ ἡσυχάσαν. καὶ ὅταν ὁψήσῃθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ 5 καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 βοὺς εἰς φρέαρ πεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως καὶ ἡξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀνασπάσει αὐτὸν ἑνὴμέρα τοῦ σαββάτου; ἰὰπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται 6 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἄνταποκριθῆναι πρὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 30 καὶ ἰδοὺ ταῦτα. 7 Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· 8 Ὥρα προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ αὐτῷ· Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι κατακληθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. 32 καὶ εἶπεν ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ αὐτοῖς· Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι 9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἔρεῖ ταύτη· Ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις σοι· Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ ἰὰποτελῶσήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. τελειοῦμαι. 33 πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ 10 ἄλλ' ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀνάπεσε αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι, ὅτι εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω κεκληκὼς σε ἔρεῖ σοι· Φίλε, προσανάβηθι Ἰερουσαλήμ. 34 Ἰερουσαλήμ Ἰερουσαλήμ, ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ ἰὰπάντων τῶν συνανακειμένων σοι. 11 ὅτι λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ αὐτὴν— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 12 Ἐλεγεν τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς δὲ καὶ τῷ κεκληκότη αὐτόν· Ὅταν ποιῇς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους ἠελησάτε. 35 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς ἰὰμῶν λέγω ἰὰδὲ ὑμῖν οὐ μὴ ἰδητέ με ἔως συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, ἰὰῖξει ὅτε εἶπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος μήποτε καὶ αὐτοὶ ἰὰντικαλέσωσίν σε καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ

ἰδοὺ ἰὰντικαλέσωσίν σε καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου. 13 ἄλλ' ὅταν ἰδοὺ ἰὰντικαλέσωσίν σε καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου. 14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰὰνταποδοῦναί

σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἑαυτοῦ, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. 27 ἀναστάσει τῶν δικαίων. 15 Ἀκούσας δέ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου αὐτῷ. Μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν μαθητῇ. 28 τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει ἄνθρωπος τις ἑποίει δειπνὸν μέγα, καὶ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἐκάλεσεν πολλούς, 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν 29 ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ τοῖς κεκλημένοις. Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν 30 ἔστιν 18 καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ Ἀγρὸν οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. 31 ἡγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἑξελθὼν ἰδεῖν ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἑτέρῳ βασιλεῖ αὐτόν; ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 συμβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας καὶ ἕτερος εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πρῶτον βουλευέσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· δέκα χιλιάσιν ὑπαντήσεται μετὰ εἴκοσι ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 καὶ χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 εἰ δὲ ἕτερος εἶπεν Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. 21 καὶ παραγενόμενος ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 ὁ δὲ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται τῷ δούλῳ αὐτοῦ. Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς εἶναί μου μαθητῇ. 34 Καλὸν οὖν τὸ πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἄλλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἐν πτωχοῦς καὶ ἀναπεύρους καὶ τυφλοῦς τίνι ἀρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε καὶ χωλοῦς εἰσάγαγε ὧδε. 22 καὶ εἶπεν ὁ εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὁ δὲ πέταξας, καὶ ἔτι αὐτό. ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· 4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἄπολέσας ἓξ αὐτῶν ἐν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό;

5 καὶ εὐρῶν ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἔρῳ
 ἑαυτοῦχαίρων, 6 καὶ ἔλθῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
 συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, καὶ ἐνώπιόν σου, 19 οὐκέτι εἰμι ἄξιος
 λέγων αὐτοῖς· Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὸ κληθῆναι υἱὸς σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν
 πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 λέγω ὑμῖν μισθίων σου. 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
 ὅτι οὕτως χαρὰ ἔν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
 ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ
 ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν
 μετανοίας. 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
 δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ αὐτόν. 21 εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ· Πάτερ,
 ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
 ζητεῖ ἐπιμελῶς ἔως οὐοῦρη; 9 καὶ εὐροῦσα οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου 22
 συγκαλεῖτὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ·
 Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἔταχον ἐξενέγκατεστολὴν τὴν πρώτην καὶ
 ἀπώλεσα. 10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
 χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
 ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι. 11 εἶπεν δὲ 23 καὶ ἔφερε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν,
 Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. 12 καὶ θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, 24 ὅτι
 εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν,
 δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ἦν ἀπολωλὸς καὶ εὐρέθη. καὶ ἥρξαντο
 ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 καὶ μετ' εὐφραίνεσθαι. 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
 οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος
 νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν ἥγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ
 μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν χορῶν, 26 καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν
 αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. 14 δαπανήσαντος δὲ παίδων ἐπυνθάνετο τί ἄνειν ταῦτα· 27 ὁ
 αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυράκατὰ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἡκει,
 τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἥρξατο καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
 ὑστερεῖσθαι. 15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
 ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ 28 ὠργίσθη δέκα οὐκ ἠθελεν εἰσελθεῖν.
 ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει
 βόσκειν χοίρους· 16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί
 τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν αὐτοῦ Ἴδου τοσαῦτα ἔτι δουλεύω σοι
 ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ
 17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθῶν ἔφη Πόσοι μίσθιοι ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ
 τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· 30 ὅτε δὲ ὁ
 δὲ Ἰμῶ ὥδε ἀπόλλυμαι· 18 ἀναστὰς υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν

βίον ἡμετάπορνων ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. **31** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· **32** εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν καὶ ἁπολωλὼς καὶ εὐρέθη.

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ ὀδύνητι οἰκονομεῖν. **3** εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. **4** ἔγνω τὴν ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἔκτῃς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. **5** καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; **6** ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρους σίτου· ἡλείπει αὐτῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. (αἰθῆ g165) **9** καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ

τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἑκκλίπηδὲξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. (αἰθῆ g166) **10** Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεῦσει; **12** καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὀφείλει πιστεῦσαι; **13** οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὺς κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. **14** Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδελυγμὰ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **16** Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. **17** Εὐκοπώτερον δὲ ἐστίν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. **18** Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. **19** Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. **20** πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος. **21** καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχοντὰ ἔλκη αὐτοῦ. **22** ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ

ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ μικρῶν τούτων ἓνα. **3** προσέχετε ἑαυτοῖς. πλούσιος καὶ ἐτάφη. **23** καὶ ἐν τῷ ᾧδῃ ἐὰν ἁμαρτηρὸς ἀδελφός σου ἐπιτίμησον ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ· **4** βασάνοις, ὅρᾳ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃς Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs g86) σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· **24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· Πάτερ Ἀβραάμ, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. **5** Καὶ εἶπαν οἱ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν. τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **25** εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· ταύτῃ· Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἁπείλαβες τὰ ἀγαθὰ θαλάσσης· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. **7** Τίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ τὰ κακά· νῦν δὲ ὥδε παρακαλεῖται σὺ δὲ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὀδυνᾷσαι. **26** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἐρεῖ αὐτῷ· Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, **8** ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ἀλλ’ οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω ὑμᾶς μὴ δύνωνται, ἡμῶν δὲ ἐκείθεν πρὸς καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ ἡμᾶς διαπερῶσιν. **27** εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ σε πῖσαι σύ; **9** μὴ ἔχει χάριν τῷ ᾧ δούλω ὅτι οὗν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα **10** οὕτως καὶ οἶκον τοῦ πατρός μου, **28** ἔχω γὰρ πέντε ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν. **11** Καὶ τῆς βασάνου. **29** λέγει δὲ Ἀβραάμ· Ἐχουσι ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ ἡμέσον Σαμαρείας αὐτῶν. **30** ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, καὶ Γαλιλαίας. **12** καὶ εἰσερχομένου ἀλλ’ ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἁπλήνησαν δέκα αὐτοὺς μετανοήσουσιν. **31** εἶπεν δὲ αὐτῷ· λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, **13** Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἀκούουσιν, οὐδ’ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. **15** εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, **16** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ᾧ αὐτοῦ Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλὴν οὐαὶ δι’ οὗ ἔρχεται· **2** λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ ἁπλῆς μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται

εὐχαριστῶν αὐτῶ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὁὐχί οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; ὁ ἔν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς
18 οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. **32** μνημονεύετε τῆς γυναικὸς
δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Λώτ. **33** ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
19 καὶ εἶπεν αὐτῶ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ περιποιησασθαὶ ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ' ἂν
πίστις σου σέσωκέν σε. **20** Ἐπερωτηθεὶς ἀπολέσῃ ζωογονήσῃ αὐτήν. **34** λέγω ὑμῖν,
δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ μιᾶς, ὅεῖς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος
εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ ἀφεθήσεται· **35** ἔσονται δύο ἀλήθουσαι
παρατηρήσεως, **21** οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡμία παραλημφθήσεται ἡ δὲ
ἡ· Ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ἑτέρας ἀφεθήσεται **37** καὶ ἀποκριθέντες
ὁμῶν ἐστιν. **22** Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· λέγουσιν αὐτῶ· Ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν ἐπισυναχθήσονται.

καὶ οὐκ ὄψεσθε. **23** καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ
ἑκεῖ· Ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθῃτε μὴδὲ διώξητε.
24 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ
τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. **25** πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης. **26** καὶ καθὼς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **27**
ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο ἄχρι
ἥς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν
πάντας **28** ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λῶτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον,
ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· **29** ἡ
δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων,
ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ
ἀπώλεσεν πάντας **30** κατὰ τὰ αὐτὰ
ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται. **31** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς

18 ἔλεγεν· δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ
δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοῦς καὶ
μὴ ἐγκακεῖν, **2** λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἔν
τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. **3** χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἦρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. **4** καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ
χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ
καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι· οὐδὲ ἄνθρωπον
ἐντρέπομαι, **5** διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα
μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. **6**
εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας λέγει· **7** ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ
μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; **8** λέγω ὑμῖν ὅτι
ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλην
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς

τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν ἀκούσας· δὲδ' Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ἔν σοι
 δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος
 τὴν παραβολὴν ταύτην· **10** Ἄνθρωποι δύο πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς
 ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. **23** ὁ δὲ ἀκούσας
 Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. **11** ὁ ταῦτα περίλυπος· ἐγενήθη ἦν γὰρ πλούσιος
 Φαρισαῖος σταθεῖς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα σφόδρα. **24** Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 προσηύχετο· Ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες· εἰς
 οὐκ εἰμὶ ὥσπεροὶ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται·
 ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ **25** εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ
 τελώνης· **12** νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς
 ἁποδεκατῶπάντα ὅσα κτῶμαι. **13** ὁ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Εἶπαν
 τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάρει εἰς τὸν οὐρανόν, **27** ὁ δὲ εἶπεν· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις
 ἀλλ' ἔτυπτετὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν. **28** Εἶπεν
 θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. **14** λέγω δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια
 ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν ἡκολουθήσαμέν σοι. **29** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν
 ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν οἰκίαν ἢ γυναικᾶ ἢ ἀδελφούς ἢ γονεῖς
 ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **15** Προσέφερον δὲ ἢ τέκνα ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,
 αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· **30** ὃς οὐχὶ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα
 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. **16** ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων· τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον. (αἰῶν g165,
 Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ αἰῶνιος g166) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα
 κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
 ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **17** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τελεσθήσεται πάντα
 ὃς ἀνμὴ δέξεται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ
 ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **18** υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· **32** παραδοθήσεται
 καὶ ἐπρωτότησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαυχθήσεται καὶ
 διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, **33** καὶ
 κληρονομήσω; (αἰῶνιος g166) **19** εἶπεν δὲ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. **34** καὶ
 ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. **20** τὰς ἐντολὰς αὐτοῖς οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ
 οἶδας· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
 κλέψης, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** Ἐγένετο δὲ
 πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα **21** ὁ δὲ εἶπεν· ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱερὶχὺ τυφλός
 Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος μου **22** τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν

36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου σωτηρίᾳ τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι ἐπυνθάνετο ᾠδὴν τοῦτο· 37 ἀπηγγείλαν δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· 10 ἦλθεν αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ 38 καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυίδ, σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11 Ἀκούοντων δὲ ἐλέησόν με. 39 καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῶ ἵνα ᾠσιγήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον διατὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἰερουσαλὴμ αὐτὸν καὶ ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. 40 σταθεὶς δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἢ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· 12 εἶπεν αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν οὖν· Ἀνθρωπὸς τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς αὐτόν· 41 ᾠτί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν· Χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὑποστρέψαι. 13 καλέσας δὲ δέκα δούλους αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἢ πίστις σου σέσωκέν ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ σε. 43 καὶ παραχρήμα ἀνέβλεψεν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔρχομαι. 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ. αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς ἔδωκεν τὸ ἀργύριον, ἵνα ᾠγνοῖτὶ διεπραγματεύσαντο 16 παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἔδεκα προσηργάσατο μνᾶς. 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖγε ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. 18 καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος λέγων· Ἡ μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. 19 εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. 20 καὶ ὁ ἄλλος ἦλθεν λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἦν εἷχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· 21 ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἴρεις δὲ οὐκ ἔθικας καὶ θερίζεις δὲ οὐκ ἔσπειρας. 22 ᾠλέγει αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, πονηρὲ δοῦλε· ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων δὲ οὐκ ἔθικα καὶ

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερικῶν. 2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ᾠκαλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ ᾠαυτὸς πλούσιος· 3 καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. 4 καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. 5 καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. 6 καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. 7 καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι Παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι. 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· Ἰδοὺ τὰ ᾠμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἴ τι νὺξ τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον

θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα; **23** καὶ διὰ τί οὐκ **38** λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἔδωκάς ‘μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; ‘βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· ἐν οὐρανῷ κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ‘αὐτὸ ἔπραξα. εἰρήνην καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **39** καὶ τινες **24** καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ὑπαγετε ἀπ’ τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς ἔχοντι— **25** καὶ εἶπαν αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μαθηταῖς σου. **40** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν μνᾶς— **26** ‘λέγων ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι λέγω ὑμῖν, ‘ὅτι ἐὰν οὗτοι ‘σιωπήσουσιν δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ οἱ λίθοι ‘κράξουσιν **41** Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἔχει ‘ἀρθθήσεται. **27** πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ’ ‘αὐτήν **42** ‘τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι λέγων ὅτι Εἰ ἔγνων ‘ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπ’ αὐτοὺς ἀγάγετε ὥδε καὶ κατασφάξατε καὶ σὺ τὰ πρὸς ‘εἰρήνην νῦν δὲ ἐκρύβη ‘αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. **28** Καὶ εἰπὼν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. **43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς ἐπὶ σὲ καὶ ‘παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου ‘Ἱεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσίν σε καὶ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος συνέξουσίν σε πάντοθεν, **44** καὶ ἔδαφιουσίν τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ τῶν ‘μαθητῶν **30** ‘λέγων Ὑπάγετε εἰς τὴν ἀφήσουσιν ‘λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ’ κατέναντι κώμην, ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι ὦν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ’ ὃν οὐδεὶς σου. **45** Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο πῶποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, ‘καλύσαντες ἐκβάλλειν τοὺς ‘πωλοῦντας **46** λέγων αὐτὸν ἀγάγετε. **31** καὶ ἐὰν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· αὐτοῖς· Γέγραπται· ‘Καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου Διὰ τί λύετε; οὕτως ‘ἐρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος οἶκος ‘προσευχῆς ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **32** ἀπελθόντες δὲ οἱ σπήλαιον ληστῶν. **47** Καὶ ἦν διδάσκων τὸ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καθ’ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ **33** λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, **48** καὶ οὐχ ‘εὕρισκοντὸ πῶλον; **34** οἱ δὲ εἶπαν ‘ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο χρεῖαν ἔχει. **35** καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀκούων.

Ἰησοῦν, καὶ ἐπιδίψαντες ‘αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν· **36** πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννυσαν τὰ ἱμάτια ‘ἐαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ ‘πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ‘ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ‘ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, **2** καὶ εἶπαν ‘λέγοντες πρὸς αὐτόν· Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **3** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν

πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς ἑκάγῳ λόγον, Μὴ γένοιτο. 17 ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς
 καὶ εἶπατέ μοι· 4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου εἶπεν· Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο·
 ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 5 οἱ δὲ Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 συνελόγισαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
 Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί 18 πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ’ ἐκεῖνον τὸν λίθον
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 6 ἐὰν δὲ εἴπωμεν· συνθλασθήσεται ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέσῃ, λικμήσει
 Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει αὐτόν. 19 καὶ ἐζήτησαν οἱ ῥαββίμοι καὶ
 ἡμᾶς, πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτόν τὰς χεῖρας
 προφήτην εἶναι· 7 καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν,
 εἰδέναι πόθεν. 8 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς· εἶπεν τὴν
 αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ παραβολῇ ταύτῃ. 20 Καὶ παρατηρήσαντες
 ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς ἀπέστειλαν ἐγκαθήμενους ὑποκρινομένους
 τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται
 Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ αὐτοῦ λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτόν τῇ
 ἐξέδετο αὐτόν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν ἀρχὴ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. 21 καὶ
 χρόνους ἱκανοὺς. 10 καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν ἐπρωτῶτα αὐτόν λέγοντες· Διδάσκαλε,
 πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις
 καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ’ ἐπ’
 δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· 22
 κενόν. 11 καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι· ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ;
 δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ 23 κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν
 ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 εἶπεν πρὸς αὐτούς 24 Δεῖξατέ μοι
 καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν;
 καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. Ἀποκριθέντες δὲ εἶπαν· Καίσαρος. 25 ὁ
 13 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τοῖνον ἀπόδοτε·
 Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ
 ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται. 14 θεῷ. 26 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι
 ἰδόντες δὲ αὐτόν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ
 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ
 κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἐσίγησιν. 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· 15 καὶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν
 ἐκβαλόντες αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος μὴ εἶναι, ἐπρωτῶτα αὐτόν 28 λέγοντες·
 ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν
 τοῦ ἀμπελῶνος; 16 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ
 τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν οὗτος ἄτεκνος ἢ ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ

ἀδελφῶ αὐτοῦ. **29** ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ ὁ δεύτερος **31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· **32** ὕστερον ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **33** ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **34** Καίειπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἡγαμίσκονται (αἰὼν g165) **35** οἱ δὲ καταξιοθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἡγαμίζονται (αἰὼν g165) **36** οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσαγγελοὶ γάρ εἰσιν καὶ υἱοὶ ἑῖς ἐκ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ ἡγαμῖν Ἰσαὰκ ἡγαμῖν Ἰακώβ· **38** θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. **39** ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· **40** οὐκ ἐστὶ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὕτως. **41** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι Δαυὶδ υἱόν; **42** αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου **43** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **44** Δαυὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱός ἐστιν; **45** Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς ῥηματοῖς **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς

δείπνοις, **47** οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. **2** εἶδεν δὲ ἑνὶ πτωχῶν πενιχρὰν βάλλονσαν ἐκεῖ ἑπτὰ δύναι, **3** καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χίρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν. **5** Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν· **6** Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ οὐ καταλυθήσεται. **7** Ἐπρωτότησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσονται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; **8** ὁ δὲ εἶπεν· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. **9** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. **10** τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, **11** σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους ἑλκεῖς καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσονται. **12** Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· **13**

ἄποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** Ἔτεο ὤν μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **28** ἔν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾷν ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε ἀπολογηθῆναι, **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι καὶ σοφίαν ἣ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. **29** Καὶ εἶπεν ἡ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι παραβολὴν αὐτοῖς Ἰδετε τὴν συκὴν καὶ ὑμῖν. **16** παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ πάντα τὰ δένδρα· **30** ὅταν προβάλῃσιν ἡδη, γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν βλέποντες ἄφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡδη καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· **31** οὕτως καὶ ὑμεῖς, **17** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε διὰ τὸ ὄνομά μου. **18** καὶ θριξέκ τῆς ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **32** κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. **19** ἐν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. **33** ὑμῶν. **20** Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλομένην ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. **34** ὅτι ἡγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** τότε Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη **35** ὡς εἰς αὐτήν, **22** ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως παγίς· ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς αὐταῖς εἰσὶν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. γεγραμμένα. **23** οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις **36** ἀγρυπνεῖτε· δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἵνα κατισχύσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι τῆς γῆς καὶ ὀργήτῳ λαῷ τούτῳ, **24** ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **37** Ἦν καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, νύκτας ἐξερχόμενος ἡυλίζετο εἰς τὸ ὄρος καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν· **38** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. ὠρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν

25 Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ αὐτοῦ. καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχή **22** Ἠγγίζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἡχους θαλάσσης καὶ ἡ λεγομένη Πάσχα. **2** καὶ ἐξήτουν σάλου, **26** ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν οἰκουμένην, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν λαόν. **3** Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· **4** καὶ

ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20 ἔτι καὶ τὸ ποτήριον καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ ὡσαύτως· μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο αὐτόν. 5 καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι ἀργύριον δοῦναι. 6 καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. 21 ἐζητεῖ εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν πλην ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· 22 ὅτι ὁ υἱὸς τῶν ἀζύμων, ἧῖδε θύεσθαι τὸ πάσχα· μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἑκατὸν τὸ ὠρισμένον 8 καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην πορεύεσθαι, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ δι' οὗ παραδίδοται. 23 καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο πάσχα ἵνα φάγωμεν. 9 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη τοῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν 10 ὁ δὲ εἶπεν ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 ὁ ὕδατος βασιλῶν· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν τὴν οἰκίαν ἑαυτῶν εἰσπορεύεται. 11 καὶ κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει αὐτῶν εὐεργετὰ καλοῦνται. 26 ὑμεῖς δὲ οὐχ οἱ διδάσκαλοι· τοῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὁ ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· φάγω; 12 ὁ κακείνος ὑμῖν δείξει ἀνάγκαιον 27 τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ μέγα ἐστρωμένος· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. 13 διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκειαυτοῖς, μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 Ὑμεῖς καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο δὲ ἔσπε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν ἡ ὥρα, ἀνέπεσαν καὶ οἰάποστολοι σὺν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 κάγω διατίθεμαι αὐτῷ. 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μετ' βασιλείαν, 30 ἵνα ἔσθητε καὶ πίνετε ἐπὶ ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ ὅτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἡ καθήσασθαι ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλάς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 17 καὶ δεξάμενος κρίνοντες τοῦ Ἰσραὴλ. 31 Σίμων Σίμων, ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν· Λάβετε τοῦτο ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σιναῖσαι καὶ διαμερίσας ἑαυτούς· 18 λέγω ὡς τὸν σῖτον· 32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ γὰρ ὑμῖν, ὅτι μὴ πῶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ ἑνὸς ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἐπιστρέψας ἐστιήσιν τοὺς ἀδελφούς σου· βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. 19 καὶ λαβὼν 33 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός ἐστιν εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου [τὸ πορεύεσθαι. 34 ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι, Πέτρε, ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ ἔως τρίς με

ἀπαρνήσῃ εἰδέναι. **35** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν Κύριε, ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; **50** καὶ ἐπάταξεν καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ εἷς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον δὲ εἶπαν· Οὐθενός. **36** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἀλλὰ καὶ ἀφεῖλεν τὸ οὗς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. **51** νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐὰτε ἔως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τούτου καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίουιάσατο ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτωμάχαιραν. **37** αὐτόν. **52** εἶπεν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Ὡς ἐπὶ ληστήν ἔξήλθατε μετὰ μαχαίρων **38** οἱ δὲ εἶπαν· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε καὶ ξύλων; **53** καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὁμοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν. **39** Καὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ Ὅρος ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ τῶν Ἑλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἐξουσία τοῦ σκότους. **54** Συλλαβόντες δὲ μαθηταί **40** γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγονεῖς τὴν οἰκίαν εἶπεν αὐτοῖς Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει εἰς πειρασμόν. **41** καὶ αὐτὸς ἀπεσπᾶσθη μακρόθεν. **55** Ἐπὶ τῶν περιπατούντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ ἀπ' αὐτῶν ὥσπερ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων ἐκάθητο ὁ γόνυ αὐτοῦ προσήυχετο **42** λέγων· Πάτερ, εἰ Πέτρος ἡμέτερος αὐτῶν. **56** ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν· Καὶ οὗτος σὺν γινέσθω **43** ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἄπ' αὐτῷ ἦν· **57** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· Οὐκ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. **44** καὶ γενόμενος οἶδα αὐτόν, γύναι. **58** καὶ μετὰ βραχὺ ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήυχετο· καὶ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν ἐγένετο· ὁ ἰδὼς αὐτοῦ ὥσπερ θρόμβοι εἰ· ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. **45** καὶ **59** καὶ διαστάσης ὥσπερ ὥρας μιᾶς ἄλλος ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τὴν διίσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν ἀπὸ τῆς λύπης, **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ἐστίν· **60** εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. **47** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. **61** λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ καὶ ἠγγίσεν τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν. **48** κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα, φιλήματι τὸν φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. **62** υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω; **49** ἰδόντες καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς. **63** Καὶ

οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἑσθλὸν ἄνθρωπον τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτῷ δέροντες, **64** καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες Προφήτευσον, Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. τίς ἐστὶν ὁ παῖς σου; **65** καὶ ἕτερα πολλὰ **8** ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. **66** Καὶ ὡς λίαν, ἦν γὰρ ἕξ ἰκανῶν χρόνων θέλων ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ καὶ ἡλιπζὲν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, γινόμενον. **9** ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις **67** λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. ἰκανοῖς αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πιστεύσητε· **68** ἔὰν ὁ δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἀποκριθῆτε **69** ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ δὲ ἐστὶν ὁ υἱὸς **11** ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν καὶ ὁ Ἡρώδης τοῦ ἀνθρώπου καθημέρος ἐκ δεξιῶν τῆς σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας δυνάμει τοῦ θεοῦ. **70** εἶπαν δὲ πάντες· Σὺ περιβαλὼν ἐσθλὰ λαμπρὰν ἀνέπεμψεν οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. **12** ἐγένοντο δὲ φίλοι ἕφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **71** οἱ δὲ ὅ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν αὐτῇ τῇ εἶπαν· Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρειάν; ἡμέρα μετ' ἀλλήλων· προὔπῃρχον γὰρ αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς **13** Πιλάτος αὐτοῦ. δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. **2** ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· Τοῦτον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα αὐτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. **3** ὁ δὲ Πιλάτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἕφη· Σὺ λέγεις. **4** ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. **5** οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι Ἀνασεῖι τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. **6** Πιλάτος δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, **7** καὶ ἐπιγινούσας ὅτι ἐκ

τοῦς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν **14** εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐθὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. **15** ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ· **16** παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω **18** Ἀνέκραγον δὲ παμπληθεῖ λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν. **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. **20** πάλιν ὁ δὲ Πιλάτος προσεφώνησεν, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. **21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· Σταύρου σταύρου αὐτόν. **22** ὁ δὲ τρίτον

εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν τοῦ θεοῦ, ὃ ἐκλεκτός. 36 Ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. 23 οἱ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτοῦμενοι ὄξος προσφέροντες αὐτῷ 37 καὶ λέγοντες· αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον φωναὶ αὐτῶν 24 καὶ Πιλάτος ἐπέκρινεν σεαυτόν. 38 ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ’ αὐτῷ γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν· 25 ἀπέλυσεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος 39 δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον· Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων εἰς φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐβλασφήμει αὐτόν λέγων· Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. 26 Καὶ ὡς χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40 ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ’ ἀγροῦ ἔφη· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν αὐτῷ κρίματι εἶ; 41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ὁπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. 27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. 42 καὶ αἰτέκοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. 28 Ἐλέγεν Ἰησοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς· ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43 καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ’ Ἀμήν· σοὶ λέγω σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν ἐμέ· πλὴν ἐφ’ ἑαυτάς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τῷ παραδείσῳ. 44 Καὶ ἦν ἡ δειψὸς ὥρα τέκνα ὑμῶν, 29 ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἔκτε καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἐν αἷς ἐροῦσιν Μακάριαι αἰστεῖραι καὶ αἱ ἕως ὥρας ἐνάτης 45 τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, κοιλία αἱ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ ἐσχίσθη· δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. οὐκ ἔθρεψαν 30 τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς 46 καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς ὄρεσιν· Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· εἶπεν· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ Καλύψατε ἡμᾶς 31 ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλῳ πνευμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; 32 47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γινόμενον ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι κακούργοι δύο σὺν ἐδόξαζεν τὸν θεὸν λέγων· Ὡντως ὁ αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48 καὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 ὁ γινόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ 49 εἰσθήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν· διαμεριζόμενοι δὲ αὐτῷ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους 35 καὶ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, εἰσθήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ ὀρώσαι ταῦτα. 50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρόν τινα καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσεν, Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων, ἀνὴρ

ἀγαθὸς καὶ δίκαιος— 51 οὗτος οὐκ ἦν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αὐτῶν— ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσεί λῆρος τοῦ θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, 53 καὶ 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ ἑκαθελὼν ἐνέτυχεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ὀθόνη μόνον· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἦν οὐδεὶς οὕτω κείμενος. 54 καὶ ἡμέρα ἦν θαυμαζῶν τὸ γεγονός 13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ ἑκείνων, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν. 55 αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι κατακολουθήσασαι δὲ αἰγυναῖκες, αἵτινες εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἥ ὄνομα Ἐμμαοῦς, αὐτῷ, ἐθαύσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὥς 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, 56 ὑποστρέψασαι δὲ περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας

24 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὁρθρου

βαθείως ἐπὶ τὸ μνημα ἦλθον φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἄρώματα 2 εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 3 εἰσελθοῦσαι δὲ οὐχ εὗρον τὸ σῶμα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἑσθῇτι ἀστραπτούσῃ. 5 ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν ταῖς πρόσωπα εἰς τὴν γῆν εἶπαν πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἡγέρθη. μνήσθητε ὥς ἐλάλησεν ὑμῖν ὅτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 ἦσαν

συνεπορεύετο αὐτοῖς, 16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. 17 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. 18 ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνόματι Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνων τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτρωθῆναι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγειαφ οὐ ταῦτα ἐγένετο. 22 ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν

ἐξέστησαν ἡμᾶς, γινόμεναι ὁρθριναι ἐπὶ τὸ μέσῳ αὐτῶν **37** πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι μνημεῖον **23** καὶ μὴ εὐρουῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ γινόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** ἤλθον λέγουσαι καὶ ὁπτασίαν ἀγγέλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. **24** καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν καὶ ἀπὸ ἡλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ ἑτῇ καρδίᾳ ὑμῶν; **39** ἴδετε τὰς χεῖράς μου μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς ἑκαὶ αἱ καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς· γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. **25** ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ ὁστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμε θεωρεῖτε καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ ἔχοντα. **40** [καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· **26** οὐχὶ αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.] **41** ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν ἕτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** καὶ ἀρξάμενος καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν βρώσιμον ἐνθάδε; **42** οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ προφητῶν διερμηνεύσαντες αὐτοῖς ἐν πάσαις ἰχθύος ὅπου ἑμέρος **43** καὶ λαβὼν ἐνώπιον ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ **28** καὶ ἡγγισαν αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς οὗτοι οἱ λόγοι μου οὖς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς προσεποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. **29** ἕτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ **45** τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. **30** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συνιέναι τὰς γραφάς, **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν ὅτι οὕτως ἑγγραπταίπαθεῖν τὸν χριστὸν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, αὐτοῖς· **31** αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς μετάνοιαν ἑκαὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. **32** καὶ εἶπαν τὰ ἔθνη— ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν **48** ὑμεῖς ἑστε μάρτυρες τούτων. **49** καὶ καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ἰδοὺ ἐγὼ ἑξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν ὁδῶ, ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; **33** καὶ τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς ὑμεῖς δὲ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς καθίσαι ἐν τῇ πόλει ὥς οὗ ἐνδύσηθε Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον ἡθροισμένους τοὺς ἐξ ὕψους δύναιμι. **50** Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας ὄντως ἡγήθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. **51** καὶ ἐγένετο **35** καὶ αὐτοὶ ἐξηγουντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν **52** καὶ αὐτοὶ [προσκυνήσαντες αὐτόν]

ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης, 53 καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ
ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. **3** πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὃ γέγονεν **4** ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. **8** οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** (Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.) **16** ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ

χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ᾠκέει· ἀπέστειλανοὶ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· **20** Σὺ τίς εἶ; **20** καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι· Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ χριστός. **21** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν;· σὺ Ἠλίας εἶ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ. **22** εἶπαν οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς· οὐδὲ Ἠλίας οὐδὲ ὁ προφήτης; **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃς οὐκ οἶδατε, **27** ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος οὐκ εἰμὶ ἄξιός ἐστιν ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** οὗτος ἐστὶν ὃν ἐπερὶ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. **32** καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα

καταβαῖνον ὥς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· **33** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν εὐρήκαμεν, ὁ Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα ἔκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός αὐτῷ ὁ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. **47** εἶδεν ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ· **34** καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς ὁ ἑκλεκτός τοῦ θεοῦ. **35** Τῇ ἐπαύριον πάλιν Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. **48** εἰσὶτήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; αὐτοῦ δύο, **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ. σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν **37** καὶ ἤκουσαν· οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ εἰδόν σε. **49** ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ· λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ **38** στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος τοῦ Ἰσραὴλ. **50** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῦς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί αὐτῷ· Ὅτι εἰπόν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑποκάτω ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Ῥαββί (ὃ λέγεται τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὁ ψῆψι μεθερμηνευσόμενον διδάσκαλε), ποῦ μένεις; **51** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν **39** λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγόμενον καὶ τοὺς οὐνοὺς καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. δεκάτῃ. **40** ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· **41** εὐρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν (ὃ ἐστὶν μεθερμηνευσόμενον χριστός). **42** ἦγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος). **43** Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολουθεῖ μοι. **44** ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψεν

2 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. **4** καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **5** λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνουσιν· Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε. **6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ λίθιναι ὑδρίαι ἕξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. **8** καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ·

οἱ δὲ ἤνεγκαν. 9 ὥς δὲ ἐγεύσατο ὁ οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; 21 ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. 22 ᾔδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος 10 καὶ λέγει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὅνείπεν οἶνον τίθης, καὶ ὅταν ἡμεθυσθῶσιν τὸν ὁ Ἰησοῦς. 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἕως ἄρτι. 11 ταύτην ἑποίησεν ἀρχὴν τῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· 24 αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς καὶ ἐφανερώσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄδελφοὶ καὶ αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. 14 καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστάς καθημένους, 15 καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς τραπέζας ἄνестρεψεν 16 καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. 17 Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. 18 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. 20 εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσεράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν 3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἢ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 Ἐπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 4 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; 5 Ἐπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. 7 μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν

φωνήν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. **22** Μετὰ ταῦτα πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν **9** ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἐβάπτιζεν. **23** ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; **10** ἀπεκρίθη βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; **11** ἀμὴν ἐβαπτίζοντο· **24** οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. **25** Ἐγένετο καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. **12** εἰ τὰ μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. **26** καὶ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; **13** Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ ὧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** ἀπεκρίθη ἄνθρωπου **14** καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι λαμβάνειν· οὐδὲ ἐν ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, **15** ἵνα πᾶς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** αὐτοὶ ὑμεῖς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ῥοιμαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ (aiōnios g166) **16** Οὕτως γὰρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔμπροσθεν ἐκείνου. **29** ὁ ἔχων τὴν νύμφην ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει (aiōnios g166) **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. **30** ἐκείνον δεῖ ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **18** ὁ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. **31** Ὁ ἄνωθεν πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω θεοῦ. **19** αὕτη δέ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς πάντων ἐστίν· **32** ὁ δὲ ὥρακεν καὶ ἤκουσεν ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡγάπησαν οἱ τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν οὐδεὶς λαμβάνει. **33** ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. **20** πᾶς γὰρ μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐστὶν. **34** ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου αὐτοῦ· **21** ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται· δίδωσιν τὸ πνεῦμα. **35** ὁ πατήρ ἀγαπᾷ πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ

αὐτοῦ. **36** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ ῥ'Ιησοῦς ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης— **2** καί τοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ— **3** ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν ῥάβινους τὴν Γαλιλαίαν. **4** ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ῥώσκητη. **7** Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. **8** οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. **9** λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρίτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις. **10** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος

τούτου διψήσει πάλιν· **14** ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** λέγει αὐτῇ Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε. **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. **19** λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· **23** ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν· **24** πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. **25** λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα **26** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

καὶ ἑθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ἔλεγον ὅτι Οὐκ ἐστὶ διὰ τὴν σὴν λαλιὰν οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ μετ' αὐτῆς; **28** ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ αὐτῆς ἢ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἑθνίου **43** Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· **29** Δεῦτε ἴδετε ἐξῆλθεν ἑκεῖθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· **44** αὐτὸς ἀνθρώπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· ἡ γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; **30** ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἰδίας πατρίδος τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** ὅτε τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. **31** οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο ἑνταῦθα μετὰ τῶν ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες λέγοντες· Ῥαββί, φάγε. **32** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ ἐορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν οἶδατε. **33** ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἐορτήν. **46** ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν ἀλλήλους· Μὴ τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; **34** Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμα ἐστὶν ὕδωρ οἶνον. καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ ἵνα ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με υἱὸς ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ. **47** οὗτος καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. **35** οὐχ ὑμεῖς ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν· ἡ ἐπισκοπὴ ἐρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε καὶ ἡρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς τὸν υἱόν, ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. **48** χάρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς ἐπισκοπὴν· ἤδη εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ **36** ὁ θεὸς ζῶν μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε. καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων **49** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θεὸς ζῶν. (aīdnios g166) **37** καταβῇ πρὶν ἀποθάνειν τὸ παιδίον μου. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἔστιν ἀληθινός ὅτι **50** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Ἐπίστευσεν ὁ ἀνθρώπος τῷ λόγῳ **38** ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὄνείκεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ **51** ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. αὐτοῦ ὑπήντησαν· αὐτῶν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς **39** Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ αὐτοῦ ζῇ. **52** ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαριτῶν διὰ αὐτῶν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν Εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. **40** ὡς οὖν ἦλθον αὐτόν ὁ πυρετός. **53** ἔγνω οὖν ὁ πατήρ πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαριταῖ, ἡρώτων αὐτόν ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας· ὁ Ἰησοῦς Ὁ υἱός σου ζῇ, καὶ ἐπίστευσεν ἡμέρας. **41** καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν αὐτόν καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. **54** τοῦτο διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, **42** τῇ τε γυναικὶ ὁ δὲ πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ

Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἤνέορτῃ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. **2** ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά πέντε στοὰς ἔχουσα· **3** ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν **5** ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ **6** τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; **7** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. **8** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. **9** καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **10** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον **11** ὅς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκεῖνός μοι εἶπεν Ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. **12** ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι Ἄρον καὶ περιπάτει; **13** ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. **14** μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. **15** ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις

ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. **16** καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **17** ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. **18** διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. **19** Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τὴν βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. **20** ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. **21** ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὗς θέλει ζωοποιεῖ. **22** οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, **23** ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. **(αἰθῆριος g166)** **25** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν **26** ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· **27** καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. **28** μὴ θαυμάζετε

τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν ἑαυτοῖς. 43 ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι ἐν τοῖς μνημείοις ἡ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν αὐτοῦ 29 καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκείνον ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ ἑδὲ ἀλήμψεσθε. 44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. 30 οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ 45 μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· 32 ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· 34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. 35 ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠελησάτε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· 36 ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν ἡμεῖς τοῦ Ἰωάννου, τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκεν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν, 37 καὶ ὁ πέμψας με πατήρ ἑκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὐτε φωνὴν αὐτοῦ ᾠώποτε ἀκηκόατε οὐτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακατε, 38 καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε· ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. 39 Ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· (αἰθῆνος g166) 40 καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. 41 δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. 2 ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑθεώρουντ' αὐτὸν ὡς σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. 3 ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 4 ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. 5 ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει ἡρὸς Φίλιππον· Πόθεν ἄγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; 6 τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. 7 ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος βραχὺ τιλάβῃ. 8 λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· 9 Ἐστὶν παῖδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους; 10 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν οὖν

οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα καὶ ὅκτωι. 11 ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ κυρίου. 24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ 12 ὥς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα Ἰησοῦν. 25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς κλάσματος, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. 13 συνήγαγον θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὥδε οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους γέγονας; 26 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με κριθίνων ἃ ἔπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ 14 οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· 27 ἐργάζεσθε σημεῖον ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. 15 βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον καὶ ἀρπάξει αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεῖα γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός. (αἰθῆνος g166) ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. 28 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν ἵνα 16 Ὡς δὲ ὁψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; 29 ἀπεκρίθη αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ ἐμβάντες ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστιν εἰς πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύτες ὦν εἰς Καφαρναοὺμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. 30 εἶπον οὖν αὐτῷ· καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ 18 ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζη; 31 οἱ πατέρες διεγείρετο 19 ἐληλακότες οὖν ὥς σταδίους ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν καθὼς ἐστιν γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 εἶπεν καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφοβήθησαν. 20 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Εγὼ εἰμι, οὐ Μωϋσῆς· δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ μὴ φοβεῖσθε. 21 ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· 33 ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. 22 Τῇ ἐπαύριον ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκώς πέραν τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. εἶδον ὅτι πλοῖον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ 34 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε ἔν καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 35 εἶπεν αὐτοῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· 23 ἀλλὰ ἦλθεν ἐρχόμενος πρὸς ἐμεῖς μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πλοῖα ἑκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. 37 πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἵξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἔμε οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, 38 ὅτι καταβέβηκα ἄπο τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· 39 τοῦτο δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός ἑμένα· πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 τοῦτο ἡγάρεσιν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἡμέρᾳ. (aiōnios g166)

41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 42 καὶ ἔλεγον· Οὐχοῦτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς ἔστιν λέγειν· Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; 43 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. 44 οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς ἑμεῖν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμὲ 46 οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακεν τις εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. 47 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166)

48 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· 49 οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· 51 ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ἡγήσει τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἔστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. (aiōn g165)

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν; 53 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις φάγῃ τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνηται αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν αὐτοῖς. 54 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōnios g166)

55 ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθινή ἐστι βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθινὸν πόσις. 56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. 57 καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με καὶ κεῖνος ἡγήσεται ἐμὲ. 58 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ἡγήσει τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

59 ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καφαρναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν· Σκληρὸς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν; 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; 62 ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; 63 τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ ᾠλάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν. 64 ἀλλὰ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ

πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά
 τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν ὁ ἐστιν. **8** ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ἐγὼ
 παραδῶσω αὐτόν. **65** καὶ ἔλεγεν· Διὰ τοῦτο ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ
 εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν ἐμὸς καιρὸς οὐπω πεπλήρωται. **9** ταῦτα
 πρὸς με ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ δέειπών αὐτὸς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10**
 τοῦ πατρός **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν ὧς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
 μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἑορτὴν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς
 οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. **67** εἶπεν ἄλλα ὥς ἐν κρυπτῷ. **11** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
 οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· Ποῦ
 θέλετε ὑπάγειν; **68** ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι
 ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, (aiōnios g166) **69** Ἀγαθὸς ἐστιν, ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ, ἀλλὰ
 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν πλανᾷ τὸν ὄχλον. **13** οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ
 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ **70** ἀπεκρίθη ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς Ἰουδαίων. **14** Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης
 δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν.
 διάβολός ἐστιν. **71** ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν **15** ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες·
 Σίμωνος Ἰσκαριώτου οὗτος γὰρ ἔμελλεν Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;
 παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα. **16** ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·

7 Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
 ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ
 Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ
 Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
 τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. **3** εἶπον οὖν
 πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
 ἐντεῦθεν καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν σου τὰ
 ἔργα ἃ ποιεῖς· **4** οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ
 ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι·
 εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
 κόσμῳ. **5** οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 ἐπίστευον εἰς αὐτόν. **6** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν,
 ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστιν
 ἔτοιμος. **7** οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν
 ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ

περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** εἰ περιτομὴν Ἑλλήνας; **36** τίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος ὃν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ εἶπε· Ζητήσετέ με καὶ οὐχ ἑυρήσετε καὶ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν; ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; **37** Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς **24** μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν κρίσιν· κρίνετε. **25** Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ λέγων· Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν πινέτω. **38** ὁ πιστευὼν εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; **26** καὶ ἴδε παρρησίᾳ ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μήποτε ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. **39** τοῦτο δὲ εἶπεν ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός περὶ τοῦ πνεύματος ὁ ὕμνελλον λαμβάνειν ἔστιν ὁ χριστός; **27** ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν οἱ πιστευσάντες αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται ἡ πνεῦμα ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδόξασθη. **40** οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. **28** ἔκραξεν οὖν Ἐκ τοῦ ὄχλου οὓν ἀκούσαντες τῶν λόγων ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· τούτων ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Κάμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' προφῆτης· **41** ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· **29** ἐγὼ Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; **42** οὐχὶ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεινός γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, με ἀπέστειλεν. **30** ἐζήτουν οὖν αὐτὸν καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν Δαυὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; **43** σχίσμα οὖν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν. **44** τινὲς **31** ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ χριστὸς ὅταν οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. **45** ἔλθῃ ἡμῶν πλείονα σημεῖα ποιήσει ὥν οὗτος ἦλθεν οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐποίησεν; **32** Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; **46** ἀπεκρίθησαν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **33** εἶπεν οὖν Ἄνθρωπος **47** ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** εἰμὶ καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. **34** μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς ζητήσετέ με καὶ οὐχ ἑυρήσετε καὶ ὅπου αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; **49** ἀλλὰ ὁ εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν. **35** εἶπον ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος ἐπάρατοί εἰσιν. **50** λέγει Νικόδημος πρὸς μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον εἰς αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασποράν τῶν Ἑλλήνων ὥν ἐξ αὐτῶν· **51** Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς τὸν ἄνθρωπον ἂν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ'

αὐτοῦ καὶ γινῶ τί ποιεῖ· **52** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; περὶ πατήρη ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς ἐραύνησον καὶ ἶδε ὅτι ἕκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἔγείρεται **53** [καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν. **2** Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. **3** ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικὰ ἐν μοιχείᾳ καταλήφθεισαν· καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέσῳ, **4** λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχευομένη. **5** ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; **6** τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῳσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν, μὴ προσποιούμενος. **7** ὥς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτον ἐπ' αὐτήν τὸν λίθον βαλέτω. **8** καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. **9** οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. **10** ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλην τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· Ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; **11** ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, κύριε. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ

φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἔμοιγ' οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. **13** εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. **14** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. **15** ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. **17** καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. **18** ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. **19** ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε. **20** ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **22** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; **23** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις

ὑμῶν. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; τοῦ Ἀβραάμ ἔστε τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ ἔποιεῖτε 40 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι,
 λαλῶ ὑμῖν; 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα
 καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἦν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ
 ἐστίν, καὶ γὰρ ἡκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα οὐκ ἐποίησεν. 41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα
 ἡλαλῶντες τὸν κόσμον. 27 οὐκ ἔγνωσαν τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπεν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ
 ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 28 εἶπεν πορνείας ὅτι γεγεννήμεθα ἕνα πατέρα
 οὐκ ὃν ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν ἔχομεν τὸν θεόν. 42 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἂν
 εἶμι, καὶ ἂν ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ
 καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ. ἤκω οὐδὲ γὰρ ἂν ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ'
 29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. 43 διὰ τί τὴν λαλιὰν
 ἀφῆκέν με ὁ μόνον ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε
 ποιῶ πάντοτε. 30 ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. 44 ὑμεῖς ἐκ
 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 31 Ἐλεγεν τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς
 οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέLETE ποιεῖν.
 αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἂν ἀρχῆς, καὶ
 λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστε, 32 ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν
 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ
 ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 ἀπεκρίθησαν πρὸς τῶν ιδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστίν καὶ ὁ
 αὐτόν· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ πατὴρ αὐτοῦ. 45 ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν
 δεδουλεύκαμεν πῶποτε· πῶς σὺ λέγεις λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 τίς ἐξ ὑμῶν
 ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 34 Ἀπεκρίθη ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω,
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; 47 ὁ ὢν ἐκ τοῦ
 πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο
 τῆς ἁμαρτίας 35 ὁδὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ.
 τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς 48 Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ·
 τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 36 ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρίτης εἶ
 ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
 37 οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν
 ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 ἐγὼ
 οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 ἂν ἐγὼ ἐώρακα παρὰ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν
 τῷ πατρί λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἂν ἠκούσατε καὶ κρίνων. 51 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν
 παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. 39 Ἀπεκρίθησαν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ
 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 52
 ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν

ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ὀφθαλμούς 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· (αἰθῆ γ165) 53 μὴ σὺ οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. 8 οἱ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα πρότερον ὅτι προσαιτήσῃν ἔλεγον· Οὐχ ἴσαυτὸν ποιεῖς; 54 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἐγὼ ὁδοξάσω ἑμαυτόν, ἢ δόξα μου οὐδέν 9 ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἐστίν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ἔλεγον· Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν, 55 καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. 10 ἔλεγον οὖν οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· αὐτῷ· Πῶς ἠνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; καὶ ἐγὼ εἶπα ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος 11 ἀπεκρίθη ὁ ἐκεῖνος· Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν μοι ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. 57 εἶπον οὖν ἀπελθὼν ὁ οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη 12 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 εἶπεν λέγει· Οὐκ οἶδα. 13 Ἀγούσιν αὐτόν πρὸς αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. 14 Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. 59 ἦραν οὖν ἦν δὲ σάββατον ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν λίθους ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. 15 πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτόν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. 16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 λέγουσιν ὁ οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ· τοῦ

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς

ἀναβλέψαντος **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέφξεν τις λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· **(αἰθῆ g165)** ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο 'βλέπει ἄρτι; **20** ἀπεκρίθησαν 'οὔνοί γονεῖς ποιεῖν οὐδέν. **34** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτοῦ καὶ εἶπαν· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· **21** πῶς καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν **35** αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν· εἶπεν Σὺ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· **36** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Καὶ τίς 'αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει', αὐτὸς περὶ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ 'ανθρώπου ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς **37** αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἥδη ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; **38** γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἕαν τις **39** εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν, ἀποσυνάγωγος καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. **40** ὁ γέννηται. **23** διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν **41** δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν ὅτι Ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν 'ἐπερωτήσατε **42** αὐτῷ. **39** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ **43** ὅς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ **44** μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι· οὗτος ὁ ἄνθρωπος τυφλοὶ γένωνται. **40** ἡκουσαν ἐκ τῶν **45** ἁμαρτωλὸς ἐστιν. **25** ἀπεκρίθη οὖν 'ἐκεῖνος Φαρισαῖων ταῦτα οἱ 'μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ **46** εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστιν οὐκ οἶδα· Ἐν οἶδα ὅτι εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; **47** τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. **26** εἶπον· οὐκ αὐτῷ· **48** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, **49** τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἠνοιξέν σου τοὺς οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι **50** ὀφθαλμοὺς; **27** ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν **51** ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε **52** ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ **53** γενέσθαι; **28** 'ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· **54** Σὺ 'μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ **55** Μωϋσέως ἐσμεν μαθηταί· **29** ἡμεῖς οἶδαμεν **56** ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ **57** οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. **30** ἀπεκρίθη ὁ **58** ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν 'τούτῳ **59** γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ **60** οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἠνοιξέν μου τοὺς **61** ὀφθαλμούς. **31** 'οἶδαμεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ **62** θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἕαν τις θεοσεβὴς ἦ **63** καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει. **32**

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστίν καὶ ληστής· **2** ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. **3** τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα 'φωνεῖκατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** ὅταν τὰ ἴδια 'πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· **5** ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν· ἀλλὰ

φεύζονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. **19** ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** ταύτην τὴν Ὑσχίσμαπάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι τοὺς λόγους τούτους. **20** ἔλεγον δὲ πολλοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί **7** εἶπεν οὖν πάλιν ἑαυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν αὐτοῦ ἀκούετε; **21** ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ προβάτων. **8** πάντες ὅσοι ἦλθον ἑμὸν δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς κλέπτει εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν ἑανοῖσαι **22** Ἐγένετο ἑτότετὰ ἐγκαίνια αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· ἐν ἑτοῖς Ἱεροσολύμοις ἑχειμῶν ἦν, **23** καὶ δι' ἐμοῦ ἑάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν τῇ στοῦ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν ἑτουῖς Ὀλομῶνος. **24** ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν εὐρήσει. **10** ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα οἱ Ἱουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἐως πότε κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρει; εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. εἶπε ἡμῖν παρρησίᾳ. **25** ἀπεκρίθη αὐτοῖς **11** Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς τῶν προβάτων· **12** ὁ ἑμισθωτός καὶ οὐκ μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· **26** ἀλλὰ ὦν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἔστε ἐκ τῶν θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ προβάτων τῶν ἑμῶν **27** τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ πρόβατα καὶ φεύγει— καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει τῆς φωνῆς μου ἑακούουσιν καγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἑσκορπίζει **13** ὅτι ἑμισθωτός ἐστιν αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι, **28** καγὼ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** ἑδίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τὰ ἐμὰ καὶ ἑγινώσκουσί με τὰ ἐμὰ, **15** τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. (αἰθῆ **g165**, αἰθῆ **nios g166**) **29** ὁ πατὴρ μου ἑδεδωκέν ἑμοῖς πάντων τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι μεῖζων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** καὶ ἄλλα πρόβατα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἑπατρὸς **30** ἐγὼ καὶ ὁ ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης πατὴρ ἐν ἐσμεν. **31** Ἐβάστασαν ὁὖν πάλιν κακεῖνα ἑδεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου λίθους οἱ Ἱουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀκούσουσιν, καὶ ἑγενήσονται μίᾳ ποιμνῇ, **32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ ἔργα εἶς ποιμὴν. **17** διὰ τοῦτο ἑμε ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ ἑπατρὸς διὰ ποῖον ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν αὐτῶν ἔργον ἑμε λιθάσετε; **33** ἀπεκρίθησαν λάβω αὐτήν. **18** οὐδεὶς ἑαίρει αὐτήν ἀπ' αὐτῷ οἱ Ἱουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὦν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστιν

γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι· Ἐγὼ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. **8** λέγουσιν αὐτῷ εἶπα· Θεοί ἐστε; **35** εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς οἱ μαθηταὶ· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; **9** δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, **36** ὃν ὁ πατὴρ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον τῆς ἡμέρας; ἂν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; **37** εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τούτου βλέπει· **10** ἂν δέ τις περιπατῇ τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι· **38** εἰ δὲ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις ἔστιν ἐν αὐτῷ. **11** ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ ῥπιστεύετε ἵνα γνῶτε καὶ ῥγινώσκητε ὅτι ἐν τούτῳ λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν ῥτῷ πατρί. **39** ἐζήτουν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω οὖν ῥπάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ αὐτόν. **12** εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ ῥαὐτῷ Κύριε, τῆς χειρὸς αὐτῶν. **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰ κεκοίμηται σωθήσεται. **13** εἰρήκει δὲ ὁ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ἐκεῖνοι Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐκεῖ. **41** καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ὕπνου λέγει. **14** τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ **15** καὶ χαίρω διῥ ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, τούτου ἀληθὴ ἦν. **42** καὶ ῥπολλοὶ ἐπίστευσαν ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. **16** εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος

11 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. **2** ἦν δὲ ῥΜαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. **3** ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. **4** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλῥ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ διῥ αὐτῆς. **5** ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. **6** ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ῥῷ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· **7** ἔπειτα μετὰ τούτῳ λέγει τοῖς μαθηταῖς· ῥΑγωμεν

λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπῆλαιον, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. **39** λέγει ὁ Ἰησοῦς· εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· Ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστευὼν εἰς ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ τοῦ ἑτετελευτηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ζήσεται, **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο; (aiōn g165) **27** λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε· ὁψιητὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; **41** ἦραν οὖν τὸν ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. **28** ἄνω καὶ εἶπεν· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι καὶ τοῦτο εἶποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν ἡκουσάς μου, **42** ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτε Ἑμαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἶποῦσα· μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν ὁ διδάσκαλος ἀρεστὶν καὶ φωνεῖ σε. **29** περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἐκεῖνη· ὁ δὲ ἤκουσεν ἡ γέγραπται καὶ σὺ με ἀπέστειλας. **43** καὶ ταῦτα εἰπὼν ἤρχετο πρὸς αὐτόν· **30** οὐπω δὲ ἐληλύθει φωνὴ μεγάλη ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν ἔξῳ. **44** ἔξῃ θενὸς τεθνηκὼς δεδεμένος τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ **31** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ὅψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ἰδόντες τὴν Ἑμαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ αὐτὸν ὑπάγειν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἐξῃ θεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ ὁ δόξαντες ὅτι Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Ἑμαριὰμ καὶ ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. **32** θεασάμενοι ὁ δὲ ἐποίησεν ἐπίστευσαν εἰς ἡ οὖν Ἑμαριὰμ ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς αὐτόν· **46** τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἰησοῦς. **47** συνήγαγον οὖν οἱ ἄν· μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. **33** Ἰησοῦς ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος συνεληθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; **48** ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, ἑαυτόν, **34** καὶ εἶπεν· Ποῦ τεθεῖκατε αὐτόν; καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. **35** ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** εἰς ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** ἔλεγον οὖν οἱ δὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. **37** τινὲς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος οὐκ οἶδατε οὐδέν, **50** οὐδὲ ἰλογίζεσθε ὅτι ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ συμφέρει ὁ ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; **38** ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἀπόληται. **51** τοῦτο δὲ ἄφ' ἑαυτοῦ οὐκ

εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοὺς ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, 52 καὶ ἔχωντὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. 7 εἶπεν οὖν οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ ὁ Ἰησοῦς Ἄφες αὐτήν, ἵνα αἰὲς τὴν ἡμέραν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· 8 τοὺς συναγάγῃ εἰς ἓν. 53 ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς πτωχοῦς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 9 Ἐγὼ ὁ ὄνδ' ὄχλος αὐτόν. 54 Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρησίᾳ πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, περιπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν καὶ ἤλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ νεκρῶν. 10 ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἔμμενεν μετὰ τῶν μαθητῶν 55 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, 11 ὅτι τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ δι' αὐτόν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. 12 Τῇ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. 56 ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐξήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες. Τί δοκεῖ εἰς Ἱεροσόλυμα, 13 ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; 57 φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δεδώκεισαν ὁδοὶ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔκραύγαζον Ὡσαννά, εὐλογημένος ἔντολὰς ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστὶν μηνύσῃ, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. 14 εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· 15 Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. 16 ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. 17 ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. 18 διὰ τοῦτο καὶ ὑπῆντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἠκούσαντο τοῦτο αὐτόν πεποικέναι τὸ σημεῖον. 19 οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἤλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Ἰακώβος ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· 3 ἡ οὖν Μαριάμ λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. 4 λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτόν παραδιδόναι· 5 Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; 6 εἶπεν δὲ τοῦτο

ἀπῆλθεν. 20 Ἦσαν δὲ Ἑλληνέες τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. 22 ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει Ἰησοῦς Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν τῷ Ἀνδρέᾳ ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς ὥστε φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ὥστε φῶς ἔχετε, πιστεύτε εἰς τὸ φῶς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέννησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. αὐτὸς μόνος μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. 25 ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. (αἰῶνιος g166) 26 ἐὰν ἐμοὶ τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἔτι ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ ἀπεκαλύφθη; 39 διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο εἶμι ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται πιστεύειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας 40 ἑάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ 27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται, καὶ τί εἶπω; ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ 28 καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν καὶ ἰάσονται αὐτούς. 41 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐδόξασα καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. 42 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ 30 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Οὐ δι' ἐμὲ ἀποσυνάγωγοι γίνονται, 43 ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. 44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβλήθησεται καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει ἔξω 32 ἀλλὰ εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. 33 τοῦτο δὲ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν ἐπέψαντά με. 45 καὶ 34 ἀπεκρίθη ὁ οὐρανὸς καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ

μείνη. **47** καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν **g165** **9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ ἐγὼ οὐ κρίνω τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας αὐτόν, οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον καὶ τὴν κεφαλὴν. **10** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** ὁ ἀθετῶν ὁ λελουμένος· οὐκ ἔχει χρεῖαν· εἰ μὴ τοὺς ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11** ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο **49** ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' εἶπεν ὅτι· οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. **12** Ὅτε ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν οὖν ἐνίψεν τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔλαβεν δέδωκεντί εἶπω καὶ τί λαλήσω. **50** καὶ οἶδα τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ. (aiōnios g166) κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. **14** εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· **15** ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μεῖζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. **18** οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα· τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μουτὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄντινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** ἔβλεπονεῖς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** ἡνάνακείμενος εἷς ἐκτῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. **2** καὶ δείχνου ἑαυτοῦ τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν· ἵνα παραδοῖ αὐτόν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτου, **3** εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείχνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· **5** εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. **6** ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμονα Πέτρον· λέγει αὐτῷ Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; **7** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. **8** λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· Ἐὰν μὴ νίψῃ σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (aiōn

ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς· 24 νεύει οὖν τούτῳ σου θήσω. 38 ἁποκρίνεται Ἰησοῦς· Τὴν Σίμων Πέτρος ἑυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν οὐ λέγει. 25 ἄναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· ἄρνήσημε τρίς.

Κύριε, τίς ἐστιν; 26 ἁποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ ῥάψω τὸ ψωμίον· καὶ δώσω αὐτῷ· ῥάψας οὖν τὸ ῥωμίον διδώσιν Ἰουδᾶ Σίμωνος Ἰσκαριώτου 27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅ ποιεῖς ποίησον τάχιον. 28 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· 29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰουδᾶς, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. 30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς. ἦν δὲ νύξ. 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· 32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. 33 τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. 34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. 36 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. 37 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· 3 καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾤτε. 4 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. 5 λέγει αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. 7 εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε· ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑώρακατε αὐτόν· 8 λέγει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. 9 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 11 πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε· 12 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κακεῖνος ποιήσει, καὶ μεῖζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· 13 καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε

ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν
 δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ· **14** ἐάν τι ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
 αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ ποιήσω. καρδιά μηδὲ δειλιάτω. **28** ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
 τηρήσετε **16** καὶ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα
 ἦμεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα (aiōn g165) **17** τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
 δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει ὕμεις· γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ'
 ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται **18** Οὐκ ἀφίσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. **19** ἔτι
 μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς
 ζήσετε **20** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς
 ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν. **21** ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν
 ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
22 λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ
 οὐχὶ τῷ κόσμῳ; **23** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον
 μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ
 μονήν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα **24** ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ
 λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. **25** Ταῦτα λελάληκα
 ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· **26** ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ
 ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν
27 εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν· **2** πᾶν
 κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό
 ἵνα ἄκαρπον πλείονα φέρῃ. **3** ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
 ὑμῖν· **4** μέννατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν
 ἄφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ ἴκνηται ἐν ἐμῷ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ ἴκνητε **5**
 ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει
 καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** ἐὰν μὴ τις ἴκνηται ἐν ἐμῷ,
 ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν
 καὶ καίεται. **7** ἐὰν μένητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένη, ὃ ἐὰν θέλητε
 αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν· **8** ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν
 φέρητε καὶ ἡ γενήσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** καθὼς ἡγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα,

μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** ἔὰν τὰς αὐτῶν. **23** ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου μισεῖ. **24** εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν μου, καθὼς ἐγὼ 'τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος 'ἐποίησεν ἁμαρτίαν μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. οὐκ 'εἶχσαν νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ **11** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἐν ὑμῖν 'ἦκα ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** **25** ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ 'ἐν τῷ Αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι 'Εμίσησάν ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς **13** μερίζονα με δωρεάν. **26** 'Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς **14** ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε ἐὰν ποιῇτε 'ἃ ἐγὼ ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσῃ περὶ ἐμοῦ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** οὐκέτι 'λέγω ὑμᾶς **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ μετ' ἐμοῦ ἐστε.

αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν. **16** οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθῃκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. **17** ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον 'ὕμῶν μεμίσηκεν. **19** εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστιν δοῦλος μερίζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν 'εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ 'εἶχσαν νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. **2** ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ θεῷ. **3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα 'αὐτῶν μνημονεύητε 'αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. **5** νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; **6** ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν 'γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος 'οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν 'πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ

ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἐτι τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε μου. **24** ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ βασιτάζειν ἄρτι· **13** ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὀνόματί μου αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα ἐν ἑν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** ἐκεῖνος παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματι καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** πάντα ὅσα ἔχει ὁ μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ πατὴρ ἐμὰ ἐστίν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. **27** αὐτὸς τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. **17** εἶπαν οὖν ἐκ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθον. **28** ἐξήλθον ἐκ τοῦ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί πατὴρ καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἐστίν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν καὶ οὐ ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ τὸν πατέρα. **29** Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ με; καί· Ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** Ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἔλεγον οὖν· Τί ἐστίν τοῦτο ὃ λέγει μικρόν; οὐδεμίαν λέγεις. **30** νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξήλθες. Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι **31** ἀπεκρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; εἶπον· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν **32** ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω σκορπισθήτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὸν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμί μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. **33** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν **21** ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸν κόσμον.

παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. **23** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἅν τι αἰτήσητε

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δοξάσον σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **3** αὕτη δὲ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσι

σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν καθὼς ἐγὼ 'οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 17
 ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (aiōnios g166) ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἁληθείᾳ ὁ λόγος ὁ
 4 ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον σὸς ἀλήθειά ἐστιν. 18 καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
 ἁγιάζων με, ὥστε ἐγὼ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τὸν κόσμον. 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
 τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
 παρὰ σοί. 6 Ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. 20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
 ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ
 σοὶ ἦσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκάς καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, 21 ἵνα πάντες ἐν
 λόγον σου τετήρηκαν. 7 νῦν ἔγνωκαν ὅτι ὧσιν, καθὼς σύ, ἁγιάζων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί,
 πάντα ὅσα ἔδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσὶν 8 ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος
 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, πιστεύῃσιν ἐν σοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ ἀπέστειλας. 22 καὶ ἐγὼ τὴν
 καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα
 ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἔν 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
 ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 ἐγὼ περὶ αὐτῶν καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι
 ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ εἰς ἓν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με
 περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσὶν, 10 καὶ ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς
 τὰ ἐμὰ πάντα ὅσα ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ ἐμὲ ἡγάπησας. 24 ἁγιάζων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί,
 δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσιν
 τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν, μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν
 καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ
 αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου ὃ δέδωκάς μοι, καταβολῆς κόσμου. 25 ἁγιάζων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί,
 ἵνα ὧσιν ἐν ἁγιάσει. 12 ὅτε ἤμην ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ
 μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας,
 ὀνόματί σου ὃ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, 26 καὶ ἐγνώρισά αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
 καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν
 τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13 αὐτοῖς ἣ καὶ ἐν αὐτοῖς.
 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ 18 Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξηλθεν σὺν τοῖς
 ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
 ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς 14 ἐγὼ ἁγιάζων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι
 δεδόκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 ἥδει δὲ καὶ
 ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰουδαίας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
 κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
 κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ μαθητῶν αὐτοῦ. 3 ὁ οὖν Ἰουδαίας λαβὼν
 πονηροῦ. 16 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ
 τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ

φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. 4 Ἰησοῦς 17 λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ
‘οὔνειδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ’ αὐτὸν θυρωρός· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
‘ἐξῆλθεν, καὶ λέγει· αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; 5 ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 18 εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται
λέγει ‘αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν,
Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ’ αὐτῶν. 6 καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ ‘καὶ ὁ Πέτρος
ὡς οὖν εἶπεν ‘αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον μετ’ αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. 19
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπесαν χαμαί. 7 πάλιν οὖν Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν
‘ἐπρωτότησεν αὐτοῦς· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς
εἶπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8 ἀπεκρίθη διδαχῆς αὐτοῦ. 20 ἀπεκρίθη ‘αὐτῷ Ἰησοῦς·
Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν Ἐγὼ παρρησίᾳ ἑλεάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ
ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πάντοτε ἐδίδασκα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ
πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὐδὲ δέδωκάς ἱερῷ, ὅπου ἑπάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται,
μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10 καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· 21 τί
Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν με ἑρώτᾳ; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας
αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως τί ἐλάλησα αὐτοῖς· Ἰδε οὗτοι οἶδασιν ἃ
δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ῥάβδιον· τὸ εἶπον ἐγώ. 22 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος
δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 11 εἷς ἑπαρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν ῥάβδισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη
ῥάβδισμα τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ τῷ ἀρχιερεῖ; 23 ἀπεκρίθη ‘αὐτῷ Ἰησοῦς·
δέδωκέ μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πίω αὐτό; 12 Ἡ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ
οὖν σπείρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 24
τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπέστειλεν ‘οὐναὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον
ἔδυσαν αὐτὸν 13 καὶ ἤγαγον πρὸς Ἀνναν πρὸς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα. 25 Ἦν δὲ Σίμων
πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· 14 ἦν δὲ αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;
Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ῥηνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. 26
συμφέρι ἓνα ἄνθρωπον ἄποθανεῖν ὑπὲρ λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως,
τοῦ λαοῦ. 15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ῥάβδιον·
Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ’ αὐτοῦ;
μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ 27 πάλιν οὖν ῥηνήσατο Πέτρος καὶ εὐθέως
καὶ συνεισηλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28 Ἀγούσιν οὖν τὸν
τοῦ ἀρχιερέως, 16 ὃδὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον·
τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἦν δὲ πρῶτος· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόν
ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιν μανθῶσιν
τῇ θυρῳ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. ἑλάττωσιν τὸ πάσχα. 29 ἐξῆλθεν οὖν ὁ

Πιλᾶτος ἔξωπρὸς αὐτοὺς καὶ ῥησὶν τίνα κατηγορίαν φέρετε ῥα κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; **30** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος ῥα κακὸν ποιῶν, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ῥα Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. ῥα εἰπον αὐτῷ οἱ ῥα Ἰουδαῖοι· ῥα ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ῥα ἵνα ὁ λόγος τοῦ ῥα Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποῖω θανάτῳ ῥα ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** Εἰσηλθεν οὖν ῥα πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν ῥα Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ῥα Ἰουδαίων; **34** ῥα ἀπεκρίθη ῥα Ἰησοῦς· ῥα Ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ῥα ἄλλοι ῥα εἰπόν σοι περὶ ἐμοῦ; **35** ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· ῥα Μήτι ἐγὼ ῥα Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ῥα ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ῥα ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ῥα ἐποίησας; **36** ἀπεκρίθη ῥα Ἰησοῦς· ῥα Ἡ βασιλεία ῥα ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ῥα ἦν ῥα ἡ βασιλεία ῥα ἐμὴ, οἱ ῥα ὑπηρέται ῥα οἱ ἐμοὶ ῥα ἡγωνίζοντο ῥα, ῥα ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς ῥα Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ῥα ἡ βασιλεία ῥα ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ῥα Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ; ἀπεκρίθη ῥα ὁ ῥα Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς ῥα εἰμι ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ῥα ἵνα μαρτυρήσω τῇ ῥα ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ῥα ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Τί ῥα ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ῥα Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· ῥα Ἐγὼ οὐδεμίαν ῥα εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· **39** ῥα ἔστιν δὲ συνήθεια ῥα ὑμῖν ῥα ἵνα ῥα ἕνα ῥα ἀπολύσω ῥα ὑμῖν ἐν τῷ ῥα πάσχα· βούλεσθε οὖν ῥα ἀπολύσω ῥα ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ῥα Ἰουδαίων; **40** ῥα ἐκραύγασαν

οὖν ῥα πάλιν λέγοντες· ῥα Μὴ τοῦτον ῥα ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ῥα ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. **19** Τότε οὖν ῥα ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν ῥα Ἰησοῦν καὶ ῥα ἐμαστίγωσεν. **2** καὶ οἱ ῥα στρατιῶται πλέξαντες ῥα στέφανον ἐξ ῥα ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ ῥα κεφαλῇ, καὶ ῥα ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ῥα ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ῥα ἔλεγον· ῥα Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν ῥα Ἰουδαίων· καὶ ῥα ἐδίδουσιν αὐτῷ ῥα ράπισματα. **4** ῥα καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ῥα ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ῥα Ἴδε ῥα ἄγω ῥα ὑμῖν αὐτόν ῥα ἔξω, ῥα ἵνα γνῶτε ὅτι ῥα οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. **5** ἐξῆλθεν οὖν ὁ ῥα Ἰησοῦς ῥα ἔξω, ῥα φορῶν τὸν ῥα ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ῥα ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ῥα Ἰδοὺ ὁ ῥα ἄνθρωπος. **6** ὅτε οὖν ῥα εἶδον αὐτόν οἱ ῥα ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ῥα ὑπηρέται ῥα ἐκραύγασαν λέγοντες· ῥα Σταύρωσον ῥα σταύρωσον λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ῥα Λάβετε αὐτόν ῥα ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **7** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ῥα Ἰουδαῖοι· ῥα Ἡμεῖς νόμον ῥα ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν ῥα νόμον ῥα ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ῥα υἱὸν θεοῦ ῥα ἑαυτὸν ἐποίησεν. **8** Ὅτε οὖν ῥα ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν ῥα λόγον, ῥα μᾶλλον ῥα ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ ῥα Ἰησοῦ· ῥα Πόθεν εἶ σὺ; ὁ δὲ ῥα Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ῥα ἔδωκεν αὐτῷ. **10** λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ῥα Ἐμοὶ οὐκ ῥα λαλεῖς; οὐκ ῥα οἶδας ὅτι ῥα ἐξουσίαν ῥα ἔχω ῥα ἀπολύσαι σε καὶ ῥα ἐξουσίαν ῥα ἔχω σταυρῶσαι σε; **11** ἀπεκρίθη ῥα αὐτῷ ῥα Ἰησοῦς· ῥα Οὐκ ῥα εἶχες ἐξουσίαν ῥα κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ῥα ἦν ῥα δεδομένον σοι ῥα ἄνωθεν· ῥα διὰ τοῦτο ὁ ῥα παραδούμῃ σοι μείζονα ῥα ἁμαρτίαν ῥα ἔχει. **12** ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ῥα ἐζήτει ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ

Ἰουδαῖοι ἔκραύγασαν λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος πᾶς χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὕφαντός ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ δι' ὅλου· 24 εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· Καίσαρι. 13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τῶν Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἐκάθισεν ἐπιβήματος εἰς τόπον λεγόμενον ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθα. 14 ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἣν κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ὡς ἔκτε. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ἐποίησαν. 25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15 ἔκραύγασαν οὖν σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. 26 Ἰησοῦς ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καίσαρα. 16 παρεστῶτα δὲ ἡγάπα λέγει τῇ μητρί· Γύναι, τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα ἴδεὸ υἱός σου· 27 εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς 17 καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ἴδια. 28 Μετὰ τοῦτο· εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὀλέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθα, 18 ὅπου αὐτόν ἥδη πάντα τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο γραφὴ λέγει Διψῷ. 29 σκεῦος ἔκειτο ὄξους ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄξους Ἰησοῦν. 19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὕσσωπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν τῷ στόματι. 30 ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τετέλεσται, καὶ κλίνας βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. 31 τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν ἐσταυρώθῃ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα Ἐβραϊστὶ, Ῥωμαῖστὶ, Ἑλληνιστί. 21 ἔλεγον ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀρθῶσιν. 32 ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Βασιλεὺς τῶν καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ Ἰουδαίων εἰμί. 22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33 γέγραφα γέγραφα. 23 οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἥδη ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτόν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ σκέλη, 34 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ

αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἔξῃλθεν μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** καὶ ὁ ἑωρακῶς καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, **5** καὶ μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινῇ αὐτοῦ ἐστὶν παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῇ μέντοι εἰσῆλθεν. **6** ἔρχεται οὖν ἡ Σίμων λέγει, ἵνα ἡμεῖς πιστεύητε **36** ἐγένετο Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅστουν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ **37** καὶ πάλιν ἑτέρα κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ γραφῇ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων **38** Μετὰ τὰ ῥοπάκια ἠρώτησεν τὸν Πιλάτον κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὡς μαθητὴς τοῦ ἑνός· **8** τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ Ἰησοῦς κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἄλλων μαθητῶν ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦς μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· **9** καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ οὐδέπω γὰρ ᾗδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ ἦρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ **39** ἦλθεν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** ἀπῆλθον Νικοδήμος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νεκρὸς τὸ οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί. **11** πρῶτον, φέρων μίγμασμύρνης καὶ ἀλόης Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἕξω ὡς λίτρας ἑκατόν. **40** ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ᾗδον αὐτὸ ὀθονίον μετὰ τὸ μνημεῖον, **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν τῶν ἁρώματων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **13** καὶ λέγουσιν αὐτῇ μνημεῖον καὶνόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι τεθειμένος· **42** ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν αὐτόν. **14** ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος

αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. **29** λέγει αὐτῷ καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. **18** ἔρχεται Ἡ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. **30** ἡ ἀγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἡ Εὐρακάτὸν Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕτως οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν ἃ οὐκ ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷσαββάτων, ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν **31** ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. **20** καὶ τοῦτο αὐτοῦ.

εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· **23** ἃν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἁφένονται αὐτοῖς ἃν τινῶν κρατῆτε κεκράτηνται. **24** Ὡμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **26** Καὶ μετ' ἡμέρας ὁκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Ὡμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Ὡμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. **28** ἀπεκρίθη Ὡμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. **2** ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Ὡμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν· λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** Πρωΐας δὲ ἤδη ἡγενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. **5** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· **8** οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ

πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, αὐτῷ· Ἀκολουθεὶ μοι. **20** Ἐπιστραφεὶς δὲ σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** Ὡς οὖν Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἡγάπα δὲ ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ ἄρτον. **10** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε εἶπεν· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; **21** ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. **11** τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσεν Κύριε, οὗτος δὲ τίς; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὸ δίκτυον· εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ. **23** ἐξῆλθεν τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. οὖν· οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς **12** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι· οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἀποθνήσκει ἀλλ· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν **13** ἔρχεται· ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; **24** Οὗτός ἐστιν καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ **14** τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. **15** Ὅτε αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. **25** ἔστιν δὲ καὶ οὖν ἡρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ ἄλλα πολλὰ ᾧ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα Ἰησοῦς· Σίμων· Ἰωάννου ἀγαπᾷς με πλέον ἢ ἄν γραφῆται καθ' ἑν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν τούτων; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας κόσμον· χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἄρνία μου. **16** λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων· Ἰωάννου ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Ποίμηναι τὰ πρόβατά μου. **17** λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων· Ἰωάννου φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. **18** ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἢς νεώτερος, ἐξώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος· σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. **19** τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· **4** καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· **5** οἱ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας· **6** οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; **7** εἶπεν· δὲπρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, **8** ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· **9** καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· **10** καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἑσθήσεσι λευκαῖς, **11** οἱ καὶ εἶπαν· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν

οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν· **12** τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν· **13** καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶν ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου· **14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶν καὶ Μαρὶάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· **15** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἐκατὸν εἴκοσι)· **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν· **17** ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.— **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· **19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν Χωρίον Αἵματος.— **20** γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος· **21** δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8** καὶ πῶς ἡμεῖς ὤρεισθαι καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; **9** Πάρθοι καὶ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἓνα τούτων. **23** καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστός, καὶ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ Μαθητὰν. **24** καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, **11** Ἰουδαῖοί τε καὶ κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, **25** λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. **12** ἐξίσταντο δὲ καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** λέγοντες Τί θέλει τοῦτο εἶναι; **13** ἕτεροι καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς καὶ ἔπεσεν ὁ δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκους κληρὸς ἐπὶ Μαθητὰν, καὶ συγκατεψηφίσθη μεμεστωμένοι εἰσίν. **14** Σταθεῖς δὲ ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, **2** καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης βροχῆς καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, **3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, **4** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθεγγεσθαι αὐτοῖς. **5** Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· **6** γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν· **7** ἐξίσταντο δὲ καὶ θαυμάζον λέγοντες Οὐχὶ τοῦτο εἰσὶν οἱ

σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐννοήσασθε τὰ ῥήματά μου. **15** οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθούουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, **16** ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται· **18** καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. **19** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· **20**

ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ εἶδεν διαφθοράν. (Hadēs g86) 32 τοῦτον
 ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἔλθειν ἡμέραν τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 τῇ δεξιᾷ οὖν
 ἔσται πᾶς ὃς ἑἀνέπικαλέσεται τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ
 κυρίου σωθήσεται. 22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ
 ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν πατὴρ ἐξέχεεν τοῦτο ὅτ' ὑμεῖς βλέπετε καὶ
 Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ ἀκούετε. 34 οὐ γὰρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς
 τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ κύριος
 σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἕως
 μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἶδατε, 23 τοῦτον ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
 τῇ ὀρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ποδῶν σου. 36 ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω
 ἑκδοτονδιὰ χεῖρὸς ἀνόμων προσπήξαντες πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν
 ἀνείλατε, 24 ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον
 τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. 37
 δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· 25 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν,
 Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς
 τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν ἄνδρες
 ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ. 26 ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς·
 διὰ τοῦτο ἠυφράνθη ἡ καρδία μου καὶ Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος
 ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
 ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· 27 ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λήμψεσθε
 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος· 39 ὑμῖν
 ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις
 διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 ἐγνώρισάς μοι ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν
 ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης προσκαλέσεται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. 40
 μετὰ τοῦ προσώπου σου. 29 Ἄνδρες ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο,
 ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ
 ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. 41 οἱ
 ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα μὲν οὐκ ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ
 αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ
 ταύτης· 30 προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίλια. 42
 εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ ἧσαν δὲ προσκατεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν
 καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινῳνίᾳ τῇ κλάσει τοῦ
 θρόνον αὐτοῦ, 31 προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο δὲ
 τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὕτε πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τετέρατα καὶ
 ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην οὕτῃ σὰρξ αὐτοῦ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. 44

πάντες δὲ οἱ ἑπιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἄν τις χρεῖαν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος εἶχεν· **46** καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' συνέδραμεν ἅς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ οἴκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομώντος ἔκθαμβοι. ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** **12** ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει σφζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. ἢ εὐσεβεῖα πεποηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; **13** ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἑμὲν παρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε καὶ ἡτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ ἑπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· **18** ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε ἑπρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, **20** ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων

3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην, **2** καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν, **3** ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν **4** ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δὲ ἔχω τοῦτο σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἑκτείνω **7** καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἡγειρεν αὐτόν παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά **8** καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. **9** καὶ εἶδεν ἅς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, **10** ἐπεγίνωσκον ὅτι αὐτὸν

ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. (aiōn g165) 22

Μωϋσῆς ἔμενείπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἄνμὴ ἀκούσῃ ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, 10 ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 ὑμεῖς ἐστε οἰκιστὰς τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς ἐδίδετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἔνευλογηθήσονται παῖδες αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, 3 καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν γὰρ ἐσπέρα ἦδη. 4 πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ 6 (καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ

Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ), 7 καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο; 8 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, 10 ἐκ τοῦ λαοῦ. 11 οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἐστὶν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, 14 τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τε θεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους 16 λέγοντες· Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι 17 ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἅπειλῶμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν σου, 30 ἐν τῷ τὴν χειρὰ σου ἐκτείνειν σε εἰς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἵασις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 ὁ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον 31 καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος πρὸς αὐτούς· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν θεοῦ, κρίνατε, 20 οὐ δυνάμεθα γὰρ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας. ἡμεῖς ἃ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ 32 τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων λαλεῖν. 21 οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγε· ἴδιον πῶς κολάσονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς πάντα κοινά. 33 καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· δυνάμει μεγάλη ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον 22 ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖον Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας τοῦτο τῆς ἰάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον αὐτούς. 34 οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς εἶπαν. 24 οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν τῶν πιπρασκομένων 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ ἦσαν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν· τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδετο δὲ Δέσποτα, σὺ οὐ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. 36 τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν τὰ ἐν αὐτοῖς, 25 ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος Δαυὶδ υἱὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ παιδός σου εἰπών· Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη γενεῖ, 37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· 26 παρέστησαν ἦνεγκεν τὸ χρήμα καὶ ἔθηκεν παρά τοὺς οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες πόδας τῶν ἀποστόλων.

5 Ἀνὴρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφίρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυῖς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἠνοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν

τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. **17** Ἀναστάς δὲ ὁ ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. **5** ἀκούων δὲ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὐσα ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν αἶρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ ζήλου **18** καὶ ἐπέβαλον τὰς ἑξίρας ἐπὶ τοὺς πάντας τοὺς ἁκούοντας **6** ἀναστάντες ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ δημοσίᾳ. **19** ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. **7** Ἐγένετο δὲ ὡς ἦνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ αὐτοὺς εἶπεν· **20** Πορεύεσθε καὶ σταθέντες εἰδοῦα τὸ γεγονὸς εἰσηλθεν. **8** ἀπεκρίθη δὲ λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ πρὸς αὐτὴν Πέτρος εἶπέ μοι, εἰ τοσοῦτου ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. **21** ἀκούσαντες δὲ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν· Ναί, εἰσηλθὼν ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τοσοῦτου. **9** ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον σε. **10** ἔπεσεν δὲ παραχρήμα πρὸς τοὺς ἀχθῆναι αὐτούς. **22** οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες ὑπηρεταὶ οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν **23** λέγοντες ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι τὸ δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. **11** καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοιξάντες δὲ ἔσω ἀκούοντας ταῦτα. **12** Διὰ δὲ τῶν χειρῶν οὐδένα εὔρομεν. **24** ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα λόγους τούτους ὃ ἑστρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος· **13** τῶν δὲ τί ἂν γένοιτο τοῦτο. **25** παραγενόμενος λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, **14** μᾶλλον ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· **15** ὥστε τὸν λαόν. **26** τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς ἤγαγεν αὐτούς, οὐ καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά μῆλιθασθῶσιν. **27** Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἐπισκιάσθητιν αὐτῶν. **16** συνήρχετο δὲ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐπρωότησεν τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλήμ, αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς **28** λέγων Παραγγελία φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ

ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε ἑαυτοὺς καταλῦσαι (αὐτοὺς) μήποτε καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδασχῆς ὑμῶν, καὶ θεομάχοι εὐρεθῇτε. ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ, βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα 40 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 ἀποκριθεὶς δὲ δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ Πέτρῳ καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· Πειθαρχεῖν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν 41 οἱ μὲν δεῖ θεῶ μαλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 ὁ οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγείρεν Ἰησοῦν, τοῦ συνεδρίου ὅτι ἑκατέστησαν ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· 42 πᾶσάν τε ξύλου· 31 τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ σωτήρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, τοῦ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἑαυτοῖς ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

ἁμαρτιῶν· 32 καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μαρτυρεῖς 6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· 3 ἐπισκέψασθε ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. 5 καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον πάντων τοῦ πλῆθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείας, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν

ιέρων ὑπῆκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, δὲ πλήρης ἡ χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. 6 ἐλάλησεν ὁ θεὸς καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. 11 τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν ἔτι τετρακόσια· 7 καὶ τὸ ἔθνος ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ὅ ἡ ἐν δουλεύουσιν κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ καὶ τὸν θεόν· 12 συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ἡγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 ἔστησάν τε περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ἡ καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, ἡ καὶ Ἰακώβ τοὺς οὗτος οὐ παύεται ἡ λαλῶν ῥήματα κατὰ δώδεκα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου, 14 ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, 10 ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον καὶ ἐξεμίλει αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἡμῖν Μωϋσῆς. 15 καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἡ πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἡ καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 ἦλθεν ἀγγέλου. δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν ἡ Αἴγυπτον καὶ

7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· ἡ Εἰταῦτα οὕτως ἔχει; 2 ὁ δὲ ἔφη· ἡ Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτόν ἐν ἡ Χαρράν, 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἡ Ἐξελθε ἐκτῆς γῆς σου καὶ ἡ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς ἡ τὴν γῆν ἡν ἂν σοι δείξω. 4 τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν ἡ Χαρράν. καὶ κεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκησεν αὐτόν εἰς τὴν Χανάαν καὶ ἡ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ ἡ ὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν· 12 ἀκούσας δὲ ἡ Ἰακώβ ὄντα ἡ σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· 13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἡ ἀνεγνωρίσθη ἡ Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ ἡ γένος ἡ Ἰωσήφ. 14 ἀποστείλας δὲ ἡ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο ἡ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἡ ἑβδομήκοντα πέντε, 15 ἡ καὶ κατέβη ἡ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἡ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ

πατέρες ἡμῶν, **16** καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν **30** Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσεράκοντα Ἐμμώρ ἔν Συχέμ. **17** Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ᾧ μολόγησεν ὁ Σινᾶ ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου **31** θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα. ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἄχρι οὗ ἀνέστη προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι βασιλεὺς ἕτερος ἐπὶ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει ἐγένετο φωνὴ κυρίου **32** Ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν τὸν Ἰωσήφ. **19** οὗτος κατασοφισάμενος τὸ πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ καὶ Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν εἰς τὸ μὴ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **33** εἶπεν δὲ αὐτῷ ζωογονεῖσθαι. **20** ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ κύριος Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ ὃς σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῇ ἁγία ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐστίν. **34** ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ πατρός **21** ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτὸν ἢ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτοῦ ἡκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** καὶ ἐπαιδεύθη αὐτοὺς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλωσε εἰς Μωϋσῆς πᾶσιν σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ Αἴγυπτος. **35** Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, ὃν δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ **23** ἠρνήσαντο εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσερακονταετῆς ἄρχοντα καὶ δικαστὴν, τοῦτον ὁ θεὸς καὶ χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ υἱοὺς Ἰσραὴλ. **24** καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον βάτω. **36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. **25** Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ τεσσεράκοντα. **37** οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν ὁ εἰπαστοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφήτην ὑμῖν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** τῇ τε ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἐπιούση ἡμέρᾳ ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις ὡς ἐμέ. **38** οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ καὶ συνήλλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ Ἄνδρες, ἀδελφοί ἔστε ἵνατί ἀδικεῖτε λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν ἀλλήλους; **27** ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν· Τίς σε κατέστησεν δοῦναι ἡμῖν **39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν **28** μὴ γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐχθρὸς τὸν Αἰγύπτιον; **29** ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς εἰς Αἴγυπτον, **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρών·

Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ἔγένετο αὐτῷ. **41** καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς ἔγένεσθε **53** ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς εἰδῶλω, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. **54** Ἀκούοντες χειρῶν αὐτῶν. **42** ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ **55** ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ; **43** καὶ ἀνελάβετε θεοῦ, **56** καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ οὐρανοῦς ὀδηγοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἑοῦ· Ῥαϊφάν τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. **57** προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. **44** Ἡ σκηνὴ τοῦ ὧτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' μαρτυρίου ἧν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ αὐτόν, **58** καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο Μωϋσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου ἐωράκει, **45** ἦν καὶ εἰσῆγαγον διαδεξάμενοι καλουμένου Σαύλου. **59** καὶ ἐλιθοβόλουν οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῴσεν ὁ θεὸς Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· **60** θεὶς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν δὲ τὰ γόνατα ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, ἡμερῶν Δαυίδ· **46** ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν σκὴνωμα τῷ καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

ἑω· Ἰακώβ. **47** Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. **48** ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ προφήτης λέγει· **49** Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; **50** οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι ἑκαρδίαις καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. **52** τίνα τῶν

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας πλὴν τῶν ἀποστόλων. **2** συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. **3** Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς

φυλακὴν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες 17 τότε ἔπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. 18 Ἰδὼν δὲ Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σαμαρείας ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ 6 προσεῖχον ἑοὶ ὅχλοι τοῖς λεγομένοις ἑνεῦμαπροσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ λέγων· Δότε καμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ἀκούειν αὐτούς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ὧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅ ἐποίει· 7 ἑπολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων ἅγιον. 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τὸ πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν ἑξήρχοντο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χῶλοι ἐθεραπεύθησαν· 8 ἐγένετο δὲ ἑπολλὴ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 οὐκ ἔστιν σοι μερὶς χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. 9 Ἀνὴρ δὲ οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ἡ γὰρ τις ὀνόματι Σίμων προὔπῃρχεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἑναντιοῦ πόλει μαγεύων καὶ ἑξιστάνων τὸ ἔθνος θεοῦ. 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ ἑκυρίου εἶ ἄρα μέγαν, 10 ὧ προσεῖχον ἑπάντες ἀπὸ μικροῦ ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· ἕως μεγάλου λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ 23 εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον Δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ ἑκαλουμένη Μεγάλη. ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ 11 προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ Σίμων εἶπεν· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. 12 ὅτε δὲ τὸν κύριον ὅπως μὴδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ εἰρήκατε. 25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι ἑπερίτῃς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἑπέστρεφον εἰς ἑεροσόλυμα πολλὰς τε ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 ὁ δὲ Σίμων κώμας τῶν Σαμαριτῶν ἑεὐγγelizόντο καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν 26 Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου ἑσημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξίστατο. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν καταβαίνουσιν ἀπὸ ἑερουσαλήμ εἰς Γάζαν· ἑεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἔρημος. 27 καὶ ἀναστὰς Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν ἐπορεύθῃ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος πρὸς ἑαυτοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 δυνάστης ἑΚανδάκης βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, οἵτινες καταβάντες προσήύξαντο περὶ ὅς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὅς αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς ἑερουσαλήμ, 16 ἑοὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν 28 ἦν ἑτεῦποστρέφων καὶ καθημένος ἐπὶ ἐπιπετωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἑκυρίου Ἰησοῦ. προφήτην ἑΗσαΐαν. 29 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα

τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ 2 ἡτήσατο παρ' τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 προσδραμὼν δὲ ὁ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς Ἑσραΐαν τὸν προφήτην καὶ εἶπεν· Ἄρα ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, γε γινώσκεις ἢ ἀναγινώσκεις; 31 ὁ δὲ δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 εἶπεν· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ὁδηγήσειμε; παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἑξαίφνης τε αὐτὸν ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 ἡ δὲ περιήστραψεν φῶς ἑκτοῦ οὐρανοῦ, 4 περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; ὥς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν 5 εἶπεν δὲ Τίς εἰ, κύριε; ὁ δὲ Ἐγὼ εἰμι ἄφρωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι αὐτοῦ. 33 ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ καὶ εἰσέλθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται ἡρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; σοι ὅτι σε δεῖ ποιεῖν. 7 οἱ δὲ ἄνδρες ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34 οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ εἶπεν· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης θεωροῦντες. 8 ἡγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς λέγει· τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου γῆς, ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τινός; 35 ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα· οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν αὐτοῦ καὶ ἄρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς εἰσῆγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 καὶ ἦν ἡμέρας ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. 36 τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ὥς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἔπιεν. 10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἴδου ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὕδωρ, τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 38 καὶ ἕν ὁράματι ὁ κύριος· Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν Ἴδου ἐγώ, κύριε. 11 ὁ δὲ κύριος πρὸς ἀμφοτέρους εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ αὐτόν· Ἀναστασὶ πορεύεσθαι ἐπὶ τὴν ῥύμην εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 ὅτε δὲ τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου οἰκία Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἰδοὺ ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἄνδρα ἐν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν ὁράματι Ἀνανίαν ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτόν εἰς πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ Καيسάρειαν. τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· 14

9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ

ὄνομά σου. 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἑπείραζενκολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἔστιν πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ὅτι ἔστιν μαθητῆς. 27 Βαρναβᾶς δὲ ἐνώπιον ἑθνῶν τε καὶ βασιλέων υἱὼν τε ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς Ἰσραήλ, 16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν 17 ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὰς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 28 καὶ ἦν μετ' χεῖρας εἶπεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ φθείς σοι ἐν εἰς Ἱερουσαλὴμ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ τῇ ὁδῷ ἢ ἥρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ ὀνόματι τοῦ κυρίου 29 ἐλάλει τε καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. 18 καὶ εὐθέως συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. 30 ἐπιγινόντες δὲ ὥς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε καὶ ἀναστὰς οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν ἐβαπτίσθη, 19 καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. 31 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς ἡμέρας τινὰς, 20 καὶ εὐθέως ἐν ταῖς Ἰουδαίαις καὶ Γαλιλαίαις καὶ Σαμαρείαις εἶχεν συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν ὅτι εἰρήνην οἰκοδομουμένη, καὶ πορευομένη οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. 21 ἐξίσταντο τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο. 32 οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους κατοικοῦντας Λύδδα. 33 εὗρεν δὲ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς· ἄνθρωπόν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν 22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο ὁκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κρᾶβάττου ὃς καὶ συνέχυνεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἦν παραλελυμένος. 34 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ ἀνέστη. 35 καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα Σαῦλ ἢ ἐπιβουλή αὐτῶν. παρετηροῦντο οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. 36 Ἐν δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ὅπως αὐτὸν ἀνέλυσιν. 25 λαβόντες δὲ οἱ ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. ὧν ἐποίει. 37 ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις 26 Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν·

λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερώῳ. καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἴόππην καὶ
38 ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἴόππῃ οἱ μετάπεμψαι Σίμωνά ἕνα ὃς ἐπικαλεῖται
μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν Πέτρος. **6** οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι
αὐτῇ ἀπέστειλαν ἄνδρας πρὸς αὐτὸν βυρσεῖ, ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. **7**
παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσῃς διελθεῖν ἕως ὧς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ
ἡμῶν. **39** ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην
αὐτοῖς ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ
τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι **8** καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς
αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. **9**
χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων
οὔσα ἡ Δορκάς. **40** ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
ὁ Πέτρος καὶ θείας τὰ γόνατα προσήυξατο, ἐπὶ τὸ δῶμα προσεῦξασθαι περὶ ὥραν
καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά, ἔκστην. **10** ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠθέλην γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ
αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, **11**
41 δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον
φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὁ θόνην
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. **42** γνωστὸν μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. **43** τὰ τετράποδα καὶ ἑρπετὰ τῆς γῆς καὶ
ἐγένετο ἡ δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεναιεν Ἰόππῃ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **13** καὶ ἐγένετο φωνὴ
παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἀνὴρ δὲ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι
Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπειρῆς
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, **2** εὐσεβὴς
καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς
τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ
παντός, **3** εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς ὥσει
περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον
τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. **4** ὁ δὲ ἀτενίσας
αὐτῷ καὶ ἔμφορος γενόμενος εἶπεν· Τί
ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί
σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν
εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ. **5**
καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἴόππην καὶ
μετάπεμψαι Σίμωνά ἕνα ὃς ἐπικαλεῖται
μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
Πέτρος. **6** οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι
αὐτῇ ἀπέστειλαν ἄνδρας πρὸς αὐτὸν βυρσεῖ,
ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. **7** παρακαλοῦντες
Μὴ ὀκνήσῃς διελθεῖν ἕως ὧς δὲ ἀπῆλθεν ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ ἡμῶν. **39** ἀναστὰς
δὲ Πέτρος συνῆλθεν φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν
καὶ στρατιώτην αὐτοῖς ὃν παραγενόμενον
ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων
αὐτῷ τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι
8 καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς αἱ χῆραι
κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. **9** χιτῶνας καὶ ἱμάτια
ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων
ἐκείνων οὔσα ἡ Δορκάς. **40** ἐκβαλὼν δὲ ἔξω
πάντας καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
ὁ Πέτρος καὶ θείας τὰ γόνατα προσήυξατο,
ἐπὶ τὸ δῶμα προσεῦξασθαι περὶ ὥραν καὶ
ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά,
ἐκστην. **10** ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἠθέλην γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ
αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν.
αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, **11** δοὺς
δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, καὶ θεωρεῖ
τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον φωνήσας δὲ τοὺς
ἁγίους καὶ τὰς χήρας καὶ καταβαῖνον σκευὸς
τι ὡς ὁ θόνην παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. **42**
γνωστὸν μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς, **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα ἐπίστευσαν
πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. **43** τὰ τετράποδα
καὶ ἑρπετὰ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο ἡ δὲ ἡμέρας
ἱκανὰς μεναιεν Ἰόππῃ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
13 καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς,
Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. **14** ὁ δὲ Πέτρος
εἶπεν· Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον
πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. **15** καὶ φωνὴ
πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν
σὺ μὴ κοῖνου. **16** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς,
καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν
οὐρανόν. **17** Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ
Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ
ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου
διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος
ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, **18** καὶ
φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ
ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.
19 τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ

τοῦ ὁράματος εἶπεν· αὐτῷ τὸ πνεῦμα· ἑνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου,
 Ἰδοὺ· ἄνδρες ζητοῦντές σε· **20** ἀλλὰ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇτι
 ἀναστὰς κατὰβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς λαμπρᾷ **31** καὶ φησί· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη
 μηδὲν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα σου ἡ προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
 αὐτοῦς. **21** καταβάς δὲ Πέτρος πρὸς ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **32** πέμψον
 τοὺς ἄνδρας εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα
 ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; **22** ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν
 οἱ δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, οἰκία Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν
 ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν **33** ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε
 μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν
 τῶν Ἰουδαίων, ἐ χρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν
 ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ
 αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. τοῦ κυρίου **34** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα
23 εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι
 τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης ὁ θεός, **35**
 αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἄλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν
 ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. **24** τῇ δὲ καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ
 ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν. ἐστίν. **36** τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς
 ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
 συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων
 τοὺς ἀναγκαίους φίλους. **25** ὥς δὲ ἐγένετο κύριος. **37** ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα
 τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἄρξάμενος ἀπὸ τῆς
 αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν
 προσεκύνησεν. **26** ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν Ἰωάννης, **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὥς
 αὐτὸν λέγων· Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ
 ἄνθρωπός εἰμι. **27** καὶ συνομιλῶν αὐτῷ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος
 εἰσῆλθεν, καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ
 πολλούς, **28** ἔφη τε πρὸς αὐτοὺς· Ὑμεῖς τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· **39**
 ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν
 κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ· τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων· καὶ Ἱερουσαλὴμ·
 καὶ μοι ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ὃν καὶ ἀνείλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
 ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· **29** διὸ **40** τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῇ γενέσθαι, **41**
 πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
 με. **30** Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν,
 ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμνηντῃν οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ

μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· **42** κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι ὁ οὗτός ἐστιν ὁ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· **7** ἤκουσα δὲ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς ζώντων ἡ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, καὶ νεκρῶν. **43** τούτῳ πάντες οἱ προφῆται θύσον καὶ φάγε. **8** εἶπον δέ· Μηδαμῶς, μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ κύριε, ὅτι κοινοὶν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. **9** ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν. **44** Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου δὲ ὡς φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοῖνου. **10** ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἄνεσπάσθη λόγον. **45** καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** καὶ πιστοὶ ὅσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἢ δωρεὰ τοῦ ἁγίου τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἡμῖν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ πνεύματος ἐκκέχυται· **46** ἤκουον γὰρ αὐτῶν Καισαρείας πρὸς με. **12** εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα τὸν θεόν. τότε ἠπεκρίθη Πέτρος· **47** ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ Μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλύσαι τις οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες τὸ ἀνδρός. **13** ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὥς καὶ ἡμεῖς; **48** τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ καὶ εἰπόντα Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε ἠρώτησαν μετὰ πέμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. **2** ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλὴμ διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς **3** λέγοντες ὅτι Εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· **5** Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὁ θόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας

Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **17** εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἡ ἐγὼ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν; **18** ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ ἔδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες· Ὁ Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν. **19** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως

τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον **12** Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν
 ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
 μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2**
 Ἰουδαίους. **20** ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου
 ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες μαχαίρη. **3** ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν
 ἔλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ
 τοὺς Ἑλληνιστὰς εὐαγγελιζόμενοι τὸν Πέτρον (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων),
 κύριον Ἰησοῦν. **21** καὶ ἦν χεὶρ κυρίου **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν,
 μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁπιστεύσας παραδὸς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν
 ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. **22** ἠκούσθη φυλάσσειν αὐτόν, βουλούμενος μετὰ τὸ
 δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὥτα τῆς ἐκκλησίας πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** ὁ μὲν οὖν
 τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ Πέτρος ἐτήρεϊτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ
 ἐξαπέστειλαν Βαρναβᾶν ἕως Ἀντιοχείας δὲ ἦν ἔκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
23 ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν πρὸς τὸν θεὸν περιαυτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἤμελλεν
 τὴν τοῦ θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας προαγαγεῖν αὐτόν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
 τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ ἐκείνῳ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ
 κυρίῳ, **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν,
 πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν
 προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. **25** φυλακὴν. **7** καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου
 ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι.
26 καὶ εὐρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν
 δὲ αὐτοῖς καὶ ἐναυτὸν ὅλον συναχθῆναι αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. **8** εἶπεν δὲ
 χρηματίσαι τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι
 μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ τὰ σανδάλιά σου· ἐποίησεν δὲ οὕτως.
 ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν
 προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** ἀναστὰς δὲ εἰς σου καὶ ἀκολούθει μοι. **9** καὶ ἐξελθὼν
 ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθὸς ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἠκολούθει καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ
 πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα
 ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο βλέπειν. **10** διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν
 ἐπὶ Κλαυδίου **29** τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πόλιν, τὴν
 εὐπορεῖτο τις ὠρίσαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις
 διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτομάτῃ ἡνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες
 τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. **30** ὁ καὶ ἐποίησαν προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθὺς ἀπέστη
 ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. **11** καὶ ὁ Πέτρος ἐν
 χειρὸς Βαρναβᾶ καὶ Σαύλου. ἐαυτῷ γενόμενος εἶπεν· Νῦν οἶδα ἀληθῶς

ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ κύριος τὸν ἄγγελον ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοῦς. **22** ὁ δὲ δῆμος αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν **23** παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Ἰουδαίων. **12** Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἐξέψυξεν. **24** Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔξανε καὶ ἐπληθύνετο. **25** Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος **13** κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ ὑπέστρεψαν, εἰς Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι τὴν διακονίαν, συμπααραλαβόντες Ἰωάννην ὀνόματι Ῥόδη, **14** καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον. τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· Μαίνη. ἡ δὲ διίσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. **16** ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. **17** κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπεν· τε Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν διέτριβεν. **20** Ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος

13 Ἦσαν γ' ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρναβᾶς καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. **2** λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστεύοντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. **3** τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. **4** Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν ἑτάapéλευσαν εἰς Κύπρον, **5** καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. **6** διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὑρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαρισοῦ **7** ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **8** ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφει τὸν ἀνθύπατον γῆν αὐτῶν **20** ὥς ἔτεσι τετρακοσίοις ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, καὶ πεντήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. **21** αὐτὸν **10** εἶπεν Ὁ πλήρης παντὸς δόλου κάκεῖθεν ῥήτησαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσεράκοντα· **22** τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας; **11** καὶ καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἡγείρεν τὸν Δαυὶδ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄκρι καιροῦ. Εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ παραχρῆμα ὃς ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσῃ πάντα τὰ σκότος, καὶ περιάγων ἐξήτει χειραγωγούς. θελήματά μου. **23** τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ **12** τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἡγαγεν τῷ ἐπίστευσεν ἐκπλησσομένης ἐπὶ τῇ διδαχῇ Ἰσραὴλ ὡς τῆρα Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος τοῦ κυρίου. **13** Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας Ἰσραὴλ. **25** ὥς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. δρόμον, ἔλεγεν· Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; **14** αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' παρεγόντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, ἐμὲ οὐ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ποδῶν λῦσαι. **26** Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ ἡμέρα τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. **15** μετὰ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν τὸν θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ταύτης ἕξαπεστάλη **27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν εἴ τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. **16** ἀναστὰς δὲ τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον Παῦλος καὶ κατασεῖσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, Ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες θεόν, ἀκούσατε. **17** ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ῥήτησαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· Ἰσραὴλ ἐξέλεξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ **29** ὥς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου Αἰγύπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** ὁ δὲ θεὸς ἡγείρεν ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καί, ὥς αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· **31** ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τεσσερακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελὼν ἔθνη Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες νυνεὶς ἐπὶ ἐν γῇ Χανάαν κατεκληρονόμησεν τὴν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** καὶ

ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην 33 ὅτι ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ᾠαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. 35 Ἰδιότικαί ἐν ἐτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. 36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, 37 ὃν δὲ ὁ θεὸς ἡγείρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. 38 γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἔννομῳ Μωϋσέως δικαιοθῆναι 39 ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. 40 βλέπετε οὖν μὴ ἑπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· 41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον δὲ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουνεῖς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾶ, οἵτινες προσλαοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. 44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου 45 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ὑποπαύλου ἱεροσολίταις βλασφημοῦντες 46 παρρησιασάμενοί τε· Παῦλος καὶ ὁ Βαρναβᾶς εἶπαν· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (aiōnios g166) 47 οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 49 διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. 50 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρναβᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 51 οἱ δὲ ἔκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον, 52 οἱ ἔτεμαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. 2 οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· 17 οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν ἱκαίτοι οὐκ ἁμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν τοῖς ἀποστόλοις. 5 ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἁγαθουργῶν οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς 6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις καρδίας ὑμῶν 18 καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν τὴν περίχωρον, 7 ἀλλὰ ἐὶς εὐαγγελιζόμενοι αὐτοῖς. 19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας ἦσαν. 8 Καὶ τις ἀνὴρ ἁδύνατος ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον μητρὸς αὐτοῦ ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν 9 οὗτος ἦκουσεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος ὃς τεθνηκέναι. 20 κυκλωσάντων δὲ τῶν ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν τοῦ σωθῆναι 10 εἶπεν ἡμεγάλη φωνῇ πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθὸς Βαρναβᾶ εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί καὶ ἡ ἑλτοκαὶ περιεπάτει. 11 οἱ τὲ ὄχλοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες Οἱ καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, 22 θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πρὸς ἡμᾶς 12 ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 23 χειροτονήσαντες ὁ τειρεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς δὲ αὐτοῖς ἑκατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους πόλεως ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἠθέλεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. 24 θύειν. 14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Βαρναβᾶ καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπῆδησαν εἰς τὸν ὄχλον τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, 26 κρίζοντες 15 καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τί ἀλλοθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 παραγενόμενοι ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ θεὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 16 ὃς ἐν ταῖς πίστεως. 28 διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον παρῳχημέναις γενεαῖς εἶσεν πάντα τὰ σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν ὅτι Ἐὰν μὴ ῥεπιτηθητὲτῶ῔θει ῥτῶ βαστάσαι; **11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. **2** κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' γενομένης ῥδεστάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὃν τρόπον κάκεῖνοι. **12** Ἐσίγησεν δὲ πᾶν ὀλίγης τῶ Παύλῳ καὶ τῶ Βαρναβᾶ πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρναβᾶ καὶ αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Βαρναβᾶν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς δι' αὐτῶν. **13** μετὰ δὲ τὸ σιγήσαι αὐτοὺς Ἰερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, **3** οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντε ὑπὸ τῆς ἀκούσατέ μου. **14** Συμεὼν ἐξηγήσατο ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν ῥε Φοινίκην καὶ καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ ἐθνῶν ῥλαόντῳ ὀνόματι αὐτοῦ. **15** τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποιοῦν χαρὰν μεγάλην καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. **4** παραγενόμενοι δὲ προφητῶν, καθὼς γέγραπται· **16** Μετὰ εἰς ῥἸεροσόλυμαΰ παρεδέχθησανῥἀπὸτῆς ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ῥκατεσκαμμένααὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **5** ἐξανέστησαν ἀνορθῶσω αὐτήν, **17** ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει ῥκύριοςποιῶν τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. **6** Συνήχθησάν ῥταῦτα **18** γνωστὰ ἀπ' ῥαῖῶνος (a10n g165) ῥτεοὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν **19** διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς περὶ τοῦ λόγου τούτου. **7** πολλῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν ῥζητήσεωςγενομένης ἀναστὰς Πέτρος θεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ῥἀπέχεσθαιτῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ῥἐν ὑμῖν καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦπνικτοῦ καὶ ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου τοῦ αἵματος· **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας καὶ πιστεῦσαι, **8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς ῥδοῦςτὸ πνεῦμα τὸ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ οὐθὲνδιέκρινεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. **10** νῦν οὖν ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς ῥαντιόχειαν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν σὺν ῥτῶΠαύλῳ καὶ Βαρναβᾶ, Ἰούδαν

τὸν ἑκαλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, ἑπὶ τὸν Βαρναβᾶν Παῦλος ἑπιστρέψαντες ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, διὲν ἐπισκεψόμεθα τοὺς ἑαδελφούς κατὰ
23 γράψαντες διὰ χειρὸς ἑαυτῶν Οἱ ἑπόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν ἀπόστολοι καὶ οἱ ἑπρεσβύτεροι ἀδελφοὶ λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. **37**
τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν Βαρναβᾶς δὲ ἑβούλετο συμπαλαβεῖν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἑξ ἑθνῶν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μᾶρκον χαίρειν. **24** ἑπειδὴ ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἑξ **38** Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἡμῶν ἑξελθόντες ἐτάραξαν ἡμᾶς λόγοις ἀπὲν αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ἑμῶν οὐ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ διεστειλόμεθα, **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις συμπαλαμβάνειν τοῦτον. **39** ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν ἑκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι ἑδὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι πρὸς ἡμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν αὐτοὺς ἀπὲν ἀλλήλων, τὸν τε Βαρναβᾶν Βαρναβᾶ καὶ Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπεῦσαι παλαδεωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ εἰς Κύπρον, **40** Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σιλᾶν ἑξῆλθεν παλαδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ **27** ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδα καὶ Σιλᾶν, ἑκυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, **41** διήρχετο δὲ καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἐπιστηρίζων αὐτά. **28** ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ τὰς ἐκκλησίας.

καὶ ἡμῖν μὴδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ἡμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάνγκες, **29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ ἑπνικτῶν καὶ πορνείας· ἑξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. ἔρρωσθε. **30** Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἑκατῆλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολὴν· **31** ἀναγνόντες δὲ ἑχάρησαν ἐπὶ τῇ παλακῇ. **32** Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς, καὶ αὐτοὶ προφηταὶ ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παλακάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν· **33** ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετὰ εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἑαποστείλαντας αὐτούς. **35** Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου. **36** Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν

16 Κατήνησεν δὲ ἑκαίεις Δέρβην καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς ἑγυναϊκὸς Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ ἑΕλληνας, **2** ὃς ἑμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν· **3** τοῦτον ἡθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἑξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις, ἥδειςαν γὰρ ἅπαντες ὅτι ἑΕλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. **4** ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, ἑπαρεδίδονα αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ ἑπρεσβυτέρων τῶν ἐν ἑἹεροσολύμοις **5** αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἑστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἑπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. **6** Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ

ἀγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν ᾧ κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν
τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες ἑκατὰ τὴν Μυσίαν ἔκραζεν λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι καὶ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες
οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα ᾧ Ἰησοῦ 8 καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.
παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν 18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
εἰς Τρωάδα. 9 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ διαπονηθεὶς ἑξ ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψας
Παῦλος ὥφθη, ἀνὴρ Ἑλλήνων τις ἦν ἐστὼς τῷ πνεύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι
καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διαβάς ἑνὸν ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ’
εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. 10 ὡς δὲ τὸ αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19
ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ
εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι
προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελισθαι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἵλκυσαν εἰς
αὐτούς. 11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ
εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς
δεξιόσφι εἰς Νέαν Πόλιν, 12 ἡμεῖς ἐκείθεν εἶπαν· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
Φιλίππους, ἡτίς ἐστιν πρώτη τῆς μερίδος ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, 21
Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμεῖς δὲ καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν
ἐν ταύτῃ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις
τινάς. 13 τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων οὖσιν. 22 καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ’
ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες
οὗ ἔνομιζομεν προσευχὴν εἶναι, καὶ αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν,
καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελευσάσαις 23 πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς
γυναιξίν. 14 καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Ἑβλὴν εἰς φυλακὴν παραγγείλαντες τῷ
Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς 24
σεβομένη τὸν θεόν, ἥκουεν, ἥς ὁ ὅς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν
κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ
τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 τοὺς πόδας ἡσφάλισατο αὐτῶν εἰς τὸ
ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, ξύλον. 25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος
παρεκάλεσεν λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με καὶ Σιλᾶς προσευχόμενοι ὑμνοῦν τὸν
πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς θεόν, ἐπικροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι·
τὸν οἶκόν μου μένετε καὶ παρεβιάσατο 26 ἄφνω δέσεισμός ἐγένετο μέγας ὥστε
ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου,
ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἠνεύχθησαν ἑξ ἡμέρας παραχρῆμα αἱ θύραι
ἔχουσιν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντήσαι ἡμῖν, πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27
ἡτίς ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη· 17 αὕτη ἰδὼν ἀνεωγμένης τὰς θύρας τῆς φυλακῆς

σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμίους. **28** ἔφωνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. **29** αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, **30** καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; **31** οἱ δὲ εἶπαν· Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. **32** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου συνπᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, **34** ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. **35** Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Απόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. **36** ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῇ· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. **37** ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. **38** ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. **40** ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐξῆλθαν.

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. **2** κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **4** καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. **5** ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· **6** μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, **7** οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν. **8** ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, **9** καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν

εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδασχῇ· 20 τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν· ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 11 οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι· τίνα θέλει Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸ λόγον ταῦτα εἶναι. 21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα ἠυκαίρουν ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι οὕτως. 12 πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν καινότερον. 22 Σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν εὐσημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους 13 ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης ὑμᾶς θεωρῶ· 23 διερχόμενος γὰρ καὶ Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὖρον καὶ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο Ἀγνώστῳ θεῷ. κάκει σαλεύοντες καὶ ταρασσόντες τοὺς ἰδοῦν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ ὄχλους. 14 εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καταγγέλλω ὑμῖν. 24 ὁ θεὸς ὁ ποιήσας ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ἔως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 οἱ δὲ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ 25 οὐδὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἡγαγον ἔως ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι τὸν Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα 26 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήεσαν. 16 Ἐν δὲ ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος καταεἰδῶλον οὔσαν τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, 27 τὴν πόλιν. 17 διελέγετο μὲν οὖν ἐν ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς αὐτὸν καὶ εὖροιεν, καί γε οὐ μακρὰν σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στοϊκῶν ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες εἰρήκασιν· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. 29 ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ λέγειν; οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 19 ἐπιλαβόμενός ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. 30 ἑαυτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἡγαγον, τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας λέγοντες· Δυναμέθα γινῶναι τίς ἡ καινὴ ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς

ἀνθρώποις ᾧ πάντας πανταχοῦ μετanoεῖν, συναγωγῇ. **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος **31** ᾧ καθότι ἐστῆσεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν παρασχὼν ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. **9** πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **32** εἶπεν δὲ ὁ κύριος ᾧ ἐν νυκτὶ δι᾽ ὁράματος Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου μὴ σιωπῆσης, **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ περὶ τούτου καὶ πάλιν. **33** οὕτως ὁ Παῦλος καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαί ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. **34** τινὲς δὲ ἄνδρες σε, διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ ταύτῃ. **11** ἐκάθισεν ᾧ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ μῆνας Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι ἐξ διδασκῶν ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Δάμαρις καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς. **12** Γαλλίωνος δὲ ᾧ ἀνθυπάτου ὄντος

18 ᾧ Μετά ταῦτα ᾧ χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, **3** καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενεν παρ᾽ αὐτοῖς καὶ ᾧ ῥηγάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. **4** διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθ ἐν τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. **5** Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος, συνέιχετο τῷ ᾧ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις ᾧ εἵναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. **6** ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ᾧ εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τίτιου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ᾧ συνομοροῦσα τῇ

τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ᾧ ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ᾧ ἀναπέθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν. **14** μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ ᾧ μὲν ᾧ ἀδίκημά τι ᾧ ῥαδιούργημα πονηρόν, ᾧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ᾧ ἀνεσχόμην ὑμῶν. **15** εἰ δὲ ᾧ ζητήματα ἐστὶν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ᾽ ὑμᾶς, ᾧ ὤψεσθε αὐτοῖ· ᾧ κριτὴς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. **16** καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. **17** ἐπιλαβόμενοι δὲ ᾧ πάντες ᾧ σωσθέντων τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν. **18** Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεῖνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ᾧ ἐν Κερχραῖς τὴν κεφαλὴν, εἶχεν γὰρ εὐχήν. **19** ᾧ κατήντησαν δὲ εἰς Ἐφεσον, ᾧ κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν

ἡ διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. 20 ἐρωτώντων εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον ἡμεῖς οὐκ ἔτε Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν· Εἰς ἐπένευσεν, 21 ἄλλὰ ἀποταξάμενος καὶ τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. 4 εἶπεν δὲ Παῦλος· εἰπὼν· Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνῆλθαι ἀπὸ τῆς τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' Ἐφῆσου, 22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, αὐτὸν ἵνα πιστεῦσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, Ἰησοῦν. 5 ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, 23 καὶ ποιήσας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· 6 καὶ χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρὸς ἦλθε τὴν Γαλιτικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε ἡσυχάζοντες πάντας τοὺς μαθητάς. 24 Ἰουδαῖος γλώσσῃς καὶ ἐπισημαίνον. 7 ἦσαν δὲ οἱ δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς πάντες ἄνδρες ὡσεὶ ἑξήκοντα 8 εἰσελθὼν τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ 25 οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ πείθοντος περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 9 κυρίου, καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθόουν ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν 26 οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος συναγωγῇ· ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου 10 τοῦτο δὲ καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἐγένετο ἐπὶ ἑξήκοντα δύο, ὥστε πάντας ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι θεοῦ. 27 βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰουδαίους τε εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρέψαμενοι οἱ ἀδελφοὶ καὶ Ἕλληνας. 11 Δυναμείς τε οὐ τὰς ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· τυχούσας ὅτι θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν ὅς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς Παύλου, 12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος 28 εὐτόνως ἠποφύεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο δημοσίᾳ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν ἀπ' αὐτῶν τὰ νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ χριστὸν Ἰησοῦν. πονηρὰ ἔκπορεύεσθαι 13 ἐπεχείρησαν δὲ

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἑλθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, 2 εἶπεν ἡμεῖς πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδ' οἱ

ὑιοῖτοῦτο ποιοῦντες. **15** ἀποκριθὲν δὲ ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ
 τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν ἑαυτοῖς εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ
 τὸν Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν
 ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; **16** καὶ πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας
 ἑφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ᾧ μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ
 ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. **27** οὐ
 ἀμφοτέρων ἴσχυεν κατ' αὐτῶν, ὥστε μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος
 γυμνοῦς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς
 ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. **17** τοῦτο δὲ μεγάλης θεᾶς Ἀρτεμίδος ἱερὸν εἰς οὐθὲν
 ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι
 Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία
 καὶ ἑπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. **28** Ἀκούσαντες
 ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον
18 πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.
 ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς **29** καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως,
 πράξεις αὐτῶν. **19** ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον
 περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς συναρπάσαντες Γαῖον καὶ Ἀρίσταρχον
 βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. **30**
 συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὖρον Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς
 ἀργυρίου μυριάδας πέντε. **20** οὕτως κατὰ τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί·
 κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ἠῤῥξανεν καὶ **31** τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες
 ἴσχυεν. **21** Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν
 ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ
 Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς θέατρον. **32** ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
 Ἱεροσόλυμα εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι ἔκραζον, ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη,
 με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. **22** καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα
 ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο συνεληλύθεισαν. **33** ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου
 τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων
 Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
 Ἀσίαν. **23** Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν κατασεῖσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι
 ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς τῷ δήμῳ. **34** ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός
 ὁδοῦ. **24** Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἐστὶν φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων
 ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ὥς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ
 Ἀρτεμίδος παρείχeto τοῖς τεχνίταις οὐκ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. **35** καταστείλας δὲ
 ὀλίγην ἐργασίαν, **25** οὓς συναθροίσας καὶ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν· Ἄνδρες
 τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· Ἄνδρες, Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπων ὃς οὐ

γινώσκει τὴν Ἐφεσίῳ πόλιν νεωκόρον καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα οὕσαν τῆς ἑμεῶν Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐδὲν ἡμεῖς ἡμέρας διοπετοῦς; 36 ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων ἑπτὰ. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ 37 ἡμέρᾳ γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὕτε ἐπαύριον, παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι ἱεροσύλους οὕτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν μεσονυκτίου. 8 ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἡμῶν 38 εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἡμεῖς συνηγμένοι· σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρὸς τινὰ 9 ἑκατόμηνος δὲ τις νεανίας ὀνόματι λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί· Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 εἰ δὲ ὑπὸν βαθεῖ διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ τι ἑρατειῶν ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐν νόμῳ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. 40 καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω καὶ ἤρθη νεκρός. κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ 10 καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ τῆς σήμερον μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν· Μὴ θορυβεῖσθε, περὶ οὗ οὐ δύνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον ἢ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. 11 ἑπεριτῆς συστροφῆς ταύτης. 41 καὶ ταῦτα ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. γευσάμενος ἑφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνέχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς πεζεῦειν. 14 ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην, 15 καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν Ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον τῇ δὲ δέξομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον· 16 ἑκεῖ γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν· εἶπα αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον

ἑμεῖς παρήμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν ἑορτασθαι εἰς Μακεδονίαν.

2 διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 3 ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο ἑγνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. 4 συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος ἑπὶ τῶν Βεροιαίων, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σεκουῆνδος, καὶ Γάιος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσianoὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος 5 οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι· 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων,

γευσάμενος ἑφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνέχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς πεζεῦειν. 14 ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην, 15 καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν Ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον τῇ δὲ δέξομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον· 16 ἑκεῖ γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν· εἶπα αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον

μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς τοῦ ἰδίου. **29** ἐγὼ ὁἶδα ὅτι εἰσελεύσονται ἐκκλησίας. **18** ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, **30** πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες Ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν ἐγενόμην, **19** δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ τοὺς μαθητάς ὀπίσω ἑαυτῶν **31** διὸ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· **20** ὥς οὐδὲν δακρύων νουθετῶν ἓνα ἕκαστον. **32** καὶ ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ τὰ νῦν παρατίθεται Ὑμᾶς τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ καὶ κατ' οἶκους, **21** διαμαρτυρόμενος ὁικοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. **33** ἀργυρίου ἢ μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· Ἰησοῦν **22** καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ δεδεμένος ἐγὼ τῷ **34** αὐτοῖς γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, **23** χεῖρες αὐταί. **35** πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι πλην ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν θλίψεως με μένουσιν· **24** ἀλλ' οὐδενὸς λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς λόγου ποιούμεναι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ εἶπεν Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου καὶ τὴν ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα εἰπὼν θεὶς διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς προσηύξατο. **37** ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς χάριτος τοῦ θεοῦ. **25** Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων **38** ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὧ τὴν βασιλείαν **26** διότι μαρτύρομαι εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς εἰμιάπὸ τοῦ αἵματος πάντων, **27** οὐ τὸ πλοῖον.

γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι **21** Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἅσας τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. **28** ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, ἑυθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ **2** θεοῦ ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 ἄναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν καρδίαν· ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ εἰς Συρίαν, καὶ ῥα κατήλθομεν εἰς Τύρον, καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμῶς ἔχω ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 14 μὴ τὸν γόμον. 4 ἄνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, οἵτινες ῥα τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω 15 Μετὰ τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ῥα ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα 5 ὅτε δὲ ἐγένετο ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα 16 συνῆλθον ῥα ἐξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξεληθόντες δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ὧν ῥα ξενισθῶμεν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἕξω τῆς Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν 17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα αἰγιαλὸν ῥα προσευξάμενοι 6 ῥα ἀπησπασάμεθα ἀσμένως ῥα ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 ἀλλήλους, καὶ ῥα ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. 7 πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ ῥα ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ πρεσβύτεροι. 19 καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἐξηγεῖτο καθ' ἕνα ἕνα ὧν ἐποίησεν ὁ ἀσπασάμενος τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον αὐτοῦ. 20 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν ἐξεληθόντα ῥα ἡλθομεν εἰς Καισάρειαν, καὶ ῥα θεὸν εἶπόν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, εἰσεληθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ πόσαι μυριάδες εἰσὶν ῥα ἐν τοῖς Ἰουδαίοις εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· 21 κατηχήθησαν ῥα τέσσαρες παρθέναι προφητεύουσαι. 10 δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἐπιμενόντων ῥα ἡμέρας πλείους κατήλθεν ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι ῥα Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς ῥα Ἀγαθος, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου δῆσας ῥα αὐτοῦ τοὺς 22 τί οὖν ἐστιν; πάντως ῥα ἀκούσονται ὅτι πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· Τάδε λέγει τὸ ἐλήλυθας. 23 τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ λέγομεν· εἰσὶν ῥα ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες ζῶν ῥα αὕτη, οὕτως δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ εὐχὴν ἔχοντες ῥα ῥα αὐτῶν. 24 τούτους οἱ ῥα Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ ἔθνεσιν. 12 ὥς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ῥα ῥα ξυρήσονται τὴν παρεκαλοῦμεν ῥα ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι κεφαλὴν, καὶ ῥα γινώσκονται πάντες ὅτι ὧν τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστιν, ἀλλὰ 13 τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε στοιχεῖς καὶ αὐτὸς ῥα φυλάσσω τὸν νόμον.

25 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς δὲ ἄλλο τι ἔπεφώνουν· ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ ἄπεστείλαμεν· κρίναντες φυλάσσεσθαι ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀσφαλὲς αὐτοῦ· γινώσκοντες δὲ αὐτοῦ γινώσκοντες τὸ ἀσφαλὲς αὐτοῦ· τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἱματωδὲς καὶ διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν πνικτὸν καὶ πορνείαν. 26 τότε ὁ Παῦλος εἰς τὴν παρεμβολὴν. 35 ὅτε δὲ ἐγένετο παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς εἰσῆλθαι εἰς τὸ ἱερόν, αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ὄχλου, 36 ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ τοῦ ἀγνισμοῦ ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ λαοῦ κρᾶζοντες Αἴρε αὐτόν. 37 Μέλλων τε ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. 27 Ὡς δὲ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος ἔμελλον αἱ ἐπτά ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν τιπρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον 38 οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων καὶ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας, 28 τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν κρᾶζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἄνδρας τῶν σικαρίων; 39 εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεύς πάντας ἑκείνους διδάσκων, ἔτι τε καὶ τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· Ἐλλήνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ δέομαι δέ σου, ἐπιτρέψόν μοι λαλῆσαι κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. 29 πρὸς τὸν λαόν. 40 ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ἦσαν γὰρ ἑκατόν τετταράκοντες Τρόφιμον τὸν ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν Ἐφείσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. γενομένης ἑκατομνησεντῇ Ἑβραϊδὶ 30 ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο διαλέκτῳ λέγων

συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι 22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησὶν· 3 Ἐγώ εἰμι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον, 4 ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς

φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, 5 ἑαυτοῦ 17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι
ὥς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου
πάν τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει 18
ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον καὶ
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄξων καὶ τοὺς ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ
ἐκέῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ παραδέχονται ἑσουμαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19
ἵνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι
πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ ἐγὼ ἥμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· 20
περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ, 7 καὶ ὅτε ἔξεχύνντο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ
ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἥμην ἐφεστῶς καὶ
λεγοῦσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; συνευδοκῶν ἑκαὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν
8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε ἀναιρούντων αὐτόν. 21 καὶ εἶπεν πρὸς
πρὸς ἐμέ· Εγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος με· Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
ὄν σὺ διώκεις. 9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ ἔξαποστελῶ σε. 22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
μὲν φῶς ἔθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 εἶπον δέ· Τί αὐτῶν λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν
ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με· τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. 23
Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι ἑκραυγαζόντων ἑαυτῶν καὶ ῥιπτούντων
λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς
ποιῆσαι. 11 ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς τὸν ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος
δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν,
ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν. ἑῖπας μάλιστα ἵνα ἀνετάζεσθαι αὐτὸν ἵνα
12 Ἀνανίας δὲ τις ἀνὴρ ἑυλαβὴς κατὰ τὸν ἐπιγινώσκον ἦν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν αὐτῷ. 25 ὥς δὲ ἑπροέτεινα αὐτὸν τοῖς
κατοικοῦντων Ἰουδαίων, 13 ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον
ἑμεῖ καὶ ἐπιστάς εἶπέν μοι· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ
ἀνάβλεψον· καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26
εἰς αὐτόν. 14 ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν τῷ
ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· Τί μέλλεις
αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός
φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, 15 ὅτι ἐστίν. 27 προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν
ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους αὐτῷ· Λέγε μοι, ἑσὺ Ῥωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἔφη·
ὦν ἐώρακας καὶ ἤκουσας. 16 καὶ νῦν τί Ναί. 28 ἀπεκρίθη ἑδὲ ὁ χιλιάρχος· Εγὼ
μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλυσαι πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
τὰς ἀμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα ἐκτεσάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Εγὼ δὲ καὶ

γεγέννημαι. **29** εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἑτινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· Οὐδὲν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνούς κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ δεδεκώς. **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος ἄγγελος **10** πολλῆς δὲ ἑγνομένης στάσεως γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ τί κατηγορεῖται φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτόν καὶ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ καταβάνά ρά σαι αὐτόν ἐκ μέσου αὐτῶν, πᾶν τὸ συνέδριον καὶ καταγαγὼν τὸν ἄγειν ἑτεῖς τὴν παρεμβολήν. **11** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν· Θάρσει ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. **12** Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. **13** ἦσαν δὲ πλείους τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. **15** νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. **16** Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. **17** προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἐκατονταρχῶν ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. **18** ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν

23 ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; **4** οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; **5** ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς. **6** Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** τοῦτο δὲ αὐτοῦ ἡλαλοῦντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. **9** ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες

χιλίαρχον καὶ φησὶν· Ὁ δέσμιος Παῦλος 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲ ᾧ θανάτου τὸν ῥεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. 30 μηνυθείσης λαλῆσαι σοι. 19 ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσεσθαι χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας ῥεαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις τοῖς κατηγοροῖς ῥεγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ ῥεοῦ 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες αὐρίον ῥεὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸν Παῦλον ἡγαγον ῥεανυκτὸς εἰς συνέδριον ὡς ῥελλόντι ἀκριβέστερον τὴν Ἀντιπατρίδα· 32 τῇ δὲ ἐπαύριον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· 21 σὺ οὖν μὴ ἔασαντες τοὺς ἱππεῖς ῥεπερχεσθαι σὺν αὐτῷ πεισθῆς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33 ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολήν τῷ ἡγεμόνι μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ ἀναγνόντος ῥεκαὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ῥεπαρχείας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ἀπέλυσε τὸν ῥεανίσκον παραγγείλας Κιλικίας, 35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται πρὸς ἐμέ· 23 Καὶ προσκαλεσάμενός ῥετινας ῥεκελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ ῥεοῦ Ἡρώδου δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν· Ἐτοιμάσατε φυλάσσεσθαι αὐτόν στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν 24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἄρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. 2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ ῥεδιορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας 3 πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φηλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. 4 ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικειᾷ. 5 εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουῖντα ῥεστάσεις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς

κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τί 'εὐρονᾶδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ
τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν συνεδρίου 21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς
ἐπείρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἔκρατήσαμεν ἥς ἐκέκραξα· ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι Περὶ
8 παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον
πάντων τούτων ἐπιγινῶναι ὧν ἡμεῖς ἐφ' ὑμῶν. 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ
κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. 9 συνεπέθεντο δὲ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ὁδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος
ἔχῃν. 10 Ἀπεκρίθη· τεὸ Παῦλος νεύσαντος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· 23
αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι
ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ· αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν
ἐπιστάμενος· εὐθύμως τὰ περὶ ἑαυτοῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. 24 Μετὰ
ἀπολογοῦμαι, 11 δυναμένου σου ἐπιγινῶναι δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα ἄφ' Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὓσ' Ἰουδαία
ἥς ἀνέβην προσκυνήσων· εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσεν
12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως.
τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα 25 διαλεγόμενον δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης
ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε κατὰ καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ
τὴν πόλιν, 13· οὐδὲ παραστῆσαι δύνανται· μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ
ῥοιπερὶ ὧν ἑνυκτικατηγοροῦσίν μου. 14 ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν
ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε· 26 ἅμα
ἦν λέγουσιν αἴρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ
πατρῷ θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ ὑπὸ τοῦ Παύλου διὰ καὶ πυκνότερον
τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. 27
γεγραμμένοις, 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον
ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε
μέλλειν ἔσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων· χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ
16 ἐν τούτῳ· καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.
συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς 25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ
ἀνθρώπους διὰ παντός. 17 δι' ἐτῶν δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἀπὸ Καισαρείας, 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ
ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, 18 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων
ἐν αἰεὶ εὐρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, 19 τινὲς 3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ
πρὸς ἑμέ 20 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τὴν ὁδόν. 4 ὁ μὲν οὖν Φῆστος

ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἑῖς καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15** Καισάρειαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶν, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι δυνατοὶ συγκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. **6** ἑκαταδίκην **16** πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς τόπον ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν **17** συνελθόντων οὐκ ἐνθάδε ἀναβολὴν αὐτὸνοι ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἑκαταφέροντες οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, **8** ἀνδρα. **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὐτε εἰς οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ἡμεῖς ὑπενόουν τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν ἑποννησίων **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον. **9** ὁ Φῆστος δὲ ἰδίας δεισδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν ἑθελῶν τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** ἀπορούμενος Ἱεροσόλυμα ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ ἑκριθῆναι ἐμοῦ; **10** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὗ κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** τοῦ δὲ Παύλου με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** εἰ μὲν τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα οὐκ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἑαναπέμψω αὐτὸν οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσιν μου, οὐδεὶς τὸν Φῆστον ἑβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ἀὔριον φησὶν, ἀκοῦση ἐπικαλοῦμαι. **12** τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας αὐτοῦ. **23** Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη Καίσαρα τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13** πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας τὸ ἀκροατήριον σὺν τεχνιλάρχαις καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως Καισάρειαν ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14** καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἦχθη ὁ ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, Παῦλος. **24** καὶ φησιν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες τὸν Παῦλον λέγων· Ἀνὴρ τίς ἐστιν ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ

οὗ ἅπαντὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει· **9** Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνέντυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ ἐνθάδε, βρωῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· **10** ὁ δὲ **25** ἐγὼ δὲ κατελαβόμενῃ μὴ δὲν ἄξιον αὐτὸν καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐνφυλακαῖς κατέκλεισα ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν, πέμπειν **26** περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψήφον, τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προήγαγον αὐτὸν **11** καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ τιμωρῶν αὐτοὺς ἡνάγκαζον βλασφημεῖν, Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον σχῶ τί γράψω **27** ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. **12** Ἐν πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ οἷς πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο· **2** Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγῆμαι ἑμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, **3** μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. **4** Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, **5** προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. **6** καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, **7** εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· **8** τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν

13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· **14** πάντων τε καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς μετῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. **15** ἐγὼ δὲ εἶπα· Τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· **16** ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπὲρ τὴν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδές με· ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, **17** ἐξαιρούμενος σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε **18** ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. **19** Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὁπτασίᾳ, **20** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ

πρῶτόν τε καὶ Ἱεροσολύμοις, ἡ πᾶσαντες ἡ δεσμῶν ἄξιον τιπράσσει ὁ ἄνθρωπος
 τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν οὗτος. 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φίλω ἔφη·
 ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος
 ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.
 πράσσοντας. 21 Ἔνεκα τούτων ἡμεῖς Ἰουδαῖοι
 συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο
 διαχειρίσασθαι. 22 ἐπικουρίας οὖν τυχὼν
 τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης
 ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ
 μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ
 προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ χριστός,
 εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς
 μέλλει καταγγέλλειν τῷ τελαῷ καὶ τοῖς
 ἔθνεσιν. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου
 ὁ Φῆστος μεγάλην τῇ φωνῇ ἔφησιν Μαίνῃ,
 Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
 περιτρέπει. 25 ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι,
 φησὶν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ
 σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26
 ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς
 ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν
 γὰρ αὐτὸν τούτων οὐ πείθομαι· οὐθέν
 οὐ γάρ ἐστίν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον
 τοῦτο. 27 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς
 προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 ὁ δὲ
 Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ με
 πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι 29 ὁ δὲ Παῦλος
 Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν
 μεγάλῳ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς
 ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους
 ὅποιος καὶ ἐγώ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν
 τούτων. 30 Ἐνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ
 ἡγεμὼν ἡ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι
 αὐτοῖς, 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν
 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπελθεῖν ἡμᾶς
 εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν
 τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας
 ἑκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπειρίης
 Σεβαστῆς. 2 ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ
 Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς
 κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν
 ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης
 Θεσσαλονικέως. 3 τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν
 εἰς Σιδῶνα, φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος
 τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς
 τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν.
 4 κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν
 τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι
 ἐναντίους, 5 τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν
 Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες
 κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6
 κάκεῖ εὐρών ὁ ἑκατοντάρχης πλοίων
 Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν
 ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 ἐν ἱκαναῖς
 δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις
 γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος
 ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν
 Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, 8 μόλις τε
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον
 τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας ὧ
 ἐγγὺς ἦν πόλις Λαसाία 9 Ἰκανοῦ δὲ
 χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη
 ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἤδη παρεληλυθῆναι, παρήνει ὁ
 Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς Ἄνδρες, θεωρῶ
 ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ

μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ τὴν ζημίαν. 22 καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσσεσθαι εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία τὸν πλοῦν. 11 ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· 23 παρέστη κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ᾧ ἄλλον γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ, οὗ ἔειμι ἐπείθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις. 12 ᾧ καὶ λατρεύω, ἄγγελος 24 λέγων· Μὴ ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, παραχειμασίαν οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας ἀναχθῆναι ἔκειθεν εἴ πως δύναιντο τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. 25 διὸ εὐθυμεῖτε, καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. 26 καὶ κατὰ χώρον. 13 Ὑποπνεύσαντος εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο κεκρατηκέναι ἄραντες ἄσπον παρελέγοντο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ τὴν Κρήτην. 14 μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. 28 καὶ Ἐυράκύλων 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι, βραχὺ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε· 29 φοβούμενοί νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν Ἐκαῦδα ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας γενέσθαι τῆς σκάφης, 17 ἦν ἄραντες ἠϋχοντο ἡμέραν γενέσθαι. 30 τῶν δὲ βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρῶρης ἀγκύρας ἐφέροντο. 18 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων μελλόντων ἐκτείνειν, 31 εἶπεν ὁ Παῦλος ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις Ἐὰν τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς ἔρριψαν 20 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον σωθῆναι οὐ δύνασθε. 32 τότε ἀπέκοψαν ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς σκάφης χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. 33 Ἀχρι δὲ λοιπὸν περιηρεῖτο ἑλπίς πᾶσα τοῦ οὗ ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει σῶζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς τε ἀσιτίας ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς μηθὲν προσλαβόμενοι· 34 διὸ παρακαλῶ Κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ

πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξ ἄποτῆς κεφαλῆς προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν ἄπολεῖται **35** εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν τὸν ἑφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. **3** ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. **36** ἑπιλήθους καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ ἔχιδνα ἄποτῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθαῖψε προσελάβοντο τροφῆς. **37** μεθὰ δὲ αἱ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ. **4** ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ ἑδιακόσiai ἐβδομήκοντα κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔξ. **38** κορεσθέντες ἑδῆτροφῆς ἐκούφιζον ἑπρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Πάντως φονεὺς τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τὴν θάλασσαν. **39** Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. **5** ὁ μὲν τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς οὐδὲν κακόν. **6** οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν ὃν ἑβουλεύοντο εἰ ἑδύναιτο ἑξῶσαι τὸ μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω πλοῖον. **40** καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκόντων εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς καὶ θεωρούντων μὴδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες γινόμενον, ἑμεταβαλόμενοι ἔλεγον ἑαὐτὸν τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεοῦση κατεῖχον εἶναι θεόν. **7** Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον εἰς τὸν αἰγιαλόν. **41** περιπεσόντες δὲ ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τόπον διθάλασσον ἑπέκειλαντὴν νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἡμᾶς ἑτρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ **8** ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου τῆς ἑβρίας **42** τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή πυρετοῖς καὶ ἑδυσεντερίῳ συνεχόμενον ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. **43** ὁ δὲ καὶ προσευξάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν ἱάσατο αὐτόν. **9** τούτου ἑδὲγενομένου καὶ Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, οἱ λοιποὶ οἱ ἑν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν προσήρχοντο καὶ ἑθεραπεύοντο, **10** οἱ ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ **44** καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας. οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ **11** Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἑἀνήχθημεν οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν πλοῖῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ γῆν.

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἑἐπὲγνωμεν ὅτι

ἑΜελίτην νῆσος καλεῖται. **2** οἱ

ἑτεβάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν

12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας

ἑπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, **13** ὅθεν

ἑπεριελόντες κατηντήσαμεν εἰς ἑΡήγιον. καὶ

μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους, **14** διαμαρτυρούμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν πείθων τε ἑαυτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε ἑαυτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ καὶ τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθαμεν. **15** κάκειθεν ἀπὸ πρωτῆς ἕως ἑσπέρας. **24** καὶ οἱ μὲν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἠπίσταντο, ἤλθανεῖς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου **25** ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ ἀπελύνοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος. ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ **16** Ὅτε δὲ εἰσῆλθομενεῖς Ῥώμην, ἔπετράπη Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ ὕμῳ **26** λέγων Πορεύθητι πρὸς τὸν φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιῳτῇ. **17** Ἐγένετο λαὸν τοῦτον καὶ εἶπόν· Ἀκοῇ ἀκούσετε δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε ἑαυτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ οὐ μὴ ἴδητε. **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς καρδίᾳ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶν Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθηεν εἰς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, **18** οἵτινες τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ καὶ ἰάσομαι αὐτούς. **28** γνωστὸν οὖν τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη ἐμοί· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἠναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ἑακούσονται **30** Ἐνέμεινε δὲ διέτιν ὅλην ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι, ἕνεκεν γὰρ κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ περίκειμαι. **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως. Ἡμεῖς οὐτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. **22** ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστίν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23** Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤκον πρὸς

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγίωσνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπερὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δὲ ἐστὶν συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἕλλησὶν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον δύναιμι γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· **17** δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανερώσεν. **20** τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἄϊδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, (aïdios g126) **21** διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά· **22** φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. **24** Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (aïōn

g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν καὶ ἁποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, εἰς τὴν παρὰ φύσιν, 27 ὁμοίως τε καὶ 6 ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· (aīōnios g166) 8 τοῖς τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἁπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ ὀργὴ καὶ θυμός, αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ 9 θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνας· 10 δόξα ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἁδικίᾳ πονηρίᾳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· πλεονεξία κακία, μεστοὺς φθόνου φόνου 11 οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, τῷ θεῷ. 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, 30 κατατάλους, θεοσυγεῖς, ὑβριστάς, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ κακῶν, γονεῦσιν ἁπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, οἱ ἀκροαταὶ ἁνόμου δικαιοῦ παρὰ τῷ θεῷ, ἀσυνθέτους, ἁστόργους ἀνελεήμονας· 32 ἀλλ' οἱ ποιηταὶ ἁνόμου δικαιοῦ θήσονται. 14 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγινόντες, ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου τοῦ νόμου ἁποιοῦσιν οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες εἰσὶν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε ἁγιάσει ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ τοῦ Ἰησοῦ. 17 Ἐἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ ἁνόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ 18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, 19 ἐπειθᾶς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, 20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· 2 οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; 4 ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; 5 κατὰ δὲ τὴν

νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ— **21** ὁ οὖν κόσμος; **7** εἰ ἡ δὲ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσευσεν εἰς τὴν κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; **22** ὁ λέγων δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ κρίνομαι, **8** καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς; **23** ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ἀτιμάζεις; **24** τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. **9** Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς προεχόμεθα; οὐ πάντως, προηγησάμεθα γέγραπται. **25** Περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἶναι, **10** καθὼς γέγραπται ὅτι ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς, **11** οὐκ ἔστιν **26** ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα ὁσυνίων, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν· τοῦ νόμου φυλάσσει, ὁ οὐχὶ ἀκροβυστία **12** πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν· αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν ἕως ἐνός. **13** τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, περιτομῆς παραβάτην νόμου. **28** οὐ γὰρ ὁ ἰδὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, **14** ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· **15** τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή· **29** ἀλλ' ὁ ἐν ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, **16** τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή καρδίας σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. **18** οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, **22** δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους πάντας τοὺς πιστεύοντας, οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή. **23** πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. **3** τί γάρ; εἰ ἡ πίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ; **4** μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. **5** εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. **6**

δόξης τοῦ θεοῦ, **24** δικαιούμενοι δωρεὰν ἁμαρτίαν. **9** Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **25** ὃν προέθετο λέγομεν ὅτι γὰρ Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις ὁ θεὸς ἱλαστήριον ὁ δὲ ἀπίστεως ἐν τῷ εἰς δικαιοσύνην. **10** πῶς οὖν ἐλογίσθη; αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. **11** ἁμαρτημάτων **26** ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον ἀκροβυστία, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. **27** πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου εἰς τὸ ὁλοκληρῶσαι αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην, νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου **12** καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ πίστεως. **28** λογιζόμεθα ὅτι γὰρ δικαιουῖσθαι περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. **29** ἢ τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. **13** Οὐ γὰρ διὰ νόμου καὶ ἐθνῶν, **30** εἴπερ εἰς ὁ θεός, ὃς δικαιώσει ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κώλυμα, τῆς πίστεως. **31** νόμον οὖν καταργοῦμεν ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. **14** εἰ γὰρ οἱ διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις ἵστανόμεν

4 Τί οὖν ἐροῦμεν ὅτι ἐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν ὁμοπατέρα ἡμῶν κατὰ σάρκα; **2** εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν, **3** τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **4** τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· **5** τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, **6** καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· **7** Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι, **8** μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐ μὴ λογίσηται κύριος

καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· **15** ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν κατεργάζεται, οὐ δὲ δέουκ' εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις. **16** Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ (ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν, **17** καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε), κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· **18** ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· **19** καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατένόησεν τὸ αὐτοῦ σῶμα νεκρωμένον, ἐκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητράς

Σάρρας, 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ νιοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· 11 οὐ μόνον τῇ πίστει, δούς δόξαν τῷ θεῷ 21 καὶ δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ πληροφορηθεῖς ὅτι ὁ ἐπηγγελται δυνατός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. 22 διδὲλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ εἰς δικαιοσύνην. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διῆλθεν ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον— 13 ἄχρι κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, 25 ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου, 14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην

ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· 3 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἡ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. 5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 Ὅτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 10 εἰ γὰρ ἔχθοι ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ

Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἀλλ' οὐχ ὥς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 καὶ οὐχ ὥς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. 17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. 18 Ἄρα οὖν ὥς δι' ἐνός παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· 19 ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς

ὕπακοῦς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. **20** νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, **21** ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. **6** τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, **7** ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **8** εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. **9** εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **10** ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ. **11** οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζώντας δὲ τῷ θεῷ **7** Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς

τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, **13** μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὥσεὶ ἐκ νεκρῶν ζώντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ. **14** ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. **15** Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. **16** οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; **17** χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασκῆς, **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. **20** Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **23** τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; **2** ἢ γὰρ

ὑπανδρος γυνή τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται νόμῳ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** ἄρα οὖν τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ὁ σαρκινός εἰμι, ἂν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. **15** ὁ γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρῳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ **16** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐμοὶ ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα ἁμαρτία. **18** οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ. **5** ὅτε γὰρ ἦμεν τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν τὸ καλὸν· οὐ **19** οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω. **20** **6** νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος ἁμαρτία. **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. **7** Τί οὖν θέλονται ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ κακὸν παράκειται· **22** συνήδομαι γὰρ τῷ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω εἰ μὴ διὰ νόμου, νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **23** τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδεν εἰ μὴ ὁ βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· **8** ἀφορμὴν ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν, ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. **24** χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. **9** ἐγὼ ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, **10** ἐγὼ ὁ χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῷ ἢ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἢ γὰρ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἁμαρτίας.

ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
 ὁ Ἰησοῦς **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος
 τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέν
 ὁ σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
 θανάτου. **3** τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου,

ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ
ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς
ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῇ
τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ εἰς ἡμᾶς. **19** ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς
σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ
5 οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς θεοῦ ἀπεκδέχεται· **20** τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν
πνεύματος. **6** τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξαντα, ἔφ' ἐλπίδι **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ
θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
καὶ εἰρήνῃ· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης
ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐκ τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. **22** οἶδαμεν γὰρ ὅτι
ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει
ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ἄχρι τοῦ νῦν· **23** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 'καὶ
9 'Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν αὐτοῖς τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. 'ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν,
εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν
ἔστιν αὐτοῦ. **10** εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** τῇ γὰρ ἐλπίδι
σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν
ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλπίς, ὃ γὰρ βλέπει 'τίς ἐλπίζει; **25** εἰ δὲ
ἐγείραντος 'τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
ὑμῖν, ὃ ἐγείρας 'ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται 'τῇ ἀσθενείᾳ
'τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. **12** Ἄρα ἡμῶν· τὸ γὰρ τί 'προσευξάμεθα καθὼς
οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν, **13** εἰ γὰρ κατὰ σάρκα 'ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, **27**
ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι ὃ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί
τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ
ζήσεσθε. **14** ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. **28** Οἶδαμεν
ἄγονται, οὗτοι 'υἱοὶ εἰσιν θεοῦ. **15** οὐ γὰρ δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα
ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, 'συνεργεῖς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας ἐν ᾧ κλητοῖς οὖσιν. **29** ὅτι οὐς προέγνω, καὶ
κράζομεν Ἀββὰ ὁ πατήρ· **16** αὐτὸ τὸ πνεῦμα προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ
συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον
τέκνα θεοῦ. **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· **30** οὐς δὲ προώρισεν,
κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὐς ἐκάλεσεν,

τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσεν, εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. (αἰὼν g165) **6** Οὐχ οἷον τούτους καὶ ἐδόξασεν. **31** Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; **32** ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, τέκνα, ἀλλ'. Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; **33** τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; θεὸς ὁ δικαίων· **34** τίς ὁ κατακρινῶν Χριστοῦ τὸν ἀποθανόντα, μᾶλλον ὃς ἐγερθεὶς ὅς 'καί'στιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὅς καὶ καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· **35** τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; **36** καθὼς γέγραπται ὅτι Ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **37** ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. **38** πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις **39** οὔτε ὑψώματα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυροῦντος μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ, **2** ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου· **3** ἡυχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, **4** οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλίται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, **5** ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων, θεὸς εὐλογητὸς

δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· **7** οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, τέκνα, ἀλλ'. Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· **8** τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· **9** ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν Σάρρα υἱός. **10** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ πατὴρ ἡμῶν· **11** μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, **12** οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· **13** καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακώβ ἡγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα. **14** Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο· **15** τῷ Ἰωὺσὲ γὰρ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῷ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. **16** ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. **17** λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. **18** ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. **19** Ἐρεῖς μοι οὖν· Τί οὖν ἐτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; **20** ὧ ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως; **21** ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευὸς ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδιανζητοῦντες ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ἥνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς ὑπετάγησαν· 4 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, 23 ἡκαίῃνα εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστευόντι. 5 γνωρίσει τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος 24 οὐκ καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ ζήσεται ἐν αὐτῇ. 6 ἡ δὲ ἐκ πίστεως Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; — 25 ὥς καὶ δικαιοσύνη οὕτως λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν ἐν τῷ Ὁσὴ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν ἡγαπημένην· 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ 7 ἢ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; ἐρρέθη ἡ αὐτοῖς Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, ἐκεῖ τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας (Abyssos g12) 8 ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τὸ ὑπόλειμμασθήσεται· 28 λόγον γὰρ τῆς πίστεως ὁ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ὁμολογήσῃ ἐν τῷ στόματί σου κύριον ἐπὶ τῆς γῆς. 29 καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι Ἡσαΐας· Εἰ μὴ κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. 30 Τί στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· 11 οὐκ ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστευὼν ἐπ' δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην, αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 12 οὐ γὰρ δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως 31 Ἰσραὴλ ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος, δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς οὐκ ἔφθασεν. 32 διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· 13 Πᾶς ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων προσέκοψαν τῷ λίθῳ γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς γέγραπται· σωθήσεται. 14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ καίπετραν σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. κηρύσσοντος; 15 πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων· τὰ ἀγαθὰ.

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. 2 μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, 3 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ

16 ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; 17 ἅρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς,

ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Ἰησοῦ 18 Ἀλλὰ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ 10 σκοτισθῆτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν αὐτῶν. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; διὰ παντὸς σύγκαμψον. 11 Λέγω οὖν, μὴ πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ἑπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς παροργιῷ ὑμᾶς. 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. 12 εἰ καὶ λέγει· Εὐρέθην ἔντοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος ἐμφανὴς ἔγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων, 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 13 Ὑμῖν ἡμέραν ἐξέπετασα τὰς χεῖράς μου πρὸς ἑδὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὐνεῖμι λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. 2 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ 3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. 4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. 5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· 6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἐτι ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἐτι γίνεται ἡ χάρις. 7 τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, 8 καθὼς γέγραπται· Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 9 καὶ Δαυὶδ λέγει· Γεννηθήτω ἡ τράπεζα

δοξάζω, 14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. 17 εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. 19 ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· 21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοὺ φείσεται. 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομία θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ ἡ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 κἀκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ἔστιν

ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. **24** ἑυάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ὑμῶν **2** καὶ μὴ ἑσυσχηματίζεσθε τῷ ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ ἑμεταμορφοῦσθε τῇ εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ ἀνακαινώσει τοῦ ἑνοὸς εἰς τὸ δοκιμάζειν κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθήσονται τῇ ἰδίᾳ ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν ἐλαίᾳ. **25** Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (αἰθὼ **g165**) **3** ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης ἡτέεαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρως ἀπὸ μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, **26** καὶ οὕτως σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται καθὼς γέγραπται μέτρον πίστεως. **4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ Ἡξει ἐκ Σιῶν ὁ ῥυόμενος ἀποστρέψει σώματι ἑπολλά μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. **27** καὶ αὕτη αὐτοῖς πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, **5** οὕτως οἱ ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ἑτὸδὲ καθ' ἁμαρτίας αὐτῶν. **28** κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἀλλήλων μέλη. **6** ἔχοντες δὲ χαρίσματα ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας **29** ἀμεταμέλητα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. **30** πίστεως, **7** εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, ὡς περ ἑγάρυμεις ποτε ἡπειθήσατε τῷ θεῷ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, **8** νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, **31** εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἡπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ μεταδιδοὺς ἐν ἀπλότῃ, ὁ προοιστάμενος ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἑνῶν ἐλεηθῶσιν. **32** ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότῃ. **9** Ἡ συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀγάπῃ ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ ἀπειθείαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. (eleēsē **g1653**) **33** Ὡ βᾶθος πλούτου καὶ σοφίας φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ καὶ γνώσεως θεοῦ ὡς ἀνεξεραῦνητα τὰ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, **11** τῇ σπουδῇ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ αὐτοῦ. **34** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἡ κυρίῳ δουλεύοντες, **12** τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; **35** ἡ τίς τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται προσκαρτεροῦντες, **13** ταῖς χρείαις τῶν αὐτῷ; **36** ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς διώκοντας. **14** εὐλογεῖτε τοὺς ἑδιώκοντας αἰῶνας, ἀμήν. (αἰθὼ **g165**) εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. **15** χαίρειν μετὰ ἑχαίρόντων κλαίειν μετὰ κλαίωντων. **16** τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ ῥοῦσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. 13 ὥς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, 14 ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσῃτε εἰς ἐπιθυμίαν.

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει
προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις
διαλογισμῶν. 2 ὃς μὲν πιστεῦει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. 3 ὁ
ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω,
‘ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω,
ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. 4 σὺ τίς
εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ
κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει σταθίηται δέ,
‘δυνατεῖ γὰρ ὁ ‘κύριος στηῆσαι αὐτόν. 5 “Ὁς
‘μὲν κρίνει ἡμέραν παρ’ ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ
πληροφορεῖσθω· 6 ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν
κυρίῳ ἴφρονεῖ καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει,
εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων

κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. **21** καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει
ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· **8** ἂν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ ἥ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ· **22** σὺ πίστιν
κυρίῳ ζῶμεν, ἂν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ ἥνῃ κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ
κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἂν τε οὖν ζῶμεν θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ
ἂν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. **9** δοκιμάζει· **23** ὁ δὲ διακρινόμενος ἂν φάγη
εἰς τοῦτο γὰρ Ὁριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὁ
ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. οὐκ ἐκ πίστεως ἀμαρτία ἔστιν

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ
ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν,
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** ἕκαστος ἡμῶν
τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς
οἰκοδομήν· **3** καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτῷ ἥρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ
ὄνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν
ἐπ' ἐμέ. **4** ὅσα γὰρ προεγράφη, ἑίστην
ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν
γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. **5** ὁ δὲ θεὸς
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶκε
ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ
Ἁριστὸν Ἰησοῦν, **6** ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν
ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Διὸ
προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν
τοῦ θεοῦ. **8** λέγω γὰρ Ἁριστὸν διάκονον
ἡγενηθῆσαι περὶ τοῦ ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ,
εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
πατέρων, **9** τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι
τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ
ὀνόματί σου ψαλῶ. **10** καὶ πάλιν λέγει·
Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
11 καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν
κύριον, καὶ ἑπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες

οἱ λαοί. **12** καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ὡς ἄνπορεύωμαι εἰς τὴν Ἑσπανίαν ἐλπίζω ἢ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἂν ὑμῶν **13** ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ— **25** νυνὶ δὲ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν ἀγίοις. **26** εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ δυνάμει πνεύματος ἀγίου. **14** Πέπεισμαι δέ, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, **27** εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται· εἰσὶν πεπληρωμένοι πάσης γνῶσεως, αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δυνάμενοι καὶ ἁλλήλους νουθετεῖν. **15** ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. **28** ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ **16** εἰς τὸ αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' εἶναί με λειτουργῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς ὑμῶν· εἰς Ἑσπανίαν· **29** οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι· εὐλογίας Χριστοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν ἐλεύσομαι. **30** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ ἀγίῳ. **17** ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· **18** οὐ γὰρ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν τολμήσω· τί λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο θεόν, **31** ἵνα ῥυθθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς λόγῳ καὶ ἔργῳ, **19** ἐν δυνάμει σημείων Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος· τοῖς ἀγίοις καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος γένηται, **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἑλθὼν πρὸς ὑμᾶς ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ διὰ θελήματος θεοῦ συναναπαύσωμαι μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ ὑμῖν. **33** ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, **20** οὕτως δὲ ὑμῶν· ἀμήν.

Ἡ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου **16** Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν· καὶ διάκονον θεμέλιον οἰκοδομῶ, **21** ἀλλὰ καθὼς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, **2** ἵνα γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ· αὐτὴν προσδέξασθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4**

οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν ἑκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. **18** οἱ γὰρ τοιοῦτοι τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς τῶν ἔθνων, **5** καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς ἐκκλησίας. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** ἡ γὰρ ὑμῶν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ὑπακοῆς εἰς πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν Ἑσπέρους Χριστόν. **6** ἀσπάσασθε Μαριάμ χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοῦσεῖν εἰς τὸ ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς **7** ἀσπάσασθε ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. **20** ὁ δὲ Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνιαντοὺς συγγενεῖς θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ἡ χάρις τοῦ εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν. **21** καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. **8** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγαπητόν μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος ἐν κυρίῳ. **9** ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν οἱ συγγενεῖς μου. **22** ἀσπάζομαι ὑμᾶς συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀγαπητόν μου. **10** ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν κυρίῳ. **23** ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος δόκιμος ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται Ἀριστοβούλου. **11** ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα ὑμᾶς Ἑραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως τὸν συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. **24** ἡ χάρις τοῦ Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. **12** κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς ὑμῶν Ἀμὴν κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. **13** ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. **14** ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατροβᾶν, Ἑρμᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι παῖσαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ καὶ Σωσθένους ὁ ἀδελφός **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἡγιασμένοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῇ οὓσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡ κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν καὶ ἡμῶν· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **5** ὅτι ἐν παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἧ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. **12** λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14**

εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε **16** ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστίν. **19** γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου (αἰῶν γ165) **21** ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι ἠσμεῖαί τοις καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔχθρην δὲ μωρίαν, **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. **26** βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα ἡ καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ

κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ θεός, ἢ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως 29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν μὴ τὸ τοῦ θεοῦ. 30 ἔξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν πνεῦμα τοῦ θεοῦ. 12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. 13 ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. 14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. 15 ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει ἅπαντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

2 Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ ἡμαρτύριον τοῦ θεοῦ. 2 οὐ γὰρ ἔκρινά ἑτι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. 3 καγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, 4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας ἀλλ' ἐν ἀποδείξει

πνεύματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. 6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· (αἰθῆ g165) 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰθῆ g165) 8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰθῆ g165) 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ὁ κύριος ἔδωκεν. ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὅσα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. 8 ὁ φυτεύων δὲ 10 ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ καὶ ὁ ποτίζων ἔν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν πνεύματος τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. 11 τίς γὰρ οἶδεν κόπον, 9 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί θεοῦ

γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. **10** Κατὰ **4** Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπηρετάς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους
 ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκε μυστηρίων θεοῦ. **2** Ὡς δὲ λοιπὸν ζητεῖται
 ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπετω ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ.
 πῶς ἐποικοδομεῖ. **11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον **3** ἔμοι δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ'
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας
 ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. **12** εἰ δέ τις ἄλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. **4** οὐδὲν
 ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσόν, γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα, ἄλλ' οὐκ ἐν τούτῳ
 ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, δεδικαιῶμαι, ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός
 καλάμην, **13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν ἐστιν. **5** ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε,
 γενήσεται, ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ
 πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς
 ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτοδοκιμάσει. **14** βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος
 εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. **6** Ταῦτα
 μισθὸν λήμψεται. **15** εἴ τις τὸ ἔργον δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν
 κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ καὶ Ἀπολλῶνδ' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε
 σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. **16** Οὐκ τό. Μὴ ὑπὲρ ἁγέγραπται ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ
 οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. **7**
 τοῦ θεοῦ οἴκεῖ ἐν ὑμῖν; **17** εἴ τις τὸν ναὸν τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ
 τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός; ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς
 ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἁγίος ἐστιν, οἵτινές μὴ λαβών; **8** Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη
 ἐστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε·
 τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι καὶ ὀφελόν γε ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός, ὑμῖν συμβασίλευσωμεν. **9** δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς
 (aiōn g165) **19** ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν
 μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· γέγραπται γάρ· Ὁ ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν
 δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. **10**
 αὐτῶν· **20** καὶ ἄλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι
 διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ἐν Χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
21 ὥστε μηδεὶς καυχᾶσθω ἐν ἀνθρώποις· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. **11** ἄχρι
 πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος εἴτε τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν
 Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφίζόμεθα καὶ
 εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστώτα εἴτε μέλλοντα, ἀστατοῦμεν **12** καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι
 πάντα ὑμῶν **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς ταῖς ἰδίαις χερσίν· λειδορούμενοι
 δὲ θεοῦ. **13** ἄδυσφημοῦμεν· παρακαλοῦμεν· ὡς

περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, σωθῆ ἔν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ᾿κυρίου **6** Οὐ καλὸν πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. **14** Οὐκ τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ’ ὡς ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; **7** ἐκκαθάρατε τέκνα μου ἀγαπητὰ ᾿νουθετῶν **15** ἐὰν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν καθὼς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα Χριστῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν ᾿ημῶν ἐτύθη Χριστός· **8** ὥστε ἐορτάζωμεν, γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. **16** παρακαλῶ οὖν πονηρίας, ἀλλ’ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε. **17** διὰ τοῦτο ἀληθείας. **9** Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶν ἰμου μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, **10** οὐπάντως τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν πλεονέκταις ᾿καίᾳρπαξιν ἢ ἐιδωλολάτραις, Χριστῷ ᾿Ιησοῦ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐπεὶ ᾿ωφείλετε· ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθὲν. ἐκκλησίᾳ διδάσκω. **18** ὡς μὴ ἐρχομένου **11** νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· **19** ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ πλεονέκτης ἢ ἐιδωλολάτρης ἢ λοιδόρος κύριος θελήσῃ, καὶ γινώσκει οὐ τὸν λόγον ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, συνεσθίειν. **12** τί γάρ ᾿μοιτοὺς ἔξω κρίνειν; **20** οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, **13** τοὺς δὲ ἀλλ’ ἐν δυνάμει. **21** τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔξω ὁ θεὸς ᾿κρίνει ᾿ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε ὑμῶν αὐτῶν.

πραΰτητος;

6 Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν

5 Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; **2** ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ᾿έθνεσιν ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἔχειν. **2** καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ᾿άρθῃ ἐκ κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** οὐκ οἶδατε ὅτι μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ᾿ποιήσας ἀγγέλους κρινοῦμεν, μή τιγε βιωτικά; **4** **3** Ἐγὼ μὲν γάρ, ᾿ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον **4** ἐν καθίζετε; **5** πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ᾿Ιησοῦ οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν ὁ οὐδεὶς σοφὸς συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ᾿Ιησοῦ ᾿ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ **5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα **7** ἥδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι

κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ὑμῶν ἀποστερεῖσθε; **8** ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. **9** Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται **10** οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. **11** καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. **12** Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. **13** τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι. **14** ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. **16** Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σώματι ἐστίν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **17** ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστίν. **18** φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. **19** Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν, ὃ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, **20** ἡγοράσθητε γὰρ

Περὶ δὲ ὧν ἔγραψατε καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· **2** διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. **3** τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδίδωτω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. **4** ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. **5** μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἄν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **6** τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. **7** θέλω ὅτι πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως. **8** λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. **9** εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν, κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. **10** τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι— **11** ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω— καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. **12** τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. **13** καὶ γυνὴ· εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. **14** ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος

ἐν τῷ ῥάδελφῳ ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγία ἐστιν. **15** εἰ ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω οὐ ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ῥῆμας κατέχοντες, **31** καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον θεός. **16** τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; **17** Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ῥέμενεν ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ ῥύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως τοῦ κυρίου, πῶς ῥέσητῳ κυρίῳ. **33** ὁ περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. **18** περιτετμημένος ῥέσητῇ γυναικί, **34** καὶ μερίσται. καὶ ἡ τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπᾶσθω ἐν ἀκροβυστίᾳ γυνὴ ἢ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ κέκληται τις; μὴ περιτεμένεσθω. **19** ἡ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ περιτομὴ οὐδὲν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία τῷ πνεύματι ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ οὐδὲν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. τοῦ κόσμου, πῶς ῥέσητῳ ἀνδρί. **35** τοῦτο **20** ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη ἐν δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, ταύτῃ μενέτω. **21** Δοῦλος ἐκλήθη; μή σοι οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς μελέτω ἄλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδροντῳ κυρίῳ γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. **22** ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ ἀπερισπάστω. **36** Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἡ ὁμοίωσὶ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν ὑπέρτακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὁ Χριστοῦ. **23** τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε θέλει ποιεῖτω οὐχ ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. δοῦλοι ἀνθρώπων. **24** ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** ὃς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ. **25** ἐδραῖος μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τῇρεῖντὴν ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** νομίζω οὖν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει **38** ὥστε τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καὶ ὁ γαμίζων τὴν παρθένον ἑαυτοῦ καλῶς ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει εἶναι. **27** δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν. **39** Γυνὴ δέδεταί φ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα· αὐτῆς· ἐὰν δέκοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα **28** ἐὰν δὲ καὶ γαμήσης οὐχ ἡμαρτες. καὶ ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ· ἐὰν γῆμι ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν. θλίψιν **40** μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνη, δὲ τῇ σαρκὶ ἐξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δοκῶ δὲ ἀκῶ δὲ ὑμῶν φεῖδομαι. **29** τοῦτο δέ φημι, πνεῦμα θεοῦ ἔχειν. ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν·

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν **9** Οὐκ εἰμὶ ἑλεύτερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν. ἢ γινῶσιν οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐόρακα; φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Ἐἵτις οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; **2** εἰ δοκεῖ ἔγνωκέναι τι, ὁ ὑποβιβάζων καὶ δεικνύων ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν γινῶναι. **3** εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος εἰμι, ἢ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς ἔγνωσται ὑπὸ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη. **4** μὴ εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν **5** μὴ εἶς. **5** καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς; **6** ἢ μόνος ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς ἡμεῖς ἐργάζεσθαι; **7** τίς στρατεύεται ἰδίοις Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' ὁψωνίους ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γινῶσιν τινὲς τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; τίς ποιμαίνει δὲ τῇ συνηθείᾳ ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται. **8** βρῶμα λαλῶ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; **9** δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε γὰρ ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ κημώσεις βοῶν ἀλοῶνται. μὴ τῶν βοῶν φάγωμεν, ὑστερούμεθα. **9** βλέπετε δὲ μὴ μέλει τῷ θεῷ, **10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὁφείλει γένηται τοῖς ἀσθενέσιν **10** ἐὰν γὰρ τις ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷ, καὶ ὁ ἴδιος σὲ τὸν ἔχοντα γινῶσιν ἐν εἰδωλείῳ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** εἰ ἡμεῖς κατακείμενοι, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** εἰ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** ἀπόλλυται ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἀδελφῷ δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς μὴ τίνα ἐγκοπὴν δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Χριστοῦ. **13** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. **13** ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (aiōn g165) ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ ὁὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων. **16** Οὐ θέλω ἱγάρυμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ— τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς τὸ καύχημά μου ὁὐδεὶς κενώσει. **16** ἂν θαλάσσης διῆλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα, Μωϋσῆν ἔβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται· οὐαὶ ἱγάρ μοι ἐν τῇ θαλάσσῃ, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ ἔστιν ἂν μὴ ἱεὐαγγελίσωμαι **17** εἰ γὰρ ἑπνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον **4** καὶ πάντες ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἑπνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπινον ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** τίς οὖν γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθοῦσης πέτρας, ἱμουέστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἢ ἑπέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός· **5** ἄλλ’ οὐκ ἐν ἀδάπανον θήσω τὸ ἱεὐαγγέλιον εἰς τὸ τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠυδόκησεν ὁ θεός, μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλευθερος γὰρ ὢν ἐκ δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι πλείονας κερδήσω· **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς ἐπεθύμησαν. **7** μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, ἱουδαίοις ὡς ἱουδαῖος, ἵνα ἱουδαίους καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς περ γέγραπται· κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ἑκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἀνέστησαν παίζειν. **8** μηδὲ πορνεύωμεν, κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ὢν ἄνομος ἑθεοῦ ἄλλ’ ἔννομος ἑΧριστοῦ ἔπесαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. ἵνα ἑκερδάνω τοὺς ἀνόμους· **22** ἐγενόμην **9** μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν ἑΧριστόν τοῖς ἑἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς ἑκαθὼς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν κερδήσω· τοῖς πᾶσιν ἑγέγονα πάντα, ἵνα ὅφρων ἑἀπώλλυντο **10** μηδὲ γογγύετε, πάντως τινὰς σώσω. **23** ἑπάντα δὲ ποιῶ διὰ ἑκαθάπερτινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὅλοθρευτοῦ. **11** ταῦτα γένωμαι. **24** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ ἑδ’ τυπικῶς συνέβαινε ἐκεῖνοις, ἐγράφη τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα τῶν αἰῶνων ἑκατήντηκεν (aiōn g165) **12** καταλάβητε. **25** πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος ὥστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα **13** πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἄφθαρτον. **26** ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν δέρων· **27** ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ ἔκβασιν τοῦ ἑδύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. **15** ὡς φρονίμοις λέγω·

κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. **16** τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; **17** ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχοὶ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; **19** τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; **20** ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν δαιμονίοις· καὶ οὐ θεῶ θύουσιν, οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. **21** οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; **23** Πάνταῖξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάνταῖξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου **25** πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, **26** τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. **27** εἴτις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· **28** ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο ἱεροθύτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν **29** συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε

εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. **32** ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἑλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, **33** καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

11 μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ. **2** Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. **4** πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεῶν κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· **5** πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεῶν ἀκατακαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. **6** εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. **8** οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· **9** καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. **10** διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· **12** ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. **13** ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; **14**

οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ ποτήριον τοῦ κυρίου ἄναξίως ἔνοχος ἔσται
 μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, **15** γυνὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. **28**
 δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως
 ἀντὶ περιβολαίου ἔδεδοται **16** εἰ δέ τις ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
 δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην πινέτω **29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ ἴνων κρῖμα
 συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ
 τοῦ θεοῦ. **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἴσῳμα **30** διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς
 ἐπαινώ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. **31** εἰ
 τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. **18** πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δέξασταυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·
 συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω **32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα,
 σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.
 τι πιστεύω. **19** δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν **33** Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς
 ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. **34** εἴτις
 γένωνται ἐν ὑμῖν. **20** συνερχομένων οὖν πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα
 ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν συνέρχεσθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω
 δεῖπνον φαγεῖν, **21** ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον διατάξομαι.

δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ
 ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. **22** μὴ γὰρ
 οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν;
 ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε,
 καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω
 ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινώ.
23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ
 καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν
 τῇ νυκτὶ ἣ ἡ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον **24** καὶ
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μου
 ἐστίν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν τοῦτο ποιεῖτε
 εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** ὡσαύτως καὶ
 τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων
 Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστίν
 ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις
 ἑἀνπίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26**
 ὡσάκις γὰρ ἑἀνέσθιτε τὸν ἄρτον τοῦτον
 καὶ τὸ ποτήριον πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ
 κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ. **27**
 Ὡστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνη τὸ

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί,
 οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** οἴδατε
 ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ
 ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. **3** διὸ
 γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι
 θεοῦ λαλῶν λέγει· Ἀνάθεμα Ἰησοῦς καὶ
 οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· Κύριος Ἰησοῦς εἰ
 μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. **4** Διαίρέσεις δὲ
 χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα **5** καὶ
 διαίρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς
 κύριος **6** καὶ διαίρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν,
 ὁ δὲ αὐτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν
 πᾶσιν. **7** ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις
 τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. **8**
 ὧς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται
 λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως
 κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, **9** ἑτέρωπίστις
 ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλωχαρίσματα
 ἰαμάτων ἐν τῷ ἑνὶ πνεύματι,
10 ἄλλω ἐνεργήματα δυνάμεων,

ἡ ἄλλη προφητεία, ἡ ἄλλη διακρίσεις ὕστερον τι περὶ περισσοτέραν δούς τιμήν, 25 πνευμάτων, ἡ ἐτέρω γένῃ γλωσσῶν, ἵνα μὴ ἡ ὁ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ ἡ ἄλλη ἑρμηνεία γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 26 καὶ ἡ εἴτε πᾶσχει ἐν μέρος συμπᾶσχει διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἡ μέρος, 12 Καθὰπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ συγκαίρει πάντα τὰ μέλη. 27 Ὑμεῖς δὲ μέλη ἡ πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μερῶν. 28 ἡ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα, οὕτως καὶ οὐκ μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Χριστὸς· 13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, ἡμεῖς πάντες ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, τρίτον διδασκάλους, ἡπειτα δυνάμεις, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι ἡπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ ἡ πάντες ἐν πνεύμα κυβερνήσεις, γένῃ γλωσσῶν. 29 μὴ πάντες ἐποτίσθημεν. 14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ πάντες ἔστιν ἐν μέρος ἀλλὰ πολλά. 15 ἐὰν εἴπῃ ὁ διδάσκαλος; μὴ πάντες δυνάμεις; 30 μὴ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἱαμάτων; μὴ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες σώματος; 16 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὐκ· Ὅτι οὐκ διερμηνεύουσιν; 31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, τὰ ἡ μείζονα καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος ὑμῖν δείκνυμι.

17 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὁσφρησις; 18 ἡ νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἡ θέλησεν. 19 εἰ δὲ ἡ τὰ πάντα ἐν μέρος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 νῦν δὲ πολλὰ ἡ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 21 οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρείαν σου οὐκ ἔχω, ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· 22 ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστὶν, 23 καὶ ἡ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμήν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, 24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡ ἡχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη ἡ μεθιστάναί ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. 3 καὶ ἐὰν ἡ ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν ἡ παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα ἡ καυθήσομαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη, οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγκαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,

πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. **8** Ἡ τὸ κιθαριζόμενον; **8** καὶ γὰρ ἐὰν ἄδῃ ὁ ἀγαπῶν οὐδέποτε πίπτει εἴτε δὲ προφητεῖαι, ὡς ἀκούσονται καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἰς πόλεμον; **9** οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς εἴτε γνώσεως, καταργηθήσεται. **9** ἐκ γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δώτε, πῶς μέρους γὰρ γινώσκοντες καὶ ἐκ μέρους γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσθε γὰρ εἰς προφητεύοντες. **10** ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος, ἀέρα λαλοῦντες. **10** τοσαῦτα εἰ τυχοῖ γένῃ τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. **11** φωνῶν· εἰσὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ὅτε ἡμῖν νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, **11** ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς ἐφρόνου ὡς νήπιος, ἐλογιζόμενος ὡς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. **12** οὕτως νηπίου. **12** βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἵνα περισσεύητε. **13** Διὸ λαλῶν γλώσση δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. **13** προσεσχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. **14** ἐὰν γὰρ νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· τὰ τρία προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου ταῦτα, μεῖζων δὲ τούτων ἢ ἀγάπη. προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. **2** ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ· ἀλλὰ θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· **3** ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. **4** ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. **5** θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μεῖζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ ἀβρῆ. **6** Νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ; **7** ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολῇ τοῖς φθόγγοις μὴ ὡς πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ **15** τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ· **16** ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῇς πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἔρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· **17** σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. **18** εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις· λαλῶ **19** ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πάντες λόγους τῷ νοῖ μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. **20** Ἀδελφοί, μὴ παῖδιά γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζεστε, ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε. **21** ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει κύριος. **22** ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημείον εἰσὶν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις,

ή δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ ἐξῆλθεν, ἥ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; **37** τοῖς πιστεύουσιν. **23** ἂν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες ἁλῶσιν γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; **24** ἂν δὲ πάντες προφητεύουσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσῃ τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν. **26** Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** εἴτε γλῶσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω· **28** ἂν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ. **29** προφητῇ δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· **30** ἂν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. **31** δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται **32** (καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, **33** οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης), ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων. **34** Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. **36** ἢ ἄφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν, ἥ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; **37** Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινώσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστίν· **38** εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται· **39** ὥστε, ἀδελφοί μου ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· **40** πάντα δὲ ἐν ὁσμῇ κυρίου καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' οὗ καὶ σῳζέσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. **3** Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, **4** καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, **5** καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα· **6** ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐπέκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων ὡς περὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καὶ ἐγώ. **9** ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· **10** χάριτι δὲ τοῦ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἥ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἥ σὺν ἐμοί. **11** εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; **13** εἰ

δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· εἰ ὅλως Χριστὸς ἐγήγερται· **14** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ὑπὲρ αὐτῶν **30** τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν ἑκὲν καὶ ἡ πίστις ἡμῶν **15** εὐρίσκόμεθα πᾶσαν ὥραν· **31** καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι τὴν ὑμετέραν ἑκαύτησιν ἡν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἡγίειρεν Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. **32** εἰ κατὰ ἄνθρωπον τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἡγίειρεν εἴπερ ἄρα ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. **16** εἰ γὰρ νεκροὶ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, Φάγωμεν καὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ πίστις ἡμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὁμιλίας κακαί. **34** ἐκνήψατε δικαίως καὶ ὑμῶν. **18** ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ μὴ ἁμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἀπώλονται. **19** εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν ἡ λαλῶ **35** Ἀλλὰ ἡλικιώτεροι ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποίῳ δὲ πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. **20** Νυνὶ δὲ σώματι ἔρχονται· **36** ἄφρων σὺ δὲ σπεῖρεις, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ ἑκεκοιμημένων **21** ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον ἑθάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις σπεῖρεις ἀλλὰ γυνὸν κόκκον εἰ τύχοι νεκρῶν· **22** ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σίτου ἢ τινοὶ τῶν λοιπῶν· **38** ὁ δὲ θεὸς ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ ἰδίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** ἕκαστος δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. **39** οὐ τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· **24** εἴτα ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη τὸ τέλος, ὅταν ἑκταυροποιήσῃ βασιλείαν δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθυῶν **40** καὶ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν σῶματα ἐπουράνια, καὶ σῶματα ἐπίγεια· ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, **25** δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι ὅτου ἡ ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** ἄλλη δόξα πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη **26** ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, δόξα ἀστέρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει **27** πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἐν δόξῃ. **42** Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτάσσεται, νεκρῶν. σπεῖρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ ἀφθαρσία· **43** σπεῖρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται τὰ πάντα. **28** ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ ἐν δόξῃ· σπεῖρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται πάντα, ἑκταυροποιεῖται αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ἡ ὁ θεὸς ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἐἵσται σῶμα ἑκταυροποιεῖται αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ἡ ὁ θεὸς ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. **45** οὕτως

καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος **16** Περὶ δὲ τῆς λογιᾶς τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, Ἄδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἄδὰμ εἰς ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** κατὰ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ μίαν Ἰσαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῶ πνευματικόν. **47** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἑαυτοῦ δόται, ἵνα χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖται γίνωνται. **3** **48** οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἑαυτοὶ δοκιμάσῃτε καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν ἐπουράνιοι. **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ· **4** ἐὰν δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, ἑφορέσομεν καὶ ἄξιον ἢ τοῦ καμῆ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. **50** Τοῦτο δὲ πορεύονται. **5** Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται οὐδὲ ἡ γὰρ διέρχομαι, **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** ἑπαμεινῶν καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ με προπέμψετε οὐ ἐὰν πορεύωμαι. **7** κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐλπίζῳ γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γὰρ, καὶ οἱ ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ **8** ἐπιμενῶ δὲ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἐν Ἐφῆσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· **9** θύρα ἀλλαγησόμεθα. **53** δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἐὰν δὲ ἔλθῃ τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** ὅταν δὲ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν ὡς καὶ ἐγώ **11** μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. **55** ποῦ πρὸς ἡμετέρας γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν σου, θάνατε, τὸ νίκος; ποῦ σου, θάνατε, ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ κέντρον; (Hades g86) **56** τὸ δὲ κέντρον πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτίας, ἡ δὲ δύναμις τῆς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἀμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, **14** πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἐστὶν κενὸς ἐν κυρίῳ. Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν

ἐαυτούς· **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς
τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
κοπιῶντι. **17** χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι
τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν,
18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ
ὡμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19**
Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.
Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ
Πρίσκασὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. **21**
Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22** εἴ τις
οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ἢ τὸ ἀνάθεμα. Μαράνα
θά. **23** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, **7** καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δυνάμιν ἐβαρήθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· **9** ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **11**

συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητικαὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· **13** οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἔτι τέλος ἐπιγνώσεσθε, **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιοθῇ ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἔλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε· **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17** τοῦτο οὖν βουλόμενος ἡτὶ ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλευόμαι κατὰ σάρκα βουλευόμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ; **18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναὶ καὶ Οὐ. **19** ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· **20** ὅσα γὰρ ἐπαγγελία θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναὶ διδοὶκαί δι' αὐτοῦ τὸ Ἀμήν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **21** ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός, **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν

θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ Κόρινθον. **24** οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· **15** πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν τοῖς ὑμῶν, τῇ γὰρ πίστει ἐστίκατε.

2 ἔκρινα ἡγάρεμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἔλθειν· **2** εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ ἵτις οὐ φραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἔλθων λύπην ἡσυχᾶς ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς

ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. **4** ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. **6** ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων, **7** ὥστε τοῦναντίον ἡμᾶς ἡμεῖς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. **8** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· **9** εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** ὃ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτῇμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ θεῷ χάρις

σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, **16** οἷς μὲν ὁσμὴ ἑκθανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἑκζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; **17** οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν ἡμῇ χρήζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἡ ἐξ ὑμῶν **2** ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίνοις. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν. **5** οὐχ ὅτι ἄφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, **6** ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, **8** πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως ἐστὶν κεκαλυμμένον, 4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν τῆς ᾠκαιοσύνηςδόξης. 10 καὶ γὰρ οὐκ ἀπίστων εἰς τὸ μὴ ᾠγάσαιτὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, δεδόξασται τὸ δεδοξαμένον ἐν τούτῳ τῷ ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. (αἰθῆ g165) 5 οὐ εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ ᾠριστὸν μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξει. 12 Ἔχοντες ᾠησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρησίᾳ διὰ ᾠησοῦν. 6 ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπών· Ἐκ χρώμεθα, 13 καὶ οὐκ καθάπερ Μωϋσῆς σκότους φῶς ᾠάμψει ὃς ἔλαμψεν ἐν ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ᾠαυτοῦ ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ᾠσραὴλ γνῶσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. 14 ἀλλὰ ᾠριστοῦ 7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐκ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ καταργεῖται, 15 ἀλλ' ἔως σήμερον ἡνίκα ἐξαπορούμενοι, 9 διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ᾠνα ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἡνίκα ᾠδὲ οὐκ ἀπολλύμενοι, 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ τοῦ ᾠησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα κάλυμμα. 17 ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὐ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ᾠησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν δὲ τὸ πνεῦμα ᾠκυρίου ἐλευθερία. 18 ἡμεῖς φανερωθῇ. 11 αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ᾠησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ᾠησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 ὥστε ᾠθάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν ᾠησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν ᾠησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλείονων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. 16 Διὸ οὐκ ᾠγκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ

4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ᾠγκακοῦμεν 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας ᾠσυνιστάνοντεςἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 3 εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. 17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (aīōnios g166) 18 μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (aīōnios g166)

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aīōnios g166) 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἴ γε καὶ ἑνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθισόμεθα. 4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. 6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου, 7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους— 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον. 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. 10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον 11 εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα ἑλπίζω δὲ καὶ ἐν

ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12 ὁὐδ' ἀλὶν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. 13 εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. 14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· 15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγεθέντι. 16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. 17 ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονεν ἑκταῖα 18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, 19 ὥς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 20 ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὥς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. 21 τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· 2 λέγει γάρ· Καὶ ρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόηθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· 3 μηδεμίαν ἐν

μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ μωμηθῇ ἡ διακονία, **4** ἀλλ' ἐν παντὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς ἑσυνιστάνοντες· ἐαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, **5** ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, **6** ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, **8** διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, **9** ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, **10** ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. **11** Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· **12** οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· **13** τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. **14** Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; **15** τίς δὲ συμφώνησις Ἰησοῦ πρὸς Βελιάρ, ἢ τίς μερίς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; **16** τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται ἡμῶν λαός. **17** διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει

7 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. **2** Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. **3** Ἐπὶ τὰς κατάκρισιν οὐ λέγω, προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. **4** πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι— ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι— **6** ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι. **8** ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην (ἔβλεπ' ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς), **9** νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. **10** ἢ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

ἀμεταμέλητον ἔργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου ἀγίους— **5** καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν ἀλλ' λύπη θάνατον κατεργάζεται. **11** ἰδοὺ γὰρ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν ἑλπιήσαντες διὰ θελήματος θεοῦ, **6** εἰς τὸ παρακαλέσαι κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἡμᾶς τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως ἀπολογία, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ταύτην· **7** ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ ἀσῇ ἑαυτοὺς ἀγνοῦς· εἵναι τῷ πράγματι. **12** σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύετε. ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, **8** οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἀλλ' ἵνα ἐνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς γνήσιον δοκιμάζων· **9** γινώσκετε γὰρ τὴν ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **13** διὰ τοῦτο χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ **10** καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· **14** ὅτι γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ εἶ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλῃν προενήρξασθε κατησχύνθη, ἀλλ' ὥς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἀπὸ πέρυσι· **11** νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. **15** τοῦ θέλῃν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ἐκ τοῦ ἔχειν. **12** εἰ γὰρ ἡ προθυμία ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχη ἐν πρόσδεκτος, ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. **13** οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἐδέξασθε αὐτόν. **16** χαίρω ὅτι ἐν παντὶ ἄνεσις, ἡμῖν θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος **14** θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, **2** ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· **3** ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ἡ ἀδύναμις, αὐθαίρετοι **4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· **15** καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττόνησεν. **16** Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, **17** ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. **18** συνεπέψαμεν δὲ

μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν— προέλθωσιν ἑἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι 19 οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεῖς τὴν ἑποπτηγμένην ἐν ὑμῶν, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν ἑσὶν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων ἡμῶν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κυρίου δόξαν φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ καὶ προθυμίαν ἡμῶν— 20 στελλόμενοι ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ τοῦτο μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ θερίσει. 7 ἕκαστος καθὼς ἑποπτηγμένη ἡμῶν ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν ἡμῶν, 21 ἑκδοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. 8 ἑκδοῦμεν δὲ ὁ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον θεοῦ πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἀνθρώπων. 22 συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν ἔχοντες περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· πολλοῖς πολλαῖς σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ 9 (καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς τὸν αἰῶνα· (aīōn g165) 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἑμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. ἑποπτηγμένη καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς ὑμῶν) 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοῦ ἑνδεῖκνυμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἀπλότητος, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν, 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τ' οὐμῶν ζῆλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας. 3 ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε, 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους κατασυχνηθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ ἑλγόμενύμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ 5 ἀναγκαῖον οὖν

τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ— 13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, 14 καὶ αὐτῶν δείξει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 ἑχαριστῶ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρᾶυτος καὶ ἐπιεικείας

τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἔμέρισεν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν ὑμῶν— 14 οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς θαρρήσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς, ἄχρι γὰρ τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 Χριστοῦ— 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες σάρκα στρατευόμεθα— 4 τὰ γὰρ ὄπλα τῆς αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων— περισσεῖαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν λογισμοὺς καθαιροῦντες 5 καὶ πᾶν ὑψωμα εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. 17 Ὁ δὲ καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· 18 οὐ ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, 6 καὶ ἐν ἐτοίμῳ γὰρ ὁ ἑαυτὸν ἑσυνιστάνων ἐκεῖνός ἐστιν ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν δόκιμος, ἀλλὰ ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἄφροσύνης ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. 2 ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζηλῶ, ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ· 3 φοβοῦμαι δὲ μὴ πως, ὡς ὁ ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, ἑφθαρῆτὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος ἑκαὶ τῆς ἀγνότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. 4 εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἑανέχεσθε 5 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων· 6 εἰ δὲ καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. 7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; 8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, 9

καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ λαλῶ, ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κόποις περισσοτέρως, κατενάρκησα οὐθενός τὸ γὰρ ὑστερήμά μου ἐν ‘φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς προσανεπλήρωσαν οἱ ἄδελφοὶ ἐλθόντες ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις 24 ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. 10 μίαν ἔλαβον, 25 τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον καύχῃσις αὕτη οὐ φραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· 26 ὁδοιπορίαις ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. 11 διὰ τί; πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. 12 ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ Ὅ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἀφορμῇ τῶν θελόντων ἀφορμῇ, ἵνα ἐρημία, κινδύνους ἐν θαλάσσει, κινδύνους ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, 27 ῥόκῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. 13 οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίσπει, ἐν νηστεαῖς πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ· 14 καὶ οὐ ῥαυμα καὶ γυμνότητι· 28 χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ῥέπιστας ἡμῶν ὡς ἡμέραν, ἡ μέριμνα εἰς ἄγγελον φωτός· 15 οὐ μέγα οὖν εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; 30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. 31 ὁ μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι— εἰ δὲ μὴ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ μικρόν τι καυχῆσομαι· 17 ὁ λαλῶ οὐ κατὰ ψεύδομαι. (αἰθῆ g165) 32 ἐν Δαμασκῷ ὁ κύριον λαλῶ, ἀλλ’ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ἐθνάρχῃς Ἀρέτῃ τοῦ βασιλέως ἐφρούρει ταύτη τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι ἔμε· 33 καὶ ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ σάρκα, κἀγὼ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ καυχήσομαι. 19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν τεύχευ καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· 20 ἀνέχεσθε γὰρ 12 Καυχᾶσθαι δεῖ οὐ συμφέρον μὲν, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, ἐλεύσομαι ῥεῖς ὅπτασις καὶ εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ἀποκαλύψει κυρίου. 2 οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων— εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν— ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον— εἴτε ἐν σώματι εἴτε ῥωρὶς τοῦ σώματος οὐκ

οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν— **4** ὅτι ἡρπάγη εἰς τέκνοις. **15** ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ τὸν παράδεισον καὶ ἦκουσεν ἄρρητα ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ἐίπερισσοτέρως ὑμᾶς ἁγαπῶν ἥσσαν **5** ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ ἀγαπῶμαι; **16** ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἄσθενεῖαις **6** ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, ἔλαβον. **17** μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; **18** φείδομαι δέ, μή τι εἰς ἐμὲ λογιῇται ὑπὲρ παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἃ ἐξ ἐμοῦ, **7** καὶ ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς τίτος; τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. Ἐδιόνα οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσιν; **19** Πάλαιδοκεῖτε ὅτι σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ ἵνα με κολαφίζη, ὑμῖν ἀπολογούμεθα; ἁγνίσαντι θεοῦ ἐν ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. **8** ὑπὲρ τούτου τρὶς Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, **20** φοβοῦμαι γὰρ ἐμοῦ. **9** καὶ εἶρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μὴ πως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, μου· ἢ γὰρ δύνاميζεν ἄσθενεῖα τελεῖται κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε, μὴ πως ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἔρις ζῆλος θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ἄσθενεῖαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι. **21** μὴ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. **10** διὸ εὐδοκῶ ἐν πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ μεὶ θεός ἄσθενεῖαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν διωγμοῖς καὶ αἰστενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. **11** ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ Γέγονα ἄφρων ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ ἢ ἔπραξαν.

γὰρ ὥφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. **12** τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν. **13** τί γάρ ἐστιν ὃ ἡσώσθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. **14** Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ κατὰ ἀνάγκην οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς **13** Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. **2** προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἁπὼν ἡνὺν τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, **3** ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἄσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, **4** καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἄσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ἡζήσομεν ἐν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. **5** Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ

ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ᾿Ιησοῦς Χριστὸς ἐν ᾿ὕμῃν εἰ μὴτι ἀδόκιμοί ἐστε. **6** ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. **7** Ἐυχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. **8** οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **10** διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **12** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. **13** ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. **14** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ᾿ὕμῶν

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμεῶν καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλθῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστώτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, (αἰθῆ γ165) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἰθῆ γ165)

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἔαγγελλίῃται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰζῆτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· **12** οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὐτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν, **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** ὅτε δὲ εὐδόκησεν ἄφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· **19** ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. **20** ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψευδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, **24** καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισηλθον κατασκοπῆσαι τὴν

ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν 5 οἷς ἂν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὑμᾶς. 6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων τι— ὅποιοι ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. 17 πρόσωπον θεοῦ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει— εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ ἔμοι γὰρ οἱ δοκούντες οὐδὲν προσανέθεντο, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα 7 ἀλλὰ τὸναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο 18 τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, Πέτρος τῆς περιτομῆς, 8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας παραβάτην ἑμαυτὸν συνιστάνω 19 ἐγὼ γὰρ Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω· ἐνήργησεν καὶ ἔμοι εἰς τὰ ἔθνη, 9 καὶ Χριστῷ συνεσταύρωμαι 20 ζῶ δὲ οὐκέτι γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἔμοι Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ δοκούντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἔμοι καὶ Βαρναβᾶ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἑμοῦ. 21 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθεν Ἐκκλησίαις Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· 12 πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. 13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρναβᾶς συναπῆχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. 14 ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Ἐκκλησίᾳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαῖζειν; 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, 16 εἰδότες ὅτι οὐ

3 Ὡς ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος; 2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ. 5 ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ. 8 προΐδουσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίσαστο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. 9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως

εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη, γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν **22** ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα εἰσὶν, γέγραπται γὰρ ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ὧς οὐκ ἔμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι **23** Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ αὐτά. **11** ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται νόμον ἐφρουρούμεθα ὅτι συγκλειόμενοι εἰς παρὰ τῷ θεῷ δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ τὴν μέλλουσιν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** πίστεως ζήσεται, **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν ἐν αὐτοῖς. **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ **25** ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγὸν ἔσμεν. **26** πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἡμῶν κατάρα, ὅτι γέγραπται Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου, **14** ἵνα εἰς ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐνεδύσασθε· **28** οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς **15** Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἅρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. **16** τῷ δὲ Ἀβραάμ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὢν, **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου ἐστὶ καὶ οἰκονόμου ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. **3** οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεθα δεδουλωμένοι. **4** ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** ὅτι δὲ ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κρᾶζον· Αββα ὁ πατήρ. **7** ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ. **8** Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ

οὔσι θεοῖς· 9 νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον τὸ 'δὲ' Ἀγάρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς 'γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· 26 ἡ δὲ ἄνω πάλιν ἄνωθεν 'δουλεύειν θέλετε; 10 ἡμέρας Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ 'μήτηρήμων· 27 γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι, ἐνιαυτοῦς. 11 φοβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῇ στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν οὐδὲν με ἡδικήσατε· 13 οἴδατε δὲ ὅτι ἄνδρα. 28 ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ· 29 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὑμῖν τὸ πρότερον, 14 καὶ τὸν πειρασμὸν ὁ κατὰ σάρκα γενηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ ὑμῶν ἐν τῇ σαρκὶ μου οὐκ ἐξουθενήσατε πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 ἀλλὰ τί λέγει ἡ οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ 'κληρονομήσειὸ υἱὸς τῆς 'ποῦ' οὐδὲν μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. 31 γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς 'διὸ ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα ὑμῶν 'ἐξορύξαντες ἐδώκατέ μοι. 16 ὥστε ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; 17 5 τῇ ἐλευθερίᾳ 'ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν' καὶ μὴ πάλιν ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν' καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. 3 μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. 4 κατηργήθητε 'ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. 5 ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν 'τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. 10 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων

ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἑάνῃ. **26** μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους
11 ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθοноοῦντες.
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήρηται **6** Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος
 τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** ὄφελον ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ
 καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν
13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς
 ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· **14** ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν
 ἐνὶ λόγῳ ἑπεπλήρωται ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· **15** εἰ δὲ
 ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῇτε. **16** Λέγω
 δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. **17** ἡ γὰρ σὰρξ
 ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα ἑὰρ ἀλλήλοις
 ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἂ ἑάνθέλητε ταῦτα ποιῇτε. **18** εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ
 ἐστὲ ὑπὸ νόμον. **19** φανερά δέ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινα ἔστιν πορνεία,
 ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, **20** εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί,
 ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, **21** φθόνοι μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ
 προλέγω ὑμῖν ἑκαθὼς προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ
 κληρονομήσουσιν. **22** Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη,
 μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, **23** πραῢτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν
 τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. **24** οἱ δὲ τοῦ Ἐχριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς
 παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** εἰ
 ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος
ἐσταύρωται ἡγὰρ κόσμῳ. **15** οὔτε γὰρ
περιτομή τί ἐστινοῦτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
καινή κτίσις. **16** καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος,
καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. **17** Τοῦ λοιποῦ
κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ
στίγματα ἡ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν,
ἀδελφοί· ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἵνα ἡμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, 4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, 5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 6 εἰς ἕπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἣς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, 7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ 8 ἣς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει 9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, 11 ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἕπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλεκτούς ἐν τῷ Χριστῷ. 13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, 14 ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἕπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. 15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, 16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν τῷ κυρίῳ προσευχῶν μου, 17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃς ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, 18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, 19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ 20 ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσαν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις 21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (aiōn g165) 22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, 23 ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν 2 ἐν αἷσι ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν

ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

(aiōn g165) **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες

ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεθατέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· **4** ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ— χάριτί καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **7** ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις ‘τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. (aiōn g165) **8** τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι ‘διὰπίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆται.

10 αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ‘ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἤτετῶ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. **13** νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ‘ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. **14** αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, **15** τὸν νόμον

τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ‘αὐτῶεις ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· **17** καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ ‘εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· **18** ὅτι δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. **19** ἄρα οὖν οὐκ ἐστὲ ἐστέξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ‘Χριστοῦ Ἰησοῦ, **21** ἐν ᾧ ‘πᾶσαοἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

3 Τοῦτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν— **2** εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· **3** ‘κατὰ ἀποκάλυψιν ‘ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, **5** ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφηταῖς ἐν πνεύματι, **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας ‘ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ‘ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ ‘τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν

16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. 30 καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. 17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. 32 ᾧ γίνεσθε εἰς ἀλλήλους κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καὶ ᾧ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο νοδὸς αὐτῶν, 18 ᾧ σκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ᾧ μὴν

ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. 20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, 22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοδὸς ὑμῶν, 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. 26 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἑπιπαροργισμῷ ὑμῶν, 27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 28 ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. 29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας,

5 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. 3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, 4 καὶ αἰσχροῦς καὶ μωρολογίας ἡ εὐτραπείας, ἧς οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. 6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· 8 ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, 9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθῇ σὺν ἡμῖν καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, 10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· 11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, 12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· 13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται, 14 πᾶν γὰρ τὸ

φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ λέγει· Ἔγειρε, σώματος ἑαυτοῦ **31** ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐπιφάσκει σοι ὁ Χριστός. **15** Βλέπετε οὖν προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἅκκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** τὸ ἄλλ' ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. **17** διὰ εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. **33** πλὴν τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέτετε καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ τὸ θέλημα τοῦ κυρίου **18** καὶ μὴ μεθύσκεσθε γυναικα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ οἶνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ, τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον· **2** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, **3** ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου. **5** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς ἑκτὸς σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, **6** μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **8** εἰδότες ὅτι ἕκαστος, ὁ ἄν' ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομίζεται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ. **10** Τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. **11** ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· **12** ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ

σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ ἀφθαρσία
ᾧ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αἰθῆ g165) **13**
διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ
θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
στῆναι. **14** στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν
ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι
τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ
ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, **16** ἐν πᾶσιν
ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
ᾧ πονηροῦ πεπυρωμένα σβέσαι· **17** καὶ τὴν
περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ᾧ δέξασθε
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ᾧ ἐστὶν
ῥῆμα θεοῦ, **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός
μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον
τοῦ εὐαγγελίου **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ
με λαλῆσαι. **21** Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ᾧ γνωρίσει
ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, **22** ὃν ἔπεμψα
πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν. **23** Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη
μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** ἡ χάρις μετὰ πάντων

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ

Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, **6** πεποithῶς αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ. **7** καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἔμοι τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· **8** μάρτυς γὰρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπιποthῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ. **9** καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ. **12** Γινώσκω δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποithότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι, **17** οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. **18** τί γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι, **19** οἷδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** ἔμοι γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. **22** εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου— καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω· **23** συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον, **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. **25** καὶ τοῦτο πεποithῶς οἷδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἔμοι διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούωτὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ

συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, νῦν πολλῶ μαλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν ἀντικειμένων (ἥτις ἔστιν αὐτοῖς ἔνδειξις σωτηρίαν κατεργάζεσθε, **13** ἥθεός γάρ ἐστιν ἀπωλείας, ἡμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἀπὸ θεοῦ, **29** ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. **14** Πάντα Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), **30** τὸν **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιάς καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τις παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, **3** μηδὲν κατ' ἐριθείαν ἡμῶν κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστοις σκοποῦντες ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἑκάστοι **5** τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **6** ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, **7** ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σῆματι εὗρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος **8** ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· **9** διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸ ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. **17** ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· **18** τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. **20** οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, **21** οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **22** τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρί τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς· **24** πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. **25** Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδελφῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. **27** καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτόν

δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, ἐπὶ λύπην σχῶ. **28** σπουδαιοτέρως οὖν συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, **11** ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν εἴ πως καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν χαρῆτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὤ. **29** προσδέχεσθε τὴν ἐκ νεκρῶν. **12** Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, **30** καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὅτι διὰ τὸ ἔργον Ἰησοῦ μέχρι θανάτου ὑπὸ Ἰησοῦ **13** ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ἡγγισεν, παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα οὐλογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν με λειτουργίας, ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. **3** ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποίθῃ ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον· **5** περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἀλλὰ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγήμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** ἀλλὰ ἡμεοῦν γεκαὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα

Χριστὸν κερδήσω **9** καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, **4** ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί. δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, **10** τοῦ γινῶναι **2** Εὐδοίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

3 ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, 'γνήσιε σύζυγε, καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. 17 συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὑμῶν. 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύων τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 Χαίρετε πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. 5 τὸ τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν ἐπικεκῆς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις, δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. 19 ὁ δὲ θεὸς ὁ κύριος ἐγγύς· 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ 'τὸ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 20 τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aiōn g165) 21 ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 ἡ χάρις τοῦ ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ἀρετῇ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· 9 ὑμῶν ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι· 12 οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί ἔμε 14 πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός **2** τοῖς ἐν Ἑκκλησίαις ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ὑμῖν τὴν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατήσαις ὡς τοῦ κυρίου εἰς πάσαν ἀρεσκείαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πάσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι

ὑμᾶς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦ καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ὃτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, **18** καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πασὶν αὐτὸς πρωτεύων, **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ]· εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· **21** καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς— **22** νυνὶ δὲ ἁποκατηλλάγητε ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου— παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, **23** εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν Ἑκκλησίᾳ τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ

τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, 25 ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, — ᾧ οὐδὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἰὼν g165) 27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ᾧ ἐστὶν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νοουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν ᾧ Χριστῷ 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἐώρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ὡς συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ Χριστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ ἰσχυροῦς ἀπόκρυφοι. 4 τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, 7 ἔρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, 10 καὶ ἐστὶ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, 11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 13 καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ· χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, 14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων, 17 ἃ ἐστὶν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. 18 μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ὡς ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ ὧς πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὖξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ. 20 Εἰ ἀπεθάνετε

σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, πραῦτητα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· **21** ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν Μὴ ἄψη μηδὲ γεύση μηδὲ θίγης, **22** ἃ ἐστὶν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθοράν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἑκείνους ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· **14** ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥ ἐστὶν **23** ἥτις ἐστὶν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** καὶ ἡ ἐν ἐθελοθησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ εἰρήνῃ τοῦ Ἐκείνου βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν πλησμονῇ τῆς σαρκός.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος· **2** τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, **3** ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· **4** ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις· **8** νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ ἑνὶ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ

τοῦ θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,

ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16** ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ἑκατέρωθεν ὡς ἡ ἀγάπη τοῦ Ἐκείνου ἐν καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· **17** καὶ πᾶν ὅ τι ἑάν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ. **19** οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ. **21** οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἠθυμῶσιν. **22** οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν κύριον· **23** ὃ ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἡ ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· **25** ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται ὃ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία.

4 οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς

ἔχετε κύριον ἐν ῥοῦρανῳ 2 Τῇ προσευχῇ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν Ῥαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν εὐχαριστίαν, 3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. 17 ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν λόγου, λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. δι' ὃ καὶ δέδεμαι, 4 ἵνα φανερώσω αὐτὸ 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. ὥς δεῖ με λαλήσαι. 5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. ῥυμῶν

6 ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. 7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ, 8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα ῥυνῶτετὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, 9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε. 10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν), 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 12 ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ῥσταθῇ τετέλειοι καὶ ῥπεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ. 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ῥπολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. 14 ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. 15 ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ ῥΝύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ'

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν, ἀδιαλείπτως **3** μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ὑμῶν, **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἐγενήθημεν ὑποὶ ἡγετησάντων ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ὑμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ πληροφορία πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς· **6** καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν ἡμῖν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἄλλοις τοῖς ἐκ τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ· καὶ ἄλλοις ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· **9** αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἶδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **3** ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδέ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ ἡμεῖς δοκιμάζοντες τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν ἡγομένῳ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, προφάσει πλεονεξίας, θεὸς μάρτυς, **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ, ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενήθημεν ἡμεῖς ἐν ὑμῖν, ὥς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἐάνθρωπος θάληται τὰ ἑαυτοῦ τέκνα· οὕτως ὁμοειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε **9** Μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὸν μόχθον· ἡμεῖς ἐκ τῆς ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκρηύσαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **10** ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ **12** παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ ἐπιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** Καὶ διὰ

τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· 4 ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἄληθως ἐγένετο καὶ οἴδατε. 5 διὰ τοῦτο ἀγὼ μηκέτι ἐστὶν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ὑμῶν, μὴ πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων 15 τῶν καὶ μνειάν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, 7 διὰ τούτους προφῆτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωζάντων, καὶ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ἐναντιῶν, 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν ὑμῶν πίστεως, 8 ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι στήκετε ἐν κυρίῳ. 9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργήεις τέλος. 17 ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, 10 νυκτὸς καὶ ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς δὲ 18 διότι ἠελησαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν μὲν Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν Ἰησοῦς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ ὑμᾶς 12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως— ἢ οὐχὶ καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν δόξᾳ ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ ἑνεργόντοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπερτῆς πίστεως ὑμῶν 3 τὸ μὴδενα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε

ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ

4 Λοιπὸν ὁὖν ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε

μᾶλλον. 2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 16 ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν 3 τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς καταβήσεται ἀπ’ οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν πορνείας, 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἔπειτα σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις μὴ εἰδότα τὸν θεόν, 6 τὸ μὴ υπερβαίνειν καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. 18 αὐτοῦ, διότι ἕκδικος ἡ κύριος περὶ πάντων ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ τούτοις.

διεμαρτυράμεθα. 7 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς 5 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ’ ἐν ἁγιασμῷ. 8 τοιγαροῦν ὁ ἁθελῶν οὐκ ἄνθρωπον ἁθελεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν ἁγίον εἰς ὑμᾶς. 9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρειαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, 11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ἡσυχαστῶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, 12 ἵνα περιπατῆτε εὐσημονῶς πρὸς τοὺς ἕξω καὶ μηδενὸς χρειαν ἔχητε. 13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν ἁγιωμένων ἵνα μὴ λυπηθῆτε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. 14 εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἁγίον σὺν αὐτῷ. 15 τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρειαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι, 2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ἡμέραν κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. 3 ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὥδιον τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃσιν. 4 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς ἡμέραν κλέπτῃς καταλάβῃ, 5 πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμὲν νυκτός οὐδὲ σκότους· 6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὥς οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτός καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτός μεθύουσιν· 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· 9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος ὑμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. 11 διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς

τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν
δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν
κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ
ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ
διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς
14 παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν,
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** ὁρᾶτε μή
τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν ἰδιώκετε εἰς ἀλλήλους
καὶ εἰς πάντας. **16** πάντοτε χαίρετε, **17**
ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** ἐν παντὶ
εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** τὸ πνεῦμα μὴ
σβέννυτε, **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε·
21 πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,
22 ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23**
Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς
ὀλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα
καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ
παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τηρηθεῖη. **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς
καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, ἱπροσεύχεσθε περὶ
ἡμῶν. **26** ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας
ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ἐννοκίζω ὑμᾶς τὸν
κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν
τοῖς ἀδελφοῖς. **28** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν ῥολογίᾳ πυρός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (aiōnios g166) **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν

εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὥς δι' ἡμῶν, ὥς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός. **5** οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν ἐν τῷ ῥεαλισμῷ. **7** τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται. **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τὴν ἐπιφανείαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ, **9** οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἁδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· **11** καὶ διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ

θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι παράδοσιν ἣν ᾿παρελάβοσανπαρ᾿ ἡμῶν. 7
 αὐτοὺς τῷ ψεύδει, 12 ἵνα κριθῶσιν αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς,
 ᾿πάντεςοὶ μὴ πιστεύσαντες τῇἀληθείᾳ ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν 8 οὐδὲ
 εὐδοκῆσαντες ᾿τῇ ἀδικίᾳ. 13 Ἡμεῖς δὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ τινος, ἀλλ᾿
 ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ᾿νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα
 κυρίου, ὅτι εἶλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ᾿ἀπαρχήνεις ὑμῶν. 9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν,
 σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀλλ᾿ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν
 ἀληθείας, 14 εἰς ᾿ὀκάλεσεν ὑμᾶς διὰ εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. 10 καὶ γὰρ ὅτε
 τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν
 δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι
 ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε μὴδὲ ἐσθιέτω. 11 ἀκούομεν γὰρ τινας
 τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν
 λόγου εἴτε δι᾿ ἐπιστολῆς ἡμῶν. 16 ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους 12
 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ
 καὶ ᾿θεὸς᾿όπατήρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
 ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν
 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (aiōnios g166) ἄρτον ἐσθίωσιν. 13 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί,
 17 παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ μὴ ᾿ἐγκακήσητεκαλοποιοῦντες. 14 Εἰ
 ᾿στηρίζαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν
3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε,
 ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ ᾿μῇσυναμίγνυσθαιαὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ 15
 καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε
 καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς
 πονηρῶν ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων ἢ πίσις. 3 πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος,
 ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ εἰρήνης δῶῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς
 πονηροῦ. 4 πεποιθάμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ᾿ ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων
 ὑμᾶς, ὅτι ἂ ᾿παραγγέλλομενκαὶ ποιεῖτε ὑμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου,
 καὶ ποιήσετε. 5 ὁ δὲ κύριος κατευθύναι ὅ ἔστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως
 ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ γράφω. 18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. Χριστοῦ μετὰ πάντων ᾿ὕμῶν
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ᾿ἡμῶνἸησοῦ Χριστοῦ
 στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ
 ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
2 Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει— **5** τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. **12** Ὁ Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·

ἀλλὰ ἡλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ, **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς ἡμῶν τὴν ἄπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīdnios g166) **17** τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ἁγίῳ, τιμῇ καὶ δόξῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aīōn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** τούτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** εἰς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῦς ἰδίους· **7** εἰς ὃ ἐτέθη

ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος— ἀλήθειαν σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῶ
 ᾿λέγω οὐ ψεύδομαι— διδάσκαλος ἐθνῶν προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, **9** ἔχοντας
 ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. **8** Βούλομαι οὖν τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ
 προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ συνειδήσει. **10** καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν
 τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι
 ὀργῆς καὶ ᾿διαλογισμοῦ **9** ὡσαύτως ὄντες. **11** γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ
 ᾿καὶγυναϊκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν. **12**
 αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες,
 ἐν πλέγμασιν ᾿καὶ ᾿χρυσίῳ ἢ μαργαρίταις τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων
 ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, **10** ἀλλ᾿ ὃ πρέπει οἴκων. **13** οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες
 γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ
 δι᾿ ἔργων ἀγαθῶν. **11** γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ
 μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. **12** ᾿διδάσκειν ᾿Ιησοῦ. **14** Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων
 δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἔλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει, **15** ἐὰν δὲ
 ἄνδρός, ἀλλ᾿ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **13** Ἀδὰμ γὰρ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
 πρῶτος ἐπλάσθαι, εἴτα Εὐᾶ. **14** καὶ Ἀδὰμ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
 οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ᾿ἐξαπατηθεῖσα ἐν θεοῦ ζῶντος, στυλὸς καὶ ἑδραίωμα τῆς
 παραβάσει γέγονεν. **15** σωθήσεται δὲ διὰ ἀληθείας. **16** καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν
 τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ᾿Ὅς ἐφανερώθη
 καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη
 ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
3 Πιστὸς ὁ λόγος εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται,
 καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. **2** δεῖ οὖν

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς **4** Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν
 γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς
 κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, **3** μὴ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις
 πάροινον, μὴ ᾿πλήκτην ἀλλὰ ἐπεικῇ, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων **2** ἐν ὑποκρίσει
 ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, **4** τοῦ ἰδίου οἴκου ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν
 καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ἰδίαν συνείδησιν, **3** κωλυόντων γαμεῖν,
 ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. **5** (εἰ ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς
 δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστεῖναι οὐκ ἐπιδόξασθαι τοῖς πιστοῖς
 οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται; καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. **4** ὅτι πᾶν
) **6** μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον
 κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. **7** δεῖ ᾿δέκαὶ μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, **5**
 μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ
 ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα ἐντεύξεως. **6** Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
 τοῦ διαβόλου. **8** Διακόνους ὡσαύτως ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος ᾿Χριστοῦ

Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλπικεν ἐπὶ θεὸν καὶ προσμένει ταῖς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ δέησεν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας, 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας· 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε τέθνηκεν. 7 καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὦσιν· 8 εἰ δέ τις τῶν σωματικῇ γυμνασίᾳ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἰδίων καὶ ῥάλλιστα οὐκ ἐπὶ προνοεῖ ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα τὴν πίστιν ἡρνηται καὶ ἐστὶν ἀπίστου ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς χειρῶν. 9 Χίρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. 9 πιστὸς ὁ ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνδὸς ἀνδρὸς λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, 10 εἰς γυνή, 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ τοῦτο ῥάλλοποιῶμεν καὶ ὁνειδιζόμεθα ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστιν σωτὴρ πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, πάντων ἀνθρώπων, ῥάλλιστα πιστῶν. 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 μηδεὶς 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἄλλὰ γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ, τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· 13 ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσιν, παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 μὴ ἀμέλει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὁ ἐδόθη σοὶ διὰ ἀργαί ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 βούλομαι πρεσβυτερίου. 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ῥῥάσιν· 16 οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· 15 ἥδη γὰρ αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. 16 καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ. 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἣ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ῥεπαρκεῖται αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσῇ. 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθωσαν, ῥάλλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καὶ ῥάλλιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· 20 ῥεπαρκεῖται αὐταῖς, ῥεπαρκεῖται αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσῇ. 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθωσαν, ῥάλλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καὶ ῥάλλιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· 20 ῥεπαρκεῖται αὐταῖς, ῥεπαρκεῖται αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσῇ.

ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. δυνάμεθα· 8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ 21 διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. 9 Ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. 22 χεῖρας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον ἀμαρτίας ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. καὶ ἀπώλειαν· 10 ῥίζα γὰρ πάντων 23 μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλὰ οἶνω ὀλίγῳ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς χρῶ διὰ τὸν ἱστόμαχον· καὶ τὰς πυκνάς σου τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας. 24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν πολλαῖς. 11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ ταῦτα δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· 25 ὡσαύτως καὶ φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, τὰ ἔργα τὰ καλὰ· πρόδηλα καὶ τὰ ἄλλως πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν· 12 ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται. 2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. 3 εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, 5 διαπαραιτρεῖται διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· 6 ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς· 7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι

ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166) 13 παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ Ὑψιζογονούντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, 14 τηρεῖσθαι σε τὴν ἐντολήν· ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἣν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. (aiōnios g166) 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἡλπικένοι ἐπιπλοῦτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ ὁρῶν παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) 18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ῥόντως ζωῆς. 20 Ὡ Τιμόθεε, τὴν
παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ἥντινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.
Ἡ χάρις ᾧ μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ δια-
θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ
τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω
ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς
ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνηεῖαν ἐν
ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας **4**
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν
δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ **5** ὑπόμνησιν
ἡ λαβώντῃς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
ἣτις ἐνέγκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου
Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκώ
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ
ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
μου· **7** οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ
σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν
δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον
τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, **9** τοῦ
σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλῆσει
ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων,
(**aiōnios g166**) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ
τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος **12** δι'
ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ
πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων
ᾧ παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **14** τὴν καλὴν
παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου
τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο
ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
ᾧ ἐστὶν φύγελος καὶ Ἑρμογένης. **16** δῶη
ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου
οὐκ ἐπαισχύνθη· **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ Ἰσπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν—
18 δῶη αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ
κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ— καὶ ὅσα ἐν
Ἑφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ἃ
ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3**
συγκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ. **4** οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται
ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ
στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· **5** ἐὰν
δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ
νομίμως ἀθλήσῃ· **6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.
7 νόει ὁ λέγω· δώσει γάρ σοι ὁ κύριος
σύνησιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου· **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς
κακοῦργος. ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ
δέδεται· **10** διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
αἰωνίου. (aiōnios g166) 11 πιστὸς ὁ λόγος· γεννῶσι μάχας· 24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ
εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας,
12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· διδακτικόν, ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραΰτητι
εἰ ἄρνησόμεθα· κἀκεῖνος ἀρνήσεται· παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους,
ἡμᾶς· 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μήποτε· δῶν αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς
μένει· ἄρνήσασθαι ἐαυτὸν οὐ δύναται. 14 ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ ἀνανήψωσιν
Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγραμένοι
ἐνώπιον τοῦ ἑκείνου μὴ λογομαχεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
τῶν ἀκουόντων. 15 σπούδαςον σεαυτὸν
δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην
ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας. 16 τὰς δὲ βεβήλους
κενοφωνίας περίστας· ἐπὶ πλεῖον γὰρ
προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος
αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὧν ἔστιν
Ἰυμέναιος καὶ Φίλιτος, 18 οἵτινες περὶ τὴν
ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν
ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν
τινῶν πίστιν. 19 ὁ μέντοι στερεὸς
θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν
σφραγίδα ταύτην· Ἔγνων κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ, καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου. 20 Ἐν
μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκευὴ
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν· 21 ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἐαυτὸν
ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν,
ἡγιασμένον, ἑὺχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. 22 τὰς
δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίδωκε
δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ
3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· 2 ἔσονται
γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι,
ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,
γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3
ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται,
προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι
μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν
εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι·
καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 ἐκ τούτων γὰρ
εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ
ἑαυτοὺς ἀπαυλίζοντες· γυναικάρια σεσωρευμένα
ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις,
7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 ὃν
τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστανται
τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι
τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 ἀλλ' οὐ
προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, ἡ
γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν,
ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ
ἑαυτὸν ἀπαρνησάμενος τῇ διδασκαλίᾳ,
τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς

διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ οἶος διωγμὸς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει με ἑρρύσατο ὁ κύριος. 12 καὶ πάντες δὲ οἱ μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος θέλοντες ἔζην εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κριτῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν διωχθήσονται· 13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, 9 Σπούδασον ἔλθεῖν πρὸς με ταχέως· 10 πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 σὺ δὲ μένε Δημᾶς γάρ με ἔγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, τῶν νῦν μαθητῶν, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε (aiōn g165) 11 Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. σοφίαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, Χριστῷ Ἰησοῦ· 16 πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος ἐστὶν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν, 12 καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 τὸν ἐλέγμον πρὸς ἐπαιδοῦσιν, πρὸς παιδείαν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ἐξηρτισμένος. ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο—

4 Ὁ Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ἅπαντας καὶ νεκροῦς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίαις ἐπιθυμίαις ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφύετο. 7 τὸν καλὸν ἀγῶνα

ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ— 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσω, λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρεγένετο ἀλλὰ πάντες με ἔγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν— 17 ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἑρρυσθῇ ἐκ στόματος λέοντος. 18 ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. (aiōn g165) 19 Ἀσπασαί Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἔλθεῖν. Ἀσπάζεται

σε Εὔβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ
Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ
Κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν

Προς Τитον

1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων (aiōnios g166) **3** ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίους, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν ἠρέπην ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃ κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πληκτικὴν, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἰπὲν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρητὴς αἰεὶ ψεύσεται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· **13** ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής, δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοὺς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἶδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. **2** πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Πρεσβύτειδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους· μὴ δέοις πολλῶν δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζουσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουργούς ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηθῇ. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἄφθοριαν· σεμνότητα **8** λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μὴδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πασίν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσηζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῇ, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμήσιν ἐν πασίν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις **12** παιδεύουσα ἡμᾶς,

ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀνθρώποις 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (αἰθῆ g165) 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα μάταιοι. 10 αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 ὃς 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσεται ἁμαρτάνει, ὧν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάριση πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς μηδεὶς σου τὸν νομικὸν καὶ Ἐπολλῶν σπουδαίως περιφρονεῖτω. πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14

3 Ὑπομίμησεν αὐτοὺς ἄρχαις ἐξουσίαις μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, 2 μηδένα ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὧσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις μετὰ πάντων ὁμῶν

3 Ὑπομίμησεν αὐτοὺς ἄρχαις ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἠἰσίοισαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι ᾗμεν τῆς ἐλπίδος ζωῆς αἰωνίου. (αἰθῆnios g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν **2** καὶ Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Ἰησοῦν **7** ἡχαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ— **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον, **11** τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἢ ἄλλὰ κατὰ ἐκούσιον· **15** τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (aiōnios g166) **16** οὐκέτι

ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Ἰησοῦ **21** πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἁλὲγῶ ποιήσεις. **22** ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν, ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζεταιται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος, ἡμῶν

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2** ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· **(αἰθῆ g165)** **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως, 'δι' αὐτοῦ καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; **6** ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. **7** καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, 'καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας σου **(αἰθῆ g165)** **9** ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· **10** καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12**

καὶ ὥσεί περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **13** πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἵρηκέν ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν. **2** εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείois τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν; **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· **6** διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; **7** ἡλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ γὰρ ὑποτάσσαιτὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· **9** τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλου ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφανωμένον, ὅπως ἡχωρίσθῃ ὑπὲρ

παντὸς γεύσεται θανάτου. **10** Ἐπρεπεν ὁ ἑδὲπάντα κατασκευάσας θεός. **5** καὶ γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα αὐτοῦ ὡς θεραπόντων εἰς μαρτύριον τῶν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ λαληθησομένων, **6** Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ παθημάτων τελειῶσαι. **11** ὅτε γὰρ ἀγιάζων τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅς οἱ ἑσμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἑάντην παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἥν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς ἑλπίδοςκατάσχωμεν. **7** Διό, καθὼς λέγει τὸ αὐτοὺς καλεῖν, **12** λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἀκούσητε, **8** μὴ σκληρύνετε τὰς ἐκκλησίας ὑμῶν σε· **13** καὶ πάλιν· Ἐγὼ καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ἔσομαι πεποithῶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. **14** ἐρήμῳ, **9** οὗ ἑπείρασανοὶ πατέρες ὑμῶν Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου **10** καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως τεσεεράκοντα ἔτη διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου ταύτηκαὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· **11** ὡς θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, **15** καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **12** βλέπετε, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν **16** οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, **13** ἀλλὰ παρακαλεῖτε **17** ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ τὸ Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἑτις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας· **14** ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· **18** ἐν ᾧ μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγονάμεν, γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. **15** ἐν τῷ

3 Ὅθεν, ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. **3** πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· **4** πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος,

λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπύκρναν; ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; **17** τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσεεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** τίσιν δὲ ὥμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ

μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι· **2** καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ ἀκακεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ ἑσυγκεκρασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** εἰσερχόμεθα γὰρ ἑῖς κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων, **4** εἶρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6** ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, **7** πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται Σήμερον ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· **8** εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. **9** ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς Ἀαρών. **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· **10** ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. **11** σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄκρι μερισμοῦ ψυχῆς ἑκαὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· **13** καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· **15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, ἑπεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. **16** προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρηγορίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, **2** μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται ἀσθενείαν, **3** καὶ ὅτι αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ αὐτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. **4** καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἑκαθὼς περκαὶ Ἀαρών. **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· **6** καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, (αἰθῆ g165) **7** ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς

ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7
 εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ γῆ γὰρ ἡ πιουῖσα τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἑρχόμενον
 ὦν υἱός, ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθεν τὴν πολλάκις ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην
 ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο ‘πᾶσιν εὐθետον ἐκείνοις δι’ οὓς καὶ γεωργεῖται,
 τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 αἰωνίου, (aīōnios g166) 10 προσαγορευθεὶς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος
 Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπεῖσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν,
 λόγος καὶ δυσερμηνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα
 νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· 12 καὶ σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν· 10 οὐ
 γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου
 χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν ‘καὶ τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ
 ὑμᾶς ‘τινὰτὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ
 λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν διακονοῦντες. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον
 ἔχοντες γάλακτος, ‘οὔστερεᾶς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
 13 πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι
 λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἐστίν· 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ
 τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
 διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. 13
 ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ
 λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ
 πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας
 ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ
 θεόν, 2 βαπτισμῶν ‘διδαχὴν ἐπιθέσεως
 τε χειρῶν, ἀναστάσεως ‘τε νεκρῶν καὶ
 κρίματος αἰωνίου. (aīōnios g166) 3 καὶ τοῦτο
 ‘ποιήσομεν ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός. 4
 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας
 γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου
 καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἀγίου
 5 καὶ καλὸν γευσάμενους θεοῦ ῥῆμα
 δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aīōn g165) 6
 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς
 μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν

Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός,
 ἐπεὶ κατ’ οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι,
 ὥμοσεν καθ’ ἑαυτοῦ, 14 λέγων· ‘Εἰ μὴν
 εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων
 πληθυνῶ σε· 15 καὶ οὕτως μακροθυμήσας
 ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἄνθρωποι γὰρ
 κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης
 αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ
 ὄρκος· 17 ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος
 ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς
 ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς
 αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο
 πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον
 ψεύσασθαι ‘θεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν
 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς
 προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἦν ὡς ἄγκυραν
 ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ‘ἀσφαλιῆτε καὶ βεβαίαν

καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραὰμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνεύόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅς ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. 4 εωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν ᾧ Ἀβραὰμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 8 καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ὡς ἔπος εἶπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται, 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Ὁ Μελχισέδεκ 11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἑνενομοθέτηται

τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. 13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. 15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, 17 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. (aiōn g165) 18 ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. 20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, (aiōn g165) 22 κατὰ τοσοῦτο· κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. 23 Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· (aiōn g165) 25 ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26

Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἱκαίεπρεπεν ἀρχιερεὺς, καινὴν, 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν τῶν οὐρανῶν γενόμενος· 27 ὃς οὐκ ἔχει ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀγὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. 10 ὅτι ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ (τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας)· Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει 28 ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱόν, αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (αἰθῆ g165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις,

τοιοῦτον ἔχον ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπληξεν ὁ κύριος, ἱκαὶ ἀνθρώπος. 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. 4 εἰ μὲν οὖν ἡν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ ἱκόντᾳ δῶρα· 5 (οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκικᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἡ ἢ τε κεκηρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Ὅρα γάρ, φησὶν, ποιήσεις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια· 3 μετὰ πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεῖχθέντα δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ σοι ἐν τῷ ὄρει)· 6 ἱκνυδὲ διαφορωτέρας λεγομένη Ἄγια Ἁγίον, 4 χρυσοῦν ἔχουσα τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρεῖττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρεῖττοσιν περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκεῖνη ἦν ἁμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· 8 μεμφόμενος γὰρ ἱαυτοὺς λέγει· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς

μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ ἱκροῦ ἔξω μεγάλου αὐτῶν. 12 ὅτι ἱλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἱαυτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 13 ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαιῶκεν τὴν πρώτην, τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

9 Εἶχε μὲν ἱκνὴ πρώτη δικαιοῶματα λατρείας τὸ τε ἅγιον κοσμικόν. 2 σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἡ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια· 3 μετὰ τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια Ἁγίον, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἡ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶν τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶν ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς

μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· **17**
 οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, **7** διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ
 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμίποτεῖσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. **18** ὅθεν
 μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται·
 ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ **19** λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
 λαοῦ ἀγνοημάτων, **8** τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ἑτονόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ,
 πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι λαβὼν τὸ αἷμα τῶν ἡμόσχωι μετὰ ὕδατος
 τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὕσσωπου αὐτό τε
 ἐχούσης στάσιν, **9** ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν,
 καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἡνδῶρα τε **20** λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
 καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· **21** καὶ
 κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν.
 διαφόροις βαπτισμοῖς, ἑδικαιώματα σαρκὸς **22** καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται
 μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. **11** κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας
 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν οὐ γίνεται ἄφεσις. **23** Ἀνάγκη οὖν τὰ
 ἡγενομένων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' οὕτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια
 ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, **12** οὐδὲ κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. **24** οὐ γὰρ
 δι' αἵματος τράγων καὶ ἡμόσχωι διὰ δὲ εἰς χειροποίητα ἑισῆλθεν ἅγια Χριστός,
 τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν
 τὰ ἅγια, αἰώνιον λύτρωσιν εὐράμενος. οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ
 (αἰθῆνος **g166**) **13** εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· **25** οὐδ' ἵνα πολλάκις
 ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς
 τοὺς κεκοινωνμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν
 σαρκὸς καθαρότητι, **14** πόσω μᾶλλον τὸ αἷματι ἄλλοτρίῳ, **26** ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν
 αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου πολλὰκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
 ἑαυτόν προσήνεγκεν ἁμῶμον τῷ θεῷ, ἡνυνιδὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
 καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν εἰς ἀθέτησιν ἡμαρτίας διὰ τῆς θυσίας
 ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι. (αἰθῆνος **g166**) **15** Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, **28** οὕτως
 ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ
 παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἡμαρτίας, ἐκ δευτέρου
 κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. χωρὶς ἡμαρτίας ὁφθήσεται τοῖς αὐτὸν
 (αἰθῆνος **g166**) **16** ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιάν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετὰ μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν γὰρ τὸ εἰρηκέναι **16** Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν διαθήσεται πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν ἐκεῖνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε ἑδύναται τοὺς ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν προσερχομένους τελειῶσαι· **2** ἐπεὶ οὐκ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, **17** καὶ τῶν ἄν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν μηδεμίαν ἔχειν ἕτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν οὐ μὴ ἠμνησθῆσομαι· **18** ὅπου δὲ ἄφεσις τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ ἑκαθαρισμένους τούτων, οὐκέτι προσφορά περὶ ἁμαρτίας. **3** ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' **19** ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς ἐνιαυτόν, **4** ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. **5** διὸ **20** ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· Θυσίαν καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **21** καὶ ἱερέα μέγαν κατηρίσω μοι· **6** ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, **22** προσερχώμεθα ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας, **7** τότε εἶπον· Ἰδοὺ μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ ἑμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου. **8** συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ ἀνώτερον λέγων ὅτι Ἐθυσίας καὶ προσφοράς σῶμα ὕδατι καθαρῷ· **23** κατέχωμεν τὴν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ ὁ ἐπαγγελάμενος· **24** καὶ κατανοῶμεν ἑνὸς προσφέρονται, **9** τότε εἶρηκεν· Ἰδοὺ ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ καλῶν ἔργων, **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **10** ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἔσμεν διὰ τῆς ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτ' ἄλλοι προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. **26** ἐφάπαξ. **11** Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας. **12** ὁὗτος δὲ **27** φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, **28** ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀποθνήσκει· **29** πόσῳ δοκεῖτε χείρονος **14** μᾶλλον γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ ἀξιωθῆσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. **15** μαρτυρεῖ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης

κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ δώροις αὐτοῦ 'τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. **30** οἶδαμεν ἀποθανῶν ἔτι 'λαλεῖ **5** Πίστει 'Ενώχ γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ 'άνταποδώσω καὶ πάλιν· Ἐκρινεῖ κύριος τὸν ἠύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· λαὸν αὐτοῦ. **31** φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς πρὸ γὰρ τῆς 'μεταθέσεως μεμαρτύρηται χεῖρας θεοῦ ζῶντος. **32** Ἀναμνησθεσθε δὲ εὐαρεστηκέναι τῷ θεῷ, **6** χωρὶς δὲ πίστεως τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν **33** τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν γίνεται. **7** Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ οὕτως ἀναστρεφομένων γεννηθέντες· **34** τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς καὶ γὰρ τοῖς 'δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο 'ἐαυτοὺς κρεῖττονα 'ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. κληρονόμος. **8** 'Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ **35** μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑπῆκουσεν ἐξελθεῖν εἰς 'τόπον ὃν ἤμελλεν ὑμῶν, ἣτις ἔχει 'μεγάλην μισθαποδοσίαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν **36** ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. **9** Πίστει θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε παρῳκήσεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς τὴν ἐπαγγελίαν· **37** ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει· **38** ὁ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς δὲ δίκαιός 'μου ἐκ πίστεως ζησεται, καὶ ἐὰν ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· **10** ἐξεδέχετο γὰρ τὴν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν τοῖς θεμελίοις ἔχουσιν πόλιν, ἧς τεχνίτης αὐτῷ. **39** ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. **11** Πίστει καὶ 'αὐτῇ ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ψυχῆς.

11 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· **2** ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. **3** Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων 'τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. (aiōn g165) **4** Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς

ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν 'ἡλικίας ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· **12** διὸ καὶ ἄφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. **13** Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ 'λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **14** οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες

ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. **15** πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἡμνημονεύουσιν ἀφ' ἧς ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ ἔξέβησαν εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· **16** αὐτῶν. **29** Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν νῦν δὲ κρεῖττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς ἧς πεῖραν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. **30** θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἡτοίμασεν πίστει τὰ τεῖχη Ἱερικῶν ἔπεσαν κυκλωθέντα γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενήνοχεν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** πίστει Ῥαὰβ ἡ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, μονογενὴ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης. ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει ἔμε γὰρ Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, **19** διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ, λογιζάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν ῤαμψὼν Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν καὶ τῶν προφητῶν, **33** οἱ διὰ πίστεως παραβολῇ ἐκομίσατο. **20** Πίστει καὶ περὶ κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, καὶ τὸν Ἡσαΐ. **21** πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἔφραξαν στόματα λεόντων, **34** ἔσβησαν ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου ἔδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν αὐτοῦ. **22** πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἰσχυροῦ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, ἀλλοτρίων· **35** ἔλαβον γυναῖκες ἐξ καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. **23** ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ τύχωσιν· **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ διάταγμα τοῦ βασιλέως. **24** πίστει Μωϋσῆς μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς καὶ φυλακῆς· **37** ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν θυγατρὸς Φαραῶ, **25** μᾶλλον ἐλόμενος ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιῆλθον συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **26** μείζονα πλουτὸν ἡγησάμενος τῶν **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ἐπὶ ἐρημίαις Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τοῦ Χριστοῦ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς· **39** καὶ πάντες μισθαποδοσίαν. **27** πίστει κατέλιπεν μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ θεοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα ἐκαρτέρησεν. **28** πίστει πεποίηκεν τὸ μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος γόνατα ἀνορθώσατε, **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ ῥποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, **15** τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης χάριτος τοῦ θεοῦ, μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου φύουσα ἐνοχλῇ καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσιν τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. **3** Ἀναλογίσασθε γὰρ ῥπολλοὶ **16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν Ἑσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδεδετο ἀμαρτωλῶν εἰς ἑαυτοὺς ἀντιλογίαν, ἵνα τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ **17** ἴστε γὰρ ὅτι μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομησαὶ τὴν **4** οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, **5** τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρύων καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ῥψηλαφωμένω καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου γνόφῳ καὶ ῥζόφῳ καὶ θυέλλῃ **19** καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι ὃν παραδέχεται. **7** εἰς παιδείαν ὑπομένετε· αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ῥγάρυιός ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** εἰ δὲ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· **21** καί, οὕτω χωρὶς ἔστε παιδείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς πάντες, ἄρα νόθοι· καὶ οὐχ υἱοὶ ἔστε. **9** εἶπεν· ῥΕκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. **22** εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας ἀλλὰ προσελήλυθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει εἵχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνεντρεπόμεθα· οὐ θεοῦ ζῶντος, ῥΙερουσαλήμ ἐπουρανίῳ, ῥπολὺμᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει **23** καὶ πνευμάτων καὶ ζήσομεν; **10** οἱ μὲν γὰρ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ῥἀπογεγραμμένων πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ ἐπαιδεύον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, **24** καὶ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** πᾶσα διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥδὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν ῥΑβελ. **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ῥἐξέφυγον ἐπὶ ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα,

ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν λατρεύοντες. 11 ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων ἀποστρεφόμενοι· 26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν τοῦ αἵματος ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ γῆν ἐσάλειψεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελλται ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ ῥαίσω μόνον ἔξω τῆς παρεμβολῆς· 12 διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 τὸ ἀγίασῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω δὲ Ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τῆς πύλης ἔπαθεν. 13 τοίνυν ἐξερχώμεθα μετὰ θένος ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν σαλευόμενα. 28 διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. 14 οὐ γὰρ παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἑλπίδα λατρεύμεν ἀρέστως τῷ θεῷ μετὰ μέλλουσας ἐπιζητοῦμεν· 15 δι' αὐτοῦ εὐλαβείας καὶ δέους, 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 μιμηθήσεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. 5 ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἄνω οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω 6 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμήσθε τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆ γ165) 9 διδασκαλίας ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες 10 ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ

λατρεύοντες. 11 ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων ἀποστρεφόμενοι· 26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν τοῦ αἵματος ἀμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ γῆν ἐσάλειψεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελλται ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ ῥαίσω μόνον ἔξω τῆς παρεμβολῆς· 12 διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 τὸ ἀγίασῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω δὲ Ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τῆς πύλης ἔπαθεν. 13 τοίνυν ἐξερχώμεθα μετὰ θένος ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν σαλευόμενα. 28 διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. 14 οὐ γὰρ παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἑλπίδα λατρεύμεν ἀρέστως τῷ θεῷ μετὰ μέλλουσας ἐπιζητοῦμεν· 15 δι' αὐτοῦ εὐλαβείας καὶ δέους, 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. 16 τῆς δὲ εὐπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσαντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, ᾧ πεποιθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. 19 περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, (αἰθῆnios g166) 21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (αἰθῆ g165) 22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως, καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. 23 γινώσκετε τὸν ἀδελφόν

ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἔαν
τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. **24** ἀσπάσασθε
πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
τοὺς ἀγίους. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς
Ἰταλίας. **25** ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν

Ιακωβου

1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν
ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ
δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται
ὑπομονήν· **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον
ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι,
ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος
θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ ἡμῶν ἐκζητούντος, καὶ
δοθήσεται αὐτῷ· **6** αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος
ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ· **7** μὴ γὰρ οἴεσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου· **8**
ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς
ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ
πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς
ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** ἀνέτειλεν
γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανεν
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν
καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος
ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκιμὸς
γενόμενος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς, ὃν ἔπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
13 μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ
θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός
ἐστίν· κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδέν· **14**
ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος

15 εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει
ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκύει θάνατον. **16** μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστίν, καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ
ἐνὶ παραλλαγῇ ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18**
βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας,
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν
αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ἰστε ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί. ἔστω ὁ ἄνθρωπος ταχύς
εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι,
βραδὺς εἰς ὀργήν, **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς
δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. **21** διὸ
ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν
κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον
λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ
ἄκροαται μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς.
23 ὅτι εἴ τις ἄκροατὴς λόγου ἐστίν καὶ οὐ
ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν
ἐσόπτρῳ, **24** κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν
καὶ ἀπελήλυθεν καὶ εὐθέως ἐπελάθετο
ὅποῖος ἦν. **25** ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον
τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας,
οὐκ ἄκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος
ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν
τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ
θρησκὸς εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν
αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ τούτου
μάταιος ἡ θρησκεία. **27** θρησκεία καθαρὰ
καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ ᾧ καὶ πατρὶ αὕτη
ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἑαυτῶν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ ἡμιπολλοὶ ἐφημέρου τροφῆς, **16** Χριστοῦ τῆς δόξης; **2** ἂν γὰρ εἰσέλθῃ εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος εἰρήνην, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι, **3** ἐπιβλέψῃτε δὲ ἐπὶ τὸν τίτλον; **17** οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἂν μὴ φοροῦνται τὴν ἐσθῇτα τὴν λαμπρὰν καὶ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. **18** Ἄλλ' εἶπτε· Σὺ καθὼς ὡς καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις καὶ γὰρ ἔργα ἔχω. εἶπτε· Σὺ στήθι ἢ καθὼς ἐκεῖ ὑπὸ τὸ δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἡμιπολλοὶ ἔργων ὑποπόδιόν μου, **4** οὐδὲν κριθῇ ἐν ἑαυτοῖς καὶ γὰρ ὅσοι δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **πίστις 19** σὺ πιστεύεις ὅτι ἔστιν ὁ θεός; **5** ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ καὶ φρίσσουσιν. **20** θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς ἀνθρωπίνης κενῆς, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων βασιλείας ἧς ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ἡμιπολλοὶ ἐστιν; **21** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ αὐτόν; **6** ὑμεῖς δὲ ἡμιπολλοὺς τὸν πτωχόν. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνεγένετο Ἰσαὰκ τὸν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** βλέπεις καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσεν νόμον τελεῖται βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. **24** καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ὁρᾷτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὁμοίως δὲ καὶ νόμου ὡς παραβάται. **10** ὅστις γὰρ ὅλον Ἐὰν ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, τὸν νόμον ἡμιπολλοὶ, δὲ ἐν ἐνί, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρᾳ γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ ὁδῶ ἐκβαλοῦσα; **26** ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα ἡμιπολλοὶ φονεῖς εἰ δὲ οὐ χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστὶν, οὕτως καὶ ἡ ἡμιπολλοὶ φονεῖς δέ, γέγονας παραβάτης πίστις ἡμιπολλοὶ ἔργων νεκρά ἐστὶν. νόμου. **12** οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως **3** Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἡμιπολλοὶ μέλλοντες ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα κρίνεσθαι. **13** ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ ἡμιπολλοὶ μεθ' ἡμᾶς· **2** πολλὰ γὰρ πταίομεν μὴ ποιήσαντι ἡμιπολλοὶ κατακαυχᾶται ἡμιπολλοὶ κρίσεως. **14** Τίτλον, ἀδελφοί μου, ἂν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; ὅλον τὸ σῶμα. **3** εἰ δὲ τῶν ἡμιπολλοὶ τοὺς μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** ἡμιπολλοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν ἡμιπολλοὺς εἰς τὸ

πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν. **4** ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τῆλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἁνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται· **5** οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ ἡμεγάλα αὐχεῖ. Ἴδου ἡλικὸν πῦρ ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει· **6** καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἁδικίας· ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· **8** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἁκατάστατον κακόν, μεστὴ τοῦ θανατηφόρου. **9** ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· **10** ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐκ ἔστιν ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. **11** μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; **12** μή δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὐτε ἄλυκτον γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. **13** τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. **14** εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. **15** οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἁνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης· **16** ὅπου γὰρ

ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἁκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. **17** ἡ δὲ ἁνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἁδιάκριτος ἀνυπόκριτος· **18** καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; **2** ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· **3** αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. **4** ἡ μοιχαλίδες οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὅς ἐάνοῦν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. **5** ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὁ κατ' ὁμολογίαν ἐν ὑμῖν; **6** μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει· Ὁ θεὸς ὑπερῆφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. **7** ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύζεται ἅψ' ὑμῶν· **8** ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖτε ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. **9** ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· **10** ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. **11** Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλὼν ἀδελφοῦ ἡ κρινόντων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ

εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτὴς. **12** εἷς ἑαυτῷ ἑωὺς ἑαυτῷ πρόϊμον καὶ ὄψιμον. **8** ἔστιν νομοθέτης καὶ κριτὴς, ὁ δυνάμενος μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου τὸν ἑαυτῶν **13** Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες ἡγγικεν. **9** μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ' Σήμερον ἡ αὐριον ἑαυτῶν πορευόμεθα εἰς τὴνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῇτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς τὴν πόλιν καὶ ἑαυτῶν ποιεῖ ἐν αὐτῇ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. **10** ὑπόδειγμα ἑαυτῶν πορευόμεθα καὶ ἑαυτῶν ποιεῖμεν **14** οἵτινες λάβετε, ἀδελφοί τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὐριον ἑαυτῶν ποιεῖ μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἔστε ἡ πρὸς ὀλίγον ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου. **11** ἰδοὺ μακαρίζομεν φαινομένην, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένην. **15** τοὺς ὑπομείναντας τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε καὶ ἑαυτῶν ποιεῖ καὶ ἑαυτῶν ποιεῖ τοῦτο ἡ ἐκεῖνο. ὅτι πολὺ σπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ **16** νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις οἰκτιρῶν. **12** Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί ὑμῶν· πᾶσα ἀκούσις τοιαύτης πονηρίας ἐστίν. μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε **17** εἰδότες οὐκ καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινα ὅρκον· ἦτω δὲ ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν. ὑμῶν τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ, ἵνα μὴ

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλοφύροντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. **2** ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατΐεται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν· ὥς πῦρ ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. **4** ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμειψάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ· εἰσεληλύθασιν **5** ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **6** κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον. οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν; **7** Μακροθυμήσατε οὐκ, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ'

ὑπὸ κρίσιν πέσῃτε. **13** Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. **14** ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες τὸν ἑαυτῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου· **15** καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ ἀμαρτίας ἡ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. **16** ἐξομολογεῖσθε ὁὐκ ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας καὶ ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε. πολὺ ἰσχύει δέ τις δικαίου ἐνεργουμένη. **17** Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ὑμῖν, καὶ προσευχῇ προσήγατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· **18** καὶ πάλιν προσήγατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑπέτατο ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί μου ἔάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20**

Ἔγινωσκετέω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦσώσει ψυχὴν ἑαυτοῦ ἐκ
θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς **5** τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ ὁ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως ᾖ πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὁμῶν σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἔραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας **12**

οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὁμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** ὥς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται ὅτι Ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον ἡλικαρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ ὡς ὁ μένοντος (αἰθῆ g165) **24** διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς

ἄνθοςχόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ
ἄνθος ἐξέπεσεν· 25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ῥῆμα
τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα
δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ
πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε,
ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇτε εἰς σωτηρίαν, 3
εἰς ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. 4
Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα,
ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον
παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκτὸν ἔντιμον 5 καὶ
αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε
οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα
ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας
εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
6 διότι περιέχει ἐνγραφῇ Ἰδοῦ τίθημι
ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον ἐκλεκτὸν
ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεῦν ἐπ' αὐτῷ οὐ
μὴ κατασυνθῇ. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ
τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας 8 καὶ λίθος
προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ
προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες·
εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὑμεῖς δὲ γένος
ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος
ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς
ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ οὐκ
ἡλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες. 11 Ἀγαπητοί,
παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους
ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν,
αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς 12

τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἔχοντες καλὴν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν
ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσι τὸν θεὸν
ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον· εἴτε
βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν
ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν
κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν 15
(ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ,
ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων
ἀνθρώπων ἀγνωσίαν)· 16 ὡς ἐλεύθεροι,
καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας
τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι. 17
πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε
τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18
Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ
τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς
καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν
θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως·
20 ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες
καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ
ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε,
τοῦτο χάρις παρὰ θεῶ. 21 εἰς τοῦτο γὰρ
ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς
ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὗρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος
οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει,
παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 ὃς
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς
ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ
ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπιιάθητε. 25 ἦτε

γὰρ ὡς πρόβατα ἑλκυνόμενοι ἀλλὰ ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὁμοίως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα ἡ καὶ εἰς τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῇσονται **2** ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. **3** ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ ἡραεὶ καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής. **5** οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἁγίαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, **6** ὡς Σάρρα ἡ ὑπὸ κούρεντῳ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα ἥς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἁσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ ἡ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8** Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, ἡταπεινόφρονες **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τοῦναντίον δὲ ἡ εὐλογούντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. **10** ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν ἡγῶσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ ἡ χεῖλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, **11**

ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· **12** ὅτι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. **13** Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ἡζηλωται ἐγέννησθε; **14** ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, **15** κύριον δὲ τὸν ἡριστὸν ἀγίασατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἡτοιμοῖαί ἐπὶ ἀπολογία πάντι τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, **16** ἡλλά μετὰ πρᾶυτητος καὶ φόβου, συνειδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ ἡ καταλαλεῖσθε καταισχυθῶσιν οἱ ἡηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν ἡριστῷ ἀναστροφήν. **17** κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. **18** ὅτι καὶ ἡριστὸς ἡπαξ περὶ ἡμαρτιῶν ἡπαθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡ ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεῖς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεῖς δὲ πνεύματι. **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεῖς ἐκήρυξεν, **20** ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἡν ὀλίγοι τοῦτ' ἔστιν ὁκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. **21** ὁ ἡ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σῶζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἡπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως ἡησοῦ ἡριστοῦ, **22** ὅς ἐστιν ἐν ἡδεξιᾷ τοῦ πορευθεῖς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἡξουσίων καὶ δυνάμεων.

4 ἡριστοῦ οὖν ἡπαθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἡννοίαν ὀπλίσασθε, ὅτι

ὁ ἡμετέρος σαρκὶ πέπαιται ἡμαρτίας 2 δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἡναπαύεται 15 μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω
 ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν ὧς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς
 σαρκὶ βιώσαι χρόνον. 3 ἀρκετὸς ἡ γὰρ ἄλλοτριεπισκόπος 16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός,
 παρεληλυθὼς ἡ χρόνος τὸ βούληματῶν μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν
 ἔθνεσιν ἡ κατειργάσθαι πεπορευμένους ἐν τῷ ὀνόματι τοῦτο. 17 ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ·
 κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν
 εἰδωλολατρίας. 4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18
 συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σφίζεται, ὁ ἀσεβὴς
 ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες 5 οἱ καὶ ἡμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; 19 ὥστε
 ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ
 κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς 6 εἰς τοῦτο ἡ θεοῦ πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς
 γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι ψυχὰς ἡ αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.
 μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ 5 Πρεσβυτέρους ὁ οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ
 θεὸν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν
 ἡγίκεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς
 ἡ εἰσπροσευχάς· 8 πρὸ πάντων τὴν εἰς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης
 ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, ὅτι κοινωνός, 2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν
 ἀγάπη ἡ καλύπτει πλῆθος ἡμαρτιῶν· 9 ποίμνιον τοῦ θεοῦ, ἡ ἐπισκοποῦντες μὴ
 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ ἡ γογγυσμοῦ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως ἡ κατὰ θεόν,
 10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, 3
 ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ μὴδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων
 οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· 11 εἴ τις ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· 4 καὶ
 λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε
 ἐξ ἡσυχίας ἡ ἡσυχονγεῖ ὁ θεός ἵνα ἐν πᾶσιν τὸν ἡμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. 5
 δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἡσυχίας Χριστοῦ, ᾧ ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις.
 ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας πάντες δὲ ἡ ἀλλήλοισιν τὴν ταπεινοφροσύνην
 τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aīn g165) 12 Ἀγαπητοί, ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνους
 μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. 6
 πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταῖαν χεῖρα
 συμβαίνοντος, 13 ἀλλὰ καθὼς κοινωνοῦτε τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7
 τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες
 καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.
 χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι. 14 εἰ ὁ νειδίζεσθε 8 νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος
 ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος

περιπατεῖ ζητῶν ἵνα καταπιεῖν 9 ὧς
ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ
αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. 10 ὁ δὲ
θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Ἰησοῦ ὀλίγον
παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει,
σθενώσει, ἑμελιώσει (aiōnios g166) 11
αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν. (aiōn g165) 12 Διὰ Σιλουανοῦ
ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι,
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν
τοῦ θεοῦ εἰς ἣν ἵστητε 13 ἀσπάζεται ὑμᾶς
ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος
ὁ υἱός μου. 14 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγάπης, εἰρήνῃ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς
ἐν Ἰησοῦ

Πετρου Β΄

1 Ἐν τῷ Πέτρῳ δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσοτίμοις ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, **4** δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδωρηται, ἵνα διὰ τούτων γέννησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· **8** ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἄργους οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· **9** ὥς γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων· **10** διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· **11** οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (aiōnios g166) **12**

Διὸ ἡμελλήσωαί ὑμᾶς ὑπομινῆσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. **13** δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, **14** εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· **15** σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. **17** λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα— **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει. **19** καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγασῇ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, **21** οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ἡ προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἁπλοῦς ἀνθρώποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα

αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· 2 καὶ σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ταῖς ᾠπάταις αὐτῶν συνευχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὗς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται· 3 καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἁκαταπαύστους ἁμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται· οἷς δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, αὐτῶν οὐ ἔνυστάζει· 4 Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων κατάρας τέκνα, 15 ἁκαταλιπόντες εὐθεΐαν ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες ἁμαρτίζοντες τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσδὸρος μισθὸν κρίσιν τηρουμένους, (Tartaroō g5020) 5 καὶ ἀδικίας ἡγάπησεν 16 ἔλεγχον δὲ ἔσχεν ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωτον ἐν Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, ἀνθρώπου φωνῇ φθελγόμενον ἐκώλυσεν κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 6 καὶ τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. 17 Οὗτοί πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι· καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ ἁκαταστροφῆς κατέκρινεν, ὑπόδειγμα λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζῶφος τοῦ μελλόντων ἁσεβέσιν τεθεικώς, 7 καὶ ἁσκότους τετήρηται. (questioned) 18 ὑπέρογκα δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς γὰρ ματαιότητος φθελγόμενοι δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ἐρρύσατο— 8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ὀδίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἀναστρεφόμενος, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν— 9 οἷδεν κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς· ὧ γὰρ τις ἡττηται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἁκατεδούλωται. 20 εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, 10 μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν ἁκαταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. 21 δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, 11 κρεῖττον γὰρ ἢν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ δυνάμει μείζωνες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν βλάβημον ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς κρίσιν. 12 οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα ἀγίας ἐντολῆς· 22 ὁ συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλλωσιν καὶ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας Κύων ἐπιστρέψας φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὕψους λουσαμένη ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν· καὶ φθαρήσονται, εἰς ἁκυλισμὸν βορβόρου.

13 ἁδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν

3 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἦν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῇ διάνοιαν, **2** στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται **13** καινοὺς μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρημάτων δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, σωτήρος, **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας **15** καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι **4** καὶ σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν ὁδοῖσαν παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐν ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς ἀρχῆς κτίσεως. **5** λανθάνει γὰρ αὐτοὺς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, **6** δι' ὧν ὁ τότε αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· **7** οἱ προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσῃτε τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, **18** αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. ἁμήν (aiōn g165)

παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** ἥξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν ἧ ἡ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα ὕληθήσεται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὐρεθήσεται **11** Τούτων οὕτως πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, **12** προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἑθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς— **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν— (aīōnios g166) **3** ὁ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν ἡμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη· **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία· **6** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· **8** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· **9** ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· **10** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· **4** ὁ λέγων ὅτι ἔγνων αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὁ δὲ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὁφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν· **7** Ἀγαπητοὶ οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰ ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· **9** ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· **13** γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν· **14** Ἐγραψάμην, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

πατέρα· ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. **15** Μὴ διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὥς τὸ 'αὐτοῦχρῖσμα ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· **16** ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· **17** καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(**aiōn g165**) **18** Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε 'ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονόασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. **19** ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ 'ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενέκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. **20** καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου 'καὶ οἴδατε 'πάντες **21** οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. **22** τίς ἐστίν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. **23** πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. **24** 'Ὑμεῖς δὲ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. **25** καὶ αὕτη ἐστίν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (**aiōnios g166**) **26** Ταῦτα

ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. **27** καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ 'μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, 'μένετε ἐν αὐτῷ. **28** Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα 'ἐάν φανερωθῇ 'σχωμένον παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε 'ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, 'καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει 'ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. **2** ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. 'οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. **3** καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν. **4** Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστίν ἡ ἀνομία. **5** καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς 'ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **6** πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. **7** 'τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· **8** ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. **9** πᾶς ὁ γεγεννημένος

ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, **22** καὶ ὁ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται ἑαυταίτωμεν λαμβάνομεν ἅπ' αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. **10** τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν. **23** καὶ αὕτη καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα ἰσπεύσωμεν τῷ δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. **11** Ὅτι αὕτη καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐντολήν ἡμῖν **24** καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **12** οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. **13** Ἐμὴθαυμάζετε, ἄδελφοί· εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβέβηκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

(**aiōnios g166**) **16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς ἑθῆναι **17** ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρειαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; **18** Ἐκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. **19** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν **20** ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μερίζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. **21** ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν,

4 ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφηταὶ ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, **3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **4** Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μερίζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ· **5** αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. **8** ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9**

ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν, τὸν θεὸν ὃν ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ οὐ ἐώρακεν ὅτι δύνатаι ἀγαπᾶν. **21** καὶ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἢ ἀγάπῃ, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν αὐτοῦ.

θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστίν. **13** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** ὃς ἑαυτὸν ὀμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπῃ ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** ἡμεῖς ἠγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν. **3** αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, **4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** τίς δέ ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; **6** Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐντῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. **7** ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶν

αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (aiōnios g166) **12** ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. (aiōnios g166) **14** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. **15** καὶ ἐάνοῖδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾔτηκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. **16** ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων

Ιωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν καὶνὴν γράφων σοι ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθονεῖς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε· εἰργασάμεθα ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβετε **9** πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ

μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη ᾖ. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς

Ιωαννου Γ΄

καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη
σοι. ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ,
περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ
ὕγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν
καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς
σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** μειζοτέραν
τούτων οὐκ ἔχω ἡχαράν ἵνα ἀκούω τὰ
ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὁ ἐὰν ἐργάσῃ
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτοξένους, **6**
οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τοῦ θεοῦ. **7** ὑπὲρ γὰρ τοῦ
ὀνόματος ἐξηλθον μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἔθνικῶν **8** ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν
ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ
γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψά τιτῇ
ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** διὰ
τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ
ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς
βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν
ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστιν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ
μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστιν. **13** Πολλὰ εἶχον ἑγράψαι
σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου
σοι ἑγράφειν **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,

Ιουδα

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον ἑδεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ πάντα ὅτι Ἰησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰτίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aiidios g126) **7** ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiðnios g166) **8** Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαινύουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν·

Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος. **10** οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiðn g165) **14** Προεφίτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων· Ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς

τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι
ἁγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **22** καὶ οὓς μὲν
ἔλεᾶτε ἑδιακρινομένους, **23** οὓς δὲ σῶζετε
ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἔλεᾶτε ἐν
φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐσπιλωμένον χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ἑυμάς ἀπταίστους καὶ στηῖσαι
κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἁμώμους
ἐν ἀγαλλιάσει **25** ἑμόνῳ θεῷ σωτῇ ἡμῶν
ἑδιὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἑδόξαμεγαλωσύνῃ κράτος καὶ ἐξουσία ἑπρὸς
παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. **3** μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἅπλοῦς καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ Ἰούσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ— **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ— αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἰθῆ g165) **7** Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, λέγει κύριος, ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγγενὴς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. **10** ἐγενόμην ἐν

πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὅπῃ μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγξ **11** λεγούσης· Ὁ βλέπων γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν. **14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὅξεια ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ’ ἐμὲ λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, **18** καὶ ὁ ζῶν— καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾧδου. (αἰθῆ g165, Hadēs g86) **19** γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. **20** τὸ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ

ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακοὺς, καὶ ἐπέρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἄποστολούς καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες. **4** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. **5** μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης. **6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. **7** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ· **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** ἢ μὴ δὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῇτε, καὶ ἔξετε θλιψὶν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** ὁ

ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Ὁ ἴδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς, ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν ἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι· **15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἡ λέγουσα ἐαυτὴν τὴν ἁγία, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. 2 γίνου γρηγορῶν, καὶ στηρίσον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὗρηκά σου ἑτάῃρα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου· 3 μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει, καὶ μετανόησον· ἂν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἥξωὺς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ ἔγνων ποῖαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ· 4 ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα

Αποκαλύψεις Ιωαννου

μου τὸ καινόν. **13** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Καὶ θρόνον καθήμενος, **3** καὶ ὁ καθήμενος τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ ἐκκλησίας ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρκίῳ, γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως ὁράσει σμαραγδίνῳ. **4** καὶ κυκλόθεν τοῦ τοῦ θεοῦ **15** Οἶδᾶ σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε θρόνου ἑθρόνοι ἐῖκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὄφελον ψυχρὸς ἑθρόνους εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους ἧς ἡ ζεστός. **16** οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **17** ὅτι λέγεις στεφάνους χρυσοῦς. **5** καὶ ἐκ τοῦ ὅτι Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ καίόμενος ἐν ὥπιον τοῦ θρόνου, ἅεισιν τυφλὸς καὶ γυμνός, **18** συμβουλεύω σοι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, **6** καὶ ἐν ὥπιον ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπωρωμένον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνῃ ὁμοία ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν· **7** καὶ ἔγχρῃσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ **19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ ζήλευεοὺν καὶ μετανόησον. **20** ἰδοὺ ἔστηκα τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ ἀετῷ πετομένῳ· **8** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω ἐν ᾧ καὶ ἐν αὐτῶν ἔχων ἀνά τὰ πτέρυγας ἔξ, μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. **21** ὁ νικῶν κυκλόθεν καὶ ἔσθω ἐν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ μου, ὡς ἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ νυκτὸς λέγοντες Ἁγίος ἅγιος ἅγιος κύριος, τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. **22** ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ταῖς ἐκκλησίαις.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἡνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἡκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα **2** εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ

ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (aiōn g165) **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐν ὥπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς

στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες (αἰθῆ g165) **11** Ἄξιος εἶ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας ἅπαντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὁπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ. **2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιός ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** καὶ ἔγὼ ἔκλαιον πολὺ ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθῃ ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἵεσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου, λέγοντος· Ἐρχου. **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἔχων χρυσαῖς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσὶν αἱ πρὸς τὸν θρόνον. **9** καὶ ᾄδουσιν ὡδήν καινὴν λέγοντες Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε

βιβλίον καὶ ἀνοίξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγη καὶ ἡγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν καὶ εὐλογίαν. **13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἁρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (αἰθῆ g165) **14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον Ἀμήν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῇ βροντῆς· Ἐρχου. **2** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἐρχου. **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς. **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε

τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. καὶ εἶδον καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **15** καὶ οἱ ἤκουσα ὥσφωνήν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, χιλίαρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ τρεῖς χοίνικες ἑκαστοῦ δηναρίου· καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυσαν τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τῶν ὁρέων **16** καὶ λέγουσιν τοῖς ὅρεσιν καὶ τετάρτην, ἤκουσα ὡσφωνήν τοῦ τετάρτου ταῖς πέτραις Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς καὶ κρύψατε ζώου λέγοντος· Ἔρχου **8** καὶ εἶδον, καὶ ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἄρνιου, **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

7 Μετατοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. **2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρισφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσερακκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἑσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. **5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα

8 Καὶ ὅταν ἡνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον. **2** καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα ὀδώσειταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. **4** καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **5** καὶ εἶληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἔγεμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. **6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. **7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. **8** Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα ἑπυρκαϊόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν **10**

Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπescen καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος σκορπίου, ὅταν παῖσι ἄνθρωπον. **6** καὶ ὡς λαμπάς, καὶ ἔπescen ἐπὶ τὸ τρίτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ ὑδάτων. **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν λέγεται· ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν καὶ ῥεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχον τρίχας ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ὡς λεόντων ἦσαν, **9** καὶ εἶχον θώρακας ἡ νύξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** καὶ ῥουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **11**

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· **(Abyssos g12)** **2** καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου· μεγάλης καὶ ἔσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄρς ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **(Abyssos g12)** **3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς. **4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ῥαδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν ῥετώπων **5** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα ῥασανισθῶσιν αὐτοὺς μῆνας πέντε·

(Abyssos g12) **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, **14** ῥέγοντα τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ῥκαὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ῥπικοῦ· δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν

ἀριθμὸν αὐτῶν. **17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** καὶ ὅτε ἐλάλησαν ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον γράφειν· καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. **5** καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. **18** ἀπὸ τῶν τριῶν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον γῆς, ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων, ἔκτοῦ πυρὸς καὶ τοῦ τὸν οὐρανόν, **6** καὶ ὥμοσεν τῷ ζῶντι εἰς καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται· (aiōn g165) αὐτῶν ὅμοιοι ὅφρουν ἔχουσαι κεφαλὰς, **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. **20** Καὶ οἱ λοιποὶ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὡδὲ μετενόησαν εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προφήτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσα ἐκ ἑρροσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν ἑλαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ καὶ ἑλέγουσαν Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν **9** καὶ ἑπὶ ἡλθαπρὸς τὸν ἄγγελον λέγων οὔτε ἐκ τῶν ἑαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ αὐτῶν. σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** καὶ ἑλαβον τὸ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **9** καὶ ἑπὶ ἡλθαπρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** καὶ ἑλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἑφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγουσιν μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἑθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.

10 Καὶ εἶδον ἑἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἡ ἱρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ **11** Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων· Ὑγειρε καὶ μέτρησον τὸν

ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ προφηταὶ ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας
 τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς
 τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἡμέρας καὶ ἡμῖς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
 ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν
 τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας
 πατήσουσιν μῆνας ἑτεσσεράκοντα δύο. **3** Ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτοὺς·
 καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ **12** καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ
 προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας οὐρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· Ἀνάβατε ὧδε,
 ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους. **4** καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
 οὐτοῖ εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
 λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς αὐτῶν. **13** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο
 ἔστωτες **5** καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως
 πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἔπεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ
 καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἴ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ
 τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν
 αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** οὗτοι ἔχουσιν τὴν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ
 ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑετὸς ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη
 βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος
 καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι
 στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντες Ἐγένετο ἡ
 ἐν πάσῃ πληγῇ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν. **7** βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
 τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165)
 ποιήσῃ μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσῃ **16** Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ
 αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθημένοι ἐπὶ τοὺς
8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θρόνους αὐτῶν ἔπεν ἐπὶ τὰ πρόσωπα
 τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, **17**
 πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ
 καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι
 καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην καὶ
 καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἐβασίλευσας. **18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῖς, καὶ τὰ πτώματα καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. **10** νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν
 καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς
 ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραίνονται καὶ δῶρα ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα
 πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,

καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **19** Καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** Καὶ ἤκουσα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων· μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα, **4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. **5** καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἵνα αὐτὴν ἡμεῖς διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολέμησαι μετὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην—

ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορτῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου· **12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσεν. **14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἰδύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμῖς καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· **17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·

13 καὶ ἑστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἄποκτανθῆναι αὐτὸν θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. **11** Καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἄρνιῳ, καὶ αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. **2** καὶ τὸ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** καὶ τὴν ἐξουσίαν θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ αὐτοῦ. καὶ ἔποιε τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. καὶ αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἑθεραπεύθη ἡ αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν πληγῇ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13** καὶ ποιεῖ μεγάλην. **3** καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ αὐτοῦ ὥς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν πληγῇ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἑθεραπεύθη. καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** καὶ πλανᾷ ἑθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, **4** τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς τῷ θηρίῳ λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. **15** καὶ αὐτοῦ; **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσεσράκοντα δύο. καὶ ποιήσῃ ἵνα ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν **6** καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** καὶ πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν δούλους, ἵνα δώσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι γλῶσσαν καὶ ἔθνος. **8** καὶ προσκυνήσουσιν ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ὀνόματος αὐτοῦ. **18** ὧδε ἡ σοφία ἐστίν· τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου τοῦ ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ Εἴ τις ἔχει οὗς ἀκουσάτω. **10** εἴ τις εἰς ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ. αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει·

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἄρνιον ἑστὸς ἐπὶ λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐκατὸν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τεσερέακοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ αὐτῶν. **2** καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασιανισθήσεται ἐν ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων ἦν ἡκουσα ὡς κιθαρωδῶν κιθαριζόντων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου. **11** καὶ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** καὶ ἄδουσιν τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἐκατὸν τεσερέακοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοι οἱ πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγοῦσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἁρνίῳ, **5** καὶ ἐν ὕμνῳ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη ψεῦδος τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἄμωμοί εἰσιν. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίαι· ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **(aiōnios g166)** καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ. **15** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ κρίσις καὶ ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** καὶ ἄλλος δευτέρως ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσεν βαβυλὼν ἡ μεγάλη, δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. **17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς δρέπανον ὄξύ. **18** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐκ

τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη πυρός, καὶ ἐφώνησεν ὡς φωνὴ μεγάλη τῷ ζῶντι χρυσᾷ. **7** καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὁξὺ λέγων· Πέμψον ζῶντων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ σου τὸ δρέπανον τὸ ὁξὺ καὶ τρύγησον φιάλας χρυσᾷ γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν ἡκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. **19** καὶ ἔβαλεν αἰῶνων. (αἰθῆ g165) **8** καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ τὸν μέγαν. **20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ **16** Καὶ ἤκουσα ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **2** Καὶ ἀπῆλθεν ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων ναοῦ λεγοῦσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· χιλίων ἑξακοσίων. Ὑπάγετε καὶ ἔκχετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **2** Καὶ ἀπῆλθεν μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. **2** Καὶ καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ ὁ καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ὁ δευτέρου ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶν ἀπέθανεν ὡς τῇ κιθάρας τοῦ θεοῦ. **3** καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν θαλάσση. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· Μεγάλα καὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. **5** θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε, ὁ θεός, ὁ καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ λέγοντος· Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων **4** τίς οὐ μὴ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, **6** ὅτι αἷμα ἁγίων ὁ φοβηθῇ κύριε, καὶ ὁδοῦσιν τὸ ὄνομα σου, καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ὅτι μόνος ὁ ὅσιος ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἡξουσιν ὁ δέδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσιν. **7** καὶ ἤκουσα καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, κύριε, ὁ δικαίωματά σου ἐφανέρωθησαν. **5** Καὶ μετὰ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὸν μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. **9** καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ

μέγα· καὶ ἔβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ τηλικούτου σεισμὸς οὕτω μέγας, **19** καὶ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν· τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα· τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος— **15** Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης, μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ— **16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστὶ Ἀρμαγεδών. **17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα— καὶ ἐξηλθεν φωνὴ μεγάλη· ἐκ τοῦ ἑναυτοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· Γέγονεν— **18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ ὧναι καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ’ οὗ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ’ ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τὰς ὕδατων πολλῶν, **2** μεθ’ ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. **3** καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. **6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων· καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα

μέγα· 7 καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί· 17 ὁ ἐθαύμασας· ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ ἑμίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν τὰ δέκα κέρατα· 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι ᾗ τελεσθῇσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. 18 καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 καὶ ἔκραξεν ᾗ ἐνίσχυρᾳ φωνῇ λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, 3 ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ᾗ πέπτωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Ἐξέλθατε ὁ λαός μου, ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· 5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλά κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· 7 ὅσα ἐδόξασεν αὐτήν καὶ ἐστηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα,

καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. **8** καὶ λίθω τιμίῳ καὶ ῥαργαρίτῃ **17** ὅτι διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ **Καὶ** πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. **9** Καὶ κλαύσουσιν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **18** καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς καὶ ἔκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν πόλει τῇ μεγάλῃ; **19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τῆς πυρώσεως αὐτῆς, **10** ἀπὸ μακρόθεν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραξαν κλαίοντες ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ ῥαυθουμένων λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ αὐτῆς λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες μεγάλη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. **11** Καὶ οἱ ἔμποροι τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν **20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, οὐκέτι, **12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ λίθου τιμίου καὶ ῥαργαριτῶν καὶ βυσσίνου αὐτῆς. **21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ ῥομφύρας καὶ σιρικῶν καὶ κοκκίνου, λίθον ὡς ῥύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος τὴν θάλασσαν λέγων· Οὕτως ὁρμήματι ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν μαρμάρου, **13** καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ ῥκτῆνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ **14** καὶ ἡ ὥρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρά καὶ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν τὰ λαμπρά ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. **15** οἱ ἔμποροι τούτων, σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, **24** καὶ ἐν οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν αὐτῇ ῥαυαπροφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη καὶ στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, **16** **19** Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ῥέγγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν λεγόντων· Ἀλληλουῖα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ καὶ κόκκινον καὶ ῥαυρωμένη χρυσίῳ ῥδόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, **2**

ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· αὐτὸν ἑπιστὸς καλούμενος καὶ ἀληθινός, ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. **12** Ἐφθειρεντὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, καὶ καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** καὶ δευτέρον εἵρηκαν ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει μὴ αὐτός, **13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ **g165**) **4** καὶ ῥεββαμμένον αἵματι, καὶ ῥέκληται τὸ ὄνομα ἔπесαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες αὐτοῦ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** καὶ καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τὰ στρατεύματα ῥὰ ἐν τῷ οὐρανῷ τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ ῥῷ θρόνῳ ἡκολούθει αὐτῷ ἔφ' ἵπποις λευκοῖς, λέγοντες Ἀμήν, Ἀλληλουϊά. **5** Καὶ φωνὴ ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. **15** ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα· Αἰνεῖτε καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ῥαῖοι φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ ἔθνη, καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ οἱ μεγάλοι. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν σιδηρᾶ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παντοκράτορος. **16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ῥεγόντων Ἀλληλουϊά, ὅτι ἔβασίλευσεν ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα κύριος, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** χαίρωμεν γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ καὶ ῥαγαλλιώμεν καὶ ῥῳσομεντὴν δόξαν κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ῥναγγελον αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἄρνιου, ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ῥκραξεν φωνῇ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν, **8** μεγάλη λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλῃται βύσσινον πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε ῥλαμπρόν καθαρὸν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν. **9** Καὶ λέγει Θεοῦ, **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν γάμου τοῦ ἄρνιου κεκλημένοι. καὶ λέγει καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσιν. ῥαὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων **τε 10** καὶ ἔπесα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων καὶ μικρῶν ῥαὶ μεγάλων. **19** προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· Ὅρα καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς μῆ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· ποιῆσαι ῥτὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ ῥμαρτυρία ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** αὐτοῦ. **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ῥμετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν

τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελεύσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) 2 καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ ᾖ πλανήσῃ ἐν τῇ ἔθνῃ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ ἄλυσθαι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ ἑξήκοντα ἑπτὰ ἔτη. 5 οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ’ αὐτοῦ

ἑξήκοντα ἑπτὰ ἔτη. 7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ὁ ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· 10 καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθημένον ἐπ’ αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. 12 καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) 14 καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρὸς. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος,

ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

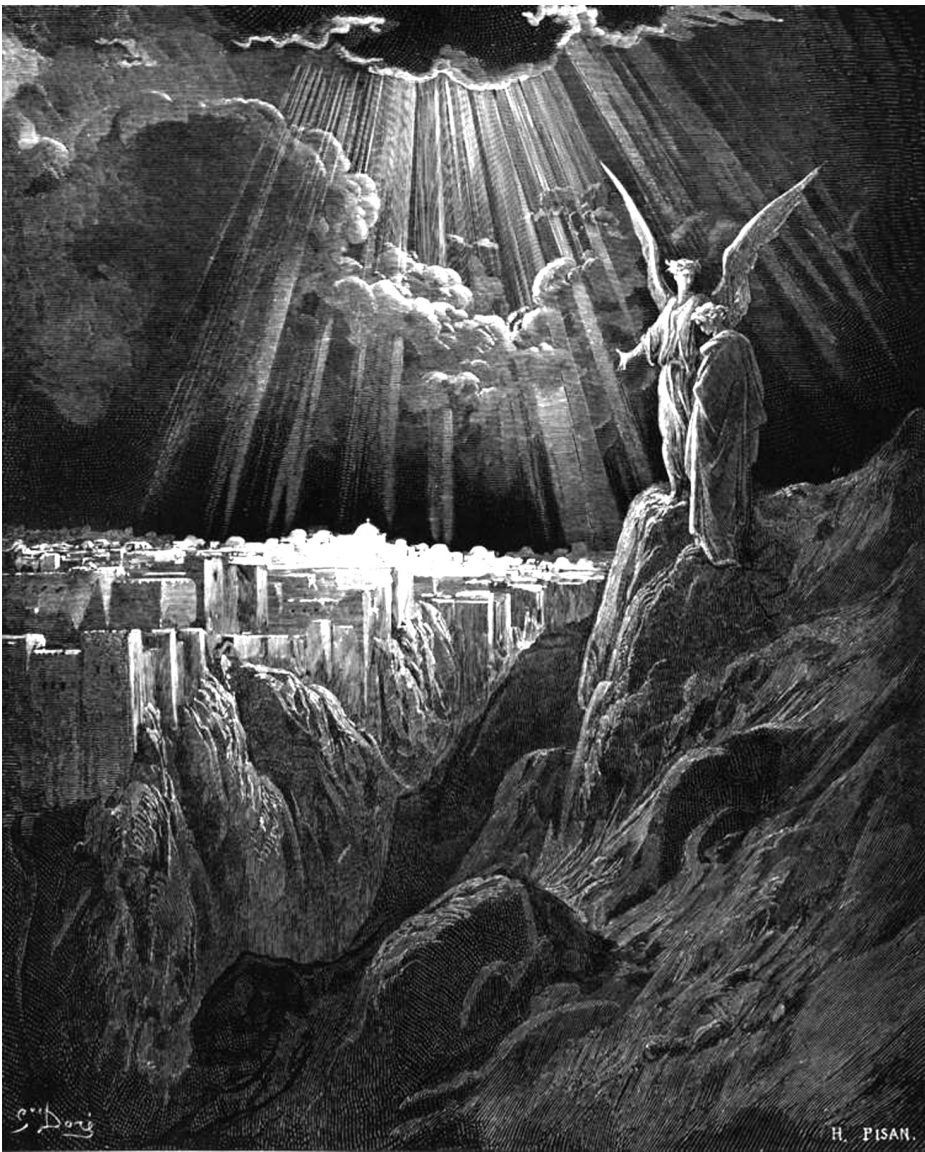
21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ῥθρόνουλεγοῦσης· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετὰ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ῥαοιαὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ῥμετὰ αὐτῶν ἔσται, **4** καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ῥἐκτῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ῥἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. **5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ ῥθρόνῳ· Ἰδοὺ ῥκαινὰ ποιῶ πάντα. καὶ ῥλέγει Γράψον, ὅτι οὔτοι οἱ λόγοι ῥπιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. **6** καὶ εἶπέν μοι· ῥΓέγοναν. ἐγὼ τὸ ῥΑλφα καὶ τὸ ῥΩ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ῥδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. **7** ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός. **8** τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ῥἀπίστοις καὶ ῥβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεῦτερος. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, ῥτῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν

μετὰ ῥμοῦ λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν ῥνύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ῥρνίου. **10** καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν ῥπόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι κρυσταλλίζοντι. **12** ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ ῥτοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ῥῥἔστιν τῶν δώδεκα ῥφυλῶνυῖων Ἰσραὴλ. **13** ἀπὸ ῥἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. **14** καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ῥἔχων θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπὶ αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ῥρνίου. **15** Καὶ ὁ λαλῶν μετὰ ῥμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ῥνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. **16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς ῥὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ῥσταδίοις δώδεκα ῥχιλιάδων τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ῥψος αὐτῆς ῥσα ἔστιν. **17** καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἀγγέλου. **18** ῥκαὶ ἡ ἐνδῶμησις τοῦ τεῖχους αὐτῆς ῥἄσπισ, καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν ὅμοιον ῥάλῳ καθαρῷ. **19** ῥοῖθεμέλιοι τοῦ τεῖχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ῥἄσπισ, ὁ δεῦτερος σάπφιρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος

σμάραγδος, 20 ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ἔκτος σάρδιον, ὁ ἑβδομος χρυσόλιθος, ὅψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἔνατος τοπάζιον, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 καὶ ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος νύξ οὐκ ἔσται ἔτι καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· 21 καὶ ἡ φωτὸς λύχνου καὶ ἡ φῶς ἡλίου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίσει ἑπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύουσιν ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἧν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως 6 Καὶ εἰπέν μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. 22 Καὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ κύριος, ὁ θεὸς τῶν ναδὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ πνευμάτων τῶν προφητῶν, ἀπέστειλεν θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναδὸς αὐτῆς ἐστίν, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις καὶ τὸ ἄρνιον. 23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· 7 καὶ ἰδοὺ τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς αὐτῇ, ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. 24 καὶ 8 Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἑπ' αὐτῶν εἰς αὐτήν· 25 καὶ οἱ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9 καὶ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμι καὶ νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, 26 καὶ οἴσουσιν τὴν τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· 27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν τῷ θεῷ προσκύνησον. 10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ καὶ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. 11 ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. 12 Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔστιν αὐτοῦ. 13 ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 14 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 15 ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι

22 Καὶ ἔδειξέν μοι ἡ ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου 2 ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἁποδιδούντων καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ

καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς
φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς
ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν
ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα
καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρός, ὁ
πρωτῖνος. **17** καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
λέγουσιν· Ἔρχου· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω·
Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων
λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ
ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἔάν τις
ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἔπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **19** καὶ ἔάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης,
ἄφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς
ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί·
ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν· ἔρχου κύριε Ἰησοῦ. **21**
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ πάντων

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης
ἐκ τοῦ ἑθρόνου λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ'
αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔμετ' αὐτῶν ἔσται,
Ἀποκαλυψις Ἰωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-SBL/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α' 1:20
Προς Κορινθιους Α' 2:6
Προς Κορινθιους Α' 2:7
Προς Κορινθιους Α' 2:8
Προς Κορινθιους Α' 3:18
Προς Κορινθιους Α' 8:13
Προς Κορινθιους Α' 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α' 1:23

Πετρον Α' 1:25
Πετρον Α' 4:11
Πετρον Α' 5:11
Πετρον Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

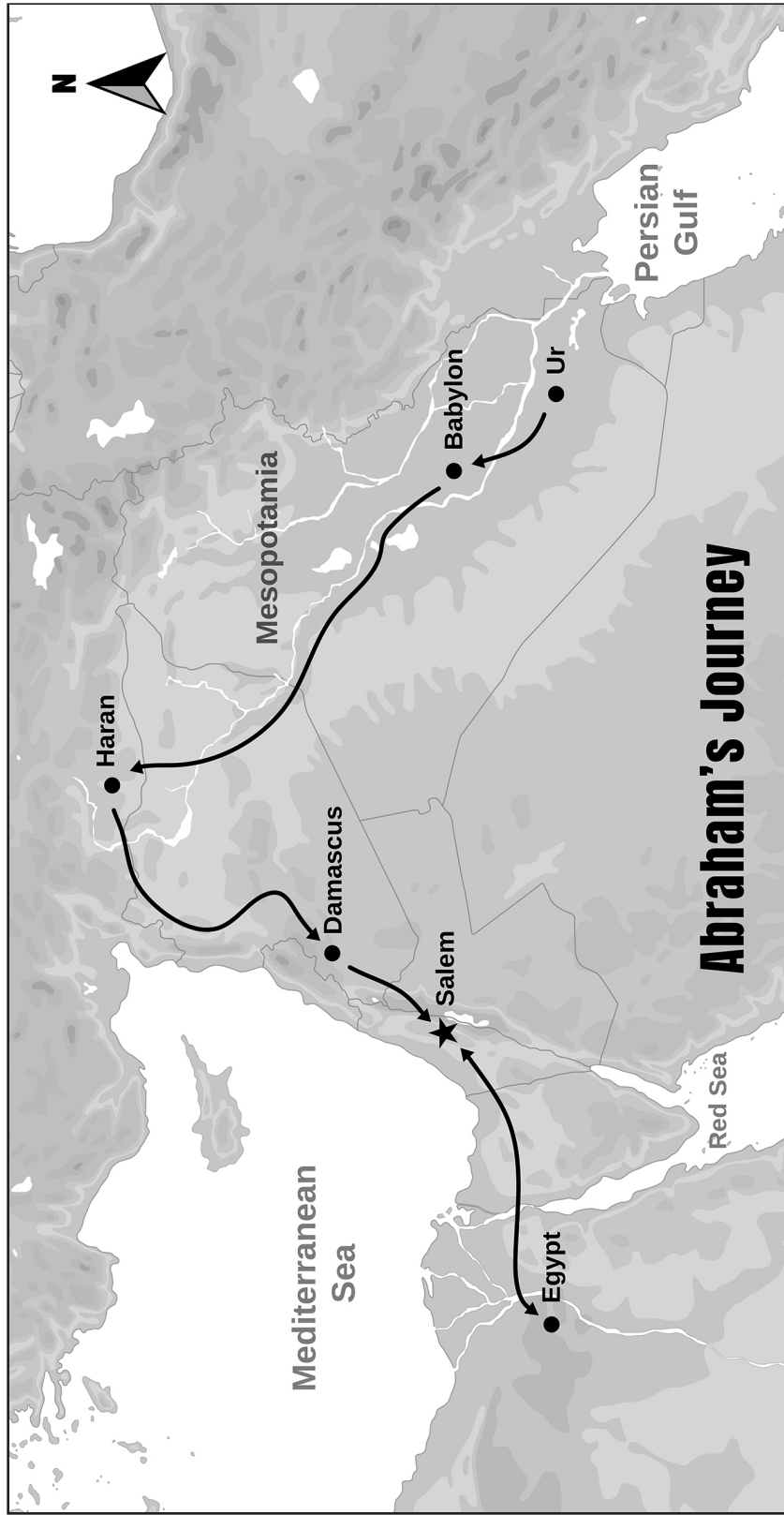
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

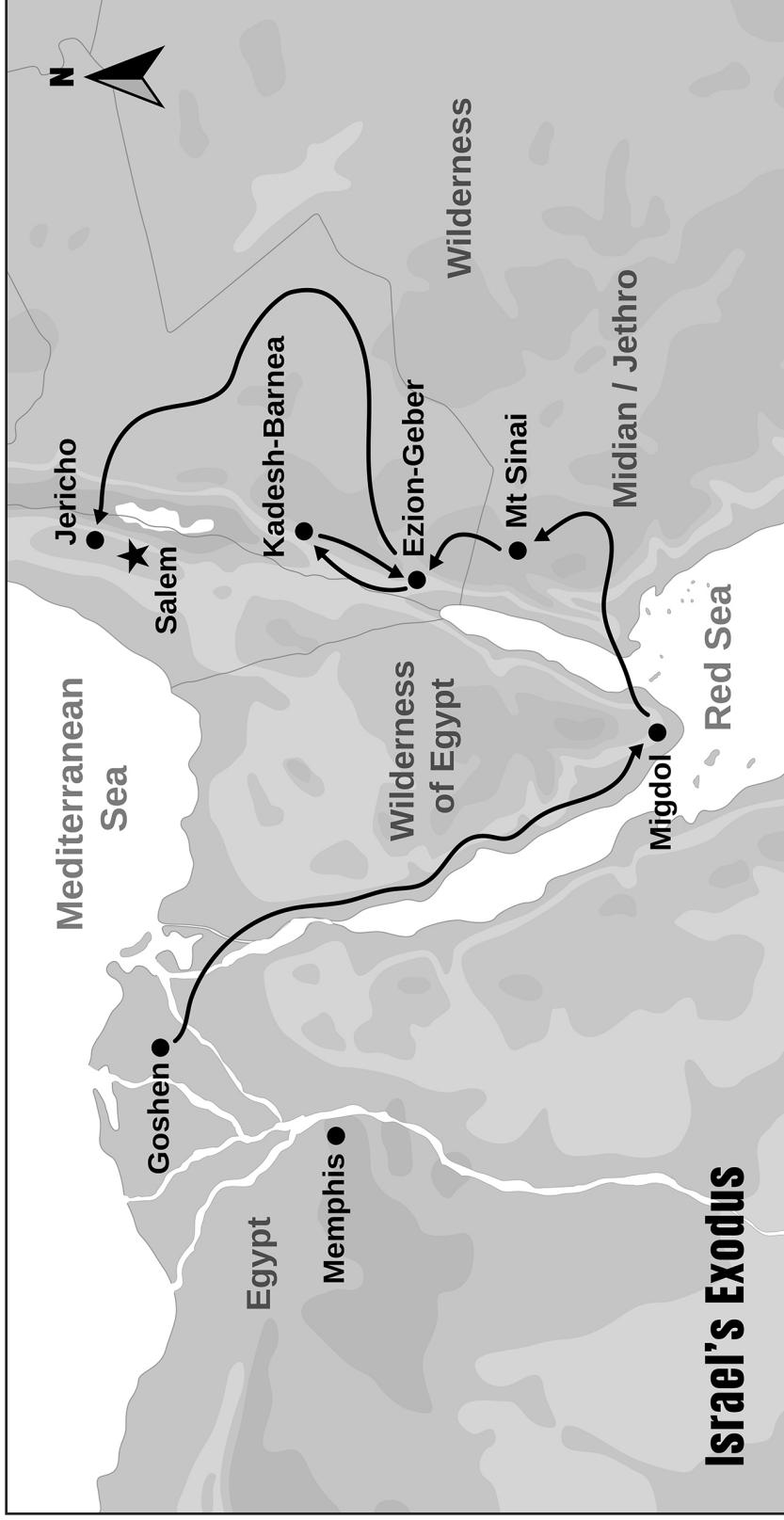
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

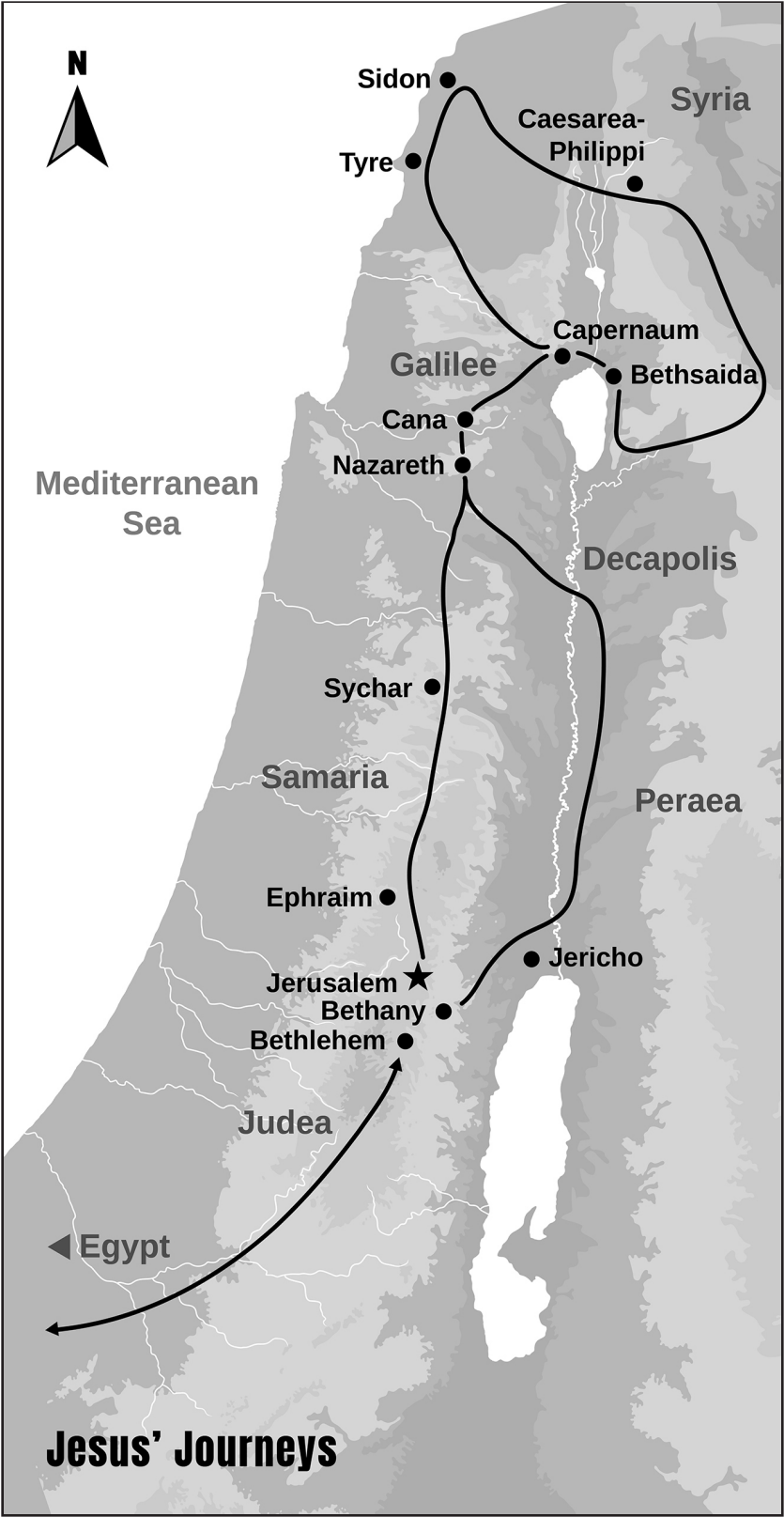
Πετρου Β΄ 2:17

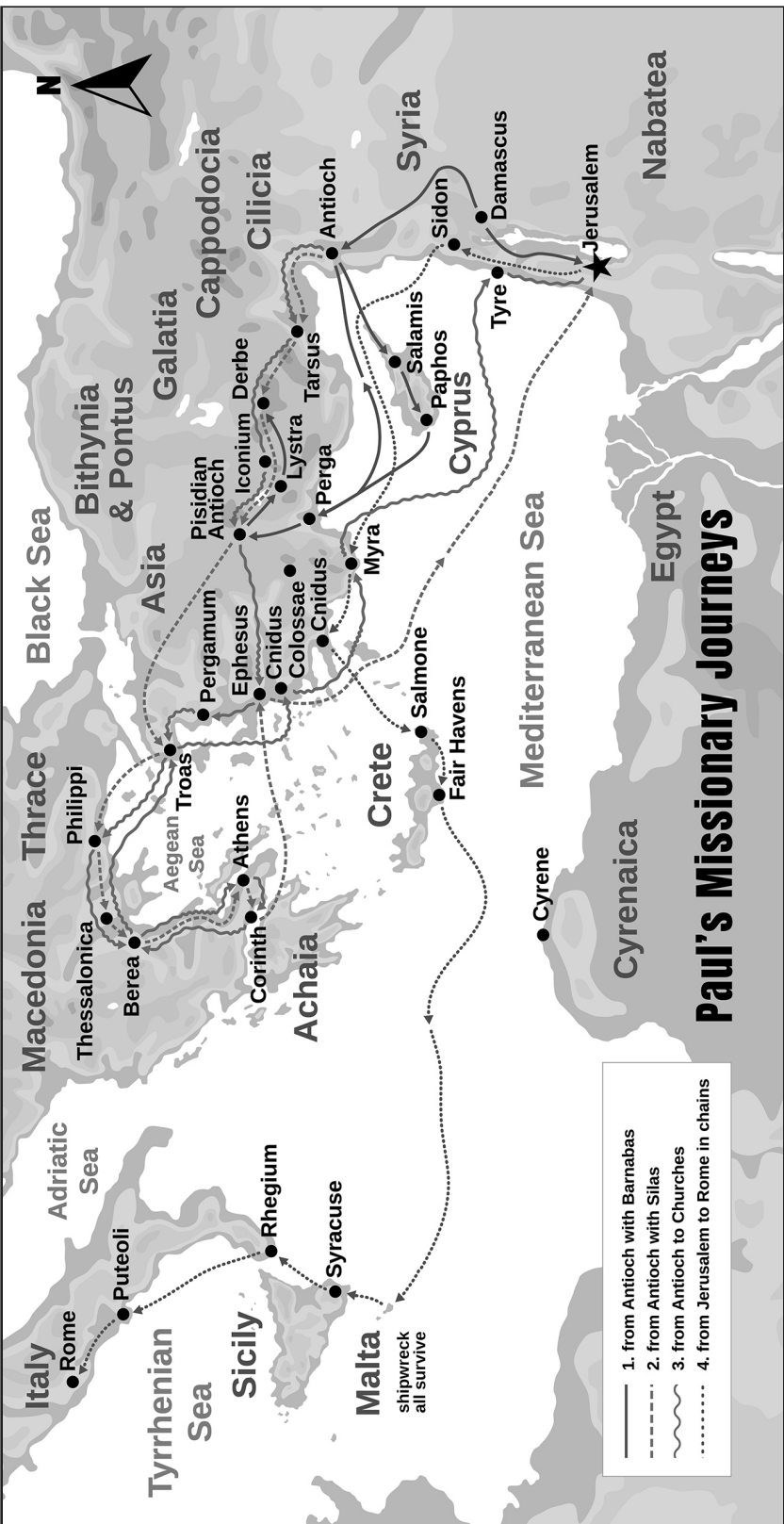
Ἐπιστεκαλούμενος Ἀβραάμ ὑπῆρκευσεν ἐξελεθεῖν εἰς ἑτόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὥς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - ᾠδὴ 13:17

Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παῦλος δούλος Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.		
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden		
		Son	God's perfect fellowship			
		Holy Spirit				
	Mankind	Living				
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες οὐνημαθιτεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

